

Giới thiệu Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn

Thể loại: Ngôn tình hiện đại, hắc đạo, HE

Edit&betaeta: Meimoko

Số chương: 349+ 3 phiên ngoại

"Anh chính là ma quỷ"

"Đừng! tôi là ma quỷ, đời này em đừng hy vọng thoát khỏi tôi"

Nếu như ban ngày hắn là tổng tài hắc đạo có địa vị cao vời vợi thì ban đêm hắn chính là ma quỷ lãnh huyết vô tình. Cô chính là con mồi của hắn cũng là quân cờ để hắn phải dùng mọi thủ đoạn để giữ lại bên cạnh mình.

Sau khi đạt được mục đích sử dụng trên người cô xong, hắn đem cô đi cho một người đàn ông khác. Còn hắn thì sánh bước tiến vào lễ đường cùng với cô gái mà hắn thề sẽ bảo hộ cả đời. Trong hôn lễ đó, cô dùng máu của chính mình nhuộm đỏ lễ phục chủ rể màu trắng của hắn.

“ *Thần phục di, điện hạ!*” Lúc cô mang theo ân oán tình thù trở về, một trò chơi săn bắn mới mà chính cô là con mồi chính thức bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 1: Mỹ nhân tuyệt sắc

20 năm sau

Thành phố của tội ác – Las Vegas.

Đây là thành phố cực kỳ thu hút, thành phố của những phiên giao dịch tội ác của thế giới ngầm, một thành phố mê loạn, thành phố sáng nhất về đêm.

Đêm nay, trên một chiếc du thuyền rực rỡ ánh đèn có diễn ra một cuộc bán đấu giá người đẹp ẩn dưới vỏ bọc mỹ miều mà không ai dám nghi ngờ – tiệc từ thiện.

Phía dưới là những đợt sóng biển nhấp nhô vỗ về du thuyền, ánh trăng đêm nay đẹp như trong những áng thi ca cổ điển lại có chút gì đó đen tối, che dấu sự dơ bẩn khi phải chiếu bóng xuống một nơi như thế này.

Du khách trên chiếc du thuyền này đều ăn mặc sang trọng chỉnh tề, những quý bà quý ông nở nụ cười tao nhã quý phái. Nhưng ẩn sau những nụ cười tao nhã đó là máu tươi khiến cho người ta phát nôn.

Đêm nay, những món đồ đem ra bán đấu giá đều có thêm một hay nhiều cô gái đi kèm.

Trên vũ đài, một nhóm những cô gái xinh đẹp kiểu điển mẫu thể đang phô bày đủ những tư thế dâm dăng nhất. Trên tay, trên đầu của các cô đều đeo và đội những món trang sức châu báu lại trở thành động lực truy cầu của những quý ông ở đây đêm nay.

Lên giá cao thấp cũng tượng trưng cho thân phận cao hay thấp, lúc cuối cùng một nhóm những người đẹp tóc vàng lên đài, không khí đêm nay rồi cuộc cũng lên đến đỉnh điểm.

Một người đàn ông cao lớn vẫn ẩn mình trong bóng tối, khi con người màu hổ phách của hắn rơi trên chiếc vòng mà nảo trên cổ tay của cô gái mặc xà da کیا, hắn hơi giật ngón tay, một khuôn mặt anh tuấn thỉnh thoảng hiện lên trong góc khuất.

“Năm trăm vạn!” Bảo tiêu bên cạnh hắn vừa kêu vừa giơ lên thẻ bài. Một câu này nhanh chóng khiến cả du thuyền như bị dậy sóng bởi những tiếng lên giá cạnh tranh.

Nguyên nhân chính là, cả khối ngọc lẫn cô gái trên đài کیا đều là mặt hàng thượng đẳng, người có được sẽ là người giành chiến thắng trong buổi bán đấu giá đêm này.

“Một trăm ngàn!”

“Một ngàn năm trăm vạn!”

“Ba trăm ngàn!”

“Năm trăm ngàn!”

Từ đầu đến cuối chỉ có hai bàn tay thay phiên nhau giơ thẻ bài và gọi giá. Ánh mắt mọi người đều tập trung ở hai nơi đó. Trên đài dưới đài đều cùng ở lên một loạt.

Ngồi ở trong hai góc đối diện nhau đó là hai người đàn ông thân bí mật âu phục màu đen.

Người đàn ông ngồi bên tay trái có mái tóc màu nâu, con người màu hổ phách và khi đẹp tuyệt vời, giống như một họa tác tuyệt mỹ của Thượng đế. Hắn ngồi ở chỗ کیا, khi thể tàn lạnh như một từ thần khiến tất cả những ai nhìn vào cũng phải cúi mình khuất phục.

Người đàn ông này, thị huyết cực điểm, kỹ thuật bắn súng tinh và chuẩn – Lôi Ân, King, thủ lĩnh của tổ chức hắc đạo có nguồn gốc lâu đời và vương giả nhất trong thế giới ngầm.

Còn người đàn ông ngồi bên tay phải thì mang một mặt nạ màu bạc, đôi mắt đan phượng hẹp dài, cũng chẳng khó để nhận ra đó hắn là một người đàn ông đẹp trai đến mức nào, Hắc Ngân Thánh. Tên của người này như sấm bên tai, em trai duy nhất của Hắc Ưng, môn chủ của tổ chức sát thủ nổi tiếng toàn châu Á – Địa Ngục Mổn.

“Bảy trăm ngàn!”

“Tám trăm ngàn!”

“Chín trăm ngàn!”

Hai người đàn ông vẫn tiếp tục nâng giá, toàn bộ mọi người ở đây đang cũng cảm thấy rùng mình. Ngay cả cô gái gần như کیا thể trên đài cũng không khỏi khần trương nhìn hai người đàn ông thần bí. Mặc kệ đêm nay cô theo người nào thì vận mệnh của cô cũng sẽ không còn như trước nữa.

Yên tĩnh. Yên tĩnh đến dị thường.

Đột nhiên...

“Một triệu!” Người đàn ông góc bên trái bỗng nhướn cao mi, đứng dậy. Khi ánh đèn chiếu lên người của hắn, không gian toàn hội trường xao động một mảnh.

Bởi vì người vừa mở miệng chính là người đứng đầu Sicily, nơi được mệnh danh như cái nôi của Mafia – Lôi Ân.

Nghe đồn, hắn cực kỳ khát máu và hiếu sát!

Nghe đồn, hắn vô tình vô huyết, mặc kệ đối với phụ nữ hay đối với đối thủ, thủ đoạn của hắn luôn tàn nhẫn và độc ác.

Nghe đồn, dưới nòng súng của hắn chưa có ai thoát chết.

Nghe đồn, nếu hắn đã coi trọng một thứ gì, dù không chiếm được cũng sẽ không để cho kẻ thứ hai động đến.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 2: Ánh mắt tàn nhẫn

Nếu vậy, mục đích đêm nay của hắn chỉ có một, cô gái kia sẽ phải thuộc về hắn.

Sự chú ý lại lập tức đặt trên người Hắc Ngán Thánh. Mọi người ở đây ai cũng biết, Lôi Ân chính là đối thủ đáng gờm nhất của Hắc Ngán Thánh, và ngược lại. Cơ hồ, ai cũng đều cho rằng cuộc đấu này của hai người họ xảy ra chính vì người đẹp kia. Xưa nay, anh hùng vốn khó qua ải mỹ nhân.

Nhưng mà, Hắc Ngán Thánh cũng chậm chạp từ chỗ ngồi đứng dậy. Mặt nạ màu bạc kia dưới ánh đèn càng phát ra những tia sáng bạc quý dị, khiến khi chất toát ra từ người hắn giống như yêu tà toát ra từ hồ ly tinh.

“Một...” Đồng lúc hắn dùng sức mở miệng hết giá, một tên thủ hạ mang bộ mặt hoảng loạn tiến tới nói nhỏ vào tai hắn điều gì đó. Chỉ thấy ngay sau đó, hắn xoay phắt người, gương mặt tức giận núng một câu, tiếp đó vội vàng rời khỏi phòng bán đấu giá.

Tất cả mọi người đều hết sức ngạc nhiên. Nguyên nhân gì có thể khiến cho Ngán Đế của Địa Ngục Môn bỏ cuộc đấu với đối thủ đáng gờm nhất của mình mà quay người bỏ đi?

Đây đúng là chuyện lạ hiếm thấy, ngàn năm mới có một.

Cuối cùng người thắng cuộc là ai không cần nói cũng biết, lúc đại hội bán đấu giá kết thúc, Lôi Ân cũng đã sớm rời đi từ trước đó.

Đi xuống du thuyền, thân ảnh cao lớn của hắn dung nhập vào với gió biển mẫn mẫn. Chung quanh hắn còn có bốn người đi theo như hình với bóng.

“Điện hạ...” Báo tiêu phía trước đột nhiên dừng bước, Lôi Ân cũng dừng lại, đứng yên tại chỗ.

Đứng trước mặt chính là người đẹp hắn vừa giành được ở trên sàn bán đấu giá. Một thân thể chưa từng được khai phá, trắng nõn như dòng sữa từ đầu đến chân, mái tóc vàng che đi hai điểm anh đào ở trên ngực của cô ta, nhưng nó vẫn cứ phấp phồng bất định.

“Điện hạ, đêm nay em là của ngài...” Cô gái xinh đẹp đưa hai tay lên trước ngực, cúi thấp đầu xuống, dùng một tư thế không biết xấu hổ mà quỳ gối dưới chân người đàn ông trước mặt. Khi tay của cô ta sắp đụng đến quần của Lôi Ân thì cả thân thể đã bị người đá văng ra xa.

“Cái mà ta muốn chỉ là khối ngọc trên tay của cô thôi!” Giọng nói của Lôi Ân trong trẻo nhưng lạnh lùng, kiêu căng nhưng cô lập, cũng chẳng thêm liếc mắt nhìn cô gái.

Ảm thanh của hắn trầm thấp hữu lực, khàn khàn có sức hút giống như nam châm, bóng hình xa hoa của hắn chiếu lên trong mắt của cô gái kia, khiến cô ta càng thêm ý loạn tình mê: “Điện hạ, hội đấu giá này có quy định, sau khi em trở thành người của ngài thì khối ngọc này mới hoàn toàn thuộc về ngài!”

Một triệu, cho dù là ngọc thượng hạng cũng không đáng giá nhiều như vậy, mà thứ đáng giá ở đây chính là người đẹp sống động đi kèm với nó.

Tiếng nói của người đẹp dịu dàng nũng nịu, đôi mắt cầu nhân nhìn chăm chăm vào nửa người hữu lực mạnh mẽ của Lôi Ân. Có ta chắc chắn là người đã trải qua huấn luyện, chỉ cần một ánh mắt cũng có thể gọi lên dục vọng của đàn ông.

Nhưng người đàn ông trước mắt không phải người bình thường.

Chỉ nghe thấy sau đó có tiếng cười của mị của nam giới truyền đến, tiếp đó, cô gái nhìn thấy con người màu hồng phách thị huyết vô cùng.

“Cô gái, có nên cảm thấy may mắn vì khối ngọc này nằm ở trên cổ tay cô chứ không phải trên đầu của cô.”

Nói xong, còn chưa đợi Lôi Ân ra lệnh, cánh tay của cô gái đang phủ phục trên mặt đất kia bị giơ cao lên. Một con dao được rút ra, nhát dao chém xuống, tiếp đó chỉ nghe thấy tiếng cô gái thống khổ thảm thiết kêu lên một tiếng: “Á!”

Khối ngọc còn dính máu của cô gái kia được báo tiêu nhặt lên rồi lau khô sạch sẽ đưa đến trước mặt Lôi Ân.

Trên du thuyền ở phía sau, mấy đôi mắt nhìn chăm chăm vào cô gái bị cắt mất bàn tay kia, ánh mắt đều trở nên kinh hãi và bàng hoàng.

Nguyên lai, những lời đồn liên quan đến Lôi Ân cũng không hẳn chỉ là lời đồn.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quái Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 3: Anh hùng cứu mỹ nhân

Cùng lúc đó ở trong Ivory Tower, biệt thự sang trọng theo phong cách cổ điển, một người đàn ông đeo mặt nạ màu bạc vội vàng bước nhanh đến căn phòng màu tím trần đầy mùi cỏ huân y. Nhìn hệ thống hồng ngoại bị phá hỏng, hắn phần nộ chĩa súng vào những tên thủ hạ đứng phía sau.

“Nghe đây, không tìm được đại tiểu thư về, tất cả các người đều phải chết!”

Bàn tay nắm khẩu súng của hắn hơi run run, một người đàn ông không sợ trời không sợ đất, thậm chí ngay cả cái chết cũng không sợ thế nhưng lại sợ mất đi một cô gái.

Có rút cuộc cũng đã chạy thoát, đứng vào thời điểm hắn không phòng bị nhất.

.....

The Strip, vỉa hè rộng lớn vắng tanh, một cô gái trẻ đẹp lái chiếc Ferrari màu đỏ với tốc độ chạy như bay trên đường, phía sau hơn mười chiếc xe Lamborghini SUZ đang đuổi sát đến.

Tuyến đường này có không ít người tham quan nhưng vừa nhìn thấy dấu hiệu chìm ửng trên những chiếc xe màu đen kia, không ai dám rat ay gần trở.

“Shut up!” Một tiếng mắng thanh thúy phát ra từ đôi môi anh đào của cô gái, chỉ thấy cô nhìn lại kính chiếu hậu vài cái sau đó đột nhiên đạp phanh. Chiếc xe Ferari thể thao màu đỏ đó đánh cua ngang một đường thật đẹp. Trước khi chiếc xe lao vào mấy chiếc xe đỗ ở phía trước, cô lạnh lện từ trong xe nhảy ra, cũng không quay đầu nhìn đám người đang đuổi đến phía sau mà chạy như bay vào trong phi trường.

Dưới ánh nắng vàng ươm, mái tóc màu nâu đỏ tung bay trong gió, lướt qua nơi nào cũng để lại một mùi thơm.

“Làm phiền cô, mau bán cho tôi một chiếc vé của chuyến bay cất cánh ngay bây giờ, đi nơi nào cũng được.” Cô gái xinh đẹp thờ hồn hên trước bàn bán vé máy bay, dùng tiếng anh lưu loát nói. Tiếp viên hàng không tựa hồ cũng bị đạo bời đáng về sợ hãi của cô, vội vàng đem vé của chuyến bay cất cánh sau 5 phút nữa đến trước mặt cô.

Lấy vé máy bay xong, cô nhanh chóng lấy mũ trong ba lô ra đội lên đầu, cúi bó áo khoác ngoài, lộ ra một đai đeo ngực bên trong, một chiếc váy màu trắng bên dưới. Tất chân màu đen cũng nhanh chóng bị cô kéo xuống. Cô làm tất cả những động tác đó chỉ trong có vài giây ngắn ngủi.

Lúc sắp tiến đến an kiểm, cô ngừng phát đầu. Vốn dĩ phải là hai nhân viên an kiểm mới đứng, nhưng lúc này lại là hai người mặc áo đen.

Cô lập tức bỏ chạy, hai tay lại bị hai cánh tay phía sau tóm được. Một giọng nói lạnh như băng không mang theo một chút hơi ấm nào vang lên: “Xin lỗi, đại tiểu thư! Mời cô theo chúng tôi trở về!”

“Buông ra! Tôi không về! Cứu với, có kẻ sàm sỡ...” Cô gái dùng hết sức hét lên với những nhân viên an ninh đứng đẳng kia. Nhưng Las Vegas này là nơi hỗn loạn, người lợi hại nhất không phải là cảnh sát mà chính là những nhóm xã hội đen.

Những tên áo đen này vừa nhìn đã biết không phải người tốt đẹp gì. Mặc cho ai nhìn thấy cũng không dám dắc tội với bọn họ.

Mặc cho cô gái gầy dựa cố gắng trốn thoát như thế nào thì sức lực nam nữ cũng cách biệt quá xa, công phu mèo cào của cô căn bản không phải là đối thủ của họ.

Người đến người đi trong đại sảnh sau khi nhìn thấy dấu hiệu khác trên tay những người mặc áo đen đều từ chối tránh xa bọn họ. Lúc sắp đến giờ máy bay cất cánh, trong đại sảnh của sân bay lại có thêm một đám người đeo kính râm đi vào, báo tiêu có vẻ là những người đã trải qua huấn luyện.

Người đàn ông dẫn đầu anh tuấn mẽ người, dáng người cao ngất, bộ dạng tuyệt mỹ, khí thế như khang sói. Khi đôi mắt đầy sát khí dọa người của hắn vô tình lướt qua, có đột nhiên dùng ánh mắt cầu cứu hắn.

“Cứu tôi...”

Cô mấp máy đôi môi nói ra được hai chữ này. Nhìn đến khuôn mặt của cô, bước chân của Lôi Ân dừng lại, chậm rãi nâng tay lên, sau đó thấp giọng nói: “Đợi chút!”

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quái Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 4: Gặp phải nhân vật lớn

Hắn xoay người. Trong ánh nắng mặt trời rực rỡ, người đàn ông tuấn tú cao ngạo như thần mặt trời Apollo, cao lớn và mạnh mẽ đi đến trước mặt cô gái.

Mặt tay bàn của hắn nâng chiếc cằm trắng nõn tinh xảo của cô lên, đôi mắt màu hổ phách mang theo một chút độ xét nhìn chăm chăm vào gương mặt nhỏ nhắn của cô. Về sau thì lại mang về đánh giá...

Gương mặt này đẹp không sao kể xiết. Hai má nõn nà, đôi mắt trong sáng thiện lương, con ngươi trong veo như nước to tròn mang theo vẻ cầu khẩn. Cô gái này đúng là một vưu vật trời sinh!

“Cô tên là gì?” Ánh mắt lạnh lẽo và tà tính rơi xuống đôi môi mà cô đang cắn kia, Lôi Ân vươn tay với vào trong miệng cô, ngăn cản hành vi tự ngược của cô.

“Tĩnh Không! Mộ Tĩnh Không!” Cô gái nhìn đầy mắt lạnh như băng của hắn hiện lên chút ôn hòa, cô chỉ biết hắn đã dao động.

“Tĩnh...Không...” Lôi Ân chậm rãi nghiền ngẫm hai chữ này. Hắn đột nhiên quay đầu, gọi người đàn ông phía sau: “Tra Lý.”

“Dạ, điện hạ!”

Tên cao lớn cầm đầu trong đám áo đen kia đã muốn rút súng ra, những tên còn lại đang chế trụ Tĩnh Không còn chưa kịp phản ứng thì một loạt những họng súng đã chìa về phía bọn họ.

“Cô gái, là cô gặp phải tôi, sau này đừng có hối hận!” Lúc Lôi Ân dùng sức một cái kéo mạnh Tĩnh Không vào lòng cũng là lúc tiếng súng lục như hũy diệt vang lên. Đại sảnh sân bay trong nháy mắt đã rơi vào cảnh hỗn loạn.

Máu, bóng người, tầm mắt của cô bị che khuất...

Hai mắt Tĩnh Không bị một bàn tay lạnh lẽo che kín lại, cô bị động đê mê cho người ta ôm lấy. Đợi đến khi nhìn thấy ánh sáng một lần nữa, cô đã ngồi trong khoang hạng nhất của máy bay.

Người ngồi bên giống như một bức tượng khắc bằng băng. Người đàn ông này thực sự đã cứu cô.

Tòa thành giống như lồng giam kia, cuối cùng cô đã thoát ra khỏi nó được rồi!

Lúc này cô cũng vẫn chưa biết, bản thân mình vừa thoát khỏi hang sói thì đã vấp phải ngay một tên ma quỷ khác.

Máy bay cất cánh, lưng áo của cô bị người đàn ông cường tráng kia khống chế. Nơi mà bọn họ đang bay đến chính là – Trung Quốc, thành phố A.

Cô tựa hồ chìm vào trong một giấc mộng thật sâu. Người đàn ông trong giấc mộng khiến cô đau đến tận xương. Hắn mang mặt nạ màu bạc. Những người nhìn thấy qua gương mặt sau tấm mặt nạ đỏ của hắn có một kết cục – Chết.

Nhưng năm ấy, cô năm tuổi, trong khoảnh khắc cô tháo chiếc mặt nạ của hắn ra, hắn lại dịu dàng hơn lên môi cô.

Trước năm lăm tuổi, cô đã biết hắn rất tàn nhẫn, hắn giết người như ma. Nhưng khi cô biết được nguyên nhân thực sự cái chết của mẹ cô, cô lại hận hắn.

Hắc Ngân Thánh, cô gọi hắn “anh” suốt hơn hai mươi năm qua, nguyên lai hắn vẫn luôn khống chế được cô.

Lúc tỉnh lại, gối đã ẩm ướt. Tĩnh Không rất sợ tối, cô bật đèn lên, nhìn nơi mà mình đang nằm.

Không thể dùng hai chữ “xa hoa” để hình dung về căn phòng này. Căn phòng rộng lớn chỉ toàn một màu đỏ, đồ tui như màu của máu. Dù là đèn thủy tinh, giấy dán tường hay là thảm trải sàn cũng đều là hàng thượng đẳng. Nhưng toàn bộ căn phòng này lại được bao phủ bởi một không khí âm trầm đáng sợ.

Nơi này là chỗ nào?

Tĩnh Không nhất thời nhớ đến người đàn ông có đôi mắt màu hổ phách tà mị vô cùng, cả người bỗng run lên. Là hắn đưa cô tới đây.

Ra khỏi phòng, hành lang trống vắng, gió thổi lạnh lẽo, dường đi trong ngôi biệt thự to lớn này giống như một mê cung. Tĩnh Không đương nhiên không thể định vị được phương hướng.

Đột nhiên, cô nghe thấy những tiếng than nhẹ, tựa hồ như tiếng phụ nữ thống khổ cầu xin tha thứ. Tĩnh Không giống như con mèo, dầm lên những viên đá hoa cẩm thạch sáng bóng, đi về phía căn phòng nơi phát ra âm thanh kia.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Người đàn ông biến thái

Cánh cửa gỗ khắc hoa đỏ thẫm khép hờ, ánh đèn màu vàng đậm từ bên trong hắt ra trên chân của Tĩnh Không, cô nhón cao đôi chân trần, tiến sát đến gần bên cửa. Càng gần, tiếng cô gái rên rỉ càng rõ ràng, làm tim cô đập nhanh hơn.

“A...điện hạ, nhanh quá...em chịu không nổi...xin ngài chậm một chút...”

“Ừ...Em...không chịu nổi...muốn chết...a...”

Thân hình người đàn ông cứng rắn như sắt ghê sát vào gần cô gái, ra sức vận động giống như pít tông. Tĩnh Không nhìn thấy một cảnh tượng nĩ loạn như vậy ở đằng sau cánh cửa, cô hoảng loạn mờ lớn đôi mắt, không thể tin được nhìn một màn ở trước mắt.

Trên tấm lưng rộng lớn và vững chắc của người đàn ông kia có một hình xăm nổi nằng nà. Da thật màu đồng, đáng người tiêu chuẩn như người nẫu, cơ bụng rắn chắc rõ ràng, ngọn đèn trong phòng thật u ám, trên chiếc giường cỡ kingsize kia, người đàn ông như hồ dữ phun ra những tiếng gầm từ trong cổ họng, cô gái dưới thân hắn đang bị tra tấn giống như chết đi sống lại.

Mà chung quanh còn có hai tên bảo tiêu đang đứng, thể mà hắn cũng mặc kệ, cứ tiếp tục dầy dụa, quay cuồng, lật động.

Cực kỳ đam loạn!

Tĩnh Không nhất thời thấy cảm thấy có một cảm giác ghê tởm nổi lên trong người. Người đàn ông kia giống như chúa tể của vạn vật trong nhân gian, hoàn toàn không coi cô gái ở dưới thân hắn như một con người. Cô lập tức bưng lấy môi, lùi lại phía sau. Người đàn ông vốn đang chuyển tâm hướng thụ thịnh yển dưới thân bỗng nhiên quay đầu lại. Khi nhìn thấy cặp mắt hổ phách u tối dị thường kia, Tĩnh Không cư nhiên quên cả cử động.

Sau khi dùng sức đẩy vụng của mình vào nơi sâu nhất trong thân thể của cô gái dưới thân, hắn đột nhiên bứt ra. Hai tên bảo tiêu áo đen vốn giống như tảng đá đứng bên bỗng tiến lên kéo cô gái còn không đủ sức nói nổi nửa câu kia xuống giường. Bên kia, một cô giúp việc vóc dáng nhỏ bé đi đến trước mặt người đàn ông, sau đó quý gối giữa hai chân của hắn, giúp hắn lau đi thứ ỏ uế.

Đôi mắt to tròn linh động của Tĩnh Không mờ to hết cỡ, cô định quay người rồi đi nhưng phía sau lại vang lên tiếng quát lạnh lẽo như sấm: “Đứng lại!”

Không đợi Tĩnh Không chạy đi, thân thể gầy yếu của cô nhanh chóng bị người ta chế trụ rồi đến trước mặt Lôi Ân.

Hắn lúc này giống như một cơn bão vừa mới ần n xong. Tĩnh Không nhìn thấy trên chiếc giường chỗ cô gái kia vừa nằm có một điểm hồng yêu kiều đang nở rộ, trên khố môi của hắn còn lưu lại một chất lỏng màu đỏ. Giống như đã thú khát máu, hắn từ trên cao nhìn chăm chăm xuống gương mặt nhỏ nhắn quật cường của Tĩnh Không.

Bàn tay chậm rãi nhẹ nhàng nâng cằm của cô lên, sau đó hắn dùng sức, không chút tiếc thương, giống như muốn bóp nát cằm cô ra.

Một đầu tóc dài hỗn độn của cô dính chặt lên hai má, khuôn mặt mê người nhỏ nhắn trắng nõn kia giống như pha lê trong suốt.

“Thấy rõ chưa? Phụ nữ đối với tôi mà nói chỉ có một loại giá trị. Đó chính là...Lên, giường!”

Hai chữ cuối cùng, Lôi Ân nói một cách rất tàn nhẫn. Hắn đột nhiên ôm chặt lấy Tĩnh Không. Trên người hắn vẫn còn mùi hương nhưng lạnh lẽo như băng.

“Không! Không! Buông tôi ra! Tôi không muốn cùng anh lên giường, đồ biến thái này!” Tĩnh Không bị ánh mắt như sấm đen của hắn dọa cho khiếp sợ. Cô vùng tay muốn tát lên mặt của hắn nhưng ngay cả thân thể còn chưa chạm được đến thì đã bị bảo tiêu kéo đi.

“Cô gái, là cô gặp phải tôi.” Lôi Ân lạnh lùng tà ác nhìn liếc cô một cái. Cô còn chưa có bất cứ động tác gì thì thất lúng đã bị một người khác giữ chặt lấy, đem cô lôi ra ngoài.

“Buông, các người muốn làm gì?” Tĩnh Không sợ hãi hét chói tai, người đàn ông kia thật đáng sợ. Móng tay của cô cấu chặt vào cánh tay hai tên đàn ông đang lôi cô đi. Bọn họ giống như không có cảm giác, trực tiếp đem cô ném đến biệt thự

phía đông.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Hai lựa chọn

Bị quăng đến trong một căn phòng toàn là phụ nữ, Tinh Không mở to hai mắt nhìn những những cô gái xung quanh. Tất cả đều là những phụ nữ trẻ, xinh đẹp, dáng người chuẩn. Tinh Không sau đó mới biết được, những cô gái ở nơi này giống như những phi tử thời cổ đại chờ quân vương đến sùng hạnh, hao hết tâm tư để được lên giường cùng với người đàn ông kia.

Ở trong này, Tinh Không cũng gặp được cô gái vừa ở dưới thân của Lôi Ân kia, một thiếu nữ đã lột xác trở thành một người đàn bà hoàn chỉnh. Những cô gái xinh đẹp khác ở đây đều nhìn cô ta bằng ánh mắt ghen tỵ và hâm mộ. Cô ta giống như chim sẽ biến thành phượng hoàng, một tù nữ sau khi nhận được hoàng ân mệnh mồng của quân vương lên cao hơn người một bậc.

Người đàn ông kia rốt cuộc là ai?

Khu biệt thự này rất kỳ cục. Một gian nhà các cũng là nơi nuôi dưỡng những cô gái vì mục đích đó. Không biết đã qua bao nhiêu lâu, Tinh Không bị lôi đến trong một căn phòng. Cô còn chưa kịp giãy dụa phản ứng, cổ tay đã bị người khác chế trụ. Ngay sau đó, đứng trước mặt cô là một bác sĩ mặc áo blouse trắng dài.

“Tiểu thư, tôi khuyên cô đừng nên giãy dụa, cũng không nên sợ hãi, ngoan ngoãn để yên thân cho tôi kiểm tra. Đợi sau khi điện hạ của chúng tôi hưởng dụng cô xong thì cô sẽ được thả đi thôi.”

Bác sĩ nhìn ôn hòa như vậy nhưng ngay sau đó lại hung hăng kéo váy dưới thân cô lên. Tinh Không cho tới bây giờ chưa từng chịu qua si nhục như vậy. cô khép chặt hai chân, giống như một con thú liều mạng đánh đá vào người hấn ta: “Biến thái! Buông, tôi không muốn nghiệm thân! Các người dựa vào đâu mà dám đối xử với tôi như vậy?”

Cả người cô không chế không được mà run lên kịch liệt, cô thật sự không ngờ tên đàn ông thị huyết kia lại là một kẻ khiệt phích biến thái như vậy.

Những cô gái ngủ cùng với hấn. ...nhất định phải là xử nữ!

Tinh Không chỉ vừa nghĩ đến việc bản tay của người đàn ông đó chạm đến nơi riêng tư nhất của cô là đã cảm thấy xấu hổ vô cùng.

Nhưng mà, cô giãy dụa thế nào cũng chỉ phí công, ba gã đàn ông đứng trong phòng ánh mắt cũng đang chăm chú nhìn lên người cô khiến cô càng thêm xấu hổ.

Cô gần như đã cắn nát môi mình, nhưng cũng không ngăn được hành động của tên bác sĩ kia.

Chỉ thấy hấn ta cúi người xuống, khi bản tay của hấn định kéo rút thứ che đậy cuối cùng trên người cô, Tinh Không mặc kệ sức lực bù sừa cũng chẳng nói của mình, liều mạng đá hấn: “Không cần! Không cần! Các người là một lũ điên! Đồ điên!”

“Bác sĩ Hân, nhanh lên một chút, đừng để điện hạ chờ lâu!” Tên bảo tiêu đứng một bên chẳng chút để ý đến phản ứng của Tinh Không, không kiên nhẫn thúc giục.

“Đặc tội!” Hân Húc nhìn cô gái trẻ liều chết cũng không chịu theo, từ trước đến nay những cô gái mà hấn nghiệm thân qua đều vui vẻ cam tâm tình nguyện, tại sao cô gái trước mặt này lại biểu tình giống như không khác gì tra tấn vậy?

Hân Húc không hề do dự, bản tay đeo găng trắng silicon vừa chạm đến lớp ren định xé toạc thì đã bị bản tay khác chụp lại.

“Điện hạ!”

Trong phòng hoàn toàn yên tĩnh, Tinh Không nghe thấy những người đó đang cung kính chào hỏi với người vừa tới.

Người xuất hiện là Lôi Ân?

Lôi Ân mặc bộ đồ màu đen, mái tóc màu nâu che khuất ánh mắt sắc bén của hấn. Hấn cời âu phục rồi phủ lên người của Tinh Không.

Thần ánh Tu La phản chiếu trong mắt của cô, cô nhìn thấy khoe môi của hấn kéo lên nở một nụ cười cực kỳ thú tính.

“Cho cô hai lựa chọn, một là đêm nay bồi tôi, hai là bồi. ...nó.”

Hấn đột nhiên nghiêng người, trong phòng không biết từ khi nào đã xuất hiện một con vật màu đen, thân rất cao. Ánh mắt của nó màu lam, miệng há to đỏ lỏm, bộ lông màu đen mềm mại trải từ đầu đến tận đuôi, từ miệng nó trào ra bao nhiêu là nước dãi. Thật sự rất nguy hiểm!

Đứng trước mặt cô, căn bản chính là một con tăng ngao *cực lớn!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Một người một thú

“Không! Không...” Tinh Không mở to mắt, thân thể lăm ra phản ứng theo bản năng, lên tục lui về phía sau, suy nghĩ muốn tránh xa con vật nguy hiểm trước mặt, càng xa càng tốt.

“Anh không là đồ vô nhân tính!” Tinh Không bị dọa đến mức hai mắt nhắm chặt lại. Cô cảm nhận cái người tàn rả khi tức khát máu và vô tình kia đột nhiên mất đi không chế mà dè lên người cô.

Cô rốt cuộc đã gặp phải một người đàn ông như thế nào?

Cánh môi của cô gần như đã bị cô cắn nát, thần ảnh cao lớn của Lôi Ân đột nhiên phủ lên trước người cô. Tinh Không giống như người chết đuối vớ được cọc ngấm, vội vã túm chặt lấy quần áo của hấn, đôi mắt to chớp động tỏ vẻ cầu xin: “Đừng...đừng mà...xin anh...”

“Sợ cái gì?” Lôi Ân u lỉnh cười. Một bản tay của hấn đột nhiên gỡ bung răng của cô ra, cúi đầu quát: “Buông ra!”

Tinh Không nghe lời, ngay sau đó Lôi Ân áp đôi môi xuống cánh môi của cô. Nhất thời, trong miệng cô tràn ngập vị máu tanh.

Hai môi tiếp xúc, hấn cắn môi của cô, tựa hồ như trừng phạt hành động tự ngược chính mình của cô lúc nãy. Cánh môi đã bị thương nay lại chịu thêm sự trừng phạt của hấn đã tàn nát không chịu đựng nổi. Môi của hấn thực lạnh, gần giống như nhiệt độ trên cơ thể của hấn, khiến cho cô cảm giác lạnh lẽo vô cùng.

Khi hai người tách môi ra, khoe môi vẫn còn ngấn tuyến, một màn ái muội như vậy vẫn còn biết bao nhiêu ái muội.

“Còn muốn cự tuyệt tôi sao? Hử?” Hấn nâng cằm cô lên, ở bên tai cô thổi khí.

“Nếu...tôi cùng với nó ngủ chung một đêm...có phải...anh sẽ tha tôi đi...” Toàn thân Tinh Không run rẩy, cô rõ ràng là đang sợ hãi, nhưng đôi mắt đen tuyền giống như viên đạn nhìn chăm chăm vào người trước mặt.

Đôi mắt như kim cương đen đó khiến cho Lôi Ân thất thần.

“Cô gái, cô quả là một người quá chân thật!” Hấn bỗng nhiên vỗ vỗ mặt cô, sau đó đứng lên, khoe môi nở nụ cười lạnh khiến Tinh Không khó thở.

“Nếu đã như vậy...tôi chờ xem biểu hiện của cô.”

“Tra Lý!” Hấn cúi đầu kêu lên một tiếng. Tra Lý tức khắc đi lên, tháo dây xích của con chó Ngao kia ra.

Cửa phòng bị đóng lại trong nháy mắt, Lôi Ân nghe được tiếng cô gái sợ hãi kêu thét chói tai cùng tiếng thú dữ gầm gừ, nhưng bước chân của hấn cũng không ngừng lại.

“Dịch Hân, cậu ở lại trông coi này!” Hấn cũng không quay đầu lại mà nói với tên thú hạ đứng bên phải. Người phía sau lập tức lĩnh mệnh đứng tại chỗ.

“Mây....Mây....đứng lại đây nhé!!! Thịt tao ăn không ngon đâu....một chút cũng không ngon đâu!” Tinh Không hối hận chính mình cứ lui về phía sau. Thân thể mềm mại của cô cuộn lại một chỗ, cố gắng trốn vào trong góc khuất nhất.

Cái tên đàn ông kia thật biến thái! Hắn cư nhiên thật sự để cô lại cùng với con thú này.

Tầng Ngao màu đen há to cái miệng rộng đồ lòm của nó, từng bước đi tới trước mặt Tinh Không. Cô dùng hai tay che mặt, thân thể run rẩy kịch liệt.

Cô từng nghe nói qua loài chó này sinh trưởng ở vùng thảo nguyên hoang dã, nghe nói chúng còn ăn thịt người. Chẳng lẽ đêm nay cô sẽ bị nó cắn chết ở đây?

Tinh Không nhất thời tưởng tượng đến một màn máu me đầm đìa kia, không khỏi rùng mình. Tên Lôi Ân kia giống như ma quỷ, có lẽ còn đáng sợ hơn so với cả con Tầng Ngao trước mặt này.

“Ngao.....Ngao.....Ồ...”Không đợi Tinh Không còn thời gian mà tự hỏi, nó đã rung bộ lông xù màu đen lên, mặt lộ vẻ hung hăng bỏ nhào về phía cô. Cô thậm chí còn nhìn thấy được cả những chiếc răng nanh sắc bén của nó, hết như những lưỡi dao. Tinh Không rút cuộc chịu không nổi mà khiếp rợn người, tìm đập nhanh liên hồi. Khi Tầng Ngao cần pháp một phát xuống bả vai của cô, hai mắt cô nhắm chặt, hôn mê bất tỉnh.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quái Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 8: Tù ý đánh giá

Trong phòng trần ngập mùi cỏ mốc, một thân hình cao ngất vĩ ngạn đẹp như tượng đồng điêu khắc tinh xảo, ngồi ngay ngắn trên chiếc ghế xoay. Người đàn ông đó có một đôi bàn tay thon dài tinh mỹ, giữa hia ngón tay còn kẹp một điếu xì gà. Từng lần khói trắng mỏng nhẹ từng đợt phun ra từ khe miệng của hắn.

Cho đến khi cửa phòng được mở ra, một thân ảnh cao lớn khác bước vào, cung kính nhìn hắn vuốt cằm nói: “Điện hạ...”

“Thế nào?” Giọng nói trầm thấp và gọi cảm của người đàn ông đó vang lên để lộ một chút bất đắc dĩ không dễ phát hiện. Cặp lông mày chim ưng rậm rạp kia hơi nhất lên, gương cao tạo thành một chữ “xuyên” rất đẹp.

“Đám phụ nữ này không có người nào có nhóm máu mà chúng ta cần...” Khi Tra Lý đem kết quả kiểm tra của Hàn Húc báo cáo cho Lôi Ân biết, cặp mắt vốn còn một chút nhu tình của hắn giờ đã biến mất không còn dấu vết.

“Tiếp tục tìm! Mở rộng diện tích tìm kiếm cho tôi!” Hắn nâng tay, cả người tản mát ra một loại khí chất quý tộc mà không phải ai cũng có được.

“Dạ, điện hạ!” Tra Lý lĩnh mệnh, lại cung kính lùi sang một bên.

“Đừng rồi! Có gái tên Mộ Tinh Không kia, tôi muốn biết chi tiết về cô ta!” Lôi Ân cầm khối ngọc thô mà hắn đã giành được trong đêm bán đấu giá ở Las Vegas. Trong bóng đêm, ánh sáng hào quang tỏa ra từ khối ngọc khiến đôi mắt của hắn càng thêm u ám vô tình.

Khuôn mặt kia vì sao lại giống như vậy? Giống đến mức hắn không rat ay được...

Khi ngọn đèn thủy tinh trên trần nhà màu trắng chiếu lên khuôn mặt trắng nõn tinh khiết trên giường, cô gái đang nhắm chặt hai mắt mới khẽ động đậy, bờ môi khô khốc khẽ mấp máy. Trong không khí tràn ngập hơi thở lạnh lẽo, lạnh đến mức mắt của cô tự động mờ. Khi nhìn thấy người đàn ông ở trên ghế sofa đối diện đang quay lưng về phía cô, cô bị dọa mà lập tức ngã nhào xuống giường.

Trên trán chảy xuống mồ hôi lạnh, Tinh Không nhìn thân thể của mình hoàn hảo không có vết thương nào, rồi lại nhìn sang người đàn ông kia. Bên cạnh ghế sofa mà hắn ta đang ngồi...chính là con Tầng Ngao hôm qua muốn tấn công cô.

Cô không chết. Cô cũng không bị thương.

“Coi quần áo!” Người đàn ông ngồi trên ghế sofa lạnh lùng nhìn cô, đột nhiên từ miệng hắn thoát ra ba chữ này. Tinh Không vội vàng kéo chặt áo ngủ trên người. Áo ngủ lụa tơ tằm nguyên chất, cô cũng không còn tâm trạng để nghĩ xem ai đã thay quần áo giúp cô.

“Cái gì?” Cô kinh ngạc mở to hai mắt, lại nhìn thất tên đàn ông kia không kiên nhẫn mà lạnh lùng nói: “Tôi nói,coi, quần, áo! Understand!”

Tinh Không còn chưa kịp mở miệng chửi rủa, con Tầng Ngao bên cạnh chân của hắn đã rú lên một tiếng. Mặt Tinh Không lập tức trắng bệch.

“Mộ Tinh Không, đứng để tôi lặp lại đến lần thứ ba! Coi!” Thân hình cao lớn của Lôi Ân đột nhiên từ ghế sofa đứng bật dậy. Tầng Ngao kia chắc đã được huấn luyện vô cùng tốt, nó đang ngoe nguẩy cái đuôi ở phía sau. Trái tim Tinh Không thiếu chút nữa là nhảy ra khỏi lồng ngực.

Ngón tay trắng toát đặt lên bả vai đang kịch liệt run rẩy, Tinh Không nhắm mắt lại, đem khóa áo kéo xuống. Áo ngủ theo đường cong trên thân thể mềm mại của cô rơi xuống dưới chân, mà cô, cả người xịch lả đứng trước mặt của hắn.

Cho dù nhắm mắt lại, cô cũng cảm nhận được người đàn ông kia đang tiến gần đến phía mình. Cô ngưng ngừng dùng hai tay ôm lấy ngực, đây là lần đầu tiên trong cuộc đời cô ở trước mặt một người đàn ông mà không có chút tồn niệm nào.

Nhưng mà, Lôi Ân đột nhiên dừng lại trước mặt cô, con ngươi màu hổ phách hiện lên vẻ ca ngạo thường thức

Cô gái này quả nhiên là một vụ vật!

Ánh mắt của hắn tùy ý mà di chuyển từ mắt cá chân của cô, hai chiếc đùi thon đẹp, lại đến phần bụng bằng phẳng, cuối cùng là đánh rớt hai tay trước ngực cô.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quái Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 9: Anh em

Ngón tay thon dài của Lôi Ân mang theo một tầng bạc kiến, khi chạm đến vết sẫm hình cò huân y trên đầu vai của Tinh Không, hai tròng mắt của hắn lập tức nheo lại, móng tay kháp vào da thịt của cô. Ở trên nơi đó có ba chữ cái tiếng anh rất rõ ràng S – K – Y

Đó là tên...của cô ta sao? Là do người đàn ông kia xăm lên ư?

“Nói, Hắc Ngân Thánh có quan hệ gì với cô?”

Trong ánh mắt của hắn hiện lên cơn tức giận khiến người ta sợ hãi, lực đạo ở tay càng gia tăng khiến Tinh Không đau đến mức không mở mắt nổi. Cảm giác đau đớn do móng tay của hắn kháp vào vai khiến cô run rẩy, hai chân mềm nhũn, lập tức quỳ trước mặt của hắn.

“Anh...anh trai....anh ấy là anh trai của tôi!”

Hai con ngươi của cô sáng rực, long lanh như quả nho trong suốt, khác hoàn toàn với đôi mắt yếu đuối nhu nhược trong trí nhớ của hắn.

“Anh trai? Cô gái, cô tốt nhất đừng có lừa gạt tôi!” Hắn từ từ ngồi xuống, bàn tay kháp vào đầu vai của cô cũng dần buông lỏng nhưng lại chuyển hướng ngay lập tức. Hắn giữ lấy cằm của cô, ép cô nhìn thẳng vào đôi mắt màu hổ phách của hắn.

Hắn đánh giá cô, giống như đang nhìn một người giấy dựa sắp chết, nhìn cô có cổ sức cũng trốn không thoát khỏi lòng bàn tay hắn.

“Không có lừa anh! Anh thả tôi đi, anh thả tôi đi có được không?” Hai tay Tinh Không bám chặt lấy tay của hắn, nhưng hắn vẫn không có chút phản ứng nào, không những thế khe miệng lại cong lên nở nụ cười lãnh lạnh.

“Không được, khuôn mặt này của cô, tôi rất thích!” Lôi Ân đột nhiên buông tay ra, thân hình cũng từ từ đứng lên. Hắn cúi đầu phục của mình, quăng lên người của cô.

Cười, tà ác mà lại thị huyết.

“Cô gái, tôi chờ mong em có biểu hiện tinh ranh hơn đây!”

Ánh mắt của hắn giống như mũi khoan dừng lại trên đầu vai của cô. Trực giác nói cho Tinh Không biết, người đàn ông trước mặt vô cùng nguy hiểm, nhưng mà tạm thời hắn có thể giúp cô né tránh Hắc Ngân Thánh. Tòa thành tình mệnh như nắm mồ kia, suốt đời này cô không bao giờ muốn quay lại đó nữa.

Las Vegas.

Trong căn cứ huấn luyện, một người đàn ông lạnh lùng ngồi trên cao nhìn một màn người và thú tàn sát lẫn nhau. Trên căn cứ này có biết bao nhiêu kẻ đã chôn thây tại đây vĩnh viễn, hiện tại trước mặt hắn có người chết, có người bị thương, có nam, có nữ.

Đột phần loại này, có cả người và thú tham gia, người đánh với thú, người đánh với người, chỉ có người sống sót cuối cùng mới có tư cách để sống.

Đến cuối cùng, đứng trước người đàn ông mang mặt nạ màu bạc chỉ có hai cô gái.

“Chủ nhân...” Các cô cúi đầu, cung kính gọi người đàn ông cao tại thượng kia. Đôi mắt xéch dưới lớp mặt nạ bạc khiến người ta kinh phách động lòng.

“Các người tên gọi là gì?” Trên thân người đàn ông tỏa ra hơi thở lạnh như băng, giống như Ma vương địa ngục.

“ Hồng Anh!”

“ Sắc Vĩ!”

Hai gương mặt cơ hồ giống nhau như đúc, khi ngừng đầu lên, Hắc Ngân Thánh nhìn thấy được ánh mắt của hai cô gái này đối với hắn là cực kỳ trung thành.

“Phụ nữ là thứ vũ khí giết người lợi hại! Không chỉ vì các người giỏi dùng súng mà còn vì các người có...khôỉ thần thể này!” Bàn tay to lớn của hắn vuốt ve da thịt quang lõa của hai cô gái một cách không kiêng kị gì. Trong ánh mắt của hắn chỉ có dục, không có tình.

“Hết thảy những gì của thuộc hạ đều là của chủ nhân!”

Sau khi hai cô gái được dẫn đi xong, thuộc hạ đứng bên cạnh Hắc Ngân Thánh mới ghé vào tai của hắn nói: “Ngân Đế, đại tiểu thư ở Trung Quốc!”

Hắn cười, ánh mắt chuyển hướng nhìn lên một khoảng trời cao xa không mây kia, một mảnh trời màu lam phấp phỏng giữa lớp mây trắng, giống như khuôn mặt tươi cười của ai đó...

“Nửa tháng sau theo ta đi Trung Quốc!”

Ánh mắt chìm ung của người đàn ông hiện lên một vẻ nhu tình hiếm thấy. Tinh Không, anh hai tới đón em...về nhà!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quái Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Sủng vật của hắn

Khi tỉnh lại, Tinh Không thấy mình đang ở trong chăn đệm mềm mại, bà vai truyền đến một cảm giác tê dại. Có xúc lên quần áo, nhìn thấy một chỗ đang sưng đỏ lên. Đó chính là kiệt tác của người đàn ông kia.

Căn phòng này vẫn là căn phòng lần đầu tiên tiếp xúc cô đã nhìn thấy. Nội thất trong phòng toàn một màu đỏ, giống như màu của máu.

Tinh Không đi ra khỏi căn phòng, nhưng không thể đi ra khỏi biệt thự.

Khu biệt thự giống như mê cung này được chia làm hai phần: Tây uyển và Đông uyển. Tinh Không không biết hiện tại bản thân mình đang ở nơi nào nhưng khi cô còn chưa kịp suy nghĩ thì bên tai đã truyền đến những tiếng gầm của dã thú khiến toàn thân nổi da gà.

Cô đứng chôn chân tại chỗ, động cũng không dám động, cách chỗ cô đứng khoảng chừng một trăm mét, có hai con hổ cao đến nửa thân người đang bị nhốt trong lồng sắt.

Đứng vậy! Chính là hổ. Hai con hổ như nhin mồi, nhe răng nanh sắc nhọn nhìn chằm chằm vào cô.

Tinh Không ngay cả một cử động nhỏ cũng không dám, đôi mắt chớp chớp để xác định lại bản thân không có nhìn lầm. Nơi này căn bản chính là một chỗ nuôi dã thú.

Trừ bỏ hai con hổ, bên cạnh là một con trăn khổng lồ dài mấy thước cuộn tròn thành một đống. Tiếp đến, còn có một con thằn lằn, loài bò sát màu đen, có chòm râu thật dài kia đang phun cái lưỡi mang độc gớm ghiếc. Chỉ cần liếc mắt thôi, Tinh Không đã không cảm thấy bình tĩnh được nữa rồi.

Đáng sợ...

Những thứ này đều là do người đàn ông kia nuôi sao?

Hiện tại cô mới biết, một con Tăng Ngao kia cũng chưa phải là đáng sợ nhất. Nếu lúc trước không phải nó thì sẽ là một trong những con dã thú đang ở đây...

Cô lúc này thậm chí còn không dám chạm vào loài động vật sinh trưởng trên hoa cỏ, thằn lằn này. Màu da màu cam của nó trong nháy mắt đã biến đổi.

Cô nhắm mắt lại, thân thể run rẩy. Tóc dài theo gió thổi quất qua gương mặt khiến cô cảm thấy ngứa ngáy giống như lưỡi rắn chạm qua. Tinh Không nắm chặt góc áo, khi cô sợ hãi muốn hét chói tai thì một bàn tay nhanh chóng bị chặt miệng cô lại.

“A!” Có theo bản năng giờ tay ra phản kích lại người đó, đúng lúc này lại nghe được một giọng nam lạnh như băng: “Chỗ này không phải là chỗ cô nên vào, đi ra ngoài!”

Cô mở to mắt mới nhìn rõ được người ở trước mặt mình là bảo tiêu bên cạnh Lôi Ân – Dịch Hàn.

Tinh Không lập tức núp sau lưng Dịch Hàn, cô rất sợ cái lưỡi dài đó gớm ghiếc kia của thằn lằn sẽ phun vào mặt mình.

“Này...đội tôi với...” Tinh Không vội vàng nắm lấy bàn tay của người phía trước. Nhưng mà, người của anh ta cũng giống như tên của anh ta vậy, không có lấy một hơi ấm. Ánh mắt của anh ta sắc bén nhìn cô một cái, nhưng cuối cùng cũng không hất tay cô ra.

“Về sau đừng chạy loạn! Có những chỗ không phải nơi cô có thể đến được!” Giọng nói của Dịch Hàn lạnh như băng mang theo trách cứ.

Tinh Không sau khi rời khỏi chỗ nuôi động vật đó xong mới cảm thấy chính mình đã được an toàn.

Đáng sợ! Về sau, cô nhất định sẽ không bao giờ bước chân vào nơi như thế này nữa!

Tinh Không còn chưa nghe ra anh ta muốn nói điều gì thì bóng hình cao lớn trước mặt đã biến mất không thấy bóng dáng.

“Này, Băng Sơn*, tôi phải trở về như thế nào?”

Tinh Không luôn luôn khờ khạo khi tiếp xúc với người khác. Cô từ nhỏ đến lớn đều sống trong tòa thành Ivory Tower, cũng chưa bao giờ đi bất cứ nơi đâu.

Cô giống như một con chim hoàng yến, trong thế giới của cô chỉ có một mình Hắc Ngân Thánh, không có một ai khác.

Theo đường cũ trở về, Tinh Không dạo qua một vòng lại trở về chỗ cũ, nhưng hoa viên phía sau khu biệt thự, cô cũng không dám tiến đến gần dù chỉ là nửa bước.

Đột nhiên, cô nghe thấy có tiếng cười hi ha của một cô gái vang lên. Tinh Không bước về phía tiếng cười đó thì thấy một bể bơi rất lớn, bên trong còn có một đôi nam nữ.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quái Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Tầng ngao ăn thịt người

Đứng xa xa cũng có thể nhìn thấy người đàn ông tuấn mã giống như một vị thần đang tựa trên thành bể bơi. Hần vắn cao cao tại thượng như người đứng trên đỉnh kim tự tháp hoàng kim, dù là đang ở trong bể bơi nhưng vẫn khiến người ta sợ hãi. Hai cánh tay của hắn đặt trên bờ, một tay cầm điều xì gà, ở phía sau cách khoảng một trăm bước có hai tên vệ sĩ đứng canh.

Vừa nhìn thấy thân ảnh của hắn, Tinh Không đã dùng ngay bước chân lại. Một người đàn ông nuôi hổ, nuôi rắn rắn như rắn rết cuộc còn bao nhiêu biến thái nữa?

Nhưng mà, ngay sau đó ánh mắt của cô lại giao nhau với ánh mắt của hắn. Cô nhìn thấy khỏe mỗi quuyến rừ của hắn cong lên, trong mắt tàn ra dục vọng chiếm hữu đầy thú tính.

Ngay trong bể, cách hắn không xa, có một cô gái xinh đẹp, thân thể như rắn nước leo lên trên người Lôi Ân. Tinh Không nhận ra cô gái này. Đó chính là cô gái đêm kia bị Lôi Ân đặt dưới thân, trần trọc hầu hạ hắn.

Cô gái kia giống như được sùng mà sinh kiều. Ở trong bể, cho dù da thịt mỹ miều của cô ta có bại lộ như thế nào thì Lôi Ân cũng chẳng hề liếc mắt nhìn một cái. Cô ta không cam lòng, lớn mật mà cầu dẫn Lôi Ân.

“Điện hạ...” Đầu lưỡi của cô ta linh hoạt liếm láp hầu hết kiểu gọi của hắn, một bàn tay nắm lấy bả vai của hắn. Đoán được ý đồ muốn hôn lên môi mình của cô ta, Lôi Ân đột nhiên quay đầu, nhẹ nhàng gọi một bóng hình cao lớn vĩ ngạn đứng bên cạnh bể bơi: “Tra Lý!”

Tiếp đó, cô gái kia bị tụt từ trong nước lên. Đồng thời Tầng Ngao trốn ở một góc khuất cũng lập tức chạy ra. Nó dùng tốc độ nhanh nhất cắn lên vai của cô gái kia.

Máu bắn tung tóe khắp nơi, một tảng thịt lớn từ trên người cô gái kia bị con chó Ngao cắn xuống. Khi nhìn thấy con vật cao lớn đen sì đáng sợ kia, Tinh Không rớt cuộc không thể không được mà kêu “A!” lên một tiếng.

Bên chân của cô không biết từ khi nào đã nhiều thêm một đôi bàn tay, ngay sau đó, cả người cô bị kéo mạnh xuống bể. Bên người cô chính là vùng ngực trắng kiện của người đàn ông kia cùng với mùi máu tanh.

Bên tai cô văng vẳng tiếng cười của hắn ta. Từng đợt bọt nước bắn lên người hắn, thân thể Tinh Không mỗi lúc một run rẩy.

Giọng nói mà quý lại vang lên bên tai cô: “Tinh Không, không lẽ cô đang nghĩ nó sẽ tới cắn cô sao, hả?”

Lúc hắn gọi tên của cô, âm thanh vô cùng dễ nghe.

Tinh Không mở to mắt, lúc nhìn lại phía trên thành bể bơi thì cô gái kia đã biến mất, những cô gái trong nước khác vẫn duy trì tư thế như cũ, không một ai dám tiến lên.

“Cô tốt nhất nên ngoan ngoãn nghe lời, cô biết không? Tầng Ngao là một động vật có linh tính rất nhạy bén, đừng có chọc tôi tức giận!”

Lúc hắn nói những lời này, ngữ điệu nhẹ đến mức không thể nhẹ hơn, nhưng Tinh Không lại cảm thấy như đang bị đứt từng sợi tóc.

“Tinh Không...” Ngón tay thô lẹ của hắn thâm nhập vào trong quần áo của cô, đầu ngón tay lơ đãng xẹt qua đóa hồng mai trước ngực, tiện dả làm rớt áo của cô xuống quai vai.

Cúi đầu, nhẹ nhàng hôn lên vai của cô. Trên vai của cô vẫn còn lưu lại dấu vết do hắn khấp vào lần trước. Môi của hắn thực lạnh nhưng cũng rất triển miên.

“Anh... là loại người nào?” Tinh Không nhìn thẳng vào đôi mắt màu nâu hổ phách của hắn. Người đàn ông này tại sao lại đẹp như vậy? Đẹp hút hồn giống như hoa thuốc phiện.

Chắc chắn thân phận của hắn không hề đơn giản, nhưng Tinh Không rớt cuộc vẫn chưa biết chính mình đã gặp phải một người đàn ông như thế nào.

Cô gái mà hắn một khắc trước còn quay cuồng trên giường, thì ngay khắc sau đã bị hắn nhấn tẩm vút bỏ như rác rưởi, hắn ngay cả một chút cảm giác xót thương cũng không có.

“Lôi Ân! Có thể gọi tôi là King.” Nụ hôn của Lôi Ân đã chuyển dần xuống chiếc cổ của cô. Hắn há miệng, cắn lên đó.

Tinh Không đau đớn, một tiếng mềm nhẹ mang theo âm mũi “King...”

“Ngaoan, cô gái!” Hắn giữ lấy cằm của cô, cánh môi lạnh như băng sau một lát đã phủ kín lên đôi môi của cô.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quái Tàn Nhân* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Tra tấn thân thể

Hắn đang cười, thân thể của hắn cũng rung lên. Tinh Không không biết hắn buông cô ra từ lúc nào, cô hồn hên hóp lấy từng ngụm khí, ngay cả không khí cũng trở nên tươi mát.

“Đêm nay, đưa cô ta vào phòng tôi.” Lôi Ân tùy tiện chỉ tay vào một cô gái trong đám phụ nữ phương đông xinh đẹp thanh thuần phía đối diện bể bơi. Tra Lý lĩnh mệnh, những cô gái còn lại dùng ánh mắt ngưỡng mộ ghen tỵ nhìn cô gái kia.

Tinh Không cảm thấy hoảng hốt, tương lai rất có thể cô cũng sẽ là một trong những cô gái đó sao?

Ban đêm, bên tai không ngừng vang lên những tiếng phụ nữ rên rỉ thống khổ cùng với tiếng đàn ông gầm như hổ, Tinh Không một đầu đầy mồ hôi không chịu nổi mà ngồi dậy. Nơi này cách âm rất tốt, vậy tại sao cô lại vẫn nghe được những âm thanh đó nhỉ?

Đêm nay, nhất định sẽ không bình yên.

.....

Ánh sáng ban mai chiếu vào khiến Tinh Không thiếu chút nữa không mở nổi mắt. Lúc cô tỉnh dậy, người hầu sớm đã chuẩn bị đầy đủ quần áo cho cô. Tinh Không lúc này mới phát hiện ra một chuyện, về mặt của những người hầu ở đây chỉ có duy nhất một biểu tình, hoàn toàn không thấy biểu tình thứ hai.

Về mặt của bọn họ giống như cô chính là chủ nhân của nơi này....

Cô cảm thấy bất an không yên mà bước xuống lầu. Tròng phòng ăn sớm đã có một người một桌子. Lôi Ân ăn mặc chỉnh tề, ngồi nghiêm chỉnh, ngồi đối diện với hắn chính là Tầng Ngao. Thỉnh giác của hắn rất tốt, không cần quay đầu lại cũng biết là Tinh Không tới.

“Ngồi.” Hắn chỉ nói một chữ đơn giản. Tinh Không có chút khó xử, nhìn con vật to lớn đang ngồi lì lù trước mặt kia, làm sao mà cô dám ngồi gần? Nhưng ngồi cạnh Lôi Ân, cô còn ngàn vạn lần không dám hơn.

Lôi Ân hếch mắt lên, khi nhìn thấy Tinh Không đi qua hướng đối diện với hắn, ngón tay hắn khẽ nâng lên, con thú đối diện hạ ngay niệm. Tinh Không thấy đồ ăn mà Tầng Ngao đang cắn nuốt kia rõ ràng là một miếng thịt tươi còn đầy máu.

Cô nháy mắt chặn chờ, cánh tay bị kéo sang một bên. Ngay lập tức, cô ngã vào lòng hắn. Mùi xì gà quen thuộc xộc vào mũi của cô.

“Ngaoan, há miệng.”Môi của Lôi Ân bám vào bên tai cô, đầu lưỡi ôn nhu liếm láp vành tai của cô. Cả người Tinh Không run lên tức thì.

Tay của Tinh Không sống chết bám chặt vào khăn trải bàn màu trắng, nhận thấy người đàn ông trước mặt không còn tính nhẫn nại, cô nghe lời mà mở miệng.

Hắn vừa lỏng, ním cười rồi đem chỗ thịt bỏ đủ ăn cả nửa đời trong đĩa đứt cho cô.

Đối diện, Tầng Ngao mắt xanh lục kia đang nhìn cô chăm chăm không chớp.

Vị mặn lan tràn khắp miệng, cảm giác duy nhất lúc bấy giờ của cô là muốn phun hết ra ngoài.

Lúc này, Dịch Hàn quần áo chỉnh tề đi đến trước mặt Lôi Ân, cung kính cúi đầu, nói: “Điện hạ, xe đã chuẩn bị xong.”

Lôi Ân buông dao nĩa trong tay ra, động tác tạo ra một tiếng va đập. Người hầu bên cạnh ngay lập tức dâng khăn ướt cho hắn. Hắn tùy ý xoa xoa tay, đẩy Tinh Không trong lòng ra ngoài, sau đó túm lấy cổ kéo đi.

Toàn bộ quá trình, cô hoàn toàn không có cơ hội phản kháng.

Ngồi trên chiếc xe Aston Martin màu đen, nội thất xa hoa và lạnh lẽo vô cùng, giống hệt như sự thần bí của Lôi Ân.

Thành phố này đối với Tinh Không mà nói không có gì là xa lạ. Mẹ của cô đã sinh sống ở nơi này, nhưng đây lại là lần đầu tiên cô đặt chân tới.

Nửa giờ sau, xe dừng lại trước cửa một khu Pub cao cấp. Tinh Không rớt cuộc chịu không nổi mà lao ngay ra khỏi cửa xe, kịch liệt nôn ọc.

Mùi máu tanh trong miệng, như thể nào lại không thể nôn ra hết được?

Chương 13: Cô ta không phải!

Cô sợ máu!

Năm ấy, khi cô mười lăm tuổi, lần đầu tiên nhìn thấy Hắc Ngân Thánh giết người, cô đã bắt đầu sợ hãi, tránh hắn...

Người đàn ông này cũng giống Hắc Ngân Thánh, đều là những kẻ sinh sống trong địa ngục.

Tiếng bước chân của Lôi Ân nhanh chóng truyền đến tai cô, Tinh Không hận không thể nổi hết cả gan phổi ra ngay lập tức. Sau đó, thân hình đơn bạc của cô giống như con bướm bị người ta bắt được.

“Về sau, cô sẽ còn phải thích ứng với nhiều thứ nữa...” Một câu không nhẹ không nặng của Lôi Ân rơi vào tai Tinh Không lại giống như một thứ ma chú đáng sợ.

Cô bị hắn vấy hăm trong ngực. Hắn thực sự rất cao. Chiều cao của Tinh Không chỉ đến chạm đến vai của hắn. Ngón tay dài của hắn đan vào mái tóc màu nâu đỏ của cô khiến da đầu cô phát đau.

“Ngài đã tới...” Một đường đi, hắn giống như một đấng quân vương đại giá quang lâm, đi đến đâu cũng nhận được đãi ngộ vương giả nhất.

Nơi này là PUB tư nhân cao cấp và sang trọng nhất của thành phố A, là thiên đường cho những người đàn ông của giới thượng lưu đi tìm thú vui.

Tinh Không nhìn thấy một cảnh tượng so với một màn ăn bít tết buổi sáng vừa rồi còn kinh tởm hơn.

Những cô gái trong Pub này ngồi xổm giống như sùng vật. Trên người bọn họ đều có gắn nhãn mác, trực trở một đêm ân sủng với khách nhân nào đó. Vừa rồi, trên đường đi tới, ngang qua những căn phòng, Tinh Không chính tai nghe được những tên đàn ông biến thái cực kỳ tàn ác thích chơi trò S/M với phụ nữ.

Ở trong này, đàn ông tất là tiền, phụ nữ là thứ dễ chơi đùa, chơi đến đỏ máu cũng chẳng sao. Phụ nữ ở đây cần bán không có một chút tôn nghiêm.

Tinh Không mặc dù lớn lên ở Las Vegas, nhưng những màn âm dục đen tối như thế này, cô lại chưa bao giờ nhìn thấy qua.

Đêm nay, lại có một đám phụ nữ mới được đưa tới. Lôi Ân kéo Mộ Tinh Không cùng ngồi vào trong một căn phòng, nhìn “giáo viên” đang đứng rơi da quắt lên da thịt trắng nõn của một cô gái xinh đẹp.

Những cô gái cho dù thanh cao đến đâu, một khi đã trải qua dục đồ đều trở thành những phụ nữ phóng荡.

Tinh Không không đành lòng nhìn lại, Lôi Ân quát trệ lấy cô ngay lập tức, ép buộc cô nhìn thẳng vào mắt hắn. Cười, ý vị thâm sâu nói: “Thấy không? Phụ nữ thì phải như thế thì đàn ông mới thích...”

Đầu gối của hắn vươn ra, liềm liềm vành tai bên ngoài của cô, Tinh Không cảm thấy, thân thể cứng nhắc nhìn về phía cô gái mình đầy thương tích trước mặt. Mắt cô ta trắng toát, nhìn cô một cách hăm dọa, thậm chí có cả... hận.

Đợi đến khi hắn buông cô ra, Tinh Không giống như mất đi điểm tựa, ngã mạnh xuống nền nhà lạnh như băng. Đối diện với cô chính là cô gái kia. Cô ta bị kéo rách hai chân, khí cụ lạnh như băng hung hăng đâm vào hạ thể của cô ta. Cô lập tức bị kín mít, chỉ nghe thấy bên tai truyền đến những tiếng kêu thảm thiết đến tận tâm liệt phế.

Nhìn lại thì thấy Lôi Ân đã ngồi xuống ghế sofa xa hoa. Đôi mắt lạnh của hắn trông thấy hết thảy, thân hình hoàn mỹ không một tí vết nào. Khi màn “đào tạo mỹ nữ” này kết thúc, một bóng người quen thuộc bước vào.

Hàn Húc, bác sĩ từng xuất hiện ở trong biệt thự kia.

Hàn Húc ghé vào tai Lôi Ân nói cái gì đó, chỉ thấy đôi mắt đen như ám vụ của hắn nheo lại, con ngươi màu nâu hổ phách tịch tịch không hề hấn.

“Điện hạ, những cô gái dột này không có nhóm máu chúng ta cần, nhưng Mộ tiểu thư kia...”

Hàn Húc còn chưa dứt lời thì đã bị Lôi Ân cắt ngang: “Cô ta không phải!”

Bốn chữ này, hắn gần từng tiếng một để nói, mắt Hàn Húc lóe lên nghi hoặc khó hiểu. Tinh Không cảm thấy có hai ánh mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng quét về phía cô.

Ngay sau đó, cô tìm cách lấy áo khoác, dùng toàn bộ sức lực xông ra ngoài, nhưng lại bị thân ảnh cao lớn ngoài cửa chặn lại.

Chương 14: Cô bé, chạy không thoát được đâu!

Người tới tìm lấy hai tay của cô. Cả thân hình của cô giống như một con gà bị người ta lôi đi cắt tiết.

Từ nhỏ, Hắc Ngân Thánh đã dạy cho cô không ít thuật phòng thân. Nhưng những quyền cước đó của cô chẳng khác nào khuỷa tay múa chân trước mặt người đàn ông này, một chút tác dụng cũng không có.

“Buông!” Tinh Không gầy dậy, người kia đem cô đến trước mặt Lôi Ân. Hắn nhẹ nhàng liếc mắt, người kia thì tay cô ra ngay tức thì. Cô mở to đôi mắt ngập tràn hoảng sợ, sợ hãi lui về phía sau.

Lôi Ân cũng không tiến lên, hắn hít hai tròng mắt thâm sắc lại, giống như có chút đắm chìm nhìn chăm chăm vào gương mặt xinh đẹp của cô, sau đó nhẹ giọng thì thào: “Chân tướng...”

Tiếp đó, hai mắt của cô bị người ta bịt kín, cô không nghe thấy được tiếng của Lôi Ân, nhưng cô cảm nhận được chính mình đang bị mang đến một chỗ không nhìn thấy ánh sáng.

Lúc nhìn thấy lại được ánh sáng, Tinh Không đã ở trong một biệt thự mang phong cách rừng rậm nhiệt đới. Lôi Ân đã không có ở bên cạnh cô.

Người đàn ông mặc âu phục màu trắng, tóc nhả, đeo kính, chính là Hàn Húc.

“Sợ sao?” Về mặt Hàn Húc tươi cười nhìn cô. Người đàn ông này chính là người đàn ông Tinh Không đã nhìn thấy mấy tối trước, cho nên trong lòng cô không thiếu mấy phản cảm xúc bài xích.

“Những cô gái bình thường nhìn thấy cậu ta đều sợ hãi, nhưng mà Mộ tiểu thư... Cô là đặc biệt!”

Hàn Húc cười càng tươi hơn, Tinh Không không biết tươi cười trên gương mặt của người này là đang nhắc nhở hay ám chỉ cô. Tinh Không đưa tay vuốt lên khuôn mặt mình.

Cô cười khổ một chút, chính là vì khuôn mặt này sao?

Những ngày sau đó, liên tục suốt mấy ngày Tinh Không không nhìn thấy Lôi Ân. Cô trải qua cuộc sống bình thường trong suốt mấy ngày đó, thật sự hy vọng tên đàn ông biến thái đó đừng bao giờ xuất hiện.

Sân bay quốc tế.

Một vài bóng người quý dị đi lướt qua giữa đám người nhộn nhạo ở sân bay, trong số bọn họ có một người đàn ông đeo mặt nạ bạc đi bên ngoài. Mặt nạ nửa mặt màu bạc kia càng tăng thêm sự thần bí và mê hoặc của hắn.

Gây chú ý nhất không phải là người đàn ông thần bí đó mà chính là cô gái đi ngay phía sau hắn. Cô gái xinh đẹp, lạnh lùng và diễm lệ khiến cho người ta nhìn thôi cũng thấy mê mẩn rồi.

Đi ra khỏi sân bay, khi ngồi trên chiếc xe thương vụ màu đen, Hắc Ngân Thánh gác tay lấy gương mặt xinh đẹp của cô gái, lạnh lùng nói: “Sắc Vi! Nhiệm vụ đầu tiên của cô sẽ là lên giường với người đàn ông kia!”

Bạc mặt của hắn nhẹ nhàng phun ra từng chữ, Sắc Vi mặt như tro tàn chỉ biết phục tùng theo bản năng: “Dạ, chủ nhân!”

“Dịch Phong, có phải chúng ta cần đến một nơi trú ẩn hay không?” Thân người của Hắc Ngân Thánh ngửa ra đằng sau, đường cong của chiếc mặt nạ che dấu đi một tầng mỏng lung dự hoặc trên gương mặt của hắn.

“ Không tìm đại tiểu thư sao?” Cận vệ có chút đọc không ra ánh mắt của chủ nhân, Hắc Ngán Thánh cúi đầu lên tiếng, về sau lại nhẹ nhàng lên tiếng “ Cô bé là của ta, chạy không thoát được đâu!”

Mộ viên.

Một bóng hình cao lớn đứng dưới ánh tà dương, trong tay hắn ta cầm một đóa cỏ huân y màu tím. Ngôi mộ kia cũng không phải là ngôi mộ thu hút trong mộ viên này nhưng trên bia mộ là một gương mặt ôn nhuئن như ngọc.

Phía sau, bốn gã bảo tiêu đứng xa xa, khoảng không gian yên bình hiếm có được này giống như khói súng lướt qua.

“ Lần sau, tôi sẽ mang cô bé đến thăm chị, được không?” Giọng nói trầm thấp của người đàn ông giống đầy sức hút giống như nam châm, lộ ra một chút u buồn. Ngón tay thon dài của hắn nhẹ nhàng vuốt ve lên ngũ quan của người trong ảnh. Khuôn mặt này, người đàn ông nào cũng tùy ý chạm lên được sao?

Gió nổi lên, đóa hoa màu trắng bay bay, bóng người đã đi khuất, chỉ còn lại ánh chụp của cô gái, gương mặt vẫn tươi cười như cũ. ...

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Cái tên tương tự

Long Âm

Tùng đột tiếng sét thể lương đem bầu trời chiếu sáng như ban ngày, hạt mưa tí tách rơi đầy trên cửa sổ, Tinh Không lập tức bừng tỉnh từ trong giấc mộng.

Cô đối với những ngày mưa có một cảm xúc không thể nào tả nổi.

Cô ôm chăn gối ngồi dậy. Căn phòng ngập tràn sắc đỏ, màu đỏ như máu khiến toàn thân cô run rẩy.

Bên tai, tiếng sấm vẫn vang lên không ngừng, Tinh Không vẫn không thể nào bình ổn được những cảm xúc hỗn tạp trong lòng.

Cô đắm lên trên chiếc thảm trải sàn đỏ thẫm, ngọn đèn trong phòng rất sáng, ánh điện chói lóa khiến cô hoa cả mắt. Thân thể của cô giống như chết lặng, lập tức bước ra khỏi căn phòng khiến cô ức chế không thông này.

Hành lang trống trải, đêm dài lạnh lẽo, không gian yên tĩnh không một tiếng động.

Ban đêm giống như không bình thường, Tinh Không theo bản năng mà đi về phía trước. Nhìn thấy trước mặt có ánh đèn mờ ảo, cô cuộn mình lại chậm rãi ngồi xổm xuống, trái tim bất giác đập loạn một nhịp.

Bên tai vang lên giọng nói quen thuộc kia, phía sau là một thư phòng, cửa phòng khép hờ. Tiếng nói nam tính ôn nhu như nước. Tinh Không cho tới tận bây giờ cũng không biết, một người đàn ông biến thái như vậy mà cũng sẽ che chở cho một người khác.

Hắn ta đang nói điện thoại, với.....một cô gái?

“ Sơ Tinh, em ngoan ngoãn nhé, chờ công việc bên này xong xuôi, anh sẽ trở về ngay. Ngoan, đừng sợ...”

Tinh Không thở, cô không phải cố ý muốn nghe lén cuộc điện thoại của hắn. Giọng nói của Lôi Ân mang theo chút sùng nịch yêu thương cực kỳ. Khi nghe thấy hắn gọi tên của cô gái kia, trái tim cô không hiểu tại sao lại đập mạnh lên như vậy?

Sơ Tinh.....Cái tên này vì sao lại giống tên cô như vậy?

“ Ai ở bên ngoài?” Tinh đề phòng cảnh giác rất cao cho nên Lôi Ân lập tức phát hiện ra bên ngoài cửa có tiếng động, cho dù đó là tiếng động rất nhỏ. Hắn lập tức treo điện thoại, thân ảnh mạnh mẽ nhanh như chớp đã tới bóp cổ Tinh Không.

Nhưng khi nhìn thấy khuôn mặt tú lệ kia, ánh mắt vốn vẫn đục của hắn lập tức trở nên thâm thúy.

Tay hắn khẽ dùng lực một chút, Tinh Không ngay cả thở cũng thấy khó. Cô lắc đầu như trống bỏi, đôi mắt trong suốt: “ Tôi...tôi...không...có ý...”

“ Hôn nửa đêm mà còn không muốn ngủ, Mộ Tinh Không, tôi thành toàn cho cô.” Lôi Ân bị ánh mắt quật cường của cô làm cho phát giận.

Cô gái này, dựa vào cái gì mà dám ở trước mặt hắn tự tung tự tác?

Lôi Ân chỉ dùng một tay đã kéo được cả người Tinh Không đứng lên. Tinh Không vừa được giải phóng, ngay lập tức há miệng nuốt mấy ngụm không khí.

Nhưng, còn chưa đợi Tinh Không hiểu rõ tình huống, Lôi Ân đã kéo cả người cô lúi xuống lầu. Cửa bị người mở ra, cả người cô bị hắn ném một phát ra ngoài.

Bên ngoài, mưa vẫn tiếp tục rơi. Những hạt mưa to như hạt đậu tấp xuống mặt cô, trên người không có cảm giác lạnh, chỉ có đau đớn như bị cắt da cắt thịt.

Hắn từ trên cao nhìn xuống cô. Khuôn mặt kia bị nước mưa thấm vào lại càng thêm trong trẻo và quật cường. Trên khuôn mặt tinh xảo có vẻ cao ngạo, một chút cũng không có ý sẽ cúi đầu trước mặt hắn.

Siết chặt tay lại, Lôi Ân ra lệnh cho bóng đen ở phía sau: “ Trông coi cô ta cho tôi! Không cho phép bước vào trong biệt thự.”

Tinh Không nhìn thấy hắn xoay người bỏ đi không thèm quay đầu lại. Quần áo trên người cô đã bị nước mưa ướt hết, nhưng cô vẫn đứng ở đó. Cô ngay cả việc trở thành đàn bà của hắn còn chưa được tính thì dựa vào cái gì mà muốn hắn thương hại?

Nghĩ đến đây, Tinh Không nở nụ cười tự giễu.

Lôi Ân trở về phòng, thân ảnh cao lớn đi đến trước cửa sổ nhìn một hồi. Chỉ nhìn thấy trong bóng đêm có một bóng người đứng giữa trời mưa, mưa như trút nước đánh nghiêng thân thể của cô. Hắn có chút phiền chán mà rủa lên một tiếng, sau đó rời thư phòng trở về phòng ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Không muốn nhận sai

Bọt nước trên mặt róc rách chảy theo hai sườn má xuống, toàn bộ thân thể của cô giống như đang run rẩy kịch liệt.

Lạnh...

Tinh Không ngồi xổm xuống, hai chân co lại, cô ôm chặt lấy chính mình.

Cô từ nhỏ đến lớn không thích khóc, vì thế cho nên hiện tại cô cũng sẽ không khóc.

Cô cứ như vậy mà ngồi xổm trong màn mưa. Không biết qua bao nhiêu lâu, mưa dần dần ngừng rơi, bầu trời dày đặc mây cuối cùng cũng lộ ra chút ánh sáng.

Cô không đi ra khỏi cái lồng giam vô hình này được, bởi vì ở một nơi bí mật nào đó có hai ánh mắt tùy thời tùy chỗ đang chăm chăm dõi theo từng hành động của cô.

Trên người Tinh Không đã không còn chút khí lực nào, đợi đến khi mặt trời ló rạng, cả người cô nóng ran. Khi nhìn thấy một đoàn động vật màu đen phủ phục ngay bên cạnh mình, cô ngay cả sức để hét lên sợ hãi cũng không có.

Ba tiếng gõ cửa có quy luật vang lên cũng là lúc Lôi Ân đi mạnh điệu thuốc trong tay, ý người vào thành giường. Áo ngủ màu cà phê bao bọc lên thân hình cao ngất của hắn, bộ ngực vạm vỡ có thể nhìn rõ từng cơ bắp.

“ Vào đi.” Hắn nhìn trán, cầm lấy chiếc đồng hồ hàng hiệu ở đầu giường đeo vào cổ tay, Tra Lý đẩy cửa bước vào.

“ Điện hạ, chỗ hàng đêm hôm kia đã xử lý xong, tiền cũng đã được nhập vào một công ty mới đăng ký.”

Tra Lý mặt không chút thay đổi nào báo cáo với Lôi Ân. Lôi Ân nhìn không ra một chút cảm xúc, chỉ ậm ừ hai tiếng.

Hắn luôn luôn tin nhiệm Tra Lý. Tra Lý cùng Dịch Hàn là hai phụ tá đắc lực của hắn.

“Việc này cậu xử lý là được rồi! Mau chóng tìm được nguồn máu, tôi muốn sớm về Roma.” Ngón tay dài của Lôi Ân điểm điểm vài cái vào chiếc đồng hồ, Tra Lý đã hiểu được.

“Tôi đã hiểu, điện hạ.”

“Nhưng mà, còn có một chuyện nữa! Hắc Ngân Thánh đã bí mật đi vào thành phố A.”

Mất Lôi Ân neo lại một chút, sau đó gật đầu ý bảo đã biết. Hình như nhớ ra điều gì đó, Lôi Ân mới hỏi: “Mộ Tinh Không đâu?”

Hắn tối hôm qua đã đem cô nhốt ở ngoài trời một đêm. Đáng chết! Cô gái kia nega cả một câu cầu xin hắn cũng không chịu nói.

“Điện hạ, Mộ tiểu thư đã ngất xỉu.”

Tra Lý vừa dứt lời thì đã nghe thấy “Tạp, sát” một tiếng, chiếc đèn bàn vốn dĩ đặt ở gần đầu giường đã bị Lôi Ân quăng nát.

.....

Hàn Húc có chút đồng tình nhìn cô gái sắc mặt ửng hồng, lông mi như cánh én. Cô đang bị sốt.

Hắn không biết nên vui hay nên buồn, Tăng Ngao mà Lôi Ân nuôi vốn dĩ ngay cả cô gái mà Lôi Ân yêu mến cũng sợ hãi không dám lại gần, nhưng nó đối với cô gái trước mặt này lại không có nửa phần bài xích.

Nhìn thấy cô thế xui, nói chạy đến gần căn góc áo của hắn, trong mắt toát lên ý muốn cầu cứu sự giúp đỡ.

“Mark, tao bị này hại chết mất!” Hàn Húc ngồi xổm xuống, sờ sờ bộ lông đen tuyền mượt mà của nó, ánh mắt không hề có chút sợ.

5 phút sau.

“Hàn Húc, là gan của cậu càng lúc càng lớn rồi đấy!” Một giọng nam mang theo sự bá đạo cùng tức giận đột nhiên truyền đến, tiếp đó, một khuôn mặt anh tuấn góc cạnh hé lộ ra, Lôi Ân khi nhìn thấy cô gái nằm trên giường hôn mê bất tỉnh giống như không còn chút hơi thở nào kia thì lửa giận đang cháy hừng hực trong lòng bị dập tắt ít nhiều.

Mark vừa nhìn thấy chủ nhân xuất hiện thì nức nở ngồi dậy, ôn thuận mà cuộn tròn thân mình dưới chân Lôi Ân. Lôi Ân lạnh lùng nhìn một người một câu cùng nhau biểu lộ thái độ nhận sai, nhưng chỉ nhẹ một tiếng, ánh mắt vô thức mà nhìn về phía cô gái đang nằm mê man trên giường kia.

“Mặc mưa, sốt nhẹ, nhưng không có gì nghiêm trọng. Tôi đã tiêm một mũi hạ sốt cho cô ấy, buổi chiều hẳn là sẽ tỉnh.”

Hàn Húc nhận ra trong mắt Lôi Ân kia có ý thăm hỏi liên vội vàng giải thích ngay.

Ánh mắt sắc bén của Lôi Ân quét qua hắn một cái, đi thẳng đến đầu giường. Nhìn người đang ngủ say kia, đôi hàng mi thanh tú nhú lại, hắn muốn vươn tay ra ôm lấy cô vào lòng.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quái Tàn Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 17: Cô gái cảm thấy có hứng thú

“Hàn Húc, nhớ kỹ, không có lần tiếp theo.” Khi thân hình cao lớn của hắn đi ngang qua người, nghe giọng nói lạnh như băng kia, Hàn Húc không khỏi rung mình một cái.

Mark phe phẩy cái đuôi đi phía sau Lôi Ân, theo chân hắn ra khỏi phòng nhưng bị hắn văng về bỏ lại bên ngoài.

Thế thân trong lòng cực kỳ nóng bỏng, lúc hắn ôm lấy cô đồng thời cũng ngửi được mùi nước hoa cô huân y trên người của cô. Lôi Ân vốn là người rất ghét mùi nước hoa trên người phụ nữ, nhưng mùi hương trên người cô gái này lại khiến hắn thất thần.

Khi nhìn lên khuôn mặt nửa trắng nửa hồng cùng vóc dáng vô cùng tiêu chuẩn của cô, Lôi Ân ngay hiềm hip mắt lại, trực tiếp thả ngay người trong lòng rơi xuống.

“Bùm.” Một tiếng, xương cốt của Tinh Không giống như vỡ vụn, cô mờ ảo ngất mất ra thì đập vào mắt chính là gương mặt hoàn hảo, chuẩn không cần chỉnh của Lôi Ân. Lửa giận trong nháy mắt lại phùng phùng nổi lên giống như muốn thiêu đốt cơ thể của cô.

“Anh làm gì vậy?” Cô họg Tinh Không như đồ lửa, cả người cô đều hỗn loạn. Hắn cứ như vậy mà dám quăng cô vào bồn tắm, không những thế nước ở đây còn rất lạnh.

“Mộ Tinh Không, không ngờ trước mặt đàn ông, cô lại luôn làm bộ như vậy!” Lôi Ân phun những lời cực kì khinh miệt, ánh mắt xen lẫn vẻ khinh thường.

Những người phụ nữ ở bên cạnh hắn, từ trước đến nay đều qua tay Hàn Húc nghiệm thân, nhưng Mộ Tinh Không lại là người thứ hai ngoại lệ.

Hắn từ trên cao nhìn xuống cô chật vật ở trong nước, bởi vì sốt cao mà gương mặt kia đỏ hồng như là thoa phấn, tuy tiền tuy nhưng lại vô cùng xinh đẹp.

Nói xong, thân hình cao lớn của hắn đi ra khỏi phòng tắm. “Rầm” một tiếng, cửa bán thủy tinh bị đóng sập lại, Tinh Không từ trong nước vội vàng nhảy ra, hai tay cầm lấy chốt cửa thì phát hiện cửa khóa bằng mặt mã điện tử.

Cả người cô ướt sũng, thân thể nóng lạnh luân phiên. Cảm giác bị hai luồng nóng lạnh luân phiên tra tấn khiến cô khó chịu, hít thở vô cùng khó khăn.

“Lôi Ân, tên biến thái kia! Mau thả tôi ra ngoài!” Tinh Không co người lại, hai tay ôm lấy thân thể lạnh lẽo lui về một góc, tiếng kêu phát ra từ miệng không khác gì tiếng rên.

Mị Sắc.

Trên phòng kính lầu hai được thiết kế để có thể nhìn thấy toàn bộ sân nhảy lầu một dãy vũ nữ đang múa cột.

Người đàn ông ngồi đối diện với Lôi Ân mặc áo phục sẫm màu, chỉ nhìn thấy sườn mặt đậm đậm ẩn dưới lớp mặt nạ. Khóe môi của hắn ta ở ở ra một nụ cười thần bí khó lường.

“Địa Ngục Môn vừa tiếp nhận một nhiệm vụ mới, đó chính là vua thuốc phiện Đông Nam Á. Trong tay hắn ta nắm giữ hơn một nửa số thuốc phiện và ma túy trên thế giới. Ta đoán, cậu chắc sẽ cảm thấy hứng thú...”

Người đàn ông nói bằng giọng dò xét khó phát hiện, nhưng Lôi Ân lại dễ dàng bắt được.

Hai thủ lĩnh của Địa Ngục Môn, Hắc Ứng và Hắc Ngân Thánh giống như vật trong ao, cũng là kinh địch nhiều lần cản trở những phi vụ của Mafia hắn.

Hắn và Hắc Ứng từ lâu đã có huyết hải thâm thù.

“Hả? Nói như vậy, các người có hứng thú muốn cùng tôi hợp tác sao?” Lôi Ân tao nhã vắt chéo chân. Trong căn phòng tràn đầy mùi xì gà.

Giết người, buôn lậu, buôn bán ma túy, bất cứ tổng tiền là những chuyện vô cùng bình thường đối với những người sống trong bóng tối như bọn hắn.

Hắc Ngân Thánh búng búng tàn thuốc trong tay, nhưng hắn vẫn chưa đưa lên hút, ánh mắt phát ra sự coi trọng và khôn khéo.

Chỉ thấy mí mắt của hắn khẽ chuyển, tầm mắt đột nhiên nhìn đến vũ nữ đang thu hút hết thảy ánh mắt những người đàn ông ở đây.

“Nghe nói Mị Sắc này có một vũ nữ mới đến, kêu là Sắc Vi. Cậu, chẳng lẽ không cảm thấy hứng thú sao?”

Hắc Ngân Thánh vừa chuyện đề tài, vừa nở một nụ cười mê hoặc chứng sinh.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quái Tàn Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 18: Một phần đại lễ

Hắn có một đôi mắt đào hoa xinh đẹp, cho dù chiếc mặt nạ bạc có che khuất nửa khuôn mặt của hắn nhưng con ngươi hẹp dài, mày kiếm sắc nhọn, bạc môi như dương mà phi dương, cũng khiến người ta không khó để tưởng tượng ở đằng sau tấm mặt nạ kia là một khuôn mặt tuyệt mỹ như thế nào.

Lôi Ân theo ánh mắt của hắn mà nhìn về phía đám người đông nghịt kia. Một cô gái uốn eo nhẩy múa bên ống tuýp bạc, quần áo bó sát toàn thân. Thân thể của cô ta như rắn nước ôm lấy chiếc cột lạnh như băng. Ánh mắt của cô gái trong trẻo nhưng lạnh lùng. Một vẻ trong trẻo lạnh lùng mà Lôi Ân rất quen thuộc.

Không đợi Lôi Ân đáp lời, Hắc Ngân Thánh đã đứng lên. Dưới ánh đèn mờ ảo, đôi mắt đen tối nhìn chăm chăm vào người đàn ông vẫn chưa có động tác gì, hắn nói “Cô gái này không phải là một vũ nữ bình thường, ta đã mua đêm đầu tiên của cô ta. Đêm nay, cứ từ từ mà hưởng dụng!”

“Nếu đã vậy, để biểu đạt thành ý, tôi cũng nên có một phần đại lễ đáp lại.” Lôi Ân hơi vuốt cằm, ngón tay thon dài gõ gõ đầu gối, ống tay áo như một cái động màu đen ngòm.

“Ba ngày sau sẽ đưa đến.” Lôi Ân đứng dậy, thân hình một trăm tám mươi sáu cm cao ngất đứng ở trước mặt mọi người, một loại khí thế hùng bá thiên hạ khiến người ta không tự chủ nổi.

Chờ hắn quay người đi, cái hòng màu đen kia mới nhanh chóng được thu về. Động tác kia nhanh đến mức người ta còn không kịp nhận ra đó là một khẩu súng.

Dịch Hàn cùng Tra Lý, một trái một phải đi theo phía sau Lôi Ân, ánh mắt lạnh lùng sâu thẳm nhìn lướt qua Dịch Phong đứng sau lưng Hắc Ngân Thánh.

Bọn họ hiện tại đều đang làm việc vì chủ của mình, chỉ hy vọng một ngày nào đó không phải trở thành kẻ địch của nhau.

Sau khi Lôi Ân ra khỏi Mị Sắc, một chiếc hòm tinh mỹ được bảo tiêu ở đó khiêng ra muốn cho vào cốp xe. Tra Lý lăng lững chờ đợi lệnh của Lôi Ân. Chỉ thấy Lôi Ân dừng dừng không nói gì ngồi vào trong xe.

Được sự đồng ý ngầm của hắn, chiếc hòm tinh mỹ kia cũng được nâng lên cho vào cốp xe.

Trở lại biệt thự, Lôi Ân tiến về phòng mình, Tra Lý theo sau. Chiếc hòm kia được bật mở. Bên trong đó là một cô gái toàn thân quang lỏa đang co mình nằm gọn.

Toàn thân xích lỏa, không một mảnh vải, cũng không có bất cứ thứ gì.

Da thịt trong suốt sáng bóng, không những thế cả người cô ta còn tỏa hương thơm

“Điện hạ...” Tra Lý muốn nói lại thôi, vẫy tay một cái: “Các người đi ra ngoài được rồi!”

Đoàn người nói đuổi nhau đi ra, cửa phòng được đóng lại, chỉ còn Lôi Ân và cô gái kia.

“Cô tên...Sắc Vi?” Lôi Ân ngừng cao thân mình đi đến trước tủ đựng đầy những loại rượu ngon. Một bàn tay của hắn thuần thục mở nắp một chai, trong nháy mắt đã cảm ly rượu thả mình xuống ghế sofa.

Từ đầu đến đuôi, tấm mặt của hắn chưa bao giờ nhìn đến cô gái kia.

Chờ hắn ngồi xuống xong, thân mình nằm mại của cô gái mới tiến đến quần quanh đầu gối dưới chân của hắn. Cách một lớp vải mỏng, bàn tay cô gái xoa lên lura nóng phía dưới thắt lưng của hắn. Tuy rằng hơi trức trặc, nhưng chung quy cũng có kỷ xảo.

“Điện hạ! Em tên Sắc Vi!”

Dục vọng của hắn thực sự rất mạnh nhưng hắn biết cách khống chế rất tốt. Người đẹp trong lòng, hắn vẫn có thể ngồi yên mà không xao động.

Người đẹp trong lòng ra sức khiêu khích hắn. Lôi Ân vẫn mặc quần áo chỉnh tề ngồi đó, đầu lưỡi linh hoạt của cô gái không ngừng hôn lên. Đến khi thấm ướt cả lura nóng của hắn, Lôi Ân đột nhiên túm lấy mái tóc dài của cô ta, quăng mạnh chiếc ly trong tay ra ngoài.

Trong nháy mắt, trên chiếc thảm trải sàn có một vết bẩn ẩm ướt loang lổ, dần dần biến thành màu đỏ, bất quá càng khiến nó thêm phần bắt mắt.

“Đi qua, liếm hết!”

Hắn bỗng dưng buông lỏng tay, lạnh lùng ra lệnh.

Tư thế cao ngạo kia lại mang theo khí phách không lẫn với bất cứ ai.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Thờ ơ lạnh nhạt

Cô gái, vẻ mặt hiện lên sự chua chất, nhưng chỉ trong chốc lát cô ta giống như một sừng vật bình thường mà hướng theo ngón tay Lôi Ân chỉ.

Dưới ngón đến thấy tinh trong suốt, thân hình trắng nõn không một mảnh vải che thân của cô gái giống như được phủ bởi một chiếc khăn vo hình. Một hình ảnh khiến cho người ta muốn phun máu phản chiếu trong mắt Lôi Ân, hắn theo bản năng mà nheo mắt lại.

Cô gái kia nghe lời liếm hết chỗ rượu hắt trên thảm, tư thế như vậy chẳng khác gì một con chó.

“Điện hạ, em bây giờ có thể hầu hạ ngài được chưa?” Cô gái ngừng cao chiếc cổ duyên dáng nhìn người đàn ông như một vị thần bất khả xâm phạm.

Đàn ông lúc đạt đến cao trào trong cơn mưa chính là lúc dễ buông lỏng phòng bị nhất.

“Cô không xứng.” Lôi Ân đột nhiên huyết sáo. Một cơn vật màu đen khổng lồ hung hăng từ trong góc khuất chạy ra, lấy tốc độ sét đánh mà vồ lên người cô gái kia.

Mark né nhanh, cắn lên bầu ngực no đủ của cô gái, đôi mắt xanh biết phát khia thú tính muốn chiếm đoạt.

Khí ý thức được điều gì sẽ xảy ra kế tiếp, cô gái liều mạng gậy dựa kêu lên: “Không!”

Đôi mắt vốn không một gợn sóng lúc này lại tràn đầy hoảng sợ, nhưng người đàn ông ngồi trên ghế sofa kia chỉ thờ ơ lạnh nhạt nhìn cô. Hắn giống như là đang thưởng thức thập phần phần khích một màn diễn trước mặt.

Lúc bạc môi quuyến rũ của hắn khẽ mở phun ra một cái tên, cô gái tuyệt vọng nhắm hai mắt lại.

“Mark...”

Mark thu được tín hiệu của chủ nhân, toàn bộ thân hình đen bóng lùm xùm của nó phủ hoàn toàn lên người cô gái kia.

Xé rách, gậy dựa, thân ngâm, tru lên, cuối cùng là tiến công cực kỳ tàn ác.

Chỉ nghe thấy cô gái hét lên một tiếng cực lớn, thân thể bị tách ra với biên độ rộng nhất, ở dưới chân là cả một mảnh đỏ thẫm như máu.

So với việc cắn xé những con thú khác trong căn cứ huấn luyện, Tăng Ngao vừa ngửi thấy mùi máu người là đã hưng phấn như kiếm được đồ ăn ngon. Nó nhanh chóng cắn nuốt từng ngụm một lên người cô gái.

Từ đầu đến giờ, người đàn ông vẫn cứ lăng lững thờ ơ ngồi trên ghế sofa, mắt lạnh nhìn chăm chăm hết thấy sự việc, miệng khẽ phát ra tiếng cười...

“Xin...anh...” Cô gái rốt cuộc cũng chịu không nổi sự tàn phá này mà thốt lên tiếng cầu xin. Khi nhìn thấy da thịt cô gái không còn chỗ nào nguyên vẹn, Lôi Ân chậm rãi gạt gạt ngón tay, lại huyết sáo. Mark vốn dĩ đang ra sức kiểm ăn trên người cô gái liền lập tức ngoan ngoãn đứng ra một bên.

Trong phòng chỉ lại mùi máu tanh nồng nặc cùng tiếng thờ yếu ớt của cô gái. Âm thanh thống khổ, kêu rên lúc thoi thóp.

Tay cô ta chạm rãi phủ lên vành tai, trong lúc nguy hiểm giây cân treo sợi tóc, Lôi Ân rất nhanh quay người một phát bật khỏi ghế sofa, chuẩn xác tránh được vũ khí sắc bén của cô ta.

Chỉ nghe “ đoảng” một tiếng, cô gái phun máu tươi đầy miệng. Tay cô ta chạm rãi hạ xuống, ánh mắt vẫn gắt gao nhìn chăm chăm vào Lôi Ân.

“ Điện hạ, cậu không sao chứ?” Tra Lý nghe thấy tiếng sảng lập tức đẩy cửa mà vào. Nhìn thấy cô gái nằm không nhúc nhích trên sàn, hẳn đi đến trước người cô ta, tháo chiếc đinh đeo trên vành tai của cô ta xuống.

“ Xứ lý sạch sẽ!” Lôi Ân thu súng rất nhanh, trên quần bẩn đầy máu của cô gái kia phun ra, hẳn chán ghét cực độ. Sau khi Tra Lý đem thi thể cô ta ra ngoài, hẳn mới sai bước về hướng toilet.

Cửa thủy tinh được bật mở, Lôi Ân lập tức nhìn thấy một gương mặt nhỏ nhắn trong suốt. Tinh Không cả người lơ tuốt nằm trên sàn nhà. Chỉ cách một cái cửa thủy tinh, hết thấy những gì vừa diễn ra, cô đều trông thấy cả.

“ Anh.. không. .phải...người...” Cô họng của cô nóng như thiêu đốt chợt rã phun ra mấy tiếng này. Lúc tối gần, Lôi Ân mới phát hiện, toàn thân cô gái này nóng như một lò nưà.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quà Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 20: Muốn làm gì?

“ Đứng chạm vào tôi!” Lúc tay hắn định chạm đến thân thể của mình, Tinh Không ngay lập tức rút người về đằng sau. Hai tay này...vừa mới giết người, ánh mắt Tinh Không không chỉ ngập tràn hoảng sợ còn có cả chán ghét cực kỳ: “ Ghê tởm...” “ Ghê tởm?” Lôi Ân nhìn chăm chăm vào khuôn mặt nhỏ nhắn hồng nhuận một cái không bình thường trước mặt, đôi mắt đen thuần phác và thẳng thắn, lại mang theo một phần không biết tự lượng sức mình. Lôi Ân nhẹ rút thất lưng bên hông ra, sau đó ở trước mặt Tinh Không chạm rãi cói từng lớp quần áo một. Tinh Không cứng nhắc như pho tượng đồng, hai mắt mở lớn. Cô cuộn thân mình lại về phía sau. Tay cô chưa chạm đến cửa thi tiếng nói lạnh lẽo âm u của hắn đã vang lên: “Nếu có cảm thấy chính mình có thể đi ra ngoài được thì cứ thử xem!” Nói rồi, hắn đi lướt qua cô, hướng về phía bồn tắm. Bàn tay Tinh Không xoay xoay vài lần chiếc tay cầm ở cửa, thử vài lần, tất cả đều phí công. Cô quay đầu lại, thân hình cứng nhắc. Chỉ nhìn thấy hình xăm một con mãng xà uốn lượn rất sống động ở trên lưng của hắn thẳng tắp kích thích thần kinh của Tinh Không. Con rắn màu đen kia cứ như là đang trườn ra khỏi lưng của hắn. Tinh Không bíp chặt lấy miệng mình, thân thể lạnh run. Cô vừa rồi đã tận mắt chứng kiến hắn lạnh lùng nhìn người cùng Tầng Ngao kết hợp, cư nhiên vẫn có thể bình tĩnh như vậy sao? Lôi Ân không biết từ lúc nào đi ra khỏi bồn tắm. Thân thể của hắn thiên gầy, cũng rất cường tráng, cánh tay cũng vạm vỡ hết sức vạm vỡ. Tinh Không đề phòng mà dùng hai tay ôm chặt lấy cơ thể mình, nhìn hắn mặc áo choàng rồi từ từ đi về phía mình. Cô vừa muốn thét chói tai thì bàn tay Lôi Ân đã kéo lấy áo của cô, hẳn trực tiếp nhấn mặt mà, lòi cô ra ngoài. “ Tôi sẽ cho cô biết, tôi có phải là người hay không!” Lôi Ân kéo thân thể của cô ra ngoài, mặc kệ hiện tại cô đang phát sốt ra sao. Dưới thân là tấm thảm đỏ thẫm, Tinh Không nhìn nó cũng chẳng khác gì nhìn thấy máu. Tinh Không nhìn thấy trong mắt hắn hiện lên phần nộ, con người đó ngu ngốc, khám bên trong màu hổ phách, quý dị nói không nên lời. Toàn thân cô một mùi, bàn tay lại sờ thấy một vật vì đó mềm mềm, lạnh lạnh. Cô theo bản năng nhìn lại. Đập vào mắt cô chính là một con rắn đang thè cái lưỡi đỏ hồng của nó. Tinh Không sợ hãi bật ngay dậy, nhào vào lòng của Lôi Ân. Đây là một con rắn. Một con rắn giống như đúc với hình xăm trên lưng của Lôi Ân. Toàn thân nó là một lớp vảy màu xanh đen, con người màu vàng, thân mình cuộn lại mấy vòng chồng chất. Có lẽ nó dài gần hai thước. “ Lôi Ân, anh muốn làm cái gì?” Tinh Không bị dọa đến mức mắt nhắm chặt không dám mở, đôi tay của cô sống chết bám lấy tay của hắn. Cô còn đang phát sốt, người đàn ông này rốt cuộc có còn nhân tính này hay không? “ Tôi muốn chơi đùa với cô, cô muốn hay không?” Hắn biểu tình khinh nhờn, nhưng đáp lại hẳn chính là một bàn tay của Tinh Không. “ Vô si.” Cánh tay rơi xuống thì bị hắn quắc trạ lại, những sợi tóc màu nâu bám đầy trên trán của cô. Hắn vờn một ngón tay giúp cô mở rộng tầm nhìn. “ Một Tinh Không, nhìn cho thật kỹ! Đừng khiến tôi thất vọng!” Bàn tay Tinh Không chạm đến một vật lạnh lẽo. Tinh Không hiện tại ngay cả sức lực là hét cũng không có. Con mãng xà vốn nằm yên trên mặt đất không biết từ lúc nào đã bò về phía Lôi Ân. Nó trườn lên người hắn, từng vòng từng vòng từ từ ôm lấy thân hình trắng kiện của hắn. Con rắn vừa dài lại vừa thô, trắng kiện như cô tay đang chế trụ cô vậy. Áo tắm trên người Lôi Ân đã bị rớt xuống, Tinh Không nhìn thấy một xà một người cùng nhau bắc đầu.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quà Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook\(dot\)Net](http://Ebook(dot)Net).

Chương 21: Bảo vệ tốt khuôn mặt này

Lôi Ân không nắm lấy thân rắn. Thân thể bóng loáng của nó trượt trong tay hắn. Lúc cả người hắn đều bị nó cuốn lấy, ánh mắt của nó cũng hiện lên sự lãnh huyết giống như mắt của hắn.

Lúc cái đuôi dài của nó bò đến cổ hắn, hắn dùng hai tay niết chặt lấy gáy của nó. Đôi bàn tay kia vừa rồi mới lấy đi một mạng người, giờ phút này khi chế trụ con rắn cũng không có một chút do dự nào.

Sức lực của Lôi Ân cơ hồ rất lớn, chưa đầy năm phút, con rắn nguyên bản đang cuốn chặt lấy người của hắn giờ phút này đã hất thớ không thông trong tay hắn.

Thân mình trắng kiện của nó còn chưa công kích đến thì đã bị Lôi Ân dùng hai chân xóa điệu kẹp chặt, miệng “ừ, ừ” phun ra chút hơi tàn, làm cho Tinh Không bị dọa, toàn bộ máu trên mặt cứ như bị rút hết đi.

Cuối cùng, con rắn kia cũng không gầy nữa. Tinh Không nhìn thấy một bãi màu hồng đen từ trên cánh tay hắn trượt xuống. Không biết từ lúc nào trên tay Lôi Ân đã cầm một con dao, thẳng tắp rap bụng nói ra.

Lấy ra mặt rắn, ở trước mặt cô nuột xuống.

“ A...” Cô vừa hé miệng đã bị môi hắn bịt chặt.

Mặt rắn rất đáng, còn mang theo cả mùi máu tươi, Tinh Không liếc mạng gầy dựa, Lôi Ân siết chặt lấy eo của cô, càng hôn cô sâu hơn.

“ Thực ngọt!” Lúc buông cô ra, hẳn như con sói vừa thưởng thức xong bữa ăn, ngón tay ám muội quệt đi vệt nước trên môi cô.

Con người quý dị kia, trong mắt Tinh Không chỉ có đầy màu của máu.

“ Đáng sợ...”Tinh Không run run nhìn một màn đầy máu tanh trước mặt. Hẳn cứ như vậy mà tay không giết chết một con rắn, còn moi lấy mặt rắn để ăn?

“ Có gì đáng sợ!” Lôi Ân vỗ vỗ hai má tái nhợt của cô. Khi Tra Lý đến, biểu tình trên mặt bọn họ vẫn thực bình tĩnh khiến Tinh Không càng thêm run sợ.

Một chiếc lồng sắt cao đến hơn một thước được khiêng vào trong phòng, bên trong đồng thời cũng được thay một tấm thảm mới, vẫn là màu đỏ như trước.

Cho dù đã xử lý sạch sẽ, Tinh Không vẫn có thể ngửi được mùi tanh nồng nặc của máu.

Trên chiếc giường lớn kia, một cô gái, một con Tầng Ngao, một con rắn...

Đều lưu lại máu trên tay người đàn ông kia...

“ Hai lựa chọn, một là lên giường với tôi, hai là với...”Ngón tay cái của hắn chỉ vào chiếc lồng sắt, từ trên cao nhìn xuống nói với cô: “Cái lồng sắt kia là dùng để nuôi hổ, cô hẳn nên ngồi thử một lần.”

“ Anh vì sao lại đối xử với tôi như vậy?” Đôi mắt trong suốt giống như mặt hồ không gợn sóng, chính biểu tình quật cường giống như nhím xù lông lúc này của cô khiến Lôi Ân càng muốn nhỏ bỏ từng cái gai trên người cô.

“ Bởi vì tôi thích vậy! Một Tinh Không, có tốt nhất nên bảo vệ thật tốt khuôn mặt này. Nếu nó bị hủy, tôi sẽ bóp chết cô.”

Đôi mắt xinh đẹp như vậy phát ra sự lạnh lùng vô bờ bến, thân thể của cô vẫn còn đang nóng sốt, dưới ánh mắt căm tức của Lôi Ân, cô lựa chọn điều thứ hai.

Chiếc lồng sắt cao hơn một thước khiến cho cô nửa quỳ ngồi trên những chân song lạnh lẽo kia, thậm chí sau khi nghe Lôi Ân nói xong, mũi cô đã ngay lập tức ngửi thấy hơi thở của dã thú.

Cái mùi đó khiến cô buồn nôn, cô bám chặt hai tay mình lên chân song bằng sắt, nhìn thân hình vĩ ngan của hắn nhẩy lên giường kia, sau đó còn dùng ánh mắt trêu tức nhìn cô như nhìn một con vật nuôi.

Trong phòng đã hoàn toàn là một màu đen, Tinh Không chỉ cần nghĩ đến chiếc lồng sắt này, căn phòng này đã từng có những vật khủng bố, toàn thân cô co tròn lại cảnh giác đề phòng, ngay cả tiếng rên phát ra từ cổ họng cũng nhẹ đến mức không phát hiện được.

“ Một Tinh Không!” Lôi Ân cảm nhận được hơi thở hỗn loạn của cô, trong lòng vốn dĩ đã bình thường trở lại hiện tại lại bắt đầu hỗn loạn.

Hắn rất nhanh xoay người bước xuống giường, nhìn vào bóng dáng người đã lui lại thành một đoàn ở trong lồng sắt. Tinh Không hiện tại đã mất đi ý thức...

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quà Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook_Full\(cham\)Net](http://Ebook_Full(cham)Net).

Chương 22: Hoa tử muội

Trong ngôi biệt thự màu tro lạnh tràn đầy mùi hương nước hoa có huân y, cả căn phòng màu tím, bóng người mặc áo đen lạnh lẽo tuy không hòa hợp với sắc màu dịu nhẹ như thế này, nhưng lại khiến cho người ta cảm thấy không quá phá cách bất thường.

Tiếng giấy da va chạm với sàn nhà “Cộp cộp” truyền đến, Dịch Phong dẫn đầu đám người đi đến phía sau bóng người âm u đứng trong phòng khách. Hắc Ngán Thánh nhanh chóng đeo mặt nạ lên, bên tai truyền đến tiếng nói nhỏ của Dịch Phong.

“Ngán Đế, đây là do Lôi Ân đưa đến.”

Đó là một chiếc hộp cỡ lớn được đóng gói vô cùng tinh mỹ, giống như ánh mắt Lôi Ân vào cái đêm ba ngày trước đây.

Đôi mắt dài hẹp của Hắc Ngán Thánh nở rộ một chút hưng phấn, lúc nghĩ bên trong có thứ mà hắn đang suy đoán, hắn chờ không kịp thủ hạ động tay đã tự mình mở chiếc hộp ra.

Bởi vì, bên trong này chính là thứ mà hắn đang ngày đêm mong nhớ.

Lôi Ân là kẻ thông minh, hắn nhất định biết Hắc Ngán Thánh muốn cái gì.

Nhưng mà...

Nằm trong hòm là một cô gái. Hôn nữa còn là một cô gái lóa mắt. Khi tầm mắt của hắn nhìn đến khuôn mặt của cô gái, nụ cười trên gương mặt hắn bỗng cứng đờ.

“Đã không còn thờ nữa rồi!” Một bàn tay của Dịch Phong đặt lên mũi của cô gái, sau đó đứng lên nói.

“Lôi Ân hẳn đã phát hiện ra, dính gần trên tai của cô ta đã bị lấy xuống!”

Hắc Ngán Thánh híp mắt nhìn thân thể Sắc Vi đã bị hung hăng xâm phạm qua, ánh mắt hờ hững vốn dĩ đã lạnh nay còn lạnh hơn.

“Lôi Ân, ta thực sự đã xem nhẹ hắn...”

Hắn đuổi tay ra, Dịch Phong hiểu ý mà nói với người đứng sau: “Đem cô ta ra ngoài!”

“Đại tiểu thư ở trong tay hắn ta, tại sao chúng ta không trực tiếp nói chuyện thẳng với hắn!” Dịch Phong không hiểu hành động này của Hắc Ngán Thánh. Sắc Vi kia chẳng qua chỉ là công cụ để thử Lôi Ân, nhưng Lôi Ân lại làm ra hành vi vật hoàn cổ chủ như thế này cũng chính là khiêu khích đối với Hắc Ngán Thánh, bởi vì hắn ta đã trả lại một khối thi thể.

“Muốn, hắn ta sẽ cho sao?” Hắc Ngán Thánh bất thành lời nói, cũng không đợi Dịch Phong trả lời, chỉ chứa lại cho hắn một cái bóng.

Dịch Phong đi ra ngoài, một bóng hình nhanh chóng chặn trước mặt hắn. Hồng Anh rất nhanh cởi bỏ hết quần áo của chính mình, toàn thân xích lửa đứng trước mặt Dịch Phong.

“Có làm cái gì vậy?”

“Sắc Vi ngay cả lên giường với người kia cũng không làm được, vận mệnh của chúng ta nhất định chỉ có thể là ti tiện. Tôi muốn dành đêm đầu tiên của tôi cho anh! Dịch Phong, anh muốn tôi đi!”

Dịch Phong là thủ hạ thân thiết và quan trọng nhất bên cạnh Hắc Ngán Thánh. Hắn ta có quyền lực chỉ dưới có một người. Hắc Ứng không có con, vị trí môn chủ của Địa Ngục Môn chắc chắn sau này chỉ có thể là của Hắc Ngán Thánh. Vì thế, màu thuần mãnh liệt giống như sóng ngầm giữa anh em bọn họ không biết đã nảy sinh từ lúc nào?

“Hồng Anh, tôi với cô cũng là một loại người – Những kẻ bán mình vì chủ. Hết thầy những gì của chúng ta đều là của chủ nhân, vì thế sau này đừng có tái diễn những hành vi ngu xuẩn.” Tay Dịch Phong dùng sức đặt trên ngực của Hồng Anh, cự tuyệt lạnh lùng không có bất cứ cảm xúc nào, xoay người cũng chẳng đo dự dù chỉ là một giây.

Cô ngồi xồm người xuống, nhặt quần áo lên, nhìn con ruồi hồng trên cổ tay. Đó chính là dấu hiệu của sát thủ.

Hơn mười ngày trước, cô mới cùng Sắc Vi trải qua một cuộc chiến sinh tử, và còn sống. Sắc Vi đã chết, ngay cả mộ bia cũng không được lập, bởi vì cô ấy không có đủ tư cách.

Chậm rãi đứng lên, chút tình cảm cuối cùng còn lưu lại trong đôi mắt của cô cũng bị cường bức biến mất.

Trên lầu có một căn phòng, màu tím thần bí, đó là màu sắc yêu thích của một cô gái. Bàn tay Hắc Ngán Thánh nhẹ nhàng lướt qua bàn trang điểm. Trên chiếc gương, một khuôn mặt yêu đã hiện lên. Khuôn mặt này chỉ có ba người được nhìn thấy.

Mẹ của hắn, Mộ Linh, vàMộ Tĩnh Không.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Mặt người dạ thú

Tổng bộ Địa Ngục Môn.

Sau một trận bụi đất mù mịt cùng tiếng súng chớp nhoáng khẩu hiệu đồng loạt vang lên cũng chính là lúc tiếng kèn tù và trên đỉnh tháp cổ bên nhon truyền đến, một người đàn ông tuổi đã ngoài năm mươi, hai nếp gấp sau lưng, khi thể hiện ngang nhìn chăm chăm vào dãy núi trước mặt, phóng tầm mắt quan sát toàn bộ Las Vegas tựa như khắp mọi nơi đều nằm trong lòng bàn tay của ông ta.

Người đàn ông này, từ rất xa nhìn lại khiến người ta có cảm giác ông ta giống như chúa tể có quyền cai quản vạn vật chúng sinh. Người này chính là sát thủ số 1 thế giới và cũng là thủ lĩnh cao nhất của tổ chức sát thủ Địa Ngục Môn – Hắc Ứng.

Ông ta am hiểu mọi cách dùng dao, khả năng dùng súng cao thâm hiếm độc, trên ngón cái có đeo một chiếc nhẫn làm từ một thứ ngọc màu đen.

Cách hai tháng, ông ta lại một lần tổ chức và huấn luyện một đám sát thủ mới. Đám sát thủ sẽ phải trải qua một đợt huấn luyện cực kỳ tàn ác, sau đó bị tẩy não rồi mới có thể được làm việc cho ông ta.

Những kẻ do ông ta bồi dưỡng đều là những sát thủ tinh anh nhất. Những nhiệm vụ của Địa Ngục Môn do bọn họ đảm nhận tuyệt đối không bao giờ thất thủ.

“Nghe nói Hắc Ngán Thánh đã đi Trung Quốc?” Hắc Ứng nhìn một loạt báo tiêu do Hắc Ngán Thánh đào tạo. Trong mắt bọn họ, chủ nhân chỉ có một.

Tập thể trăm mực cũng không hề khiến Hắc Ứng tức giận, nhưng bàn tay kia của ông ta lại càng thêm siết chặt.

Ông ta biết Hắc Ngán Thánh có nhận nuôi một cô gái, bắt đầu từ lúc năm tuổi đến tận bây giờ, có điều Hắc Ngán Thánh khá dung túng cho cô gái đó.

Phụ nữ, một lúc nào đó cũng có thể trở thành trở ngại của đàn ông, em trai của ông chắc chắn cũng hiểu đạo lý này.

Lại thêm một người đổ xuống, cây roi gai trong tay ông quật mấy phát liên tiếp, một hàng người vốn đang đứng đều đồng loạt ngã xuống.

“Tốt lắm! Các người còn biết bản thân trung thành với ai! Nhớ kỹ cho ta, các người cũng phải trung thành như vậy!” Người đàn ông cười thật khi phách. Cho dù đối mặt với đối thủ, ông ta cũng vẫn dùng thái độ thường thức như vậy, đối với đứa em trai nhỏ hơn mình hơn mười tuổi, ông ta không khỏi mừng thầm vì cuối cùng trở cũng gọi hơn thầy.

“Môn chủ! Long Tử tước...” Tên thuộc hạ đứng cách ba bước ở bên ngoài đột nhiên tiến vào báo cáo.

Ông giờ thay lên, đem chiếc roi vứt xuống, sai bước rồi đi.

Tiết từ thiên đêm nay có chút nào nhiệt, những người ở đây nhìn thấy Lôi Ân đều phải tránh xa trước một bước. Thật sự không dám tin, nếu lỡ chẳng may mà động chạm đến một nhân vật hắc đạo như hắn, mọi chuyện chắc chắn sẽ không chỉ đơn giản là đánh mất bất com.

Tinh Không bệnh nặng mới khỏi, vẻ mặt vẫn trắng bệch như lúc còn mang bệnh. Ngày đó, sau khi nghỉ xui, Lôi Ân cũng không tra tấn cô tiếp nữa, thế nhưng hôm nay hắn lại dẫn cô đến dự buổi tiệc này.

Trong ngôi biệt thự kia có nhiều cô gái như vậy, tùy tiện chọn một người mang đi cũng tuyệt đối hơn cô, thế nhưng hắn lại có tình chọn cô.

Tinh Không nhìn hắn một thân âu phục chỉnh tề giống như một chính khách thượng lưu của xã hội, huyết thống quan quý ẩn chứa bên trong hắn nhưng thủ đoạn của hắn thì vào loại cực kỳ độc ác.

Khuôn mặt tuấn tú tao nhã nở nụ cười khéo. Nhìn hắn tao nhã như vậy thực sự không thể nào tưởng tượng hắn là một con người tàn bạo và biến thái. Tinh Không trong lòng thầm nghĩ một câu: mặt người dạ thú.

Nhân lúc nhiều người, Lôi Ân cùng cô tách ra. Tình Không lập tức hoạt động bộ não của mình, nhanh chóng tìm cơ hội bỏ trốn.

Nếu mà còn ở lại bên người đàn ông này, cô sợ có ngày chính mình bị hắn ta tra tấn đến chết mất!

Tình Không không ngừng bỏ thứ này thứ nọ vào miệng, nhìn đàn ông phụ nữ ăn mặc hoa lệ chính tề nói chuyện với nhau, cô cảm thấy thật phiền lòng.

Ăn quá mau, cô đột nhiên ho khan, vừa cố gắng ho vừa tìm cách tránh khỏi tầm mắt của Lôi Ân. Lúc này khi bọn họ vào cửa, bảo vệ ngoài kia rất nghiêm. Nếu cô muốn trốn ra bằng cửa chính e rằng không được.

“Cho cô này!”

Ngay lúc Tình Không khó chịu khóc không ra nước mắt, một ly nước trái cây rất đẹp mắt xuất hiện trước mặt cô.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Vì cô mà khom lưng

“Cảm ơn!” Tình Không tiếp nhận, cười một cái với người đó.

Người đến là một chàng trai rất trẻ tuổi, anh tuấn khí thế bức người, gương mặt hoàn mỹ, khí chất bất phàm, mặc âu phục màu trắng, khoanh tay đứng đấy.

“Cô muốn đi ra ngoài sao? Muốn tôi giúp cô không?” Chàng trai phải hiện ánh mắt của Tình Không vẫn cẩn thận dè chừng đặt ở trên người Lôi Ân đang đứng nói chuyện cách đó không xa, cậu ta chợt nói nhỏ bên tai cô, ánh mắt nghịch ngợm nhìn cô, thần thái cứ như một cậu thiếu niên chưa lớn.

Tình Không có chút thụ sùng nhược kinh mà nhìn cậu ta, sau khi xác định cậu ta không nói giỡn, Tình Không vội vàng gật đầu hỏi: “Thật sao? Cậu muốn giúp tôi thật sao?”

Lúc nói chuyện, con ngươi của cô bỗng chớp động, sáng lên như đom đóm giữa trời đêm mùa hạ.

“Đương nhiên!” Cậu ta cười cười, để lộ hàm răng trắng nõn. Nụ cười nở trên khuôn mặt trong sáng của cậu ta thực thuần khiết, khiến cho Tình Không cảm thấy thoải mái vô cùng.

Cậu trực tiếp kéo tay cô đi. Tình Không còn chưa kịp chuẩn bị tốt thì đã bị kéo đi vào giữa đám người.

“Này, chúng ta đi thế nào đây?” Tình Không một lòng một dạ chỉ muốn chạy trốn cho nên không chú ý bàn tay của cậu ta đã đặt ở trên hông của cô, “Nhìn...”

Tay cậu ta đột nhiên ở trước mắt cô lung lay mấy cái, nguyên bản cả một đại sảnh sặc sỡ ánh sáng hiện tại đều tối om.

Nhất thời, chung quanh vang lên những tiếng thét chói tai, Tình Không trong lòng mừng thầm một chút. Tay cô một lần nữa lại bị bắt đí, có điều bàn tay này thực lạnh.

Trong lòng cô thì lại không ngừng nhảy nhót, chỉ cần rời khỏi chỗ này, rời khỏi tầm mắt của Lôi Ân là cô đã thành công rồi.

Tình Không tùy ý để bàn tay kia nắm chặt tay của mình. Đi được khoảng bảy, tám vòng, cô nhìn thấy ánh sáng phía bên hoa, nhìn không được mà vỗ tay thét chói tai: “Thoát rồi! Chúng ta thoát rồi!”

“Ừ!” Người bên cạnh cúi đầu lên tiếng.

Tình Không cảm thấy giọng nói này không đúng. Khi nương theo ánh trắng nhìn lại bên cạnh, cô thiếu chút nữa mà bị dọa cho ngất xỉu: “Anh...như thế nào lại là...anh?”

Chàng trai bên cạnh cô từ lúc nào lại biến thành Lôi Ân?

“Ờ trước mặt tôi, có tốt nhất nên thu hồi những trò trẻ con của cô lại!” Khóe miệng Lôi Ân nở nụ cười tà, đột nhiên hắn đập mạnh vào gót của Tình Không. Tình Không đau đớn không ít, cảm giác được bên người có cơn gió lạnh thổi qua. Lôi Ân đã ôm chặt lấy thắt lưng cô, ép sát người cô vào người hắn.

Bên trong vang lên những tiếng “Đoảng, đoảng!”.

Đó là tiếng súng nổ.

“Ôm chặt tôi!” Tình Không nghe thấy tiếng tìm đập của Lôi Ân, ý thức được bên trong kia đang xảy ra chuyện gì đó. Tình Không vội vàng nắm chặt áo sơ mi của hắn, tùy ý để hắn ôm cô đi về phía trước.

“Lôi Ân, bên trong xảy ra chuyện gì vậy?” Tình Không hai mắt đều nhìn về phía trước, nhưng tai thì nghe rõ những âm thanh phía sau. Đó là tiếng súng nổ, còn có cả tiếng đánh nhau/

Lôi Ân hừ lạnh một tiếng, trực tiếp dùng hai tay bịt chặt tai cô lại: “Không liên quan đến cô! Đừng có hỏi nhiều!”

Hắn lôi kéo cô vào một góc để ẩn nấp. Trên mình cô, Lôi Ân đã cõng âu phục của mình, vắt qua bên kia, thuận tiện nhay qua tường.

“Mau lên đây!” Lôi Ân vươn cánh tay không ra với cô, ra lệnh.

Tình Không ngửa đầu nhìn bức tường cao cao kia rồi lại nhìn chiếc váy dài bó sát trên người mình, không khỏi trợn tròn mắt.

“Tôi không thể trèo qua được!” Tình Không cõng gậy dưới chân, thử thử, có chút uể oải.

“Thật là phiền toái!” Lôi Ân cúi đầu nũa một câu, lại từ trên đầu tường nhảy xuống. Tiếng đánh nhau càng lúc càng gần, bọn họ không thể nán ná ở đây lâu hơn được nữa. Lôi Ân nhảy một cái xuống đất, sau đó ngồi xổm xuống, chỉ vào đầu vai mình nói: “Lên đi!”

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Một bộ mặt khác của hắn

“Ế...” Tình Không tròn tròn mắt nhìn.

Lôi Ân không còn kiên nhẫn bên quát: “Nhanh lên!”

Hắn là một người đàn ông luôn cao cao tại thượng như vậy mà lại vì cô...khom lưng?

Tình Không nghe thấy hắn trách cứ, cũng không nghĩ nhiều nữa, vội vàng vén váy lên cao rồi đạp chân lên vai hắn.

“Anh không được nhìn kén!” Hai chân Tình Không ở trên vai của hắn, chỉ cần hắn ngừng đầu lên thì có thể nhìn thấy hoàn toàn phong cảnh dưới váy của cô. Tình Không vừa then vừa quăn, động tác dừng lại có chút ngốc, lại nghe thấy những tiếng cười khê của người đàn ông phía dưới.

“Nên xem đã sớm xem xong rồi!” Tình Không vừa đặt thân lên được đầu tường, nghe thấy câu này của hắn không khỏi bị dọa. Thân thể đột nhiên nghiêng ngã, giống như sắp ngã.

Đúng lúc ấy, Lôi Ân chống tay vào tường, vọt người lên, một tay giữ được cô. Thế là cuối cùng cả hai cùng nhau ngã xuống mặt tường bên ngoài.

Tình Không ngã xuống, cảm thấy phía dưới rất mềm và êm. Cô lấy tay sờ sờ, lại đụng đến một chỗ nóng như lửa, người đàn ông dưới thân lên tiếng rất đúng lúc: “Cô sờ đó chưa há?”

“Á!” Tình Không bị dọa mà rụt tay về ngay lập tức, hai tay chống lên người hắn rồi đứng dậy. Bốn phía tối đen như mực, cách xa có vài chiếc xe đang đỗ. Có những bóng đen xuyên qua chiếc xe đó, Lôi Ân đột nhiên giữ lấy tay cô, kéo đến phía góc tường đối diện.

“Này, câu lúc này anh nói là có ý gì há?” Tình Không nhìn sườn mặt đẹp của hắn, dưới ánh trắng mờ ảo, lúc này hắn bớt đi một chút tàn bạo. Tình Không chợt cảm thấy hắn cũng không quá đáng ghét như vậy.

“Cầu nào?” Lôi Ân cúi đầu nhìn phía dưới đôi chân trần của cô. Hiện tại hai người bọn họ đang đứng cạnh một cách hố ga mắt nắp trên đường, nhưng mà cô gái này lại không kêu lấy một tiếng.

“Chính là...” Tinh Không pháp phỏng, trừng mắt nhìn hắn, “Anh nhìn thấy gì chưa vậy?”

“Cô nói phía trên hay phía dưới?” Lôi Ân nhiu mày, ánh mắt như có như không lướt qua thân hình bẻ ngoài khiến hắn rất có hứng thú. Ừm, xúc cảm ở phía trên hình như hắn từng thử qua.

“Luuu mạnh!” Tinh Không thưởng cho hắn một ánh mắt xem thường, cố ý đi nhanh chân hơn, muốn cách xa khỏi hắn.

Lôi Ân tạm dừng vài giây, sau đó tiến nhanh hai bước, từ phía sau ôm chặt lấy cô về chỗ cũ. Tinh Không muốn thét lên nhưng Lôi Ân bịt chặt miệng cô lại, nói: “Im, không được lên tiếng!”

Tốc độ của hắn rất nhanh, ôm lấy cô đi giống như là bay, Tinh Không cảm giác được hơi thở của hắn hỗn loạn. Chẳng lẽ phía sau có người đuổi theo sao?

Không biết qua bao nhiêu lâu, mồ hôi của Lôi Ân từ trên hai má của hắn rơi xuống trên tay Tinh Không. Cô vừa định giẫy dụa, Lôi Ân đã đi qua một cánh cửa ngấm, rồi lại đi vài bước, sau đó mới buông cô xuống.

Nhìn trước mắt là những hàng ghế ngồi sắp xếp chỉnh tề, Tinh Không lại nhìn về phía Lôi Ân. Đây chính là một gác đường.

Lúc hai người bọn họ đối diện với nhau, chỉ nghe thấy bên ngoài có tiếng “Lạch cạch”, cửa bị người ta khóa lại. Tinh Không trừng to mắt, cô vội vàng chạy tới cánh cửa gỗ to lớn kia. Ngoài cửa hình như không còn động tĩnh gì nữa.

“Chúng ta làm sao bây giờ?” Tinh Không xoay người nhìn Lôi Ân lạnh nhạt đứng đó. Hắn tuyệt đối không có lo lắng một chút nào khi bị nhốt ở đây.

“Hiện tại đi ra ngoài sẽ rất nguy hiểm...” Hắn đột nhiên mở miệng nói một câu, Tinh Không lập tức thét lên: “Ồ cùng một chỗ với anh thì mới là nguy hiểm...”

Cô đương nhiên chưa từng nghĩ câu nói đó sẽ khiến Lôi Ân trầm mặt hép mắt xuống. Nhìn thấy hắn như thế, cô thức thời mà ngậm miệng lại.

Trong nhà thờ trống trải, Tinh Không chọn một vị trí cách xa Lôi Ân nhất. Lúc này cô mới cảm thấy chân mình có chút đau, có một mảnh đá nhỏ cắm vào chân cô, có lẽ là trong lúc vội vã trèo tường.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Ba câu hỏi

Cô lấy tay chạm nhẹ vào bàn chân đã sưng đỏ. Rất đau đớn. Lúc thu tay lại thì có một bàn tay to lớn xuất hiện giữ lấy mắt cá chân khéo léo của cô.

Lôi Ân lấy tay bên hông một con dao nhỏ Thụy Sĩ, đậm xuống chân của Tinh Không. Mảnh đá vụn kia nhanh chóng rơi ra ngoài.

Hắn xuống tay không nặng cũng không nhẹ, Tinh Không ôm lấy bả vai của hắn, nhiu nhiu mày, không kêu đau một tiếng.

“Mộ Tinh Không, có rồi cuộc có phải phụ nữ không vậy?”

Cô gái này, lúc mới gặp cô đã khiến hắn có ấn tượng lạ. Cô quật cường, thanh cao, nhưng cũng mang một vẻ nhu nhược.

Nhìn khuôn mặt này, trong đầu hắn lại hiện lên một khuôn mặt trắng nõn khác. Cô gái kia luôn luôn thích dựa vào hắn. Hai khuôn mặt tương tự nhau như vậy nhưng tính cách thì hoàn toàn bất đồng.

“Tôi cũng hoài nghi không biết anh có phải là đàn ông không?” Tinh Không nghe thấy hắn nói như vậy, không hề giận, lông mày thanh tú nhướn lên. Ánh mắt nhìn chằm chằm của hắn tràn ngập bởi một cảm xúc cùng với tìm tòi nghiên cứu. Tinh Không thực sự không thích cảm giác bị người ta nhìn chằm chằm như sinh vật lạ thế này.

“Nhanh nôm nhanh miệng lắm! Thế nào? Hiện tại không sợ tôi nữa ư?” Lôi Ân không giận, trái lại còn cười. Bàn tay to của Lôi Ân xé toạc một góc áo sơ mi của mình, cẩn thận băng bó vết thương trên chân Tinh Không.

“Sợ? Sợ có tác dụng sao?” Trên người Tinh Không vẫn mang theo mùi hương nước hoa có huan y nhẹ nhẹ, cô nhìn hắn chuyện chú tâm việc, trong con ngươi sẫm đã hiện lên chút nhu tình.

Nhìn gương mặt hắn như vậy, Tinh Không có chút thất thần.

Lôi Ân nhẹ giọng cười, giống như tán thưởng, bàn tay sờ sờ lên mái tóc cô: “Ừm, đúng là vô dụng!”

Cách hai người là một chiếc ghế. Tinh Không nhìn sườn mặt đẹp của hắn mới phát hiện kỳ thực người đàn ông trước mặt này rất tuấn tú. Mái tóc màu nâu, quý khí mười phần, ngũ quan tinh xảo, mày kiếm rậm rạp. Khi không nói tiếng nào, cả người hắn tràn ngập sự quyền rũ.

Khó trách, phụ nữ sợ hắn đến chết nhưng vẫn không yêu thương nhưng nhớ hắn.

“Mộ Tinh Không!” Lôi Ân đột nhiên kêu tên của cô. Ánh mắt đang đánh giá hắn của cô đã bị Lôi Ân tóm gáy, cô bối rối thu hồi tầm mắt, cười trừ, bất giác không khỏi tự nắm chặt váy của mình: “Cái gì?”

“Cô là người đàn bà của Hắc Ngân Thánh sao?” Khóe môi Lôi Ân cong lên một góc độ đẹp tuyệt mỹ. Ánh mắt mỉa hoặc như vậy, giống như lúc xoay khiến Tinh Không mơ hồ không thờ nổi.

Tinh Không thiếu chút nữa thì bị sặc bởi chính nước miếng của mình. Hắn vừa nói cái gì?

Cô và Hắc Ngân Thánh tuy không phải là an hem ruột thịt, nhưng cô từ nhỏ là do hắn ta nuôi dưỡng.

“Không phải!” Tinh Không không muốn giải thích cho hắn biết mối quan hệ giữa cô và Hắc Ngân Thánh. Tinh Không lạnh lùng ngắn gọn trả lời bằng hai chữ này.

“Chả?” Lôi Ân thâm trường nhìn cô, ngón tay thon dài đặt lên huyệt Thái dương trên trán, thấy cô phản ứng lạnh nhạt, ánh mắt của hắn đông lại.

Tinh Không ngồi ở vị trí đối diện với cây thánh giá. Trước mặt Chúa, cô chấp hai tay lại, đáng vốc về tiền tụy ở trong tư thế cầu nguyện.

Lôi Ân nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn lăm lăm đậm kia, nhìn chăm chú vào thật lâu: “Như vậy, cô muốn gì ở chỗ của tôi?”

Toàn thân Tinh Không như được phủ một lớp ánh sáng thánh khiết. Nhìn hình ảnh tuyệt đẹp đó, Lôi Ân không khỏi ngây ngốc.

“Lôi Ân, trước mặt Chúa, anh trả lời tôi mấy câu hỏi được không?” Tinh Không chớp đôi mắt trong sáng như sao, vẻ mặt chờ mong nhìn người đàn ông bên cạnh.

“Một câu hỏi, một lần lên giường, thế nào?” Lôi Ân lại cười tà ác, Tinh Không sợ run cả người, miệng lắp bắp vài tiếng “Điện”, rồi không quan tâm đến Lôi Ân nữa.

Trong không khí im lặng có chút quý dị, một hồi lâu, Lôi Ân đột nhiên gợn ba ngón tay lên trước mặt cô. Tinh Không lập tức nhay đến trước mặt hắn, ngưỡng cằm lên hỏi: “Anh lần đầu tiên giết người là khi nào?”

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFullNet**.

Chương 27: Tiếp xúc thân mật

Lôi Ân tựa hồ ngay cả thời gian suy nghĩ cũng không cần, trả lời rất nhanh: “Tám tuổi!”

Còn nhỏ như vậy sao? Tinh Không không hiểu sao lại cảm thấy ngực mình nhói đau, thân phận giống như của hắn nhất định cả đời này đều gắn với máu tanh.

“Anh có người trong lòng rồi sao?” Tinh Không nhìn ánh mắt không gọn sóng của hắn, đột nhiên cảm thấy rất ngạc nhiên muốn biết, cô gái mà hắn cẩn thận che chở, cô gái có cái tên Sơ Tinh kia, có phải hay không là người trong lòng của hắn?

Người như hắn mà cũng biết thích một cô gái sao?

“Tôi muốn bảo hộ một người, dùng cả đời để bảo hộ!” Lôi Ân cảm thấy cô vẫn còn muốn hỏi tiếp cho nên cup hai ngón tay lại, chỉ để lại ngón trỏ trước mặt cô, nói: “Câu hỏi cuối cùng!”

Tinh Không đột nhiên nắm chặt lấy ngón tay của hắn, Lôi Ân có thể nghe thấy rõ ràng tiếng tim đập thình thịch của cô. Đối diện với khuôn mặt này, hắn càng lúc càng thêm mềm lòng.

“ Câu hỏi cuối cùng, tôi có thể chuyển nói thành một tâm nguyện được không?” Tinh Không cẩn thận quan sát sắc mặt của hắn. Lôi Ân kinh ngạc vài giây, sau đó thì cười.

“ Có thể! Một Tinh Không, cô là cô gái thứ hai dám ở trước mặt tôi ra điều kiện!” Lôi Ân nhìn Tinh Không, trong ánh mắt có sự tán thưởng.

Tinh Không bước bình vuơn hai ngón tay, làm thành một động tác biểu thị thắng lợi: “ Nhớ kỹ những lời anh nói hôm nay đấy nhé! Anh về sau nhất định phải giúp tôi hoàn thành một tâm nguyện!”

“ Như vậy, có cũng phải theo tôi lên giường ba lượt!” Lôi Ân bắt ngờ nói ra một câu bất ngờ không phòng bị, Tinh Không bị dọa nhảy dựng lên khỏi ghế. Uida, chân của cô vẫn còn đau. Con đau khiến nàng nhe răng nhếch miệng.

“ Tôi không có đáp ứng anh! Lôi Ân, anh không thể xấu xa như vậy! Rõ ràng là anh để cho tôi tự hỏi...”

Tinh Không cảm phần trùng mắt nhìn hắn, Lôi Ân thủy chung vẫn duy trì giọng nói lạnh như băng của mình: “ Nếu tôi muốn, cô nghĩ rằng mình có thể cự tuyệt được sao?”

“ Chuyện đó... Bằng không anh cứ việc hỏi lại tôi ba câu!” Tinh Không cắn môi, đánh liều đến trước mặt hắn thương lượng. Lôi Ân dùng ánh mắt khinh thường nhìn có một cái: “Tôi không có hứng thú với chuyện của người khác, chỉ cảm thấy hứng thú với thân thể thôi!”

“ Anh có thể bớt vớ si đi một chút có được hay không?” Tinh Không trừng lớn hai mắt như hai quả chuông to. Lôi Ân không nhanh không chậm nói luôn một câu, “ Ừm, hay là, trong nhà thờ này, trước mặt Chúa đáng kính, tôi cưỡng bức cô nhé!”

Vừa nghe thấy miệng hắn lại thốt ra những lời vô si, Tinh Không vội vàng cảnh giác, hai tay ôm lấy ngực, chậm rãi lui về phía sau, chỉ nghe thấy tiếng cười phát ra từ cổ họng hắn.

Người đàn ông này tuyệt đối là một kẻ rất biến thái!

Tinh Không không muốn lại trêu chọc hắn, trực tiếp nằm sấp trên chiếc bàn thật dài, nhắm mắt lại. Khi cô mơ màng sập ngủ thì người thấy mùi hương xi gà dễ ngủ, tiếp sau đó bên cạnh đã có thêm người ngồi xuống.

Lôi Ân lặng lẽ không một tiếng động ngồi bên cạnh cô, nhìn tư thế ngủ không hề phòng bị của cô, hắn cảm thấy lòng mình hơi động. Để nghiêng đầu cô tựa lên vai của hắn, hắn giơng tay ôm lấy bờ vai của cô.

Tinh Không thể này mới cảm thấy ngủ dễ chịu hơn. Lúc cô mơ hồ muốn tỉnh dậy thì cũng là lúc bị một loạt những tiếng bước chân dồn dập không có quy luật đánh thức.

Tra Lý dẫn theo người mở cửa nhà thờ, vừa vận lúc đến cũng là lúc trời rạng sáng.

“ Điện hạ, cậu không sao chứ? Những kẻ bên ngoài đã bị tiêu diệt...” Tra Lý nhìn một màn trước mặt này không khỏi có chút tim đập mạnh và loạn nhịp., Lôi Ân đang cẩn thận ôm cô gái kia.

Nhận thấy ánh mắt của thuộc hạ, Lôi Ân vội vàng đẩy Tinh Không ra ngoài. Khuôn mặt tuần tú của hắn lại giống như tác kẻ hoa, thoáng chốc đã trở lại vẻ lạnh băng như cũ.

“ Không có việc gì! Đi thôi!”

Hắn đứng lên, dẫn đầu đi ra ngoài.

Tinh Không vốn dĩ còn đang mơ hồ lại bị hắn đẩy ra như vậy, đầu gối đập vào cạnh bàn, cô ngã xuống đất. Đám người Lôi Ân đã đi ra ngoài rồi.

Người đàn ông đáng ghét kia, rõ ràng biết chán cô bị thương cũng không chịu đỡ cô dậy!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Trùng phạt

Tinh Không oán hận từ dưới đất đứng lên, một đôi gầy da đột nhiên xuất hiện trước mặt cô.

“ Băng Sơn?” Tinh Không nhìn khuôn mặt lạnh như băng lộ ra trước mắt, thậm chí còn cười ra tiếng.

“ Một tiểu thư, mới có chú ý một chút đến thân phận của mình.” Dịch Hàn tuy là thuộc hạ, nhưng bất cứ chuyện gì hoặc người nào gây bất lợi cho chủ của mình, hắn nhất định phải ra tay ngăn cản trước.

“ An nguy của điện hạ liên quan đến toàn bộ Mafia, cậu ấy không thể xảy ra bất cứ chuyện gì không hay, cô có biết không?”

Bên ngoài, có biết bao nhiêu người muốn lấy mạng của Lôi Ân, thân phận kim tôn như hắn tuyệt đối không thể có một chút sai lầm.

Những chuyện đó Tinh Không đương nhiên không biết, và cô cũng không biết, lúc Lôi Ân kéo cô cùng đi thì cũng có nghĩa hắn đem tính mạng của mình rơi vào nguy hiểm.

Không hiểu sao bản thân lại bị trách cứ, Tinh Không thất thần đứng im nghe Dịch Hàn quát lớn, trong lòng cảm thấy vô cùng ủy khuất.

Lúc đi ra khỏi nhà thờ, bên ngoài đã có hơn bốn năm chiếc xe màu đen đỗ ở đó. Lôi Ân đứng tựa người trên chiếc xe chính giữa, nhìn Dịch Hàn và Tinh Không tiêu sái bước ra. Cô nhận thấy sắc mặt của hắn ta không tốt lắm.

“ Điện hạ!” Dịch Hàn cúi đầu.

Lôi Ân dùng ánh mắt vô cùng u lỉnh nhìn người đứng trước mặt hắn: “ Dịch Hàn, cậu phạm luật!”

“ Ra tay đi!” Hắn không nhẹ không nặng mà ra lệnh. Tinh Không nghe thấy những tiếng bập tai, Dịch Hàn đang dùng tay của mình tự đánh lên mặt.

“ Lôi Ân, anh làm gì vậy?” Tinh Không khấp khểnh chân đi đến trước mặt hắn, hắn quét mắt nhìn cô một cái ngay tức khắc: “ Không được cầu tình, lên xe!”

Tra Lý mở cửa xe, trực tiếp đẩy Tinh Không vào.

Mỗi một cái tài đều giống như dùng hết toàn lực, hai bên mặt Dịch Hàn đã trở nên sưng đỏ. Không biết qua bao nhiêu lâu, Lôi Ân mới kêu hắn dừng lại.

“ Dịch Hàn, cậu theo tôi mười năm, biết cái gì nên nói, người nào mới phải nói.” Lôi Ân từ trên cao nhìn xuống, trong ánh mắt tràn ngập sự ngoan lệ.

“ Dạ! Điện hạ!” Hai tay Dịch Hàn đã có chút phát run, trong mắt ngay cả một chút oán hận cũng không có.

Tra Lý mở cửa xe bên kia ra, Lôi Ân khom người tiến vào. Mấy chiếc xe nhanh chóng chuyển động.

Tinh Không luôn biết hắn tàn nhẫn, nhưng lại không ngờ hắn cũng có thể tàn nhẫn với chính thuộc hạ của mình như vậy.

Miệng vết thương ở bàn chân nhanh chóng được Hàn Húc xử lý và băng bó một lần nữa. Bởi vì chảy một chút máu, khuôn mặt cô đã tái nhợt đến mức đáng sợ.

Hàn Húc chú ý đến sự dị thường của cô, động tác cũng nhẹ hơn rất nhiều.

“ Cô nhìn thấy máu là choáng phải không?”

“ Vâng!” Tinh Không không giải thích nhiều. Bởi vì nhóm máu của cô đặc thù, có rất ít khi bị thương, Hắc Ngân Thánh lại bảo vệ cô quá cẩn thận, nhưng từ lúc cô rời khỏi hắn mới bắt đầu đụng phải những vết thương như thế này.

Dưới lầu.

Lôi Ân đã thay xong quần áo, Tra Lý đem khay có một viên mặt rắn đưa đến trước mặt hắn. Hắn ăn mà mặt không biến sắc. Mỗi ngày hắn đều dùng một viên mặt rắn nhưng một đêm kia hắn tự mình lấy mặt rắn để ăn, làm Tinh Không sợ chết khiếp.

“ Điện hạ! Vĩ thị trưởng đến đây, ông ta muốn gặp cậu!” Tra Lý nhận được thông báo của thủ hạ vội vàng nói lại với Lôi Ân. Hắn tự hỏi một hồi lâu mới cho người thông truyền.

Vĩ, Việt Trương thị trưởng, ông ta xuất hiện ở đây chắc chắn không phải là chuyện ngoài ý muốn.

Không bao lâu sau, bốn gã bảo tiêu hộ tống một người đàn ông trung niên đến trước mặt Lôi Ân.

“Nổi tiếng không bằng gặp mặt, rất hân hạnh khi được gặp cậu, điện hạ của tôi!” Vĩ là một người đàn ông rất có khí chất, sắc bén không giống như những quan chức chính phủ bình thường, trên khuôn mặt đã trải qua bao năm tháng của ông ta hiện lên nụ cười rất tươi.

Lôi Ân gạt mình vươn tay, nắm lấy tay ông ta, nói: “Tôi cũng rất vinh hạnh, Vĩ Thị trưởng.”

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Đối tượng bảo hộ

Một màn chào hỏi khách sáo rùng mình qua đi, ánh mắt Vĩ nhìn Lôi Ân tràn đầy khám phục cùng thương thức.

Ông thật sự không ngờ, người nắm giữ cả một tổ chức hắc đạo khuyên đảo cả thế giới lại là một người trẻ tuổi như vậy.

“Tôi cũng không quanh co lòng vòng, sự việc ngoài ý muốn tại buổi từ thiện lần trước chắc cậu cũng đã thấy rồi đấy, tôi đến đây là có việc muốn nhờ sự giúp đỡ của Lôi Ân điện hạ...”

Vĩ thẳng thắn nói ra chuyện ông và Thị trưởng New York là Waller, là người người có nhiều cơ hội tranh cử tổng thống nhiệm kỳ sau.

Mà hai người bọn họ trong lúc này cạnh tranh gắt gao với nhau là điều không thể tránh khỏi.

Lôi Ân vừa nhìn là biết ngay, tác dụng quan trọng của sự việc “tiệc từ thiện” đêm hôm kia.

“Thị trưởng tựa hồ tìm lắm người rồi, tôi nghĩ tôi chẳng chỗ nào để giúp được ngài.”

Lôi Ân biết rõ, người trong hắc đạo kiêng kỵ nhất là dính dáng đến người trong chốn quan trường chính trị. Mà hẳn thì luôn làm việc theo ý của mình, tung hoành trong hai giới hắc bạch lưỡng đạo cũng không cần phải nhìn bất cứ sắc mặt của kẻ nào.

Đối với những chuyện ồn ào huyền ảo tranh cử gần đây, hẳn cũng chẳng quan tâm, càng không muốn nhúng tay vào.

“Không! Việc này cậu nhất định phải giúp!” Vĩ thị trưởng thành khẩn nhìn hẳn, “Đối thủ cạnh tranh lớn nhất của tôi – Walker, đã mướn hạ sát thủ, tôi chỉ có một thỉnh cầu, hy vọng điện hạ có thể bảo vệ con trai của tôi an toàn.”

Cục diện như thế này, Lôi Ân đã sớm đoán được, trước khi tiến hành tranh cử sẽ có không ít những vụ thanh trừng ám sát xảy ra, không những thế hiện tại sát thủ do Walker thuê chính là người của Địa Ngục môn.

Đặt Lôi Ân đứng giữa hai con đường, một là giúp thì hẳn tất nhiên sẽ trở thành kẻ địch của Địa Ngục Môn, việc này không phải mục đích của hẳn. Không giúp, đắc tội với Vĩ thị trưởng này, một khi trong tương lai ông ta trở thành tổng thống thì nhất định sẽ nghĩ cách san bằng Mafia.

“Tôi biết điện hạ rất khó xử! Nhưng tôi cam đoan, ngày sau nếu tôi tranh cử thành công, chắc chắn sẽ trợ giúp cậu một tay. Tôi biết Địa Ngục Môn luôn luôn đối địch với cậu, tại sao cậu không nhân cơ hội này, thuận nước giong thuyền, giúp tôi một tay? Thế nào?”

Hôm nay, trước khi đến đây gặp mặt, ông đã sớm điều tra những tin tức liên quan đến Lôi Ân.

Thần hình vĩ ngạn cơ bản vẫn duy trì tư thế như trước, Lôi Ân vẫn dĩ cũng chẳng hề muốn đến cái tiệc từ thiện kia, chính là thật không ngờ Walker lại rat ay hành động vào hôm qua.

“Nếu vậy...” Lôi Ân chậm rãi đứng lên, đóng lại cửa áo giữa trên âu phục, sau đó mới ngồi nghiêm chỉnh đối diện với người đàn ông trung niên, nói: “Một tháng! Mặc kệ tranh cử thành công hay thất bại, tôi nhất định bảo vệ an toàn cho lệnh công tử trong vòng một tháng!”

“Được!”

Lôi Ân không nói nhiều lời, Vĩ ông đương nhiên có sự dãn xếp. Hẳn nói như vậy là đã cho ông thể diện rồi, ông cũng không nên cưỡng cầu thêm.

Con, chính là từ huyết lúc này của ông. Ông không thể để cho đối phương lợi dụng điều này.

“Cảm ơn!”

Vĩ đưa tay ra, Lôi Ân bắt qua tay ông ta một cái rồi xoay người bước lên lầu.

“Thị trưởng...” Thủ hạ đi theo có chút tức giận vì thái độ không biết điều của Lôi Ân, muốn bước lên ngăn bước chân Lôi Ân, nhưng lại bị Vĩ trừng mắt bắt lui trở về.

Ông có thể hiểu được, hiện tại cho dù tổng thống tương lai có đứng trước mặt Lôi Ân thì hẳn ta cũng không để vào trong mắt.

Tĩnh Không hoàn toàn không ngờ, Lôi Ân lại đột nhiên không giám lỏng cổ nữa. Cô hoàn toàn tự do đi lại trong biệt thự hoa lệ này.

Lúc này, cô đang đứng ở ngã tư giữa những đường hoa trong vườn, nhìn những chiếc xe người đến người đi tấp nập, gương mặt tươi trẻ vẫn còn bồng bột phần chân lạ thường, cô cũng muốn trở thành một phần trong đó.

Hai mươi năm qua, cô bị Hắc Ngân Thánh bao bọc. Luôn luôn chỉ có một người, cô là người cô độc. Không khí tự do lúc này, cô cảm giác như bản thân được thoát thai hoàn cốt.

Phía sau, có hai đôi mắt đang gắt gao dõi theo từng cử chỉ của cô, cách một khoảng an toàn để cô không thể nào phát hiện.

Tĩnh Không sung sướng giống như một con chim nhỏ, nơi nào có người, cô đều muốn đến.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(dot)Net**.

Chương 30: Thủy tinh cầu màu tím

Đi vào một cửa hàng bán đồ lưu niệm, ánh mắt của cô ngay lập tức nhìn chăm chăm vào một quả cầu thủy tinh bày trên giá hàng.

Thủy tinh tinh khiết sáng bóng, bên trong là một bóng tuyết màu tím, Tĩnh Không cơ hồ chỉ liếc mắt qua nó thôi cũng đã thích ngay rồi.

“Chỉ chủ, cái này bao nhiêu?”

Cùng một lúc, có hai bàn tay nữ tính cùng hướng về phía quả cầu thủy tinh kia, Tĩnh Không ngửi thấy mùi hương nước hoa bách hợp thoang thoảng. Cô quay đầu lại, một cô gái thực thanh tú, mắt to, tóc dài xuất hiện trong tầm mắt của cô.

“Thật ngại quá, quả cầu thủy tinh này chỉ còn có một quả! Hai người... ai muốn mua nó?” Chỉ chủ cửa hàng nhận thấy hai nữ khách này đều không phải là những cô gái tầm thường, vẻ mặt hơi khó xử nói.

Nhìn thấy ánh mắt không có ý buông tha của Tĩnh Không, cô gái kia, mỉm cười, sau đó nói: “Quên đi, tặng cho bạn vậy!”

Màu tím thần bí như vậy tựa hồ cũng có khí chất tương tự như Tĩnh Không.

“Cảm ơn bạn!” Tĩnh Không cảm kích nhìn cô gái, sau đó cẩn thận cầm lấy quả cầu thủy tinh, thanh toán, thích thú mà thường thức mãi không muốn buông tay.

Lúc đẩy cửa đi ra ngoài, một trọng lực rất mạnh đánh úp lại, Tĩnh Không sợ hãi kêu lên một tiếng, quả cầu thủy tinh tuột khỏi tay rơi ra bên ngoài.

“Cẩn thận!”

Người tới văng vẳng dùng hai tay tiếp được, sau đó nhìn ngắm một hồi mới trả lại cho Tĩnh Không: “Của cô sao?”

Nghe thấy tiếng nói quen thuộc thế này, Tinh Không mới ngẩng đầu lên nhìn rõ khuôn mặt của người phía trước, không khỏi giật mình.

“ Là cậu?”

Chàng trai đã đưa nước trái cây cho cô tại buổi tiệc từ thiện tối hôm qua.

“ Ủm!” Chàng train he răng cười, khuôn mặt tuấn tú thuần khiết.

“ Xin chào! Việt Trạch. ...!” Cậu ta vươn tay ra trước, Tinh Không một bàn tay cầm quả cầu thủy tinh, tay còn lại vươn ra bắt lấy tay cậu ta, nói: “ Mộ Tinh Không.”

“ Tên tiếng anh của cô là Sky sao? Tinh Không!” Việt Trạch tươi cười tựa như ánh mặt trời sáng lạn, ngay cả Tinh Không cũng bị cuốn hút bởi sức sống của cậu ta.

Cậu chỉ chỉ vào đầu vai của cô. Tinh Không mặc một bộ váy ngắn, trễ ngực, nhìn hình xăm trên vai là có thể hiểu.

Tinh Không mỉm cười một chút, Việt Trạch nhìn thấy hai bóng người gắt gao quan sát bọn họ phía sau lưng Tinh Không, cậu vội vàng kéo lấy tay của cô, phi nhanh đến đường lớn đối diện.

Tinh Không không rõ bản thân bị cậu ta kéo đi, rồi lên xe như thế nào, hai tay của cô vẫn gắt gao nắm trọn quả cầu thủy tinh.

“ Ngồi vững nhé!” Tinh Không còn chưa kịp thở, Việt Trạch đã khởi động xe, đạp phanh ga, cho xe chạy với tốc độ cực hạn.

Tinh Không nhìn ra Việt Trạch là một cao thủ đua xe. Cậu ta lái chiếc xe như làm xiếc lắt léo qua những chiếc xe giữa dòng người qua lại tấp nập. Không bao lâu sau, hai chiếc xe phía sau đều bị bỏ xa.

Cậu khoát trả huyết sáo, hớn hờ nhìn về phía Tinh Không ngồi bên ghế lái phụ, ánh mắt lộ ra chút kinh ngạc: “ Cô không sợ hãi sao?”

“ Trên thực tế, tôi cũng thích đua xe!” Tinh Không đáp lại hần bằng một khuôn mặt tươi cười xinh đẹp.

Có rất ít cô gái thích trò chơi mạo hiểm này, nhưng Tinh Không thì ngược lại. Lúc còn ở Las Vegas, cô không có chỗ nào để đi chơi, đua xe cũng là một trong những cách mà cô dùng để phát tiết cảm xúc của chính mình.

Việt Trạch nhìn cô, thiện cảm trong mắt mỗi lúc một nhiều. Lúc xe sắp dừng lại, Việt Trạch nhìn đến có bốn chiếc xe thể thao xuất hiện ở chung quanh, bức cậu phải cho xe tấp vào vệ đường. Cậu không thể tin khi nhìn thấy bóng người xuất hiện từ những chiếc xe kia.

Cậu rõ ràng đã thoát khỏi bọn họ rồi cơ mà?

Dẫn đầu là Tra Lý. Hắn mở cửa xe, đối với hai người vẫn còn đang kinh ngạc nói: “ Mộ tiểu thư, Việt thiếu gia, mời đi theo tôi.”

Sắc mặt Tinh Không trở nên trắng bệch, bên kia thì Việt Trạch la lớn: “ Tôi đã nói rồi, tôi không cần ai phải bảo vệ cả! Các người định làm gì?”

Việt Trạch là con lai Trung – Mỹ, con trai của thị trưởng Vili.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quái Tàn Nhân* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Đánh cuộc đi

Mộ Tinh Không xuống xe, ngay lập tức bị Dịch Hàn bắt lên xe của hắn.

Việt Trạch nhìn Tinh Không lên xe của bọn họ, cậu hỗn hển đá bánh xe, hét lên: “ Mộ Tinh Không! Mộ Tinh Không! Không cần phải đi theo bọn chúng!”

Nhưng mà, những người này cũng không cường cầu cậu, chỉ lặng lẽ để mặc cậu đứng trước xe một khoảng. Hồi lâu, Việt Trạch miễn cưỡng bước lên xe, phẫn hận thầm rủa: “ Thực già dối!”

Lời Ân đã nhận sự ủy thác của Vili thị trưởng, một ngày hai mươi tư giờ đều phải bảo vệ an toàn cho con trai ông ta. Như vậy biện pháp cũng chỉ có một, đó là đưa cậu ta về biệt thự.

Tinh Không tựa hồ đoán trước được điều gì đó, vừa về đến biệt thự đã vội vàng đến trước Lôi Ân, bắt hắn chỉ trích: “ Anh lợi dụng tôi?!”

Lôi Ân xoay người, ngón tay thon dài đan xen giữa mái tóc của cô, sau đó từ trên sợi tóc của cô tháo xuống một thiết bị dò tìm đang nhấp nháy cực kỳ nhỏ, cười thản nhiên.

“ Đừng có dùng loại khẩu khí này để nói chuyện với tôi, Mộ Tinh Không!”

Hắn lướt qua cô, đi về phía Việt Trạch về mặt dây bắt mắt kia. Bằng khí thế luôn luôn cao cao tại thượng hơn hẳn người khác một bậc, hắn từ trên cao nhìn xuống Việt Trạch: “ Một tháng tới, làm phiền cậu ở lại trong này.”

“ Lôi Ân, anh dựa vào cái gì mà bắt tôi? Tôi không cần ai bảo vệ! Shit!”

Ngày hôm qua, Vili thị trưởng còn có ý để cậu và Lôi Ân làm quen với nhau, nhưng thật không ngờ lại xảy ra chuyện ngoài ý muốn kia.

Cậu vốn dĩ muốn mang Tinh Không đi, nhưng lúc đó mọi chuyện quá mức hỗn loạn, chính cậu cũng không xác định được phương hướng cho nên chỉ có thể nhìn Lôi Ân dẫn Tinh Không đi.

“ Việt Trạch phải không?” Con người màu hồ phách của Lôi Ân lén liếc quan sát cậu ta, sau đó gần từng tiếng nói: “Không phải tôi muốn bảo vệ cậu mà là nhận sự kí thác của người khác.”

“ ...”

“ Một tháng sau, cậu sống hay chết, chẳng liên quan gì đến tôi.”

Lôi Ân quay đầu khẽ hừ một tiếng, Tra Lý sai người đem Việt Trạch lên lầu. Cậu ta lo lắng nhìn Tinh Không, cô gắt gât đầu với cậu ta, tỏ ý an ủi.

Ở trong tay Lôi Ân này, Việt Trạch căn bản không phải là đối thủ của hắn.

“ Cô không phục hả?” Lôi Ân nhìn ánh mắt tương hồ lẫn nhau giữa hai người bọn họ, trong lòng thoáng có chút tức giận. Một tay hắn niết lên cằm Tinh Không, ánh mắt vô cùng thâm thúy.

“ Không bằng ...chúng ta đánh cược một ván đi!”

Tinh Không ngẩng đầu thật cao, cho dù cô không thoát được khỏi tay hắn thì cũng không bao giờ cúi đầu trước hắn.

“ Mộ Tinh Không, trong vòng 3 ngày, nếu cô có thể rời khỏi thành phố này, tôi sẽ thả cô đi! Nếu không...” Hắn đột nhiên ghé sát vào môi cô, hơi thở của hắn phả lên gương mặt của cô, “ Cô hãy ngoan ngoãn ở lại bên tôi, làm sủng vật nghe lời!”

Hắn cười thị huyết, trong ánh mắt hiện lên sự tự tiện tất thắng, thân thể Tinh Không hơi run một chút, dừng cảm đón nhận ánh mắt của hắn.

“ Được, một lời đã định!”

Trên đường lớn, một chiếc xe thương vụ Tân Lợi đang băng băng chạy, tài xế đột nhiên phanh gấp, Hắc Ngân Thánh ngồi ở phía sau không tức giận nhăn mi lại, Dịch Phong mở cửa xuống xe đi ra bên ngoài.

“ Ngân Đế, vừa rồi có một cô gái chạy ra, hình như cô ta đang bị người đuổi theo...” Dịch Phong trở lại, ngồi vào bên cạnh ghế phụ, hắn luôn biết rõ tính khí của Hắc Ngân Thánh cho nên nhanh chóng báo tài xế: “Lái xe.”

“ Đợi chút...”Ánh mắt Hắc Ngân Thánh hướng ra phía bên ngoài xe. Ngoài đó có một cô gái trẻ tuổi đang nhìn hắn với ánh mắt cầu cứu.

Ý trí luôn luôn sắc đá của hắn trong nháy mắt đã dao động. Kéo cửa kính của xe xuống, hắn nhìn thấy rõ khuôn mặt của cô gái. Trẻ tuổi, xinh đẹp, thanh thuần. ..

“ Cầu xin anh! Xin anh hãy giúp tôi...” Cô gái điềm đạm đáng yêu nhìn hắn. Hắc Ngân Thánh mở cửa xe, túm lấy cô gái vào trong lòng mình, mùi nước hoa bách hợp thoang thoảng xộc vào mũi hắn.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quái Tàn Nhân* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Đại tiểu thư

Đám người đuổi theo phía sau khi nhìn rõ người trong xe thì vội vàng thu hồi súng lại, cung kính đứng ở một bên.

Hắc Ngán Thánh cúi đầu, nhìn về mặt sợ hãi của cô gái trong lòng, thân người lạnh run, hai tay gắt gao giữ chặt lấy áo hần cứ như cọng rom cứu mạng cuối cùng.

“Ngán Đế, là người của Địa Ngục Môn...” Dịch Phong nhìn dấu hiệu của đám người trước mắt liền nhận ra ngay.

“Bọn họ vì sao muốn bắt cô?” Hắc Ngán Thánh khoi mào cầm cô gái lên. Cô gái này có làn da trắng nõn như nước, đôi mắt trong suốt nhìn hần rất giống cô gái trước kia hay làm nũng với hần, nhưng từ khi cô mười lăm tuổi, bọn họ đã không còn thân thiết như vậy nữa.

Cô sợ hần, trốn hần, thậm chí là...Hần hần.

“Không biết! Người mà bọn họ muốn tìm là Việt Trạch. Tôi cùng với anh ta không có quan hệ.” Cô gái biết mình đã gặp được một đại nhân vật, cho nên liền lĩnh van xin Hắc Ngán Thánh, “Xin ngài! Nhất định phải giúp tôi!”

“Ta vì sao phải giúp cô?” Hắc Ngán Thánh tà mị nhìn lại, bàn tay nhẹ nhàng chu du trên da thịt tinh tế của cô ta. Cô gái nhắm mắt, quyết tuyệt nhìn thoáng qua người đàn ông đeo mặt nạ bạc trước mặt, chỉ nhìn thấy một đôi mắt đan phượng rất đẹp.

“Ngài muốn cái gì, tôi đều sẽ cho ngài...”

“A...”Một tiếng cười khẽ phát ra từ cổ họng của hần.

Ngay sau đó, Hắc Ngán Thánh đột ngột đẩy cô gái trong lòng ra, mở cửa xe tiến ra ngoài.

Lúc thân ảnh kiêu căng của hần đứng trước mặt đám người kia, chỉ thấy đầu bọn chúng càng cúi thấp hơn, về mặt hèn mọn, cung kính: “Ngán Đế!”

“Cô gái kia là của ta! Các người đều đã thấy rõ, từ nay về sau không cho phép động đến cô ta!”

Một câu nói thân nhiên của hần khiến cô gái ngồi trong xe thụ sủng nhược kinh, đôi mắt nhìn hần thoáng chốc trở nên rung động.

Biệt thự Lâm Hải.

Cô gái với đôi chân trần nhẹ nhàng dẫm lên tấm thảm trắng noãn, cảm giác nhẹ nhàng giống như được đi trên mây, trên người cô mang theo mùi sữa tắm dễ ngửi. Đó là mùi cô huân y.

Một đôi bàn tay to từ phía sau ôm lấy eo của cô, Hắc Ngán Thánh gần như tham huyền ngửi mùi hương trên người của cô.

“Tên cô là gì?” Giọng nói của hần trầm thấp rất dễ nghe, khi vang lên bên tai cô là lúc cô miễn cảm có rụt người lại, sau đó trả lời hần bằng hai chữ: “Tô Khuynh.”

“Khuynh Khuynh...” Hắc Ngán Thánh kêu cái tên này lên, bàn tay to lớn sau đó lập tức giữ lấy cảm của cô, cuồng dã hôn lên môi cô.

Không giống như sự ồn nhu dịu dàng như ánh sáng mặt trời của Việt Trạch, người đàn ông này tràn ngập sự bá đạo, mạnh mẽ như vậy, trực tiếp như vậy, cường hần chiếm đoạt như vậy...

“Việt Trạch là hôn phu của cô, cậu ta hiện tại bản thân còn có bảo toàn, cô, có muốn theo bên người ta không?” Giọng nói của Hắc Ngán Thánh tràn đầy dụ hoặc. Tô Khuynh giống như bị thôi miên, nhìn thẳng vào đôi mắt sâu như đáy hải dương kia, cô không chút do dự mà gật đầu.

“Tôi...tôi...nên gọi ngài như thế nào?” Tô Khuynh chủ động ôm lấy cổ Hắc Ngán Thánh, khi tay cô chạm đến mặt nạ bằng bạc lạnh lẽo kia, có một loại cảm xúc muốn tìm tới nghiền cứu diện mạo thật sự của hần.

“Ngán Đế, hoặc là...chủ nhân.”

Không có một cô gái nào là ngoại lệ, tiếng “anh” kia chỉ thuộc về “cô”, độc nhất vô nhị.

Hồng Anh đứng ngoài phòng, nghe tiếng đàn ông gầm nhẹ cùng tiếng phụ nữ ngấm nga rên ti, hai bàn tay của cô càng lúc càng siết chặt hơn.

Không bao lâu sau, Dịch Phong tới, Hắc Ngán Thánh lúc này mới rời khỏi thân thể của cô gái ấm áp trong lòng.

Có thể quý rầy hần, cũng chỉ có một người.

“Lời Ân hiện tại đang bảo hộ cho con trai của thị trưởng Vĩli, Đại tiểu thư đã rời khỏi đó rồi...” Những lời này của Dịch Phong truyền vào tai hai cô gái một cách rõ ràng. Hồng Anh và Tô Khuynh nghe ba chữ “Đại tiểu thư” trong miệng Dịch Phong, chỉ biết đó là một cô gái rất quan trọng với Hắc Ngán Thánh.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Em là của ta

Tinh Không lúc rời khỏi khu biệt thự kia chỉ mang theo duy nhất một quả cầu thủy tinh.

Cô biết trừ bỏ Lời Ân, ở trong thành phố này vẫn có người đang gắt gao theo dõi cô.

Cô không vội đi ra sân bay ngay, mà dùng tốc độ nhanh nhất đi làm lại chứng minh thư khác.

Thủ đoạn làm việc của Hắc Ngán Thánh như thế nào, cô hiểu rõ, bất quá, hai ngày sau cô cái trang đến sân bay mua vé máy bay đi Tacloban.

Cô đã từng nói qua với Hắc Ngán Thánh, nếu có một ngày cô rời khỏi Las Vegas thì nơi mà cô muốn đến nhất chính là Tacloban.

Cô đội một chiếc mũ lười trai, một đầu toàn là tóc giả màu đỏ tím xoa tung, vành mũ được kéo thấp xuống.

Cho dù đã thay đổi chứng minh thư, nhưng cô đã tự đánh giá năng lực bản thân quá cao, xem nhẹ thực lực của hai người đàn ông kia.

Huyết thái dương của Tinh Không đột nhiên đau đau, lúc ở trong phòng chờ sân bay, trong đầu cô chợt có hai giọng nói vang lên.

Lời Ân dễ dàng tha mình như vậy sao?

Hắc Ngán Thánh có tìm đến đây không?

Đôi mắt Tinh Không nhìn không chớp vào chiếc đồng hồ báo thức trong phòng chờ, trên radio nhanh chóng phát ra tiếng nói êm dịu của tiếp viên hàng không, tìm cô đập mỗi lúc một nhanh, xoay người chuẩn bị rời khỏi cửa khẩu.

“Tinh Không, em thật sự không ngoan...”

Đứng ở trước mặt cô, một người đàn ông đeo mặt nạ bạc, áo gió màu đen, không phải Hắc Ngán Thánh thì còn ai vào đây nữa?

Hồ hập của Tinh Không dường như dừng lại. Cô nhìn hần, giống như hần vẫn còn là người đàn ông thương cô đến tận xương tủy, nhẹ nhàng nói với cô: “Tinh Không ngoan, đến bên cạnh anh hai nào!”

Trước mắt Tinh Không lại hiện lên một màn đó rực tanh tưởi của máu, cô nhớ đến một phát súng vô tình của hần kia, tất cả trí nhớ như ào ào trở lại.

Ngay sau đó, cô xoay người bỏ chạy, thậm chí cũng không dám quay đầu lại nhìn. Mồ hôi trên trán tuôn ra như mưa, cô không có thời gian lau đi, nhưng trái tim đang đập mạnh cứ như thể muốn bay lên tận cổ họng.

Hồng Anh từ phía đối diện chuẩn xác nắm được cô gái đang bồn ba chạy trốn kia, hai tay nhanh như cắt đã khiến Tinh Không sập bẫy.

Tinh Không hậm hực nhìn cô gái không biết ở đâu nhảy ra này, khuôn mặt hoảng sợ vẫn còn chưa tiêu tan, Dịch Phong đã tiến lên giữ chặt lấy cô, nói “Đại tiểu thư!”

“Ngân Đế đang đợi cô, đi qua đi!” Dịch Phong không chế được hai tay đang vùng vẫy của Tinh Không, cô giống như con nhím xù lông, không ngừng đánh đá hắn, “Tôi không đi! Tôi không muốn gặp anh ta! Tôi e ghét anh ta, ghét các người!”

Hồng Anh nhìn cô gái vô lễ với Dịch Phong, trong lòng có vài phần hăm mộ xen lẫn vài phần ghen tị, cô gái này cư nhiên lại không đem Ngân Đế đặt vào trong mắt?

Tinh Không giống như một đứa trẻ không ngừng giãy dụa, bị Dịch Phong túm lấy lôi kéo xuyên qua đám người. Khi trở lại phòng chờ, người bên trong đã không còn một ai.

Một khắc khi Hắc Ngân Thánh nhìn thấy cô, khoảng trống trong lòng kia tức được lấp đầy. Nguyên lai, hết thảy đều vì cô, vì cô gái này.

“Tinh Không, nói cho anh hai biết, Lôi Ân cô chạm vào em không?” Hắn vươn tay tháo chiếc mũ lưỡi trai trên đầu cô xuống, sau đó gỡ bỏ mái tóc giả màu đỏ. Cảm giác mềm mại xuyên qua bàn tay hắn, chẳng khác nào lông la tơ lụa.

“Chạm! Thế nào?” Tinh Không oán hận nhìn hắn, vẻ mặt chán ghét nhìn bàn tay hắn đang chạm vào mình kia.

Hắc Ngân Thánh nghe được lời này của cô, đôi môi vốn đang tươi cười lập tức biến thành một đường thẳng tắp, ánh mắt trở nên ngoan lệ: “Tinh Không, đừng gạt ta...”

“...?”

“Em là của ta, biết không?” Hắn cúi đầu thờ dài, một chút cũng không để ý đến ánh mắt đầy hận ý của cô, động tác nhẹ nhàng chậm chạp ôm cô vào lòng

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Bắt cận nhân tình

“Mặc kệ hắn ta có chạm vào em hay không, em vẫn là của ta!” Cuối cùng, hắn bỏ sung thêm một câu ở bên tai cô.

Thân nhiệt quen thuộc như vậy, giọng nói mê hoặc quen thuộc như vậy, đều khiến Tinh Không không thể miễn dịch.

“Là anh! Là anh! Là anh hai chết mẹ tôi! Hắc Ngân Thánh, tôi hận anh!” Tinh Không cứ trừng mắt nhìn hắn như vậy, trong đôi mắt to tràn đầy hận ý.

Quan hệ kháng khat giống như thạch bàn của bọn họ cũng đã bị phá vỡ từ lúc đó, Hắc Ngân Thánh cơ hồ đã sớm đoán được một ngày như thế này sẽ đến.

“Hận ta sao? Vậy thì hãy ở lại bên ta, báo thù cho mẹ em đi!”

Hắc Ngân Thánh không để ý đến sự phản kháng của Tinh Không, trực tiếp nắm lấy cổ tay cô kéo ra ngoài.

Tinh Không không làm hành động giãy dụa vô tác dụng nữa, một câu phong đạm vân khi vừa rời của hắn khiến đầu óc cô hỗn loạn vô cùng.

Hắn vì sao không giải thích? Vì sao không biện giải? Hay sự thật vốn dĩ đã như vậy, Mộ Linh đích thực là do hắn bán chết?

Tinh Không hồi tưởng lại năm mình mười lăm tuổi đó, cô đi làm vào cấm địa của Địa Ngục Môn, nhưng cũng chính vì vậy mà cô biết được sự thật đằng sau cái chết của mẹ cô, Mộ Linh. Những lời đó là do Long Tử, thuộc hạ của môn chủ Địa Ngục Môn, Hắc Ưng, hắn ta không có lý do gì để lừa gạt cô.

“Muốn đến Tacloban phải không? Qua mấy ngày nữa, anh sẽ dẫn em đi!” Hắc Ngân Thánh nhẫn nại dụ dỗ, Tinh Không ôm chặt lấy quả cầu thủy tinh trong tay, hoàn toàn mặc kệ hắn. Hắn cũng không giận, tính nết cao ngạo của cô hoàn toàn là do hắn dưỡng dục mà thành.

Sau khi đến biệt thự Lâm Hải, Tinh Không tự giác xuống xe. Lên lầu, cô mở cửa căn phòng thứ hai bên tay trái. Cửa vừa mở, cô đã ngửi thấy ngay mùi hương hoa bách hợp hòa lẫn với mùi cỏ huân y.

Đây là mùi hương trên người một cô gái.

Tinh Không chỉ dừng lại ba mươi giây, sau đó xoay người rời đi. Hắc Ngân Thánh chạy tới phía sau cô.

“Lập tức dọn sạch căn phòng này cho ta!” Hắn lạnh lùng ra lệnh, trong mắt không có lấy chút độ ấm.

Nhưng mà Tinh Không cũng không hề cảm kích: “Không cần!”

Cô vẫn biết bên cạnh hắn không thiếu phụ nữ, nhưng vị trí thuộc về cô, từ trước đến nay chưa có ai dám đụng qua.

Tinh Không lướt qua hắn nhưng Hắc Ngân Thánh đã dằng kéo trụ cô lại, tức giận nói với những người ở phía sau: “Còn thất thần đứng đó làm gì?”

Hắn hiếm khi tức giận, nhất là ở trước mặt Tinh Không. Từ trước đến giờ hắn cũng chưa bao giờ lớn tiếng trước mặt cô.

Dịch Phong liếc mắt một cái, những người kia nhanh chóng đi vào phòng, đem đổi toàn bộ đồ trong phòng, ngay cả mùi hương cũng tẩy rửa sạch sẽ.

Tô Khuynh từ ngoài trở về thấy trong phòng mình đầy người, Hắc Ngân Thánh đang đứng bên trong, phía sau hắn còn có một cô gái.

Không đợi cô đi vào, giọng nói lạnh như băng của Hắc Ngân Thánh đã từ trong truyền ra: “Ai cho phép cô tới nơi này? Đi ra ngoài!”

“Hong Anh, nhiệm vụ của cô từ hôm này là bảo vệ Đại tiểu thư!” Hắc Ngân Thánh ngắn gọn ra lệnh mà không suy nghĩ gì. Tinh Không nghe xong chỉ lạnh lùng cười ~ muốn giẫm thị mình sao?

Cô muốn rời khỏi đây, xoay người quay lưng lại với Hắc Ngân Thánh, đúng lúc đó nhìn thấy cô gái đứng ngoài cửa kia. Quả cầu thủy tinh màu tím từ trong tay Tinh Không rơi xuống đất, lăn đến chân của Tô Khuynh. Cô gái khom người nhặt lên, cầm lấy trong tay rồi nhìn lại Tinh Không.

Cô gái này...

Tinh Không kinh ngạc nhìn cô ta, sau đó quay lại đối diện với ánh mắt chưa bao giờ rời khỏi cô của Hắc Ngân Thánh.

“Cô ấy là ai? Vì sao lại ở trong này?” Tinh Không nhận ra cô gái này. Đây chính là cô gái mà cô đã gặp trong cửa hàng lưu niệm, cả hai đều thích quả cầu thủy tinh ở trong tay cô.

“Không cần phải quan tâm cô ta là ai...” Ánh mắt Hắc Ngân Thánh nhìn cô đầy dung túng, hắn nói tiếp: “Nếu em không thích, ta có thể đuổi cô ta đi!”

Hai ngày trước cô đã trở thành người phụ nữ của hắn, vậy mà bây giờ hắn lại lạnh lùng thân nhiên nói muốn đuổi cô đi...

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Kết cục của kẻ phản bội

“Không! Đại tiểu thư, cho tôi ở lại được không?” Tô Khuynh biết uy hiếp được Hắc Ngân Thánh chỉ có một, đó là Mộ Tinh Không.

Tô Khuynh hèn mọn quy trước mặt Tinh Không, cô chấn kinh lùi về sau hai bước, nhìn người đàn ông trao quyền chủ đạo cho cô kia, Tinh Không cảm thấy vô lực.

Vì sao là cô gái này...?

“Bạn đứng lên đi!” Tinh Không đứng lên kéo Tô Khuynh dậy. Lần đầu tiên nhìn thấy Tinh Không, Tô Khuynh chỉ nghĩ cô gái này không phải là cô gái bình thường, thật không ngờ Tinh Không lại có thân phận cao quý như thế này.

“Tờ hôm nay trở đi, không có lệnh của ta thì không được phép tiến gần đến căn phòng này! Đi ra ngoài!” Hắc Ngân Thánh không thêm để ý đến ánh mắt đáng thương của Tô Khuynh, lạnh lùng ra lệnh.

Thời khắc này, Tô Khuynh hiểu rõ một chuyện, muốn ở lại bên người Hắc Ngán Thánh thì nhất định phải lấy lòng Tinh Không.

Màn đèn buông xuống.

Một chiếc xe Bentley màu đen im ắng đậu ở bên bờ biển, đối diện với căn phòng sáng ánh đèn màu tím.

Từ lúc Hắc Ngán Thánh đem Tinh Không trở về, chiếc xe này cũng đã đậu ở đó.

“Điện hạ...” Tra Lý nhìn người đàn ông ngồi ghế phía sau, hẳn luôn luôn đoán được chuẩn xác tâm tư của điện hạ, nhưng chính là hiện tại lại không thể nào đoán được Lôi Ân đang nghĩ gì.

“Tra Lý, hôm nay là ngày thứ ba sao?” Lôi Ân nhìn rèm cửa căn phòng màu tím đang phấp phới tung bay kia, trong đó còn tỏa ra ánh sáng ấm áp.

“Dạ!” Tra Lý hiểu được ý của Lôi Ân, hôm nay chính là ngày thứ ba sau khi Mộ Tinh Không rời đi.

“Xem, cô ta không rời khỏi thành phố A này được! Cô ta thua rồi!” Khóe miệng Lôi Ân cong lên ở góc độ cực đẹp, ngón tay bấm bấm theo một nhịp điệu, nhìn lên cửa sổ màu tím kia một lần nữa rồi nói: “Lái xe!”

Tinh Không hất xi hai cái, ánh mắt có chút hốt hoảng nằm trên giường. Trên tủ đầu giường, cô mở chốt phía dưới, bên trong là thủy tinh cầu chứa bóng tuyết màu tím.

Cô đối với màu tím gần như là một loại si mê không muốn xa rời. Từ nhỏ đến lớn, quần áo của cô, mũ, dây buộc tóc, túi xách, đồ trang sức... hết thấy đều là màu tím.

Tinh Không ghé vào giường, ngờ ngác nhìn bóng tuyết chuyển động bên trong quả cầu. Cô không thể nào hiểu nổi, tại sao Tô Khuynh lại trở thành người bên cạnh Hắc Ngán Thánh?

Ngoài cửa, Hồng An tập trung với nhiệm vụ của mình, trên khuôn mặt xinh đẹp không có lấy một chút biểu tình. Nhìn cửa phòng được mở ra, Hồng Anh theo bản năng đến đứng chặn trước mặt Tinh Không.

“Đại tiểu thư, tiểu thư cần gì cứ sai bảo Hồng Anh là được rồi!”

“Tránh ra!”

Tinh Không đẩy cô ta ra. Hồng Anh là sát thủ, đương nhiên Tinh Không không thể nào đánh lại cô ta được.

“Được lắm, vậy cô trả lời tôi mấy câu hỏi được chứ? Tinh Không cũng không kiên quyết, cô đứng ở trong cửa, nhìn Hồng Anh đứng ngoài cửa.

Hồng Anh im lặng, xem như trả lời.

“Tô Khuynh hiện tại đang ở trong phòng hẳn đúng không?”

“...”

“Bạn ấy cam tâm tình nguyện hay là do hắn ép buộc?”

“...”

“Như vậy, Hồng Anh, cô không phải cũng thích hắn ta chứ? Thích anh trai tôi đó?”

Hồng An rớt cuộc cũng ngắt đầu, về mặt bình tĩnh nhìn cô gái chỉ có hai mươi tuổi trước mặt. Trên người cô gái này có một khí chất trong trẻo nhưng lạnh lùng, cực kỳ giống Hắc Ngán Thánh.

“Hồng Anh không có tư cách thích bất cứ ai!”

Sát thủ đều không có tâm, ngay cả sinh mạng cũng không thuộc về chính mình.

“Cò tin hay không tin, nhưng chỉ cần cô quy thuận tôi, tôi có thể giúp cô hoàn thành tâm nguyện của mình?” Tinh Không không sợ hãi mà đánh giá cô gái trước mặt. Khuôn mặt này rất đẹp, nhưng lại quá lạnh lùng.

“Cò cứ suy nghĩ đi!” Tinh Không liếc mắt nhìn cô ta một cái, sự do dự trong mắt cô ta đã bị cô nắm bắt. Sau đó Tinh Không đóng cửa phòng lại. Hồng Anh đứng thẳng người trước cửa, lúc ngắt đầu lên thì thấy người trước mặt là Dịch Phong.

“Nhớ cho kỹ: chủ nhân của cô chỉ có một, cô biết phân biệt lại Ngán Đế có kết cục thể nào không?”

“Sống, không, bằng, chết!” Trong mắt của cô có chút tham niệm, nhưng kết cục thì chỉ có vậy.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 36: Sát mẫu chi cừu*

Sát mẫu chi cừu: thù giết mẹ

Đêm nay, Tinh Không được ngủ một giấc an ổn sau mấy ngày bốn ba khổ sở. Có lẽ chỉ khi đứng ở trước mặt Hắc Ngán Thánh, cô mới tháo gỡ được hết thảy sự phòng bị của mình, bất luận kẻ nào cũng có thể làm tổn thương đến cô, duy chỉ hắn là không.

“A...!” Một vật cứng lạnh lẽo khẽ vuốt ve gò má của cô, cô mở bừng mắt thì nhìn thấy đó là một chiếc mặt nạ bằng bạc thô ráp.

Tinh Không trong lúc nhất thời không thể thích ứng được, kinh hãi, ngã xuống mặt sàn.

Đôi mắt sau lớp bạc hép lại, từ trên cao nhìn xuống cô, sau đó vươn cánh tay rành ra nói: “Đứng lên!”

Chẳng qua ánh mắt lạnh thấu xương, bất quá lại không có chút lãnh ý nào, Tinh Không bỏ qua thành ý của hắn, tự mình đứng dậy rồi đi vào toilet.

Một bàn tay to đột nhiên tham tiến vào, Tinh Không ngừng ngay động tác muốn cởi quần áo lại. Hắc Ngán Thánh nhìn thoáng qua bả vai của cô, sau đó bạc môi khẽ nhếch lên, lộ ra chút ôn hòa.

“Thay quần áo, ta mang em đến một nơi.”

Hắn đặt quần áo xuống, rồi lại lui ra ngoài. Tinh Không lập tức khóa trái cửa lại, sau đó thay quần áo rất nhanh. Lúc cô đi ra, Hắc Ngán Thánh đã không còn ở trong phòng.

Lúc cô đi ra ngoài, Hồng Anh một tắc cũng không rời khỏi cô. Tinh Không hừ lạnh một tiếng. Dưới lầu, Hắc Ngán Thánh đã ngồi vào chỗ chờ cô. Trên bàn cơm rộng thùng thình cũng chỉ có hai người, hắn và cô.

Hắc Ngán Thánh và Lôi Ân đều là những người giống nhau, động vật thích ăn thịt. Bọn họ vào buổi sáng có thói quen ăn bí tiết, nhưng khi Tinh Không nhìn đến tảng thịt bò trước mặt, những kí ức lúc trước lại trào về khiến cô không còn ý định muốn ăn.

“Đi lấy cho tiểu thư ly sữa!” Hần phản phó người hầu. Tinh Không bất động, hẳn cũng không động, cứ như vậy mà thẳng tắp nhìn chăm chăm vào cô, đến cuối cùng vẫn là cô không thể không thỏa hiệp.

“Anh muốn dẫn tôi đến chỗ nào?” Căn biệt thự này nằm bên bờ biển, tối hôm qua lúc ngủ, Tinh Không nghe được tiếng sóng biển vỗ bờ.

Lúc cô còn ở Las Vegas, biệt thự nơi cô ở cũng được xây dựng gần bờ biển, hết thấy những gì cô yêu thích, Hắc Ngán Thánh đều nắm rõ như lòng bàn tay.

Món ăn cô thích, màu sắc cô thích, loài hoa cô thích, cô thích làm gì nhất, bao gồm cả...người trong lòng.

Trước năm mười lăm tuổi, cô thích Hắc Ngán Thánh. Hắn là người đàn ông quan trọng nhất trong đời cô, cũng là người mà cô tin tưởng nhất.

Nhưng niềm tin đó hoàn toàn sụp đổ khi cô phát hiện ra bí mật kia.

“Đến rồi em sẽ biết!” Hắc Ngán Thánh cũng không giải thích nhiều, chỉ lôi kéo cô lên xe.

.....

Nghĩa trang.

Tinh Không nhìn người phụ nữ trong bức ảnh trên tấm bia mộ kia, chỉ thoáng nhìn một cái cô đã nhận ra người đó là ai.

Cho dù sau khi sinh ra, cô ngay cả một tiếng “ mẹ” cũng chưa từng được gọi, nhưng cô biết Mộ Linh chính là mẹ của mình.

“ Không phải vẫn luôn muốn gặp cô ấy sao?” Hắc Ngán Thánh đứng ở phía sau Tinh Không, thay cô vuốt lại những lọn tóc dài đang tung bay trong gió. Tinh Không phẫn chấn hất tay hấn ra, sau đó vè mặt bị thương trừng mắt nhìn hấn: “ Anh có tư cách gì mà dám đứng trước mặt mẹ? Anh có tư cách gì.....”

Tinh Không mới chỉ được nhìn Mộ Linh qua ảnh, trong trí nhớ của cô, chưa bao giờ được gặp mẹ một lần. Những người thân của cô cũng chỉ có Mộ Linh, Hắc Ngán Thánh, và còn có Cẩm đi.

Nhưng hiện tại, hấn lại trở thành.....kẻ thù giết mẹ cô.

Tinh Không kích động, nguyên lai hấn an táng mẹ cô ở Trung Quốc, nhưng chưa một lần nhắc đến trước mặt cô.

“Tinh Không!” Hắc Ngán Thánh lập tức bắt lấy cô tay cô, quắc lấy cằm cô nhìn về phía khuôn mặt người phụ nữ giống cô như đúc trên tấm bia mộ lạnh như băng kia, nói: “ Những lời này ta chỉ nói một lần! Mộ Linh là do ta giết, nhưng chết trong tay ta đối với chị ấy mà nói chính là một sự giải thoát!”

“.....”

“ Em không cần hiểu, em chỉ cần biết rằng: anh hại yêu em!” Từ nhỏ đến lớn, câu mà hấn nói nhiều nhất với cô chính là “ anh yêu em”. Trước kia cô chẳng hiểu, hiện tại cô càng không muốn hiểu.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Trái tim em nối liền trái tim ta

“ Tôi không cảm! Hắc Ngán Thánh, anh đã thừa nhận, anh vì sao lại thừa nhận?” Cô giống như con thú nhỏ bị thương mà không ngừng dậm dậm trong lòng hấn. Hắc Ngán Thánh đứng bất động, để mặc cho cô đánh như mưa vào người hấn. Những cú đánh chẳng đau đớn gì, nhưng lòng hấn lại đau.

Tinh Không dám thề, nếu bây giờ trong tay cô có một con dao, cô nhất định sẽ chẳng do dự gì mà đâm hấn một nhát.

“Đánh đi! Nếu có thể khiến em nguôi giận, ta cái gì cũng không để ý.” Hắc Ngán Thánh ôm cô vào lòng, không để cô tự làm tổn thương chính mình. Tinh Không cực kỳ giận dữ, cắn mạnh vào đầu vai của hấn. Trên vai trái của hấn, cùng một vị trí giống như cô, cũng có một hình xăm.

Ba ký tự: S – K – Y

“ Mẹ, mẹ.....” Tinh Không vô lực quỳ trước ngôi mộ, hai mắt mông lung nhìn khuôn mặt xinh đẹp phía trước. Giờ khắc này, huyết mạch tương liên nhưng âm dương lại xa cách.

Cô quỳ gối ở nơi này mà không chịu đứng lên, Hắc Ngán Thánh không muốn dùng sức mạnh đối với cô, nhưng cô cứ hết lần này đến lần khác ngỗ nghịch với hấn.

“ Tôi muốn ở lại đây! Tôi muốn ở lại Trung Quốc!” Cô gào thét nhìn hấn. Hai mươi năm qua, cô cảm giác chính mình đã sống trong một thế giới hoàn toàn giả dối.

Giả! Tất cả đều là giả.

“ Có thể! Nhưng không phải hiện tại!” Hắc Ngán Thánh trực tiếp bế cô lên, hấn sẽ thỏa mãn hết thảy nguyện vọng của cô, nhưng phải chờ đến ngày hấn đứng trên vị trí cao nhất kia.

“ Tinh Không, ta không lừa gạt em! Những gì ta đã hứa với em thì nhất định ta sẽ làm được, chỉ cần em ngoan ngoãn ở lại bên cạnh ta!”

Hắc Ngán Thánh không tránh không né, chịu đựng những cú đánh hữu lực của cô. Mỗi cú đánh, Tinh Không cơ hồ đều dùng hết sức lực của mình.

Cô có chút buồn bực khi nhìn thấy hấn vẫn cứ bình thản như trước, khi hấn vững vàng ôm cô xuống khỏi đài giải kia, Tinh Không hậm hực nhìn hấn, sau đó vươn tay....

“ Tất cả cúi đầu!” Dịch Phong quát lớn một tiếng, những bảo tiêu phía sau nghe thấy vội vàng “ Xoạt” một tiếng, đồng loạt cúi đầu.

Bên chân Hắc Ngán Thánh là chiếc mặt nạ bạc bị tháo xuống. Khi khuôn mặt yêu nghiệt mẽ hoặc chúng sinh kia hiện ra trước mặt Tinh Không, đôi mắt của cô mở to hết cỡ.

Đây là lần thứ hai cô nhìn thấy rõ mặt hấn.

Khuôn mặt rất tuấn tú nhưng lại có khiếm khuyết.

Phạm là những ai nhìn thấy qua khuôn mặt này đều đã chết. Nhưng ngay sau đó, Hắc Ngán Thánh cúi đầu, lại hôn lên môi cô.

“ Đây là trừng phạt dành cho em!”

Trừng phạt giống hệt như năm cô năm tuổi kia, trên mặt Tinh Không tràn đầy khiếp sợ. Một khắc kia, trong lòng cô xẹt qua một tia không đánh.

Làm sao có thể...

Môi của hấn ở trên môi cô, vì cảm thấy cô kinh hãi nên cũng không hôn sâu, cúi đầu nhút lên chiếc mặt nạ bạc, sau đó lại một lần nữa mang trên mặt, rồi ôm Tinh Không đi về phía trước.

Phía sau, những người áo đen không khỏi rung mình mấy cái. Nếu thời điểm kia có kẻ dám ngăn đầu lên, chắc bây giờ đã hồn bay theo gió.

Lúc lên xe, Dịch Phong chạy lên trước mở cửa xe cho hai người. Hắc Ngán Thánh đem Tinh Không nhét vào trong xe trước, Dịch Phong bám ở bên tai hấn nói nhỏ gì đó. Ánh mắt Hắc Ngán Thánh hơi biến đổi một chút, sau đó lập tức ngồi vào trong xe.

.....

Lúc gặp lại Tô Khuynh, ánh mắt của cô gái nhìn Tinh Không hiện lên vẻ kinh sợ. Hắc Ngán Thánh sau khi đưa Tinh Không về thì liền đi ra ngoài.

“ Vì sao câu lại ở chỗ này? Hấn rất nguy hiểm.” Tinh Không từ tối hôm qua đã muốn nói những lời này với Tô Khuynh. Lần đầu tiên trong đời, cô nhìn thấy một cô gái thực sự thuần khiết. Người như thế này không nên bị Hắc Ngán Thánh những chăm.

“ Nhưng mà...anh ấy có thể bảo vệ tôi.” Tô Khuynh lớn mật đi lên phía trước hai bước, ở trước mặt Tinh Không, nhìn cô bằng ánh mắt vô cùng thành khẩn: “ Tinh Không, chúng ta có thể trở thành bạn của nhau, có được không?”

Tinh Không không tự chủ được mà gật đầu. Cô gái này chỉ dùng một quai cầu thủy tinh đã mua được lòng của cô

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook FullNet**.

Chương 38: Chệch nhệch

Lúc ra khỏi phòng Tinh Không, trên mặt Tô Khuynh tràn đầy vẻ hớn hờ tươi cười.

Khi đi ngang qua người Hồng Anh, ánh mắt cô gái như có như không mà liếc qua Hồng Anh một cái. Sự chú ý của Hồng Anh đặt tất cả trên người cô ta, cô gái này chắc chắn...không đơn giản.

Hắc Ngán Thánh nhận được chỉ thị từ Hắc Ưng, phải giúp Walter trừ khử Vili.

Chỉ cần hần vẫn còn là người của Địa Ngục Môn, mọi hàng động vẫn phải nghe theo chỉ thị của Hắc Ưng, cho dù thân phận của hần có dưới một người trên vạn người đi chăng nữa.

Ngồi trong xe, Hắc Ngán Thánh cơ hồ đã bóp nát cái ly trong tay, khuôn mặt sau lớp mặt nạ bạc phát ra lệ khí mờ mờ có thể cảm nhận được.

Hần thế, ngày mà hần không chịu sự ra lệnh của Hắc Ưng nhất định không còn xa.

“Ngán Đế, Lôi Ân muốn gặp ngài! Ngài có muốn...” Dịch Phong quay đầu, cẩn thận quan sát ánh mắt của hần.

“Không gặp!” Hắc Ngán Thánh lạnh lùng từ chối. Mục đích đến Trung Quốc lần này của hần là để tìm Tinh Không, đợi chuyện của Walter được giải quyết, hần sẽ mang cô về Las Vegas ngay lập tức.

Nếu Lôi Ân đồng ý hợp tác cùng với hần, chuyện lật đổ Hắc Ưng sẽ càng nắm chắc hơn.

Nhưng mà...

Trong hộp đêm, Lôi Ân nhàn nhã ngồi chờ suốt hai giờ mới chờ được Hắc Ngán Thánh từ chối yêu cầu của hần.

“A, từ chối tôi sao?” Hần cười thị huyết, sau đó liền sửa sang vạt áo rồi đứng dậy.

Dịch Hàn từ bên ngoài đi vào: “Điện hạ, thị trưởng Vili đã xuất cảnh thuận lợi...”

“Ừ, phái người theo sát ông ta!” Lôi Ân đứng dậy, sau đó nhìn về phía Tra Lý, “Huyết nguyên vẫn chưa tìm được sao?”

Tra Lý rất nhanh cúi đầu xuống, nói: “Vẫn chưa.”

“Hai mươi ngày, không thể tiếp tục đợi được nữa.”

Hần bức thiết muốn nhìn thấy hình bóng mà hần luôn nghĩ đến, sợ không có hần ở đó, cô sẽ lại không ngoan ăn cơm, nếu như bệnh lại tái phát thì làm như thế nào?

Cô gái mảnh mai đó, Lôi Ân lúc nào cũng ghi tạc bóng hình cô trong lòng.

Tinh Không vừa mở mắt đã thấy gương mặt quen thuộc trước mặt, chỉ là thiếu chiếc mặt nạ bạc kia thôi. Những đường cong cương nghị, tầm mắt nhìn xuống vết sẹo dài kia, Tinh Không không khỏi có chút đau lòng.

Vốn dĩ muốn vươn tay chạm vào nhưng lại ngại thấy mùi máu tanh trên người hần, Tinh Không một cước đá xuống. Hắc Ngán Thánh không phòng bị mà “Bịch” một tiếng, rớt xuống sàn.

“Đại tiểu thư!” Hồng Anh ở ngoài cửa nghe thấy tiếng động vội vàng muốn mở cửa tiến vào nhưng lại bị Hắc Ngán Thánh quát: “Không được tiến vào!”

Nghe được tiếng Hắc Ngán Thánh, Hồng Anh cũng nểch đứng ngoài cửa. Tối hôm qua hần ở trong phòng của Đại tiểu thư sao?

“Anh tại sao lại ngủ trên giường của tôi?” Tinh Không ôm chân xuống giường, nhìn bộ dáng lần đầu mất vẻ vẫn còn buồn ngủ của Hắc Ngán Thánh, nếu bỏ qua vết sẹo dữ tợn kia thì khuôn mặt của hần thiếu đi một phần lệ khí hơn lúc thường.

Tinh Không chưa từng thấy qua Hắc Ngán Thánh như vậy. Ở trước mặt cô, hần hoàn toàn chẳng có chút phòng bị nào. Hần là kẻ thù giết mẹ của cô, chẳng lẽ hần không sợ cô nửa đêm đâm hần một dao giết hần sao?

“Em sẽ không làm như vậy, Tinh Không!” Hắc Ngán Thánh biết cách đọc suy nghĩ của người khác, suy nghĩ của cô, hần đương nhiên đọc được.

Bọn họ đã sinh hoạt cùng một chỗ hơn hai mươi năm. Hần hiểu cô, còn hiểu rõ hơn cả bản thân mình.

“Tôi sẽ làm!”

“Em sẽ không!”

“Tôi sẽ làm!”

“Sẽ không!”

“Sẽ làm!”

“Được, em sẽ làm vậy...” Cuối cùng cũng có một ngày, Hắc Ngán Thánh sẽ biết hần đánh giá sai rồi, Tinh Không của hần hận hần nhiều hơn so với hần tưởng.

Lúc hai người cùng nhau đi ra khỏi phòng, ánh mắt Hồng Anh hơi u ám một chút. Tinh Không trừng mắt liếc nhìn Hắc Ngán Thánh một cái, chạy xuống lầu. Tô Khuynh sớm đã ngồi sẵn ở bàn ăn đợi bọn họ.

“Ai cho cô ngồi ở đây, tránh ra!” Hắc Ngán Thánh nhìn thấy Tinh Không ngồi xuống bên cạnh Tô Khuynh, gương mặt danh lại, ra lệnh.

Tô Khuynh bị dọa sợ đến thất sắc, Tinh Không vỗ xuống bàn nói: “Tôi cho cô ấy ngồi, nếu phải đi thì anh đi!”

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhãn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Không có chỗ nào trốn

Dịch Phong dám thế, Mộ Tinh Không là cô gái duy nhất dám ở trước mặt Hắc Ngán Thánh hô to gọi nhỏ.

Ở đây, tất cả mọi người đều bị dọa đến mức không ai dám mở miệng, ánh mắt Hắc Ngán Thánh ngưng trọng vài giây, sau đó ngồi xuống phía đối diện với Tinh Không, cũng không nói tiếng nói. Thế này, mọi người mới thờ ra được một hơi.

Cho dù hần có phát hỏa, cũng không phát trước mặt đại tiểu thư!

“Muốn đi chơi không? Hôm nay ta không có việc gì, có thể đưa em đi! Mấy hôm nữa, chúng ta sẽ trở về Las Vegas!” Hắc Ngán Thánh nhu hòa nhìn chăm chăm vào Tinh Không. Lôi Ân đã nhúng tay vào chuyện tranh của Vili, hần chỉ cần dùng một chút thủ đoạn là đủ khiến lũo ta không thể nào tranh của được.

Hần hiện tại còn chưa muốn đối địch với Lôi Ân.

Tối hôm qua, lúc hần trở về đã là quá khuya. Một hồi giết chó, hần đã cho Vili một trận cảnh cáo, có lẽ ông ta lúc này đã xuất cảnh rồi khỏi Trung Quốc.

Trở về, hần liền ngã đầu xuống muốn ngủ, bởi vì cô ở bên cạnh. Bởi vì cô ở bên, hần ngay cả chiếc mặt nạ luôn luôn không rời khỏi mặt cũng tháo xuống.

Ở trước mặt cô, hần không bao giờ muốn đeo mặt nạ nữa,

Hần muốn cho cô... quen dần với gương mặt này.

Tinh Không nghiêng đầu, nhìn thoáng qua Tô Khuynh đang cúi mặt, hỏi: “Khuynh Khuynh hôm nay có muốn đi chơi không?”

Hắc Ngán Thánh nhìn hai cô gái trước mặt, từ bao giờ các cô đã trở nên thân thiết như vậy?

Từ trước đến nay, Tinh Không chưa bao giờ có bạn. Cô đến trường, hay ra ngoài đều có một đồng vệ sĩ đi theo. Đôi khi cô trái ý hần, hần cũng bỏ qua, bởi vì chỉ cần không có chút nguy hiểm nào với cô, hần đều có thể chiều theo cô hết thảy.

Cô uống rượu, đua xe....Những hành vi này đều được hần ngầm đồng ý.

.....

“Nhớ kỹ thân phận của cô, đừng có thân cận quá với Tinh Không!” Lúc r axe, Hắc Ngán Thánh đem Tô Khuynh đặt ở trên cửa xe, cảnh cáo nói.

Cô gái này nhìn đơn thuần, hần cũng không thể không đề phòng.

“Tĩnh Không, cô ấy cần bạn bè...” Tô Khuynh lớn mật đón nhận ánh mắt của hắn. Khi cô khiếp đảm đợi chờ thì cô mới biết hắn thực đáng sợ, nhưng cô muốn ở lại bên cạnh hắn, càng không muốn sợ hắn.

“Khuynh Khuynh, đừng tự cho rằng mình thông minh, biết không? Cũng đừng có ở trước mặt ta chơi trò cân não!” Hắn vỗ vỗ vào mặt cô, cười bí hiểm, sau đó ngồi vào trong xe.

Dịch Phong lái xe. Bọn họ ra ngoài hôm nay cũng chỉ dẫn theo một bảo tiêu.

.....

Tĩnh Không tựa hồ là cố ý, biết rõ khuôn mặt kia của Hắc Ngán Thánh không thích hợp ở chỗ nhiều người, nhưng cô lại lôi kéo Tô Khuynh đi đến nơi đông đúc nhất trong nội thành.

Một người đàn ông đeo mặt nạ màu bạc đi trên đường đứng là thu hút không ít ánh mắt của những người qua lại.

Dịch Phong lo lắng cho sự an nguy của Hắc Ngán Thánh, muốn điều thêm người tới đây nhưng lại bị Hắc Ngán Thánh ngăn lại.

Hắn đang dung túng cho Tĩnh Không...

.....

Lúc dùng cơm, bọn họ cùng ngồi trong một căn phòng.

Hắc Ngán Thánh đem đĩa thịt bò bít tết cắt lát cẩn thận đặt trước mặt Tĩnh Không, cô gắp gao dồi theo từng động tác của hắn. Hắn cắt tiếp thịt bò trong đĩa của mình, đang muốn dùng dao nĩa đưa lên miệng thì nhìn thấy ánh mắt chờ mong của Tĩnh Không. Hắc Ngán Thánh dừng động tác lại, khước môi cong lên một chút nhưng không cười, vuron tay giúp Tô Khuynh xắt thịt bò.

Ánh mắt Tô Khuynh lập tức thu liễm lại, cô hướng hắn nâng ly rượu lên. Rượu vang hồng nhạt càng khiến khuôn mặt cô thêm đẹp, đẹp đến quyến rũ.

Tĩnh Không lấy cốc đi toilet. Bằng trực giác, cô nghĩ Tô Khuynh không giống như những người phụ nữ qua lại với Hắc Ngán Thánh trước kia. Tô Khuynh đáng để hắn quý trọng.

Toilet không người, Tĩnh Không rửa mặt một cái, lúc xoay người thì nhìn thấy một bóng người hiện lên trên gương.

Khí thế cường hãn như vậy, làm cho cô muốn chạy trốn. Nhưng, cô chạy cũng không thoát...

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Hành vi không biết xấu hổ

Bị một cỗ cường lực đột kích, Tĩnh Không ngay cả thời gian kêu lên sợ hãi cũng không có, miệng đã bị người kia hung hăng bịt chặt.

“Cô gái không ngoan! Có biết không nên để tôi đích thân đến bắt cô không?” Đôi mắt màu hổ phách của hắn mang theo tơ máu, eo cô bị hắn giữa chặt. Hắn ôm lấy cô, đặt lên trên bốn rứa mặt.

Tay kia của hắn ghì chặt lấy eo cô, hơi thở từ mũi phả vào cổ cô, Tĩnh Không run rung một chút, Lôi Ân đã nhanh chóng buông cô ra.

“Ba ngày đánh cuộc, cô thua!” Hắn cười thị huyết. Tĩnh Không cảm giác sồn cả tóc gáy. Ngày đó ở sân bay gặp được Hắc Ngán Thánh, cô đã quên mất Lôi Ân này là nhân vật nguy hiểm cỡ nào.

“Anh...” Tay hắn đặt trên ngực cô, cô cắn thật mạnh xuống. Lúc này, ở phía sau truyền đến những tiếng bước chân dồn dập, cô vừa muốn thét lên chói tai thì đã bị hắn bịt chặt miệng. Lôi Ân nhanh nhẹn ôm cô vào một buồng vệ sinh.

Chỉ chốc lát, buồng cách vách vang lên tiếng nam nữ nói chuyện.

“Bảo bối, anh rất nhớ em!”

“Ân.....Thân ái, đây là toilet!”

“Không sao! Trong phòng vệ sinh làm đúng mới thực kích thích!”

“.....”

Tiếng đôi nam nữ đối thoại với nhau truyền rõ ràng vào tai Tĩnh Không và Lôi Ân. Chỉ trong chốc lát, cách vách vang lên những tiếng động, khuôn mặt Tĩnh Không nhanh chóng đỏ bừng xấu hổ. Một nơi công cộng như thế này sao lại có những con người đáng xấu hổ như thế chứ?

“Ư.....Ừm...A.....”

Tiếng rên rỉ dè dặt kích thích trong cơn làm tình lên lút vang lên, Tĩnh Không chợt nhận thấy tầm mắt từ trên đỉnh đầu nhìn xuống, cô giật gật cánh tay, Lôi Ân đem cả người cô đứng lên. Thân thể của cô gất ở trên người hắn. Cô có thể cảm giác được nhiệt độ nóng bỏng của cơ thể hắn ở chỗ hai người tiếp xúc.

Tư thế như vậy...

“Anh তা tới xuống!” Tĩnh Không trừng mắt nhìn hắn, ngay cả tai cô cũng đỏ hồng lên, những tiếng động bên cách vách vẫn còn đang tiếp tục. Lôi Ân làm vẻ mặt trêu tức cô, từ trên cao nhìn xuống hỏi: “Có muốn theo tôi đi không?”

Tình huống như vậy, nếu cô trả lời “Không” một tiếng, hắn có thể hay không sẽ giống như tên đàn ông cầm thú kia, ở ngay trong này mà muốn cô?

Nhiệt độ cơ thể hắn cao hơn bình thường, chiếc váy dưới thân đã không còn che khuất đủ hết đùi của cô. Tĩnh Không bây giờ ngay cả động dẩy cũng không dám, sợ hắn sẽ làm thật.

“Hửm?” Tĩnh nhìn nại của Lôi Ân vô cùng tốt, bàn tay kia của hắn di chuyển đến đùi của cô. Tĩnh Không vội vàng ôm sát cổ hắn, không nói chỉ gật đầu.

Lúc hắn ôm cô rồi đi, có hai người phụ nữ từ ngoài bước vào toilet. Nhìn hai người quần áo hỗn độn đi ra, ánh mắt của bọn họ lộ vẻ khinh thường.

“Thanh niên ngày nay chẳng biết kiểm điểm là gì! Trong toilet rồi mà vẫn còn làm những hành vi không thể ngờ được!”

“Đừng vậy! Đừng vậy! Thật không biết xấu hổ!”

Khuôn mặt Tĩnh Không đỏ hồng, nghe bọn họ nói vậy thì vội vàng vùi mặt vào người Lôi Ân. Nghe được tiếng cười rầu rĩ của hắn, cô tức giận muốn ói máu, ai làm loại sự tình đó với hắn chứ?

....

Hồi lâu không thấy Tĩnh Không trở lại, Hắc Ngán Thánh tự mình đi tìm người thì không thấy bóng dáng Tĩnh Không đâu, ngay cả Hồng Anh cũng không thấy.

Hắn phần nộ tìm kiếm tất cả nhà hàng, thì tìm được Hồng Anh đang trối trong phòng chứa đồ.

Hắn đá một cước, đôi mắt đỏ tươi: “Đồ vô dụng! Ngay cả một người cũng trông không xong!”

“Ngán Để, đứng đánh cô ấy! Chúng ta trước mắt vẫn cần đi tìm Tĩnh Không thì hơn.” Tô Khuynh ở phía sau dùng cảm tiến lên ôm lấy thắt lưng của hắn, phòng ngừa hắn tiếp tục tàn nhẫn đánh Hồng Anh. Một khắc hắn ngừng chân kia, Hồng Anh nhìn Tô Khuynh đầy cảm kích.

“Tim? Dám ở trước mặt ta mà cướp người đi thì còn có thể là ai vào đây...” Trán Hắc Ngán Thánh nổi gân xanh, bàn tay nắm chặt thành quyền vang lên những tiếng “rắc, rắc”.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 41: Đùng có cự tuyệt tôi

Tinh Không bị nhét vào trong xe một cách thô lỗ, Lôi Ân cũng ngồi xuống cạnh cô ngay sau đó, rồi nói với tài xế ngồi ghế trước: “Lái xe!”

Phía trước và phía sau, không khí đều nặng nề vô cùng, ngay lập tức, thân thể của Lôi Ân đã đè ép lên thân thể của cô.

Tinh Không cảm thấy vô cùng hối hận vì đã nhận lời hắn dễ dàng như vậy. Nhưng nếu không đi cùng Lôi Ân, cô sẽ lại bị bắt trở về nhà giam kia một lần nữa.

“Đùng có lại gần tôi như vậy...” Hai tay Tinh Không chống đẩy lồng ngực của hắn. Lôi Ân vươn hai ngón tay, đặt trên mũi cô, cười nói: “Có biết một sùng vật ngoan biết nghe lời là như thế nào không?”

Tươi cười của hắn làm cô cảm giác như gió rét quét qua.

Đánh cuộc kia....

Cô nhắm chặt mắt, kết quả như thế này có lẽ Lôi Ân đã sớm đoán được, cho nên ngày đó hắn mới không ra tay.

“Điều thứ nhất, vĩnh viễn không bao giờ được cự tuyệt tôi!” Hắn cắn vành tai của cô, ánh mắt đầy tự tin khiến cô không còn chỗ trốn.

Xe một đường thẳng tiến về biệt thự của hắn, Tinh Không giống như bao tài, bị hắn thô lỗ túm vào biệt thự, lên lầu, vào phòng.

Mark nhìn thấy Tinh Không trở về, phe phẩy cái đuôi cũng muốn tiến vào trong phòng, nhưng lại bị Lôi Ân đá văng một cước, lạnh lùng nhốt ở bên ngoài.

Phía sau, Tinh Không cảm thấy Mark còn an toàn hơn so với người đàn ông này, chỉ ít, nó cũng không làm gì tổn thương đến cô.

Lôi Ân buông cô ra, bắt đầu cởi từng kiện quần áo, Tinh Không bịt chặt mắt mình lại, ngón tay run run chỉ vào hắn: “Anh muốn làm cái gì?”

“Chuyện mà đáng lẽ khi đem cô về đây ngày đầu tiên tôi nên làm!”

“....”

“Mộ Tinh Không, đừng có khiêu chiến với sự nhẫn nại của tôi! Ngoan ngoan rồi cởi quần áo rồi lên giường nằm!” Đến ngay cả nói cũng nói thẳng ra, hắn có khí thế bất khả xâm phạm, giống như thế không có chuyện gì là không làm được.

Hắn nói xong thì xoay người đi vào phòng tắm.

Tinh Không ngã ngồi trên mặt đất rồi vâng vâng đứng lên. Cửa bị khóa trái, cửa sổ cũng kín như bưng, cô căn bản không thể trốn thoát.

Cô sợ hãi thoát hết cả mồ hôi, nghĩ đến việc hắn nói không được phép cự tuyệt tôi, ngay cả hàm răng của cô cũng run lên bần bật. Cho dù cô cũng đã từng nghĩ ngày này nhất định sẽ đến, nhưng thật không ngờ hắn lại sử dụng sức mạnh như vậy.

Lôi Ân rất nhanh đã tắm rửa xong, nhìn thấy Tinh Không ngồi im trên giường, ánh mắt trở nên âm u.

“Cởi quần áo.”

Hắn thỉnh thoảng nói một câu.

Tinh Không lập tức giật bắn người mà đứng dậy. Thân hình cao lớn của hắn đã đến bên cạnh cô, vừa mới tắm rửa qua, hắn ngay cả một kiện quần áo cũng không mặc.

Dưới thân, cái thứ vĩ ngôn tượng trưng kia khiến cô đỏ mặt hồng tai, một đôi tay đột nhiên giữ chặt lấy quần áo của cô.

Giấy tiếp theo, “Xẹt” một tiếng, bàn tay của hắn hung hăng xé rách váy của cô, Tinh Không mở to mắt lại nhìn thấy ánh mắt tà lệ của hắn. Một bàn tay của hắn ôm chặt lấy eo cô, ôm cô dán chặt vào vách tường lạnh như băng.

Tinh Không không khỏi nhớ đến cảnh tượng đã nhìn thấy trong hộp đêm ngày hôm đó. Hắn muốn dùng S/M với mình sao?

Cô đã nhìn thấy qua bộ dáng chơi đùa phụ nữ của hắn, hung tàn như vậy, hoàn toàn không xem đối phương là người...

Cảm nhận được sự run rẩy của cô, trong mắt hắn dấy lên một ngọn lửa. Hắn tháo chiếc thắt lưng bên cạnh ra, Tinh Không nhìn thấy rất rõ chiếc thắt lưng đó được làm bằng da rắn.

“Đừng... Không cần...đừng đối xử với tôi như vậy....”

Nhìn đôi mắt to của cô tràn ngập sự sợ hãi, mắt của hắn càng thêm hưng phấn. Khi cái vật lạnh ngắt như băng kia quần vào cổ tay cô, Tinh Không cảm thấy thật ghê tởm. Một tảng da kia, nó giống như con rắn quấn lấy tay cô. Cô muốn giấy dựa lại thấy hắn đã cầm trong tay một chiếc roi da, cũng là da rắn.

“Tinh Không, ngoan ngoan...” Khi chiếc roi da kia đặt ngang mặt hắn, hắn cũng niết tay lên cằm cô: “Một lát nữa, tôi sẽ khiến cô thật thoải mái!”

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Động vật máu lạnh

Nói xong, hắn cúi người, cắn mạnh một cái lên môi cô. Cô nghiêng đầu, cảm bị hắn chế trụ, chỉ có thể bị động thừa nhận nụ hôn nóng bỏng của hắn.

Mang theo một chút hơi ấm, toàn thân cô đều nổi da gà, thẳng đều khi đầu lưỡi của hắn xông vào trong khoang miệng của cô.

Cô nhắm mắt lại, cắn thật mạnh xuống.

Dưới thân lập tức truyền đến một cảm giác mát lạnh, cô bỗng dưng mở to mắt ra nhìn. Bàn tay cầm một đầu roi da của hắn đã muốn xộc vào nơi tư mật của cô để tìm kiếm.

“Dừng tay....” Mùi máu tanh lan tràn khắp khoang miệng của hai người, Tinh Không cong người muốn tránh đi nhưng lại bị hắn bám riết.

Cái lạnh và ngứa bắt đầu từ giữa hai chân của cô truyền đi, cảm giác rõ ràng như vậy khiến cô mở lớn hai mắt, hai con ngươi tròn tròn lên như chết lặng. Những tiếng nức nở bị hắn nuốt vào trong miệng.

Một vệt máu trào ra nơi khóe miệng, cô tuyệt vọng nhắm chặt mắt lại, tùy ý để hắn tách hai chân cô ra, rồi dần dần lên vùng bụng.

“Cốc, cốc, cốc” Ba tiếng gõ cửa có quy luật vang lên đánh vỡ một màn kích thích.

Lôi Ân nháy mắt hiện lên vẻ lo lắng, Tinh Không lập tức mở mắt ra, may mắn mà mở được miệng.

“Không phải lần này, cũng sẽ là lần sau! Cô trốn không thoát đâu!” Hắn đột nhiên buông cô ra, tà ác thổi khí ở bên tai.

Thân thể lập tức mất đi chống đỡ, Tinh Không té ngã trên thảm, Lôi Ân đã nhanh chóng mặc quần áo đi ra cửa.

“Chuyện gì?” Hắn ác liệt mở miệng, Dịch Hàn vội vàng dang điện thoại trong tay cho hắn, “Là điện thoại tiểu thư Sơ Tinh.”

Lôi Ân đi ra ngoài rồi, Tinh Không mới thở nhẹ ra được một hơi, nhưng cô vừa sợ vừa kinh ngạc nhìn chính mình toàn thân đang xích lửa nằm ở nơi này, vạn nhất mà hắn trở lại ngay bây giờ thì...

Cô tay cô bị trói, cô không dám ngẩng lên nhìn nó, bên hông vẫn còn đang quấn sợi roi da kia. Khẩu vị của người đàn ông kia thật đủ biến thái, máu hắn chắc cũng giống như máu rắn, đều lạnh.

Tinh Không cố gắng dựa cũng không thoát khỏi tảng da trơn trượt trôi trên da mình. Đầu Tinh Không đầy mồ hôi. Đột nhiên, một trận ngao âm truyền tới, tiếp đó trước mặt chỉ toàn là một màu đen. Một con vật đen đã đi đến bên người cô.

Khi nó há to cái miệng lớn đó lồm, không biết vì sao, Tinh Không cảm thấy không hề sợ hãi.

Răng nanh sắc bén của Mark cắn nát chiếc thắt lưng kia, Tinh Không vội vàng nhảy dựng lên vỗ lấy chiếc áo sơ mi của Lôi Ân. Lúc này, cô mới cảm giác bản thân mình được an toàn.

“Mấy tên là Mark có phải không?” Tinh Không nhìn con vật cao hơn gần nửa người. Khi cô vươn tay sờ lên bộ lông đen mượt của nó, nó ôn thuận ngồi xổm xuống bên chân cô, cọ cọ vào đầu gối của cô.

Một cảm giác ngửa ngửa nhột nhột truyền từ hai chân lên, Tinh Không nhẹ nhàng nở nụ cười, nó đang giúp cô bớt sợ có phải không?

Cô dịu dàng vuốt ve bộ lông của nó, nói “Mày chạy nhanh đi tìm chỗ trốn đi nha! Nếu không, lát nữa tên biến thái kia quay lại nhất định mày gây phiền toái đấy!”

Tinh Không ngịch ngợm trừng mắt nhìn nó. Mark giống như nghe hiểu được lời của cô, vội vàng phe phẩy cái đuôi rồi đi theo phía sau Tinh Không ra khỏi phòng.

Tra Lý đem cô đến căn phòng mà lúc trước cô ở. Tinh Không vẫn phòng bị nhìn hần ta. Hần ta dùng ánh mắt có thể đóng chết người nhìn thân hình đơn bạc của cô một cái, nói “Điện hạ đêm nay sẽ không đến tìm cô đâu!”

“Từ đầu gối, cưỡi một chút sẽ chết người à?” Tinh Không đem toàn bộ tức giận đối với Lôi Ân phát tiết tất cả lên người Tra Lý. Cô khó hiểu, đá lên hai chân của hần. Thấy hần không có phản ứng gì, cô hậm hực đóng “Phanh” của lại, muốn đem cửa khóa trái.

Trong lòng đột nhiên lại có chút cảm giác vắng vẻ, hần không đến tìm cô, chính là vì cô gái tên Sơ Tinh kia sao?

Không biết vì sao, mỗi lần nghe được cái tên này, trong lòng cô lại có một cảm giác rầu rĩ không sao tả nổi...

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quái Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Tôi bảo vệ cô

Đêm nay, Lôi Ân quả nhiên không xuất hiện nữa.

Thậm chí, hai ngày sau Tinh Không cũng không nhìn thấy hần.

Nhưng trong ngôi biệt thự này vẫn còn một người đàn ông – Việt Trạch.

“Tinh Không! Tinh Không! Cô đi đâu vậy? Tôi rất lo lắng cho cô!” Việt Trạch lúc nhìn thấy Tinh Không, vẻ mặt cực kỳ hoan hỉ.

Cậu ta giống như một đứa nhỏ, lời kéo tay cô, vẻ mặt thân thiết và an ủi.

“Không có việc gì! Lôi Ân có làm gì gây khó dễ cho cậu không?” Tinh Không không rút tay ra, mà để cho cậu ta tùy ý nắm.

Cô thực thích vẻ mặt tươi cười của cậu, giống như hoa hướng dương nở rộ, khiến người ta vô cùng thư thái.

“Hần không dám! Tôi cũng không phải phạm nhân mà hần trông giữ!” Việt Trạch cười nhe hàm răng trắng nõn, được một tác là tiến lên thêm một tác, ôm lấy eo của Tinh Không, “Tôi vốn nghĩ sẽ thật khó chịu khi ở đây trong một tháng, nhưng mà may quá, cô ở trong này thì tôi không thấy nhàm chán nữa rồi.”

Đầu Tinh Không đầy hắc tuyến, cậu đại thiếu gia này coi cô như món đồ chơi khi nhàm chán sao?

“Tinh Không, cô và Lôi Ân có quan hệ gì? Là người tình của hần ta sao?”

“Không phải! Tôi giống cậu, đều là bị hần bắt đến đây!”

“Tôi đây mang cô cùng đào tẩu, có muốn không? Tinh Không, cái tên Lôi Ân kia thực biến thái, về sau cô theo tôi đi, tôi có rất nhiều tiền...”

Việt Trạch lộ vẻ mặt đào tâm, ánh mắt không chuyển nhìn chằm chằm vào Tinh Không. Tinh Không dựa tay lau mồ hôi trên trán, cậu chàng này nghĩ mọi chuyện đơn giản như vậy sao?

“Cái kia...tôi cũng không thiếu tiền...” “Cô xấu hổ nói. Tiền, quyền, thế, Hắc Ngân Thánh đều cho cô hết thảy. Thậm chí, hần cho tôi giờ phút này cũng còn cho cô biết đến một mặt hắc ám kia của hần.

Nhìn không tới, không có nghĩa là cô không biết.

“Hả..... Vậy, cô thiếu đàn ông à? Tuy rằng tôi đã có vợ hôn thê, nhưng không sao, tôi vốn không thích cô ta, cho nên không tính toán gì hết...” Hần nháy đôi mắt đen lánh, vẻ mặt thấp phẫn chờ mong nhìn Tinh Không, miệng bắt gặp mà run rẩy.

“Tôi cũng không thiếu đàn ông.” Cô mạnh mẽ nói.

Việt Trạch đột nhiên dùng ánh mắt uy khuất nhìn cô, “Tinh Không...”

Lúc cậu tiến gần hơn về phía cô, chân đột nhiên bị cái gì dẫm trúng. Ngay sau đó, nhìn thấy Mark, cậu ta sợ hãi trốn sau lưng Tinh Không: “Nó...nó...là Tăng Ngao?”

“...!”

“Sẽ...sẽ...ăn, thật...người sao?”

Tăng Ngao giống như hộ chủ, che chắn trước mặt Tinh Không, dọa Việt Trạch liên tục lui về phía sau.

“Sẽ đó! Lúc tôi mới bị bắt về đây, thiếu chút nữa là bị nó cắn chết!”

“Đừng sợ! Đừng sợ! Tôi sẽ bảo vệ cô!” Việt Trạch tỏ vẻ dũng cảm, đứng dậy tiến lên hai bước. Mark thấy thế tru liên hai tiếng, cậu ta lại bị dọa rụt trở về. Về mặt vô tội kia chọc cười Tinh Không.

Nhưng Tinh Không không thể nào tưởng tượng được, có một ngày chàng trai đơn thuần thiện lương trước mặt cô đây lại thực hiện được những điều mà cậu ta đã hứa hẹn với cô.

Cô gặp người, sờ sờ lên thân mình của Mark, vẻ mặt cười vui.

Cách đó không xa, một đôi mắt âm u sắc lạnh nhìn về phía một chó hai người, nhìn chằm chằm vào nụ cười đầm đìa của cô gái.

Cô gái chết tiệt, cô ta đã khi nào cười tươi với hần như vậy đâu?

“Đem Mark lại đây cho tôi!” Lôi Ân mới từ dinh viện đi tới. Từ rất xa hần đã nhìn thấy bóng hình đối xứng của hai người bọn họ. Nam xuất như ánh mặt trời, nữ thì xinh đẹp khá ái, một màn chết tiệt này như kim đâm vào mắt hần.

“Dạ, điện hạ.” Dịch Hần cũng đưa mắt nhìn về phía đó, đôi mắt cũng nheo lại.

“Tra Lý, hai mươi ngày tới, cậu ở lại chỗ này bảo vệ Việt Trạch. Dịch Hần theo tôi đi Thái Lan.” Lôi Ân đã hai ngày chưa chợp mắt. Bởi vì chuyện của Vĩ, Hắc Ứng dường như đang muốn đối phó với hần. Đông Nam Á cũng là một phần thuộc Mafia, lần trước chuyện mà Hắc Ngân Thánh đã đề cập với hần, người của Địa Ngục Môn đã đặt mục tiêu lên người vua thuốc phiện của Đông Nam Á rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quái Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: Đem cô đi bán

Trong căn phòng màu tím, rèm cửa màu tím bị gió thổi tung, tầng sa phiêu dật giống như làn da thiếu nữ mềm mại, tiếng bước chân lặng yên không tiếng động tiến vào. Một đôi tay mảnh khảnh cầm lấy quả cầu thủy tinh trên chiếc tủ đầu giường, ánh mắt chuyển sang vẻ kinh thường.

“Những gì thuộc về tôi, cậu lấy không được.”

Cô gái vùng tay ném quả cầu thủy tinh ra bên ngoài. Quả cầu bay một đường vòng cung không trung rồi rơi xuống một lùm cây cối cách đó không xa.

.....

Cả một ngày không nhìn thấy Việt Trạch, khi Tinh Không chuẩn bị đi tìm cậu ta thì lại nghe thấy giọng nam lẫn tiếng phụ nữ cười huyền ảo ở phía dưới lầu của biệt thự.

Cô ngẩn đầu lên đi ra ngoài tìm kiếm. Trong bể bơi to lớn kia, có bảy tám cô gái mặc bikini vây quanh một người đàn ông. Cho dù chỉ nhìn thấy bóng dáng, nhưng Tinh Không cũng biết đó chính là Việt Trạch.

Nguyên lai, cậu ta hôm nay bận rộn tán tỉnh mấy người đẹp kia.

Tinh Không ghé vào cửa sổ nhìn một màn dưới lầu kia. Cô nhìn không rõ biểu tình trên mặt Việt Trạch nhưng có thể tưởng tượng được, cậu ta hiện tại đang rất hưởng thụ.

Đàn ông đứng là lộn giống chỉ biết dùng nửa thân dưới để tự hời.

Tinh Không trầm nghĩ, “ba” một tiếng, đóng sầm cửa lại, có chút suy nghĩ không thông. Lôi Ân là một kẻ khắt phích như vậy, sao lại có thể để cho những người phụ nữ của hắn đi bởi đàn ông khác?

Không đợi có kịp nghĩ ra nguyên cớ, cô bản tay cô đã bị một người tóm lấy, sau đó hắn ta chẳng nói chẳng rằng túm cô đi.

“Này! Này! Đi đâu vậy?” Tinh Không nghiêng ngả lao đảo bị kéo xuống lầu. Khi đi ngang qua bể bơi, Lôi Ân dùng ánh mắt khinh miệt nhìn đám phụ nữ cùng chàng trai đang ở trong bể, đem thân mình Tinh Không đẩy lên phía trước, nhét vào trong xe.

“Đi chỗ nào vậy?” Tinh Không nhìn thấy người trước mặt, không khỏi sợ hãi run rẩy lui về phía sau. Lôi Ân theo sau ngồi vào trong xe, híp mắt nhìn cô một cái, sau đó nói: “Đem cô đi bán!”

Cô nuốt nước bọt, gục đầu xuống, không dám lên tiếng.

Chiếc xe chạy thẳng một đường đi ra phía bến tàu, đợi đến khi cô xuống xe, ngoài khơi kia đã có một chiếc du thuyền đậu sẵn chờ ở đó. Nó không quá to, nhưng lại đủ để chứa mấy trăm người.

Tinh Không mở trừng hai mắt, cái tên biến thái này chẳng lẽ định mang cô đi bán thật?

“Tôi không đi!” Cô lui lại phía sau. Mấy tên thủ hạ của Lôi Ân đã lên thuyền trước, thậm chí ngay cả Tra Lý lẫn Dịch Hà luôn luôn không rời khỏi Lôi Ân cũng chỉ còn có Dịch Hân ở lại.

“Không phải do cô.” Lôi Ân không kiên nhẫn nhướn mi, hắn đột nhiên đánh mạnh một cái vào sau gáy của cô, sau đó bế ngang cô lên thuyền.

“Phải đảm bảo hành trình này là bí mật! Nhổ neo đi!” Sau khi Lôi Ân lên thuyền, chiếc du thuyền cũng chậm rãi ra khơi, Tinh Không thoải mái nằm trong lòng người đàn ông tràn ngập mùi vị của yên thảo, hồn nhiên mà không biết mình sẽ bị đưa đến nơi nào.

Lúc tỉnh lại, xung quanh chỉ là một màu tối đen, Tinh Không ngửi thấy mùi vị xa lạ, thậm chí còn có cả mùi vị của sự nguy hiểm.

Bên ngoài có tiếng hai người đàn ông, lăm bằm bằm thứ ngôn ngữ mà cô không hiểu. Tinh Không vỗ vỗ đầu mình, tên đàn ông đang ghét kia, hôm nay cư nhiên lại ra ray nặng như vậy.

“Tinh rồi sao?” Cô vừa bước chân ra, căn phòng sáng trưng ngập tức. Lôi Ân mặc áo sơ mi đen, quần tây dài, một tay chống cằm, khí thế giống như bá vương nhìn cô.

“Nơi này là chỗ nào?” Tinh Không mở to mắt quét một vòng trên người hắn. Cô có cảm giác, thời gian mà mình ngủ vừa rồi không hề ít.

“Tam Giác Vàng.” Lôi Ân thần nhiên trả lời. Tinh Không nghe đến ba chữ này thì giật mình. Đây chính là “Độc sào” sản xuất thuốc phiện, đen tối nhất, hỗn loạn nhất, bạo lực và xung đột thường xuyên diễn ra mà người ta hay nói đến đó sao?

“Anh dẫn tôi đến đây làm gì?” Tinh Không không giữ nổi bình tĩnh lần tổng quát. Nếu nói Las Vegas là nơi giết chóc đầy máu tươi, nhưng chỉ ít ở đó còn có Hắc Ngân Thánh bảo hộ cho cô, nhưng ở nơi này thì sao?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chăm\)Net](#).

Chương 45: Giám sát chặt chẽ một chút

Suòn mặt của Lôi Ân thoát ẩn thoát hiện, loang lổ dưới ánh đèn điện khiến cho người ta mất đi sự tỉnh táo. Hắn đi đến bên cạnh cô. Con ngươi màu hổ phách nhìn chăm chăm vào đôi mắt đen.

“Nếu cô không nghe lời, tôi sẽ để mình cô lại đây.”

Tinh Không lần này còn giật mình hơn gấp bội.thực bị hắn bỏ mặc ở trong này, cô thật chết đi còn hơn.

Cô thức thời không tranh cãi với hắn nữa. Bên ngoài hình như vang lên tiếng súng, Lôi Ân lập tức đem Tinh Không ấn xuống, sau đó đóng cửa phòng lại. “Im lặng ở trong nơi này, đừng có nhúc nhích, nếu không muốn chết!”

Trong giọng nói của hắn hình như ẩn chứa tức giận, bởi vì ở trong bóng tối cho nên không nhìn thấy mặt của cô, khi Tinh Không giật đầu, hắn mới buông cô ra, sau đó tiêu sái đi ra ngoài rất nhanh.

“Điện hạ, vừa rồi người của Sigmund Freud đến thông báo, hắn muốn ngày mai gặp ngài!” Dịch Hân đi đến bên cạnh Lôi Ân, đưa chìa khóa trong tay ra, “Đây là chìa khóa của kho thuốc phiện.”

Lôi Ân tiếp nhận, lạnh lùng xuy một tiếng: “Cái già mà hắn đưa ra càng lúc càng lớn.”

“Đêm nay, hắn ở Bách Dạ Thành có chuẩn bị một tiết mục cho ngài.”

“Bỏ đi! Có thấy người của Hắc Ưng không?” Ánh mắt Lôi Ân gắt gao nhìn về một phía đến mức xuất thần. Nếu người kia đã muốn như vậy, hắn cũng nên chỉ ra chút sức lao động. Người tâm phúc của hắn không có ở Tam Giác Vàng, so với thuốc phiện thì hắn thích thuốc súng hơn.

“Chúng tôi sẽ lưu ý.” Dịch Hân hơi liếc mắt một chút, ngập ngừng muốn nói lại thôi. Lôi Ân lạnh lùng phun ra một chữ: “Nói!”

“Mộ tiêu thư ở chỗ này hình như có chút không thỏa đáng.” Kỳ thật, hắn cũng muốn biết vì sao Lôi Ân lại muốn đem cô gái kia đến đây.

Cho dù là trước kia, tiểu thư Sơ Tinh cũng chưa bao giờ dính dáng đến đến công việc của Lôi Ân.

“Không đem cô ta đi nhanh một chút, cô ta sẽ thuộc về kẻ khác.” Lôi Ân cảm thấy lạ, liếc mắt nhìn Dịch Hân một cái: “Cậu có vẻ hơi chú ý đến cô ta thì phải!”

“Thuộc hạ chỉ cảm thấy, cô ấy và tiểu thư Sơ Tinh.”

“Ừ, đừng nói nữa.” Lôi Ân cắt ngang lời nói của hắn, lạnh lùng phản phó: “Đi chuẩn bị một chút đồ ăn đi! Lát nữa sau khi gặp Sigmud Freud, chúng ta sẽ trở về Rôma ngay lập tức!”

Tinh Không dán chặt tai vào cánh cửa gỗ nghe được cuộc nói chuyện giữa hai người bọn họ, Dịch Hân nói có cùng với tiểu thư Sơ Tinh kia là như thế nào?

Bọn họ phải trở về Rôma, vậy còn cô?

Chỉ trong chớp lát, Lôi Ân đã đẩy cửa vào, trong tay còn có thêm một chiếc khay, mở cửa phòng nhìn Tinh Không nói: “Có đói bụng không? Lại đây ăn chút gì đi!”

Tinh Không phòng bị tiêu sái đi qua, nhìn thứ đồ màu đen trên khay đĩa. Dù không biết đó là thứ gì, nhưng vì đói quá, cô cũng không nghĩ nhiều mà trực tiếp cầm lấy đĩa gấp ăn luôn.

“Tinh Không, cô biết mình đang ăn thứ gì không?” Lôi Ân thích thú nhìn tương ăn của cô. Tinh Không nghe vậy ngừng đầu lên nhìn hắn. Hắn tựa hồ hơi khó xử một chút, sau đó mới mở miệng nói: “Cô có biết chỗ này thứ có nhiều nhất chính gì mà! Thuốc phiện!”

“Khụ khụ.”Tinh Không vốn đang cố gắng tiêu hóa đồ ăn trong miệng, nghe hắn nói như vậy, vội vàng nhổ hết chúng ra, sợ hãi nhìn hắn: “Anh.cho.tôi.ăn thuốc phiện sao?”

Cái thứ này một khi đã dính vào thì khó có thể từ bỏ- Điều này, Tinh Không đương nhiên biết.

“Cô nói xem?” Hắn nhướn mày kiểm, lại đem vấn đề quăng trả lại cho cô, Sau đó hắn cũng cầm lấy đĩa, gấp đồ lên ăn.

Tinh Không tức giận không nói nổi một câu. Tên này hình như rất thích thú khi thấy cô ăn ghen. Đáng giận!

Trong phòng chỉ có một chiếc giường, ngay cả toilet cũng không có, chỉ có một cái thùng hình trụ bằng gỗ, phương tiện dùng là. . .

Hoàn cảnh đơn sơ như thế này, đúng là không phải để cho người ở.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 46: Làm phản

“Cái kia.....Buổi tối chúng ta ngủ chung một giường sao?” Tinh Không dùng ánh mắt thể lương nhìn hắn. Lôi Ân nhếch mi, dùng ngữ khí lãnh lạnh nói: “Hoặc là..... cô có thể ngủ cùng bọn Dịch Hân, ở bên ngoài sân!”

Tinh Không hít một hơi, lập tức nín thở.

Không có chỗ tắm rửa, cô ngay cả rửa mặt cũng không được. Ăn cơm xong xuôi, cô trở lại trên chiếc giường gỗ đơn bạc. Vì ngủ quá lâu khiến thất lưng của cô gần như tan ra.

Chỉ trong chớp lát, Lôi Ân đã ra ngoài trở về. Lúc trở về, trên người hắn còn mang theo một mùi hương khoan khoái, thoải mái vô cùng. Hắn xốc chiếc chăn có chút ẩm ướt lên, nằm xuống cạnh Tinh Không.

Khi thân thể cao lớn cứng rắn của hắn nằm xuống, giống như một lần nữa lại tiến vào trong cơ thể của cô, Tinh Không sợ hãi, thân thể cứng nhắc lui sát về phía trong. Bởi vì đã mê man một thời gian lâu, cho nên lúc này cô không buồn ngủ.

“Cô thử động đẩy một chút nữa xem!” Lôi Ân cảm nhận rõ tấm ván giường phía dưới rung động kéo kẹt, hắn đuổi một tay ra, mạnh mẽ túm lấy cô gái nhỏ trở về lại trong lòng mình.

Nhất thời bị ép đến gần hắn, mũi xi gài vào mũi, hai chân hắn đè lên người cô, Tinh Không thậm chí có thể cảm nhận được nhiệt lượng giữa hai chân của hắn. Cô mở lớn đôi mắt to, giọng nói có chút lo lắng nói: “Nơi này quá mức ảm thấp, tôi không ngủ được....”

“Vậy nên cô muốn tôi đánh ngất cô lần nữa?” Lôi Ân thấp giọng uy hiếp, hoàn toàn không để lời nói của Tinh Không trong lòng.

“Chúng ta nói chuyện phiếm được không?” Cô chớp đôi mắt to trong sáng nhìn hắn/ Lôi Ân hít sâu một hơi. Hắn đã muốn nổi giận, thế mà Tinh Không còn không biết sống chết nói thêm: “Lôi Ân, anh không phải là muốn giam tôi ở nơi này mãi, đúng không?”

“.....”

“Nếu đánh cược thua, tôi cam tâm chịu thua. Nhưng mà cũng không thể không có kỷ hạn?”

“.....”

“Anh cũng không thể đối với tôi tốt hơn một chút được sao?”

“?...”

Tinh Không nghe thấy tiếng hít thở càng ngày càng nặng của hắn, dự cảm nguy hiểm đang dần tiến đến, cô vội vàng thức thời ngậm miệng lại, từ trong lòng hắn lui ra bên ngoài: “Tôi không nói nữa! Anh...đừng có tức giận!”

Vừa rồi cô dùng ngữ khí cầu xin để mong hắn có thể đối xử với cô tốt hơn một chút.

Thế nhưng, Lôi Ân lúc đó thực sự đã có chút mềm lòng.

Trên đời này chỉ có hai cô gái đáng giá để hắn đối xử tốt. Một là An Kỳ, người còn lại chính là ...Sơ Tinh.

Nhưng mà, cô cũng là cô gái đầu tiên dám yêu cầu hắn như vậy.

Hắn nghĩ, nếu không phải bởi vì cô có khuôn mặt này thì có lẽ hắn cũng chẳng giữ cô bên người.

.....

Lúc Tinh Không tỉnh lại, Lôi Ân đã không còn ở bên cạnh cô, toàn thân cô cứng nhắc không thể nhúc nhích. Lúc này, cô mới phát hiện cả người mình đã bị dây cột.

Miệng còn bị nhét một miếng vải, xung quanh là một màn tối đen, thậm chí ngay cả không khí cũng lưu thông một cách khó khăn. Trong miệng cô là những tiếng nức nở nhưng thùy chung vẫn không thể phát ra bất cứ âm thanh gì.

Bên ngoài cũng không có động tĩnh gì. Bọn họ đã đi đâu rồi?

.....

Trở lại bên ngoài kho hàng, hiện tại đã xuất hiện một đám người không rõ lai lịch, mặt mày sầm sì. Lúc Lôi Ân trở lại, hắn đánh lui tất cả đám người đó, dùng một cái chìa khóa lục đục mở cửa. Một luồng khí nóng nực khó ngửi xộc ra. Dịch Hân đứng khâu trang bị chặt miệng lại, rồi cùng với tám người khác bảo hộ Lôi Ân tiến vào bên trong.

“Điện hạ, tôi đi vào trước xem tình hình như thế nào, cậu ở lại đây.” Dịch Hân rút súng tiến lên phía trước. Hắn dùng xẻng, đập nát đồng hàng hóa xếp cao như thành lũy phía trước mặt bọn họ. Kiểm tra một lần xong, Dịch Hân mới quay trở lại chỗ Lôi Ân. Nhưng hắn còn chưa kịp nói gì thì đã có người xông vào.

“Không hay rồi, điện hạ! Sigmund Freud muốn làm phản! Có khả năng lão đang gắng bẫy chúng ta!”

Tên thủ hạ vừa mới dứt lời, dưới chân Dịch Hân như có gì đó đang chuyển động. Tiếp đó thì chỉ thấy hắn hô to một tiếng: “Dưới sàn có đặt bom, mau dẫn điện hạ rời khỏi đây!”

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tài miễn phí tại [WwW.EbookFull.Net](#)

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Sẽ không bỏ cô lại đâu!

Trước giờ, Lôi Ân cũng không hoàn toàn tin tưởng Sigmund Freud, cho nên đã bỏ trí tại mắt ở bên cạnh lão. Thật không ngờ, cuối cùng lão vẫn muốn làm phản.

Lôi Ân được báo hộ đi ra ngoài. Dịch Hân dẫn đầu đám người. Chỉ trong vòng chưa đầy năm phút, Dịch Hân đã đánh bay cả một đám lâu la.

“Điện hạ, đi mau!”

Dịch Hân cúi sát gần xuống đất, kiểm tra thử một chút rồi lại rút súng ra bắn vài phát đạn, mang theo Lôi Ân cùng đám vệ sĩ chỉ tay chạy về phía bên tàu.

“Mau lên thuyền!”

“Không! Trở về!” Lôi Ân đột nhiên dừng bước, ánh mắt cực kỳ u lãnh.

“Điện hạ!” Dịch Hân quay đầu, tựa hồ hiểu được ý tứ trong mắt Lôi Ân, “Cậu đi trước, tôi sẽ trở về tìm Mộ tiểu thư!”

“Không cần! Tự tôi đi tìm cô ấy!” Lôi Ân nói xong thì lập tức quay đầu một cách dứt khoát. Chỉ cần hắn không đi, những kẻ đi theo hắn đương nhiên cũng không thể làm nơ ham sống sợ chết.

Bọn họ theo con đường nhỏ trở về bộ lạc. Lôi Ân dường như đã phán đoán trước được tình hình cho nên mới đem Tinh Không giấu xuống dưới sàn. Cho nên lúc được giải cứu một khắc kia, cô sợ hãi nhào vào trong lòng hắn, run run trả lời: “Lôi Ân, đừng có bỏ lại tôi!”

“Đừng sợ! Tôi sẽ không bỏ cô lại đâu!”. Lôi Ân cúi bò dầy thềm trên người Tinh Không, bế cô vào lòng. Đi được nửa đường thì nghe được tin tức du thuyền bị người của Hắc Ưng chiếm. Hắn đoán không sai, Hắc Ưng quả nhiên đã thu phục Sigmund Freud.

Tinh Không cả người đều không có khí lực, mềm nhũn để mặc cho Lôi Ân kéo đi. Nhìn vẻ mặt nghiêm túc đáng sợ của hắn, cô biết bọn họ đang gặp phiền toái.

“Điện hạ, bọn chúng đã đuổi đến đây. Cậu cùng Mộ tiểu thư hãy chạy trước đi, chúng tôi sẽ yểm trợ.”

Dịch Hân cùng đám vệ sĩ bảo hộ Lôi Ân ở một vị trí an toàn nhất. Lôi Ân đã quá quen thuộc với những tình huống như thế này, gạt gắt đầu rồi ôm lấy Tinh Không rời đi.

Đội đến khi bọn họ đi được một khoảng cách khá xa, phía sau lền vang lên một loạt tiếng súng nổ, đường dưới chân tựa hồ trở thành hố lún.

“Đừng vững!” Hấn mạnh mẽ dùng cánh tay chế trụ lấy cô. Tinh Không sợ hãi cực kỳ: “Chúng ta sẽ chết ở đây sao?”

“Không dễ dàng chết như vậy!” Hấn ôm lấy cô, rồi đột nhiên từ trên đỉnh cốc cao mấy trăm mét trượt xuống phía dưới. Thân mình của hấn vô tình trở thành tấm đệm cho Tinh Không, nhưng mà vẫn có cảm giác đau đớn. Sau khi chiếc thuyền kia cặp bờ xong, hấn lại kéo cô lên thuyền.

“Muốn sống thì mau quay thuyền trở lại!” Lôi Ân ôm Tinh Không, dễ dàng nhảy lên chiếc thuyền, sau đó giương súng, chĩa thẳng vào tên đang lái thuyền.

Trong khoang thuyền, có mười mấy cô gái trẻ bị trời chặt ở một chỗ, lại có thêm mấy tên đàn ông to con thân đeo mấy sợi xích sắt đang tụ tập ngồi đánh bạc. Tinh Không lập tức hiểu ra đây là một con thuyền buôn người nhập cư trái phép. Những cô gái kia đều bị buôn người bán đến đây,

“Có nghe thấy không?” Lôi Ân bắn một phát cảnh cáo, tên lái tàu mặt mày biến sắc ngay lập tức, vội vàng thét lớn vào bên trong: “Mau... Quay thuyền lại!”

Con tàu lại nhanh chóng được khởi động, Tinh Không khẩn trương cầm lấy tay kia của Lôi Ân. Tay của hấn lạnh, cũng giống như ánh mắt của hấn lúc này, lạnh đến mức làm cho người ta không rét mà run.

“Người anh em, có gì thì từ từ nói, cẩn thận súng đạn nổ bừa!” Gã đàn ông có nước da đen, bị Lôi Ân đánh ngã ở dưới sàn từ từ thương lượng. Lôi Ân đột nhiên từ trong người lấy ra một viên thuốc, bằng tốc độ sét đánh nhét vào miệng của gã kia: “Không muốn chết thì mau đưa chúng ta rời khỏi đây!”

Nói xong, hấn thu súng lại, lòi Tinh Không vào trong khoang thuyền, bỏ lại gã da đen mặt xám ngoét như tro.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Đồng cam cộng khổ

Ban đêm, trên biển nổi gió lớn, con thuyền cô lỉnh bị gió thổi có chút lay động, Tinh Không không còn sợ hãi như lúc trước nữa, bởi vì bên cạnh cô có người đàn ông này.

“Anh bị thương sao?” Ánh mắt của cô dừng lại trên tấm lưng lấm tấm những vết máu đỏ như hoa của hấn, hấn là lúc hấn ôm cô nhảy xuống vực lúc đó đã bị những cây hoa gai làm bị thương.

“Không có việc gì!” Lôi Ân chẳng mấy quan tâm. Tinh Không dùng nước nóng tẩy trùng vết thương giúp hấn, không khỏi tò mò hỏi: “Anh vừa rồi cho gã kia ăn cái gì vậy?”

“Cô nghĩ tôi cho hấn ăn cái gì? Chỉ là một viên thuốc lức thôi!” Về mặt thần nhiên của Lôi Ân khiến Tinh Không bồn chồn không yên, nếu những người kia phát hiện...

“Biết bơi không?” Lôi Ân mặc lại áo sơ mi rồi nhìn về phía Tinh Không. Thấy cô gật gật đầu, hấn cũng chẳng còn chân chờ gì nữa. Bên ngoài khoang thuyền vang lên những tiếng bước chân dồn dập, Lôi Ân đã nhanh chóng mở cửa sổ, ôm lấy Tinh Không lao xuống mặt nước phía dưới mà bơi đi.

“Hừ, đừng lên tiếng!” Dưới nước, Lôi Ân dùng tay bịt chặt miệng mũi của Tinh Không lại. Hai người nhanh chóng lặn sâu xuống dưới. Chỉ trong chớp lát, bọn họ nghe được những tiếng súng “doàng, doàng” vang lên trên mặt hồ.

Thiếu khí một lúc lâu khiến khuôn mặt Tinh Không trắng bệch như xác chết, Lôi Ân liền thả lỏng cổ ra. Lúc cô muốn ngoi lên mặt nước để lấy khí, Lôi Ân đã nhanh chóng hôn lên đôi môi cô.

Hơi thở của hấn nhanh chóng tràn đầy trong miệng cô. So với những lần trước, nụ hôn lần này của hấn giống như bọt biển, tựa hồ như có thể hút cạn nước xung quanh, chỉ lưu lại sự nồng nhiệt giữa hai con người.

Nụ hôn này, kéo dài rất lâu, lâu đến mức đến khi không còn nghe tiếng súng nổ, Lôi Ân lúc này mới ôm Tinh Không trôi lên mặt nước. Sắc mặt của hấn trắng nhợt, hít lấy vài ngụm khí, hấn nói: “Bơi về phía bờ, đừng có dừng lại, mau!”

Chỉ chớp lát, trên mặt hồ lại có mấy đám bèo dạt trôi nổi. Từng đám, từng đám, nối tiếp đuôi nhau lần quần giữa ánh đèn và làn nước trong hồ, Lôi Ân một lần nữa che đầu Tinh Không lại, ẩn xuống dưới làn nước.

Cũng may, hiện tại là ban đêm, cho nên hành tung của bọn họ không bị phát hiện.

Cứ như vậy mà một đường bơi về phía bờ, trên người Tinh Không hiện tại một chút khí lực cũng không còn, cũng chẳng hề biết hai người bọn họ đã bơi xa được bao nhiêu, chỉ biết những người kia không tìm tới được.

Cơ thể càng lúc càng trĩu nặng, Tinh Không nhịn không được mà run lên, Lôi Ân nhanh chóng nhảy dựng lên, nói: “Nhanh, mau đứng lên! Chúng ta phải tìm chỗ trốn một chút!”

Chung quanh là một rừng cây, cây cối xanh um tùm, thậm chí còn nghe được tiếng đám dã thú đang gào thét. Tinh Không vội vàng kéo lấy tay Lôi Ân, cùng hấn đi nhanh về phía trong rừng.

“Anh có nghe thấy tiếng gì không?” Dưới chân thỉnh thoảng lại có mấy con chuột chạy qua, Tinh Không sợ đến mức mặt mũi thất sắc. Những âm thanh khủng bố kia càng lúc càng gần bọn họ, thậm chí còn như là dẫm nát ngay dưới chân.

“Sợ cái gì? Chúng nó so với Mark còn hung tàn hơn sao?” Lôi Ân đột nhiên kêu rên lên một tiếng. Tinh Không cũng chẳng để ý đến sự khác thường của hấn, chỉ nhanh chóng chui vào lòng hấn trốn tránh: “Kia.....Không giống....Mark là súng vọt của anh! Nó đương nhiên là không làm anh bị thương rồi!”

“Ai...!” Lôi Ân cúi đầu rên lên một tiếng, đột nhiên buột chặt cánh tay, tiến đến bên tai Tinh Không nói: “Cò...cũng là súng vọt của tôi!”

“Anh!” Tinh Không dùng cánh tay đánh cho hấn một cái vào ngực. Chỉ nghe thấy hấn rít lên một tiếng, còn tay cô sau đó nhóp nhát chất lỏng, còn có cả mùi máu tươi.

“Anh làm sao vậy?” Cô lo lắng hỏi.

“....”

“Lôi Ân, anh bị thương sao?”

Thân thể của hấn đột nhiên dễ nặng xuống người cô, Tinh Không vội vàng đỡ lấy hấn. Lúc này, ở trong mặt hồ, hấn ôm chặt cô trong lòng, có lẽ hấn đã bị trúng đạn. Viên đạn đang nằm sâu trong ngực hấn.

“Bên kia có một cái hang động, đỡ tối qua đó!” Lôi Ân hướng mắt về phía một cái hang, che lấp sau một đám cỏ cây um tùm, rồi nói với Tinh Không.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Gặp nạn trong rừng cây

Tinh Không cố hết sức đỡ hấn qua, đẩy những nhánh cây dại gai góc chắn trước cửa, bàn tay trắng hồng nhanh chóng xuất hiện những vết ứ hồng. Đội đến khi vào sâu bên trong hang động vừa tối vừa lạnh, cả cô lẫn hấn đều thở một hơi kinh hãi.

“Đi kiểm chút cành cây đến đây....” Lôi Ân ôm ngực định ngồi xuống, Tinh Không nhanh chóng tìm cho hấn một chỗ sạch sẽ khô ráo trước. Áo sơ mi trắng của hấn đều loang lổ vết máu, vậy mà sau một thời gian dài ngâm mình trong nước, cô không hề nghe thấy hấn kêu rên lên một tiếng.

Tinh Không ra phía cửa động tìm vài cành cây, Lôi Ân lấy từ trong túi áo sơ mi một cái bật lửa. “Bụp” một tiếng, từ một ngọn lửa bé xiu trở thành cả đồng lửa lớn làm cả hang động sáng hấn lên.

“Vết thương của anh phải làm sao bây giờ?” Tinh Không có chút lưỡng lự tay chân, hoàn toàn hoảng loạn, chỉ có thể nghe Lôi Ân phân phó.

“Lấy viên đạn ra, làm được không?” Khi đôi mắt màu hổ phách chuyển chú nhìn cô, Tinh Không nhẹ nhàng lắc lắc đầu, không những thế một bàn tay còn run run.

Hấn từ bên hông rút ra một con dao găm, rồi cúi áo sơ mi. Nửa thân trên quang lóa, Tinh Không có thể nhìn thấy rõ vết sẹo trên ngực hấn.

“Lại đây!” Lôi Ân đột nhiên hướng cô ngoác ngoác tay. Tinh Không đi qua, hấn lấy một gói thuốc nhỏ đưa cho cô. Thuốc trắng, nhỏ, cùng một loại giống với thuốc lức lúc trước, chắc là được lấy từ trong kho thuốc phiện.

“Không cần! Đây là thuốc phiện....” Nhận biết được ý đồ của hấn, Tinh Không ngay lập tức ngăn cản.

“Nhưng nó có thể giúp giảm đau! Ngoan, đến đây bơi hộ tôi!” Trong lời nói của hấn mang theo chút dụ dỗ. Từng giọt mồ hôi to như hạt đậu tuôn ra từ trên trán hấn. Tinh Không đành ác tâm, đem toàn bộ số thuốc rắc lên miệng vết thương của hấn.

“Nhắm mắt lại, quay đầu đi!”

Tiếng của hân vang lên phía sau. Tinh Không theo phải xa có điều kiện mà quay đi. Chỉ nghe thấy tiếng hân gầm nhẹ giống như thú dữ, Tinh Không nghe thấy tiếng viên đạn rơi xuống đất một tiếng, cô quay đầu lại. Hân ra hiệu. Cô hiểu ý mà xé toang áo sơ mi của hân, giúp hân băng miệng vết thương lại.

“Đau không?” Tinh Không có lòng tốt, nhìn không được khi thấy hân một mình cầm dao tự đâm vào ngực như vậy mà lên tiếng hỏi hân. Lối Ân nhắm mắt lại. Tinh Không lấy áo phục hân vút dưới chân đắp lên cho hân, một tay còn lại của hân vẫn đang gắt gao giữ lấy tay kia của cô.

“...Tinh...”

Trong cơn mòng lung, hân gọi tên ai đó. Tinh Không cố gắng ghé tai lắng nghe, chỉ nghe thấy một chữ yếu ớt phát ra từ bờ môi khô nứt của hân.

“...Tinh...”

Là đang gọi cô sao?

Trong cơn động cô lừa cháy sáng cho nên cũng không còn âm ướt như lúc ban đầu, Tinh Không đưa tay lên sờ thử trán Lối Ân mới giật mình phát hiện, cả người hân đang nóng rực.

“Lối Ân, tỉnh lại! Tinh lại! Anh phát sốt rồi!” Tinh Không biết rõ đây là do vết thương của hân hành. Cô muốn buông tay hân ra, nhưng hân lại vội vàng túm lấy, nhưng cuối cùng vẫn vô lực mà buông lui. Tinh Không không dám đi xa, chỉ là đi đến bờ suối lúc bọn họ đi qua để lấy một ít nước. Khi cô trở lại, Lối Ân đã không còn ý thức.

Cứ nghĩ đến việc hân tra tấn mình lúc trước là cô hận nghiền răng nghiền lợi, nhưng nhìn hân vì bảo vệ cô mà trúng đạn, cô lại đau lòng.

“Ngủ một hồi thôi nhé, được không? Lối Ân, đừng ngủ say, đừng bỏ tôi lại một mình ở đây!.... Tôi sợ lắm...” Tinh Không dùng nước suối giúp hân lau qua thân thể, lại cho hân uống thêm một chút nước, nhưng mà vẫn không thấy hân tỉnh lại. Cô theo bản năng mà rúc vào lòng hân. Thân thể của hân mới vừa rồi còn nóng như lửa thiêu, vậy mà lúc này lại thực lạnh lẽo. Cảm nhận được một khối thân thể mềm mại ấm áp ở bên, Lối Ân vô thức mà ôm chặt Tinh Không vào lòng. Bởi vì sợ rụng đến vết thương của hân, nên cô cũng không dám gây dục, để mặc cho hân ôm.Cô không dám nhắm mắt, ở bên ngoài kia tiếng thú dữ giành mỗi vẫn còn chưa dứt. Cô chỉ sợ chúng lập tức kéo đến cắn xé cô.

Không biết qua bao nhiêu lâu, cảm nhận được một luồng không khí lạnh lẽo, cô bỗng dưng mở to hai mắt. Khi nhìn thấy một cặp mắt xanh của con dã thú, tay cô khấp sâu vào thân thể Lối Ân. Nhưng mà, hân vẫn không có chút phản ứng nào.

“Lối ...Ân...Lối Ân...!” Ánh mắt Tinh Không sợ hãi nhìn về phía cửa động. Con mãnh thú về mặt kiểm ăn ai oán nhìn Tinh Không. Cô nhận ra, đó là một con sói.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Tôi muốn tắm rửa!

Có lẽ do có đám lửa cho nên nó không dám lại gần, những lại nằm xồm ngoài chỗ đó. Tinh Không để cao cảnh giác vô cùng, trong lòng thì lại càng thêm lo lắng bội phần. Chỉ cần ngọn lửa kia tắt, cô và Lối Ân chắc chắn sẽ nguy hiểm

Nó vẫn kiên nhẫn nằm đó, thì thoàng còn thè cái lưỡi dõ hồng ra như thử thăm dò. Tinh Không nhìn ngọn lửa trước mặt càng ngày càng nhỏ, người đàn ông bên cạnh thì hầu như không có dấu hiệu tỉnh lại. Cuối cùng, ngọn lửa cũng dần dần lại tắt, cô nghe thấy tiếng sói gầm hoan hi. Tay cô di chuyển đến giữa thắt lưng của Lối Ân, cảm nhận được một vật cứng buộc chặt. Cô biết đó là thứ gì

Tinh Không rút súng, chìa thẳng về phía đầu sói kia. Cô mở to hai mắt, bóp chặt khẩu súng trong tay. Tiếp đó chỉ nghe thấy “doang” một tiếng. Súng vốn là thứ vũ khí có lực sát thương rất mạnh, con sói trúng đạn gào rú gậy dựa không thôi.

Phát súng kia, cô bắn vào mắt của nó, nhưng cũng chính ngay sau lúc đó, cô nhanh lẹ nâng người Lối Ân dậy. Cô sợ sói mất đi một mắt lại càng thêm hung hãn, tới cắn xe hai người bọn họ ngay lập tức.

“Ồ...Ồ...” Những tiếng gầm thâm thiết ai oán từ miệng nó phát ra, nó ngửi được mùi của hai người bọn họ. Một lần nữa, nó cào móng chuẩn bị xông tới. Tinh Không nhào lên trước cha chắn cho Lối Ân, nhưng có một lực mạnh từ phía sau đẩy cô sang một bên. Tiếp đó, cô chỉ thấy người đàn ông bên cạnh ra tay rất nhanh, hân dùng con dao nhỏ bên nhọn trong tay đâm thủng bụng sói. Nhất thời, máu tanh văng vãi khắp nơi.

Bởi vì phát sốt, mặt Lối Ân vẫn còn phẫn hồng, nửa thân trên trần trụi hoàn toàn. Trên ngực hân lại dính máu. Không biết đó là máu của sói hay là...Chỉ biết sau nhát dao kia, cả hân lẫn con dã thú đều ngã xuống.

“Nóđã chết rồi sao?” Tinh Không tiến lên hai bước. Lối Ân cũng vừa tỉnh lại.

Hắn không có nhìn cô, chỉ ngồi xồm thân xuống, cầm lấy dao trong tay, lại tiến lên đâm liên tiếp vào con dã thú hầy còn đang gầy dục, nói “Mau đi lấy ít cành cây lại đây!”

“Ah...” Tinh Không nghe theo, bên ngoài trời cũng đã gần sáng. Tinh Không tro mắt nhìn hân rạch thịt con sói rồi nướng trên lửa....Cuối cùng là bị hân ăn vào bụng.

“Tôi không cần!” Máu tươi trên miếng thịt vẫn còn đỏ hồng, cô bụng miệng quay sang một bên, nghĩ tới cảnh tượng vừa rồi hân giết sói, rạch bụng, mà mặt không hề chớp lấy một cái.

Cô làm sao có thể quên, người đàn ông này thậm chí còn nuôi hổ như thú cảnh trong nhà...

“Cô không đói bụng sao? Một lát nữa người của Sigmund Freud đuổi đến, cô không có sức mà chạy thì cũng đừng có trách tại sao tôi không cứu cô!” Lối Ân dùng vẻ mặt ghét bỏ nhìn Tinh Không. Tinh Không hừ lạnh hai tiếng, vẫn lán không tiếp nhận miếng thịt sói từ tay hân.

Thân thể cô chút chột da, mặc dù rất đói, nhưng cô có chết cũng không ăn thứ còn đầy máu tươi như vậy. Lối Ân cũng không xen vào chuyện của cô nữa, ăn xong thì nhắm mắt dưỡng thần.

Mặt trời ngày càng lên cao, khi ánh sáng chói chang chiếu thẳng vào trong hang động. Tinh Không cảm thấy cả người ẩm ướt niềm niềm, lúc này cô mới nhớ ra bản thân mình đã mấy ngày không tắm rửa. Đứng là khó có thể chịu đựng được thứ mùi này.

“Này! Tôi muốn tắm rửa!” Cô đi qua, cẩn thận lay lay bờ vai trần của hân. Lối Ân đột nhiên mở to mắt, tà áe cười: “Muốn tôi đi cùng sao?”

Cô gắt đầu, đã thấy ánh mắt của hân càng tà áe thêm vài phần.

Hắn giống như chẳng sợ hãi bất cứ con thú dữ nào cả, đến một là giết một, đến hai là giết hai.

Vì phòng ngừa người của Sigmund Freud đuổi đến, bọn họ lựa chọn con đường dẫn sâu vào trong rừng cây, không biết đã đi qua bao nhiêu lâu rồi. Tinh Không lúc này mới nghe thấy tiếng nước réo ầm ĩ xối xả. Cô hưng phấn mà chạy qua xem. Quả thực, đó chính là một con suối.

Cô thậm chí quên mất phía sau mình còn có một người đàn ông mà bắt đầu cúi quần áo trên người.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Cam tâm tình nguyện

Có lẽ là do ánh thái dương chói lóa rải rải trên làn nước biếc, ánh nắng rực rỡ đó giống như một tầng sa mỏng phủ lên làn da trắng ngần của Tinh Không. Khung cảnh huyền hoặc lòng người. Cô ở đó, giống như đóa phù dung vừa mới chớm nở đón chào thần mặt trời.

Tinh Không đi đến chỗ nước sâu nhất trong hồ. Hồ nước không sâu, chính xác hơn đây là một phần của con suối. Nước vừa vịn đến ngực cô. Đợi đến khi Tinh Không ngẩng đầu lên thì mới phát hiện ra có một đôi mắt nam tính nhìn cô chăm chăm

“Không được nhìn! Anh quay đầu đi chỗ khác!” Có một tay che ngực, tay còn lại té nước về phía hân.

Áo sơ mi của Lối Ân sớm đã không còn nguyên vẹn, hân đã cởi bỏ áo khoác vứt qua một bên. Lối Ân dù có huyết sáo, làm bộ nhân tàn không có hứng thú với cô, nhưng ánh mắt thì vẫn hạ lưu ngấm nhìn nơi tròn trịa của Tinh Không. “Mộ Tinh Không, đây là nơi hoang sơn hẻo lánh, cho dù tôi có cưỡng hiếp cô rồi giết thì cũng chẳng có ai biết đâu!”

“Anh sẽ không làm như vậy!” Ánh má trong suốt của cô nhìn thẳng vào hân.

“Uh... nha! Đúng là tôi sẽ không giết cô, nhưng mà.....bất quá...” Ánh mắt của hân trở nên thâm thúy, “Bộ dạng hiện tại của cô chẳng phải là đang mong chờ được tôi yêu thương kiểu đó hay sao?”

“Biến thái!” Tinh Không lại tát thêm một lượt nước nữa về phía hắn. Lôi Ân không tức giận, vẫn sung sướng huyêt sáo. Tinh Không ngưng sâu xuống mặt nước. Nước trong xanh, nhìn rõ cả đáy. Bên tai cô vẫn còn nghe thấy tiếng huyêt sáo của hắn. Tinh Không không khỏi mở to hai mắt, bất chợt cô nhìn thấy hai con rắn nước màu xanh. Hoàng sơ, cô vội vã ngoi lên, bỏ chạy lên bờ.

“A! Có rắn!” Cô lập tức nhào vào trong lòng Lôi Ân. Nhìn thấy ánh mắt đặc ý của hắn, Tinh Không không khỏi âm ỉt, hai tay vung lên, đánh về phía vai của hắn, “Lôi Ân, anh là đồ xấu xa!”

Rắn nước vừa rồi là do hắn dùng tiếng huyêt sáo gọi tới sao?

“Xem, tôi thích cô chủ động làm tình với tôi hơn!” Lôi Ân chống tay muốn đứng dậy. Quần áo của hắn cọ qua da thịt quang lóa của cô. Có chút đau đớn, Tinh Không rung mình một cái, bàn tay to lớn của hắn đã muốn đụng chạm đến da thịt bóng loáng của cô.

“Anh không được như vậy! Lôi Ân, anh không thể ở trong này mà...” Tinh Không cảm thấy thẹn, trên vai cô cảm giác nhói đau, hóa ra là đã in hẳn lại mấy vết răng của hắn. Mấy chữ cuối còn chưa kịp thốt ra thì bàn tay của hắn đã chạm đến vùng ngực đầy đặn của cô.

Lời nói của cô không khiến cho hành động của hắn ngưng lại, mà còn khiến hắn càng thêm tác quái, ra sức tàn sát trên da thịt nõn nà của cô.

Hắn cứ như vậy mà ôm chặt lấy cô, để hai chân cô quẩn lấy hông của hắn, thẳng cho đến khi quần áo trên người hắn được cởi bỏ, lộ ra thân hình ngăm đen rắn rỏi. Tinh Không ghé đầu vào vai hắn, khi nhìn thấy hình xăm măng xà đen kìa, cô lại bắt đầu chống cự.

Lúc này đây, Lôi Ân cũng không tiếp tục nữa. Hắn giúp Tinh Không mặc quần áo, rồi cũng nhanh chóng mặc lại quần áo của chính mình, bởi vì ngay cả chính Tinh Không cũng đã nghe thấy tiếng đã thủ gào thét rền vang cứ như thể chúng đang ở ngay bên cạnh mình...

“Lôi Ân, nếu chúng ta có thể an toàn thoát khỏi nơi này, tôi sẽ cam tâm tình nguyện cho anh...” Tinh Không kéo tay Lôi Ân, khi ngưng ngừng nói ra những lời này, cô nhìn thấy lông mày của hắn nhũn chặt lại. Một nụ cười thần bí khó lường nở trên môi hắn.

“Tôi chờ! Chờ cô cam tâm tình nguyện!”

Hắn nắm chặt lấy tay cô, một tay rút súng, đem cô bảo hộ ở phía sau lưng mình, nhắm hướng rừng trúc phía trước mà bước tới.

“Kìa hắn là một đàn sói...” Ánh mắt của Lôi Ân đột nhiên trở nên nghiêm túc, đầy qua lộp lá trúc trước mặt, đứng trước bọn họ giờ là hàng trăm con sói đang há rộng miệng chờ.

“Làm sao bây giờ?” Tinh Không cuống quýt ôm lấy tay hắn. Cho dù Lôi Ân có lợi hại đến đâu thì cũng không thể một lúc đầu lại cả trăm con sói.

Đúng lúc này phía sau lại vang lên những tiếng bước chân theo quy luật, những con sói phía trước đồng loạt ngồi xổm thân xuống. Khi gần như có tín hiệu công kích, Lôi Ân cùng Tinh Không đồng loạt quay người về phía sau...

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](#).

Chương 52: Vương quốc của hắn

Một loạt họng súng màu đen chìa thẳng về phía hai người bọn họ, Tinh Không cảm nhận rõ ràng bàn tay Lôi Ân nắm lấy tay cô mỗi lúc một cứng nhắc, gần xanh nổi rõ trên mu bàn tay của hắn.

Người tới đứng là Sigmund Freud. Vậy là, cuối cùng ông ta cũng tìm được tới đây.

“Shut up!”. Mắt Lôi Ân đỏ tươi như máu. Tinh Không cảm giác rõ ràng từ người hắn tỏa ra một luồng khí đáng sợ vô cùng. Hai con người trời sinh vốn đã uy nghiêm, bất khả xâm phạm, làm ai cũng không dám lại gần.

“Lôi Ân điện hạ! Thật là đắc tội, nề tình chúng ta cũng đã có giao tình bao nhiêu năm qua, tôi sẽ cho cậu chết được toàn thây!” Sigmund Freud bước từng bước chậm chạp về phía hai người bọn họ. Khi ông ta nhìn thấy Tinh Không phía sau lưng Lôi Ân, ánh mắt hiện lên vẻ đáng khinh.

Bọn họ lui không thể lui. Phía sau là sói, phía trước là hồ báo.

“Nhiều người cũng muốn mạng của tôi, ông nghĩ ông sẽ đắc thủ được sao?” Lôi Ân khinh mặt cười, đám sói phía sau cũng rào rạt nổi lên, giống như muốn nhào tới xé xác bọn họ.

“Tôi nghĩ...chắc tôi là ngoại lệ rồi!” Sigmund Freud ra hiệu cho đám thù họ phía sau. Mục tiêu của bọn chúng bây giờ đã chuyển lên người Tinh Không. Nhưng mà tay hắn vừa mới bóp cò súng thì phía sau lại nổi lên một trận trấn động mới.

“Điện hạ, chúng tôi đến muộn!” Dịch Hân cùng một đám thù họ đuổi tới phía sau, phía đằng xa kia cũng có thêm một chiếc trực thăng tới ứng chiến.

“Không muộn, vừa kịp lúc!” Lúc súng nổ, Lôi Ân đã kịp ôm Tinh Không lẫn ra xa, về phía đám sói. Hóa ra, tiếng máy bay khiến cho lũ sói hoảng sợ, thối lui dần về phía sau. Một trận âm thanh gầm rú không quy luật lại vang lên.

Đám người Sigmund Freud căn bản không đầu lại được bọn Dịch Hân. Một loạt loạn xảy ra, tiếng súng vang lên không ngớt, Lôi Ân ôm Tinh Không đi lên chiếc máy bay. Từ trên cao nhìn xuống, dưới đất kìa đã hơn mười người chết. Bầy sói ngửi thấy máu tanh là bắt đầu xông đến. Chúng ngấu nghiến xâu xé từng thi thể một.

Tinh Không nhìn một màn máu tanh đỏ chỉ cảm thấy thực tàn nhẫn. Đám người Sigmund Freud kia cuối cùng ngay cả một người cũng không được chết toàn thây.

“Đừng nhìn!” Lôi Ân đưa tay lên che mắt Tinh Không lại. Sau khi hai người bọn họ đi, đám người Dịch Hân cũng theo sau. Một đội vệ sĩ được huấn luyện bài bản đứng thành hai hàng ngay ngắn trong. Nhìn thấy vết thương trên người Lôi Ân, Dịch Hân một lần nữa lại đi lên giúp hắn băng bó lại miệng vết thương.

Máy bay cất cánh, Tinh Không có chút choáng váng. Lôi Ân nắm lấy tay Tinh Không, đầu ngón tay gãi gãi lên lòng bàn tay cô. “Đừng có quên chuyện mà em đã hứa với tôi!”

Sắc mặt Tinh Không lập tức chuyển đỏ. Tên lưu manh này, bọn họ vừa mới thoát hiểm, thế mà hắn đã nghĩ ngay đến chuyện kia!

“Chúng ta về Trung Quốc sao?” Ngoài cửa sổ máy bay mệnh mang một mảnh, Tinh Không không kim được mà lên tiếng hỏi hắn. Lôi Ân cười mỉ hoặc: “Không! Về Rô – ma!”

Cô biết, Rô ma mà vương quốc của hắn. Cũng là nơi ác mộng của cô bắt đầu...

Máy bay bay trên bầu trời hon mùi tiếng thì hạ cánh xuống một trang viên hoa hồng vô cùng xinh đẹp. Tòa lâu đài nguy nga tráng lệ, trắng xóa giữa một rừng hoa hồng đỏ, hết như trong truyện cổ tích. Tinh Không đối với cảnh tượng này chẳng mấy xa lạ, bởi vì ở Las Vegas, chính cô cũng bị Hắc Ngân Thánh giam hãm trong một tháp ngà voi như thế này.

Lúc máy Lôi Ân xuống máy bay, mấy trăm người hầu cùng vệ sĩ đứng xếp hàng thẳng tắp nghênh đón hắn. Hắn đi cực nhanh, Tinh Không còn chưa kịp gọi lại thì một bóng người nhỏ xinh giống như bướm trắng từ trong biệt thự lao ra nhào vào lòng Lôi Ân.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 53: Đừng bị thương nữa nhé!

Thân hình to lớn của hắn bao phủ trọn vẹn bóng hình nhỏ bé kìa. Khi Tinh Không nghiêng người, ghé mắt muốn nhìn xem thì Lôi Ân đã nhanh chóng ôm cô gái kia tiến vào trong biệt thự.

Sơ Tinh?

Không hiểu sao trong đầu Tinh Không hiện lên hai chữ này?

Chỉ là, cô vẫn chưa kịp nhìn rõ bộ dạng của cô ta, nhưng cô có cảm thể cảm nhận rõ một điều, đó là một cô gái trong sáng giống như phù dung rong nước.

“Mộ tiểu thư, mời đi theo lối này!” Dịch Hân vẫn chưa rời đi, giọng nói thần nhiên của hắn vang lên bên tai Tinh Không. Cô bị đưa đến một ngôi nhà lớn đầy thủy tiên màu tím.

“Này, Băng Sơn, cô gái vừa rồi là Sơ Tinh sao?” Ánh mắt Tinh Không vẫn tò mò nhìn về ngôi biệt thự trắng, Dịch Hân đột nhiên dùng ánh mắt nghiêm khắc lạnh giá nhìn thẳng vào cô, hạ giọng nói: “Mộ tiểu thư, cô là khách, ngôi biệt thự kia tốt nhất cô đừng có đặt chân đến!”

“Thế nào? Lôi Ân, hắn ta định đem tôi giấu ở đây ư? Kim ốc tàng kiều sao?” Tinh Không cười lạnh, muốn dừng chân lại: “Nếu không muốn gặp tôi thì dẫn tôi đến nơi này làm gì?”

Cô gái kia là gì của hần mà hần ta lại bảo vệ như báu vật vậy?

Lúc ở Tam Giác Vàng, Tinh Không đã có thêm chút hao cảm đối với Lôi Ân, nhưng mà hiện tại hần lại chặt đứt cảm xúc này của cô.

“Mộ tiêu thư.....” Dịch Hần tiến lên muốn ngăn cô lại, trong mắt hần cũng lộ rõ vẻ không kiên nhẫn.

“Tôi muốn gặp anh ta!” Tinh Không muốn chạy đi về phía ngôi biệt thự màu trắng kia ngay lập tức, nhưng phía sau lưng cô, một bàn tay không chút ôn nhu thẳng thừng áp chế cô trở lại căn nhà màu tím.

.....

“Kính, em rất nhớ anh!” Trên giường lớn, thân hình nhỏ nhắn mềm mại cuộn mình ngoan ngoãn trong lòng người đàn ông bên cạnh. Khuôn mặt trắng nõn nhưng lại có chút tái nhợt như bị bệnh, đôi môi anh đào đỏ tươi, hai con ngươi to tròn trong suốt lưu luyến nhìn người nằm đêm.

Cô là cô gái duy nhất được qua đêm trên giường của hần.

Không tự chủ được, Lôi Ân đột nhiên nhớ tới gương mặt của một người khác có vài phần giống cô gái nhỏ ở bên. Cô ta.....có lẽ cũng coi là một ngoại lệ.

“Bảo bối, anh cũng rất nhớ em!” Lôi Ân nghiêng người, nhẹ nhàng nâng đôi má của Sơ Tinh lên, cúi người hôn lên môi cô.

Cách biệt hơn một tháng, cô nhớ hần biết bao, mà hần cũng vậy.

Cô từ nhỏ cơ thể yếu ớt hơn bình thường, Lôi Ân không thể nào quên, cái ngày mưa tầm tã hai mươi năm trước, lúc hần ôm cô về, trong lòng kích động như thế nào.

Cô là sinh mệnh của hần.

Hôn, trở nên có chút phiền muộn, hơi thở của hần mỗi lúc một nặng nề, nhưng mà...vẫn nên buông cô ra thì hơn.

Hần thích nhìn cô cười. Bộ dáng cười khanh khách, chỉ khi cô vui vẻ, hần mới có thể vui vẻ.

“Kính, em đã hai mươi tuổi rồi! Em có thể cho anh!” Cô có thể cảm nhận được dục vọng của hần. Hần là thủ lĩnh của Mafia- thành Rôm này, hần có rất nhiều đàn bà xung quanh, nhưng vì thân thể của cô yếu ớt cho nên đến tận bây giờ hần chưa từng chạm qua cô.

Chỉ có đề ý đến cực hạn cho nên mới không đành lòng khiến cho cô chịu đau đớn dù chỉ là một chút.

“Ngaoan, chờ đến lúc em khỏe mạnh hần rồi! Yên tâm, anh đợi được!” Hần ôn nhu hôn lên hai gò má của cô, ánh mắt dịu dàng sùng nịnh khôn cùng. Đó là sự dịu dàng hần chưa từng đối với bất cứ người phụ nữ nào.

Cơ thể có chút xao động, hần xuống giường, vào nhà tắm gọi xô nước lạnh lên người. Nhìn thấy những vết thương có chút rách ra trên người hần, đôi bàn tay nhỏ nhắn của Sơ Tinh khẩn trương đưa lên vuốt ve: “Anh bị thương cũng không nói cho em biết! Hần đàn!”

“Đừng đề ý, chỉ là vết thương nhỏ thôi!” Vết thương ở trên người hần, cho tới bây giờ hần cũng chưa bao giờ để cho cô nhìn thấy. Hần sợ sẽ dọa bảo bối của hần.

“Về sau đừng để bị thương nữa nhé, em sẽ rất đau lòng.....” Cô rúc vào trong lòng hần một cách nhẹ nhàng, tùy ý giúp hần rửa vết thương.

Hần sùng nịnh nhìn đôi mắt của cô, ý cười càng thêm đậm: “Ừ!”

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Đóa hoa trong nhà kính

Tinh Không đã hơn nửa tháng không nhìn thấy Lôi Ân, làm bạn với nắng chỉ có một căn phòng trống trải, xung quanh là hoa thủy tiên màu tím.

Loài hoa này được trồng ở đây có lẽ cũng bởi vì cô gái kia?

Không biết vì sao trong lòng Tinh Không nổi lên một cảm giác rất ghen tỵ. Cô không hiểu tại sao bản thân lại có cảm giác đó. Trước kia Hắc Ngân Thánh cũng có không biết bao nhiêu người đàn bà ở bên,cô cũng không hề có cảm giác ghen tị chưa xốt mình liệt như thế này.

Trở về từ Tam Giác Vàng, cô cũng bị bệnh một hồi, nhưng hần chưa từng đến hỏi thăm nhìn cô một chút.

Nửa tháng trước trong khu rừng vắng kia, hần còn tà khí nói với cô,“Tôi chờ cô..... Chờ cô cam tâm tình nguyện cho tôi!”

Vậy mà trong nháy mắt, hần dường như đã quên mất sự tồn tại của cô.

Trong hồ nước trong veo, thủy tiên tím trở hoa kiều diễm. Đóa hoa màu tím trẻ trung ướt át, giống như khuôn mặt cô gái đang cười đầy mê hoặc. Từng hàng mây trắng nổi lên dưới đáy hồ tạo thành một khung cảnh hoàn mỹ.

“Hoa đẹp, cảnh đẹp, người còn đẹp hơn.....” Đột nhiên có tiếng bước chân vang lên từ phía sau lưng, Tinh Không mừng rỡ quay đầu, trước mặt cô là khuôn mặt đã lâu không gặp đang tươi cười của Hần Húc.

“Anh... Sao anh lại ở đây?” Tinh Không hình như đã quên mất, Hần Húc là bác sĩ riêng luôn ở bên cạnh Lôi Ân, chỉ là anh ta cùng với Tra Lý về muộn hơn bọn cô nửa tháng.

“Lời này tôi nên hỏi cô mới đúng, không ngờ điện hạ lại đem cô về đây.....” Hần Húc nhai nhai cười, ánh mắt nhìn xuống khuôn mặt đang khổ hiểu của Tinh Không mà càng cảm thấy thú vị.

“Việt Trạch đâu?” Tinh Không đột nhiên nhớ tới chàng trai rạng rỡ như ánh nắng mặt trời kia, cô hỏi Hần Húc.

“Bị tổng về Mỹ rồi!” Vili đã tranh cử xong, thẳng thắn đó đương nhiên là an toàn.

Hần lẳng lặng nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn điềm tĩnh của Tinh Không, trong lòng không khỏi cảm thấy tiếc nuối, hơi thở dài, nói với cô:“Tinh Không, tôi cho cô một lời khuyên, đừng yêu Lôi Ân! Trăm ngàn lần không nên yêu!”

Tinh Không còn chưa hiểu anh ta muốn nói gì thì Tra Lý đã tới gọi hần đi rồi.

Ở đây mọi người có vẻ không thích cô, thậm chí có chút bài xích. Người làm ở đây họ gọi cô gái xinh đẹp sống trong khu biệt thự kia là “Tinh tiêu thư!”

Hóa ra, đêm hôm đó, cái tên mà hần kêu lên không phải là tên của cô.

.....

Lôi Ân phục hồi rất nhanh. Vết thương ở ngực chỉ trong nửa thang đã lành, chỉ là nhiều thêm một vết sẹo.

Đêm nay, một bầu không khí u ám bao trùm lên cả khu biệt thự, Lôi Ân vừa nổi trận lôi đình với tất cả người hầu, bởi vì Sơ Tinh bị thương, ngón tay không cẩn thận bị gai hoa đâm vào, bị mất vài giọt máu.

Sơ Tinh bị chứng thiếu máu, mà nhóm máu của cô lại cực kỳ hiếm. Dù chỉ là mất một giọt máu thôi, Lôi Ân hần cũng cảm thấy đau lòng. Mấy năm nay, hần đã dốc sức tìm kiếm, mong sao sẽ tìm thấy người có nhóm máu giống cô, nhưng chẳng khác gì mò kim đáy biển.

“Một đám vô dụng! Tra Lý!” Hần một cước đá mạnh vào người làm vườn, Tra Lý lập tức dẫn bọn họ đi. Ngày hôm sau, cả một vườn hóm mới khai hoa đã bị nhổ bỏ hết, ngay cả người làm vườn cũng không rõ tung tích.

Hần ra lệnh, trong trang viên từ giờ tuyệt đối không được trồng loài hoa này có gai, thậm chí ngay cả ở trong phòng của hần, cho tới bây giờ cũng không có bất cứ vật kim loại sắc nhọn nào. Hần sợ chúng vô tình khiến Sơ Tinh bị thương, càng sợ việc cô bị chảy máu.

“Tinh tiêu thư, điện hạ đối con thật tốt!” Một người phụ nữ trung niên ở bên cạnh Sơ Tinh nói nhỏ. Người phụ nữ này cũng là người mà Lôi Ân rất tôn trọng, đồng thời cũng là tình nhân của cha nuôi hần, không những thế trước kia còn là chị em tốt với Mộ Linh, bọn họ đều kêu bà là: “Vân di”.

“Vân di, con chỉ hy vọng có thể mạnh khỏe sống đến lúc được làm cô dâu của anh ấy! Mong bản thân không phải là gánh nặng của anh ấy!” Cô không có mẹ, Vân di giống như mẹ của cô, từ tận đáy lòng cô rất yêu quý bà.

Hần đã mang trên lưng quá nhiều món nợ máu. Cô không một một ngày kia, bản thân mình lại trở thành một trong những gánh nặng để người khác lợi dụng khống chế hần.

Chương 55: Sơ tình và tình không

Thế giới của Sơ Tình, tất cả đều là Lôi Ân, và ngược lại, trong vương quốc của hắn cũng có mình cô là người duy nhất hắn quan tâm.

Bên ngoài có biết bao nhiêu người muốn lấy mạng hắn, nhưng hắn lại luôn luôn ưu tiên bảo vệ cô. Từ khi cô- Sơ Tình có nhận thức về thế giới, lần đầu tiên thấy hắn, cô đã yêu hắn rồi.

“Con gái ngoan, ngày đó nhất định sẽ tới! Vân di cũng mong ngày hai đứa thành kết hôn, con đàn cháu đống!” Cốc Vân nhẹ nhàng vuốt ve những sợi tóc của Sơ Tình. Bà là người mong hai đứa trẻ này nhanh chóng kết hôn hơn bất cứ ai.

Không ai biết, năm đó Mộ Linh đã sinh đôi- hai đứa bé gái.

.....

Tình Không ghé vào bệ cửa sổ, nhìn trang viên mới hôm qua còn là hoa hồng chỉ trong một đêm đã biến thành thùy tiên màu tím, cô nhẹ nhàng nở nụ cười.

Có chút buồn, có chút tự giễu.

Mộ Tình Không, mày còn ảo tưởng cái gì nữa?

Lôi Ân giận dữ vì người yêu của hắn, có thể vì cô ta mà đòi vườn, có thể giết người..... Hắn rốt cuộc yêu chiều cô gái đó đến mức nào?

Dưới chân đột nhiên có một đám lông xù xù xuất hiện, không quá đen, nó liếm chân cô, tựa hồ như muốn an ủi.

“Mark?” Tình Không đột nhiên mừng rỡ từ đầu nhìn nó. Ở Trung Quốc, nghe nói loài chó Tăng Ngao này có linh tính, cô rất thích. Nó trung thành với chủ nhân, hơn thế nữa từ trước đến giờ nó cũng chưa bao giờ làm cô bị thương.

Được Tình Không đáp lại, nó đứng lên” “Ngao..... ô” hai tiếng rồi nằm úp sấp bên người Tình Không. Nó cao gần bằng nửa thân người, Tình Không cúi đầu nhìn động tác của nó, nó hình như đang muốn bắt tay với cô?

“Chỉ sẽ cho cưng ăn, sau này cưng theo chỉ nhé? Chúng ta không cần phải để ý đến tên quái dân kia?” Cô mỉm cười cũng ngao ngao với nó, sờ sờ mấy chiếc móng vuốt giống như làm giao kèo, nghe nó lại kêu hai tiếng, cô vui vẻ vỗ đầu nó, “Ngao kìm, cưng ngoan hơn tên đó nhiều!”

Mark trở thành bạn của Tình Không. Nó cả ngày đều ở bên cô không rời, nơi này người hầu đối đãi với cô cũng không tốt, trừ bỏ có mấy tên đứng trông coi. Cô càng không thể bước vào khu biệt thự xa hoa kia.

Sau này cô mới biết được, khu nhà mà cô đang ở trước kia cũng từng nuôi dưỡng rất nhiều phụ nữ, nhưng không ai có thể trụ đến ba tháng!

A, vừa nghĩ đến mấy người đó, không lẽ cô cũng sẽ giống như bọn họ?

Một đêm kia, cô dẫn Mark đi tản bộ bên ngoài, nghe đám hầu gái xì xào to nhỏ với nhau. Bọn họ gọi cô là “người mới”, cô không hiểu, đến khi nhìn thấy “Tình tiểu thư” trong truyền thuyết kia, cô mới hiểu bọn họ muốn nói gì.

Vân di nói, Lôi Ân mang về đến một cô gái, Sơ Tình cũng không để ý, mặc kệ hắn có bao nhiêu phụ nữ bên cạnh, nhưng đến cuối cùng sẽ chỉ có một mình cô!

Hơn nữa, hắn trở về đã bao nhiêu ngày, hàng đêm đều nằm ở bên người cô, hắn không hề chạm đến cô gái kia!

“Không thể không cảnh giác, Sơ Tình, đi nghe nói đứa con gái kia có vài phần giống con. Muốn một người đàn ông toàn tâm toàn ý yêu mình, con nhất định phải giữ được cả trái tim lẫn thể xác của họ!”

Cốc Vân nói chuyện khiến Sơ Tình có chút đau lòng. Lôi Ân cả ngày luôn bề bộn nhiều việc, nhưng mỗi đêm đều đúng giờ trở về.

Cô nghe Tra Lý nói, hắn đang muốn mở công ty lớn ở Trung Quốc, hắn muốn đem sự nghiệp mở rộng đến Trung Quốc sao?

“Tình tiểu thư!” Mấy người hầu, vệ sĩ canh gác vừa nhìn thấy cô đều cúi chào một cách cung kính.

Khi Sơ Tình cùng Cốc Vân đi đến căn biệt thự màu tím kia, Tình Không cùng Mark đang đùa nghịch vui vẻ. Mark hình như sợ nước, cả bộ lông xù của nó hiện tại căn bản đều ướt. Tình Không đứng bên kia bờ hồ, lúm đồng tiền như hoa, cô không ngừng té nước vào người Mark, chọc nó chạy trốn chung quanh, bất ngờ không để ý dẫm sẫm vào mặt thân người yếu ớt. Sơ Tình theo quán tính mà bị rơi vào trong hồ.

“Tình tiểu thư –” Tiếng hô thất thanh vang lên từ hướng ngược lại, Tình Không theo bản năng xoay người nhìn, một gương mặt hiện ra....

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Ai giống ai

Cô đứng trong hồ, một mảng nước bị bắn ra ngoài, nhìn về phương hướng kia, Sơ Tình đã được đám người bảo vệ nâng dậy, nhưng trên người thì bắn đầy bùn nước, bộ dạng chật vật.

Mark hình như cũng hiểu nó vừa làm sai chuyện gì, cúi đầu bỏ qua một bên.

Đợi khi Tình Không đi đến trước mặt đám người bọn họ, Cốc Vân giờ tay lên, giống như lấy hết sức tát cô một cái. Tình Không không ngờ lại bị người ta đánh. Đầu cô nghiêng hẳn sang một bên. Khi khuôn mặt xinh đẹp của cô hiện ra hoàn toàn trước mặt tất cả mọi người, Sơ Tình nhìn khuôn mặt đó cũng không khỏi ngạc nhiên vài phần.

“Vì sao lại đánh tôi?” Tình Không bụm mặt, nhìn về phía người đàn bà trung niên bộ dạng có phần kích động kia. Cô tuy rằng không phải là một cô gái tự phụ, nhưng từ nhỏ đến lớn, Hắc Ngán Thánh không nở làm tổn thương cô dù chỉ là một sợi tóc, cô cũng là bảo bối trong tay mọi người.

“Sức sinh không hiểu chuyện, cô cũng không hiểu sao? Làm Tình tiểu thư bị thương, hậu quả cô chịu nổi chứ?” Cốc Vân nhìn Tình Không, đôi mắt thanh lệ không ai bằng kia khiến bà có phần kinh ngạc, nhưng rất nhanh lại khôi phục về bình tĩnh ban đầu.

“A.....” Tình Không một thân quần áo màu tím, thước tha đứng trước mặt đám người. Cô nhìn khuôn mặt của Sơ Tình, cuối cùng cũng hiểu được lý do vì sao mình lại ở đây.

Dưới ánh mắt đầy kinh ngạc của tất cả mọi người, Tình Không đột nhiên bước lên, làm một hành động khiến người ta vô cùng khó hiểu.

Cô cư nhiên lại đẩy Sơ Tình vào hắn trong hồ nước!

“Thấy rõ ràng chưa? Hiện tại mới là do tôi làm, một cái tát vừa rồi coi như không oan!” Về mặt cô thanh tao, bình tĩnh, thái độ như bất chấp hậu quả có thể xảy ra.

“Các người đang làm cái gì?” Một giọng nam sắc bén từ phía sau vang lên, tiếp đó là tiếng bước chân nhẹ nhàng tiến tới. Tình Không vừa mới chỉ cảm nhận được một dáng người to cao lướt qua cô, Lôi Ân đã ôm Sơ Tình một thân đang ướt sũng vào lòng.

Áo sơ mi trắng tươm trên người hắn vì đó mà nhanh chóng nhiễm bẩn, nhưng hắn hoàn toàn không để ý.

“Điện hạ!” Tất cả mọi người đều cúi đầu, chỉ có Tình Không cao ngạo đứng đầu, về mặt nhìn hắn không chút kinh sợ.

“Là cô đẩy cô ấy?” Cách xa vài bước, con người lãnh liệt của hắn nhìn cô, Tình Không chớp đôi mắt trong suốt đáp trả: “Đúng, là tôi đẩy!”

Cô nhìn thấy được lửa giận trong mắt hắn. Tình Không nhìn canh tay hắn giờ lên, ánh mắt trừng to. Hắn cũng muốn đánh mình sao?

Nhưng mà, bàn tay hắn không hạ xuống, bởi vì nó đã bị người trong lòng hắn giữ lại.

“King, dừng!”

.....

“Cô ấy không cố ý!”

Sơ Tinh nói đỡ cho cô. Tinh Không chuyên chú nhìn đôi đồng tử to tròn nhu nhược kia, bộ dạng như vậy phải chăng tất cả đàn ông đều không nở cựa tuyệt?

“Tinh tiểu thư.....” Cốc Văn hỏi phản đối, Sơ Tinh lại dùng ánh mắt an ủi nhìn về phía bà, lát sau nhìn về phía Tinh Không, rồi nói với người đàn ông đang ôm mình: “Cô rất giống em!”

“Ừ!” Lôi Ân cúi đầu lên tiếng, càng ôm sát lấy Sơ Tinh, sau đó lại nghe thấy cô gái nói: “Đừng trừng phạt cô ấy có được không?”

“Được!” Hần không hề do dự, đồng ý với cô ngay.

“Quần áo em bẩn rồi, muốn trở về thay....” Sơ Tinh nũng nịu như con mèo nhỏ trong lòng Lôi Ân. Tiếp đó, chỉ nghe thấy tiếng Lôi Ân nhẹ nhàng đáp lại: “Được, anh giúp em!”

Đám người tản ra, khi chỉ còn lại Tinh Không cùng Mark, cô ngồi xồm xuống, hai tay ôm lấy đầu gối của mình, cười có chút tự giễu.

Nàng chưa từng nghe thấy hần nói chuyện một cách cẩn trọng nhẹ nhàng như vậy. Trước kia....

“Mộ Tinh Không, khuôn mặt này của cô, tôi rất thích!”

“Mộ Tinh Không, cô tốt nhất nên cố gắng giữ gìn khuôn mặt này. Nếu chẳng may nó bị thương hoặc bị hủy, tôi sẽ bóp chết cô!”

“.....”

“Sự thực.....

Sự thực...sự thực....hóa ra bọn cô rất giống nhau.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 57: Tôi không phải cô ta

Tinh Không đứng ở bên ngoài suốt một đêm, bóng dáng quật cường của cô kéo dài dưới ánh trăng. Cô nhìn cả một hồ nước tươi đẹp lúc trước giờ bị biến thành bình địa, tro bụi một mảnh.

Mark ghé đầu vào chân cô, thỉnh thoảng dùng bộ lông của nó cọ cọ vào người cô, Tinh Không cảm thấy cả người lạnh như băng, cô ôm Mark, từ lúc trời tối đến khi bình minh, ánh mắt của cô chỉ nhìn theo một hướng duy nhất.

Hai khu biệt thự cách nhau không xa, có ánh đèn sáng chiếu căn phòng lầu hai ở khu biệt thự kia, cô nhìn đến đó mất, nhìn đến nản lòng.

Nằm trên giường, dưới chân là một mảnh ẩm ướt, đó là do cô xối qua nước lạnh trong phòng tắm, hiện tại cô cũng không muốn ăn bất cứ thứ gì, bữa tối cứ để đó.

Cô nói với chính mình sẽ chẳng sao cả, chỉ cần cô tuyệt thực không chết, nhất định sẽ rời được khỏi chốn này.

Hần rốt cuộc không trừng phạt cô, nhưng Mark không may mắn như vậy. Tinh Không đã năm ngày không nhìn thấy mark, cô biết hần nhất định đã làm gì với nó.

Đầu cô chút choáng váng, Tinh Không với mấy viên thuốc bọn họ cho, không uống nước mà trực tiếp nuốt. Lúc nửa đêm, bụng cô đau đớn vô cùng, gắng gượng đến gần sáng cô mới hạ sốt, nhưng lúc này lại phát hiện ra phía dưới có chút máu. Chẳng quan tâm, MC của cô còn chưa đến, chắc chẳng có gì quan trọng.

Dừng xe trước khu biệt thự, Lôi Ân đã ngã ngà men say, Dịch Hần đi hần đi, lại bị hần hung hăng đẩy ra.

Tất cả mọi người kính hần, sợ hần, nhưng là cái kia nữ nhân, ngày đó dùng quật cường ánh mắt trừng mắt hần khi, lại ở hần trong đầu như thể nào cũng huy không đi.

“Điện hạ, Sơ Tinh tiểu thư còn tại chỗ cậu.....” Dịch Hần nhìn bước chân loạn xạ của hần, cũng không dám bước lên đỡ.

Nhưng hướng mà hần đang đi không phải là đến khu biệt thự chính....

Tinh Không đang ngủ say, lại bị một luồng nhiệt nóng bỏng làm cho tỉnh lại. Một bóng đen đè lên người cô, rất nặng, rất khó chịu. Mũi vừa cảm nhận được mùi rượu, cô theo bản năng định hô lên, nhưng miệng đã bị một bờ môi phủ lên.

“Buồng ra!” Trong bóng đêm, cô ngửi được mùi hơi thở của kẻ đó, lại càng thêm gầy gù.

“Tôi muốn em....” Hần cúi đầu, nói nhỏ. Trong màn đêm, giọng nói của hần càng thêm phần mỉa mai.

“Lôi Ân, anh cứ đi!” Tinh Không liếc chết chổng cựa, hai tay bị hần tóm lấy, ché ngự trên đỉnh đầu. Chân hần thì mạnh mẽ tách hai đầu gối của cô ra, hơi thở của hần mỗi lúc một dồn dập.

Bỗng nhiên lại nghe hần nói, “Không phải em đã nói sẽ cam tâm tình nguyện cho tôi sao?”

Đôi con ngươi hổ phách rực sáng trong bóng tối, Tinh Không lại cảm thấy choáng váng vô cùng.

Dần dần, cô không hề gầy gù, mà nhắm hai mắt lại, tùy ý để cho hần hôn tự do lên trán, lên mắt, lên miệng, ngực cô cũng bắt đầu có cảm giác hơi đau...

Mùi rượu ngập tràn hòa lẫn cùng mùi hương của hần, lúc này cô lại nghe từ miệng hần nhẹ nhàng gọi tên: “Tinh.....”

“Đừng có gọi tôi như vậy, tôi không phải cô ta!” Cô tuyệt vọng, muốn cựa tuyệt lại bị hần mạnh mẽ giữ lấy một lần nữa. Cảm bị ngón tay thô lẹ của hần giữ chặt, sau đó hần nói, “Tôi biết, Tinh Không!”

Hần dùng giọng nói ôn nhu gọi tên cô, Tinh Không mơ hồ muốn rơi lệ.

Nếu hần không say thì người đang say chính là cô!

Hần chậm rãi hôn khắp khuôn mặt cô, bàn tay từ lần mở xuống bụng cô, thuần thực xé bỏ váy ngủ của cô, sau đó mạnh mẽ xâm nhập –

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 58: Hai cái tát

“Á –” Cô đau đến thét lên, cổ duyên dáng cong lên theo động tác vội mau của hần. Mọi cảm giác của Tinh Không lúc này giống như con nghiện ma túy, chỉ thấy đau, rồi lại thấy khoái cảm.

Hần thì lại giống như mất mát, trong mắt bị kín lửa giận. Ngọn lửa đó tươi giống như muốn thiêu chết cô ngay lập tức.

Tinh Không không biết đêm nay cô sẽ phải chịu đựng những gì, cô chỉ nghĩ cả đời này cũng không quên được dấu ấn người đàn ông này khắc trên người cô!

“Đề tiện!” Hần phẫn nộ tát cô một cái. Tinh Không ngồi dậy, dùng sức đẩy hần ra, cô theo ánh mắt hần mà nhìn xuống dưới hạ thân mình, đột nhiên liến hiếu được.

Cô không có lạc hồng!

“Còn nói cô không phải là đàn bà của Hắc Ngân Thánh? Mộ Tinh Không, cô dám gạt tôi?” Một bàn tay của hần siết chặt lấy cổ cô, hung tàn như vậy, Tinh Không thậm chí cho rằng, ngay sau đó, hần sẽ bóp chết mình.

“Khụ, khụ.....”Đôi mắt cô vẫn mở to, nhưng ngay cả một câu giải thích cũng không nói, một câu cầu xin tha thứ cũng không.

Lần đầu tiên của cô, chính cô cũng không hiểu tại sao không có máu!

Cô sực nhớ ra mấy viên thuốc lúc trước, sau đó phía dưới chân cô xuất huyết, đột nhiên hiểu rõ, hóa ra mấy viên thuốc kia có vấn đề.

Cô vô lực cười. Cô nghĩ, bây giờ cô giải thích, hẳn cũng sẽ không tin!

Hắn khắt phích, chỉ chạm vào xù nữ!

Hiện tại, trong lòng Tinh Không dâng lên một khoái cảm như vừa trải được thù, cô cứ như vậy mà ngao mạn nhìn hắn, khoe miệng hơi hơi cong lên, giống như cười nhạo hắn.

Ở Trung Quốc thời điểm, Hàn Húc muốn kiểm thân cho cô, lại bị hắn ngăn cản. Hắn nghĩ, bắt thấy mọi việc đều nằm trong lòng bàn tay của hắn, nhưng Mộ Tinh Không là một ngoại lệ!

“Vì sao không nói lời nào? Mộ Tinh Không, đồ dân bà đề tiện này!”

Tinh Không bị trúng hai bàn tay của hắn, rất đau, thật sự rất đau, nhưng là vì sao trong lòng càng đau hơn?

“Lôi Ân, tôi chỉ nói một lần, không phải anh ấy, cũng không có bắt cứ người nào!” Hắn yêu chiều Sơ Tinh bao nhiêu, Hắc Ngán Thánh còn thương cô hơn gấp nhiều lần! Cô ở trong mắt Hắc Ngán Thánh giống như tiên nữ thanh khiết, ngay cả lúc hôn cô, hắn cũng không dám thô lỗ!

“Đến bây giờ còn muốn gạt tôi?” Hắn bứt ra khỏi cô, giống như dụng phải thứ nhớ bản, ánh mắt ghét bỏ của hắn khiến Tinh Không cắt tiếng cười to.

Quả nhiên, hắn vẫn không tin nàg!

“Nếu ghét bỏ tôi, vậy thả tôi đi đi.....” Cô một lần nữa lại ngã xuống giường, thân thể trắng nõn phủ kín những dấu hôn, hai má đỏ lên vì cái tát vừa rồi. Tất cả đều là kiệt tác của hắn-

“Thả cô đi! Cô quá ngây thơ rồi!” Lôi Ân xoay người xuống giường, mặc lại quần dài, ánh mắt hắn không hề liếc nhìn cô một cái.

“Mộ Tinh Không, tôi sẽ cho cô biết lừa tôi sẽ có kết cục như thế nào!”

Cửa bị hắn thô lỗ đóng sầm, Tinh Không lật thân thể đau nhức đi vào phòng tắm. Nước lạnh xối xả từ vòi hoa sen cuối cùng cũng khiến cô tỉnh táo trở lại.

Chỉ lúc cô đi ra, trong phòng đã có sẵn một phụ nữ đứng đợi, đó chính là người đã cho thuốc Tinh Không lúc trước.

“Đừng nghĩ rằng lên giường với điện hạ một bên thì có thể biến thành phượng hoàng, nơi này vĩnh viễn là của Tinh tiểu thư!” Toa Lệnh cầm trong tay vài viên thuốc nhỏ, đưa tới Tinh Không trước mặt khi, nàng biết lần này được là Lôi Ân làm cho người ta cấp năng ăn.

Cô không chút do dự mà nhận lấy luôn, nuốt luôn cả một tá thuốc tránh thai vào bụng.

Hắn chê cô bẩn ư? Người nên chán ghét phải là cô mới đúng.

Lôi Ân từ phòng Tinh Không về thẳng công ty. Cả một ngày, tổng công ty bị bao phủ bởi một bầu không khí khẩn trương nặng nề khiến ai ai cũng không dám thở mạnh.

Tập đoàn của gia tộc Áo Lai Đặc là hắn được kế tục từ cha, còn vị trí đứng đầu Mafia hiện nay là do cha nuôi của hắn- Tà Sâm truyền lại.

Hắn tung hoành hai giới tặc bạch, có thể ngồi trên vị trí như ngay hôm nay cũng là do hắn dùng máu để đánh đổi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quái Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 59: Làm người hầu

Hắn luôn luôn che giấu rất tốt, thậm chí không dễ dàng tức giận, nhưng hôm nay, không khí trong văn phòng ngay cả Dịch Hân và Tra Lý cũng cảm giác được mây đen bao phủ.

Lúc Hàn Húc tới, cũng cảm nhận được sự bất thường, văn phòng tổng tài không ai dám đến gần, hắn nhìn phía hai tôn thần đứng cửa, “Điện hạ làm sao vậy? Ai chọc cậu ta phát hỏa sao?”

“Không biết!” Tra Lý ôn hoà trầm miệng một lời, Lôi Ân tới hôm qua không về chỗ Sơ Tinh tiểu thư, mà qua đêm ở phòng Tinh Không.

Hàn Húc cười cười gạt đầu hiểu chuyện, sau đó sờ sờ cằm nói, “Cô gái kia xem ra sức ảnh hưởng còn lớn hơn cả Tinh tiểu thư của chúng ta!”

Dịch Hân cùng Tra Lý ẩn ý nhìn Hàn Húc một cái, sau đó lại là không nói câu gì.

Hàn Húc vô vị nhún vai, tựa hồ đã quá quen với hai kẻ kiêu lời như vang này.

Tinh Không mệt mỏi một ngày, vừa đói vừa khát, tới hôm qua ép buộc cả đêm, Lôi Ân biến thái này lại còn ngược đãi cô.

Hiện tại, cô mặc bộ quần áo màu trắng giống như những người hầu ở đây, cũng cùng là một khu biệt thự, không những thế người cô phải hầu hạ chính là Sơ Tinh!

Bàn tay búp măng trắng nõn chưa từng làm qua một việc nặng nào, nhưng nguyên cả một ngày hôm nay, nó đã phải lau nhà, rửa bát, giặt quần áo.... Đầu ngón tay cô bị nước ăn hoàn toàn, nhấm nhum khó coi. Di Văn là quản gia của nơi này, bà ta không thích Tinh Không, cho nên mới tìm cách ngược đãi cô!

Sơ Tinh cả ngày nay đều rầu rĩ không vui, bởi vì cô ta đều ở trong phòng không hề bước chân ra khỏi cửa, cho nên Tinh Không cũng không nhìn thấy Sơ Tinh.

“Con bé ngốc này, sao lại thờ dài như vậy?” Cốc Văn vừa hung hăng dạy dỗ Tinh Không một trận, cũng coi như xả được tức giận trong lòng.

“Vân đi, anh ấy nói dối con.....” Tối hôm qua, hắn rõ ràng trở về, nhưng hắn lại lừa cô.

Trước kia, chẳng sợ hắn có qua đêm với phụ nữ nào ở ngoài, cũng cũng không giấu diếm cô, nhưng vì sao, hắn vì Mộ Tinh Không mà lừa cô?

Lần đầu tiên cô nhìn thấy Tinh Không, cô cảm giác cô gái này không giống với những người khác. Cô không cảm thấy ghét, chỉ là không thích Lôi Ân thân mật với cô ấy.

“Con ngoan, Vân đi nói như thế nào tới, người chính là rất yên tâm hắn, không thể cấp khác gì nữ nhân cơ hội biết không?”

“Vân đi sẽ giúp con, điện hạ cậu ấy chỉ có thể là của con thôi!” Trong mắt Cốc Văn hiện lên tia ngoan độc, Sơ Tinh rất đơn thuần, có một số việc cần bà cần phải giúp nó.

Trong đầu Sơ Tinh hiện lên khuôn mặt có nhiều phần giống mình của Tinh Không, cô thật sự không đành lòng.

“Bà già quái dân, chỉ gọi sai người, chờ tới rồi khỏi nơi này nhất định sẽ nói với anh hai, cho bà một bài học!” Tinh Không chống nạnh, không khí tăng hằm có phản hồi ngọt ngọt. Nơi này kỳ thực chính là một hầm rượu, mùi rượu nho vẫn còn phảng phất xung quanh. khắp nơi đều là bụi và mạng nhện, cho nên Cốc Văn mới bắt cô xuống đây quét tước.

Cô oán hận nghĩ, càng phát ra Hắc Ngán Thánh đối với cô tốt như thế nào, một chút khổ cũng không để cô phải chịu.

Toa Lệnh nhìn cô vào trong hầm rồi ở phía sau lặng lẽ khóa cửa, Tinh Không hồn nhiên không hề biết mình đã bị nhốt.

Tia sáng cuối cùng dần dần biến mất, Tinh Không có điều gì đó không đúng, chờ đến khi cửa hoàn toàn bị khóa lại, cô mới giật mình.

“Mở cửa! Tôi còn ở trong.....”

“Shit! Các người có ý muốn hại tôi đúng không?” Tinh Không tức giận dùng chân mạnh vào cửa. Cửa làm bằng sắt bột đồng, bên ngoài thậm chí còn không nghe được động tĩnh từ bên trong, bốn phía cũng không có cửa sổ, Tinh Không ôm chặt

thân mình ngồi tựa vào cửa. Trong này thật sự rất lạnh, thân thể của cô bắt đầu đau.

“Vân đi.....” Toa Lẽ đem chìa khóa giao cho Cốc Vân, bà gạt gạt đầu, kim đồng hồ vừa điểm 7 giờ cũng đồng thời nghe thấy tiếng mọi người bên ngoài lao xao, “Điện hạ đã trở lại!”

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Kỳ hạn là bao lâu?

Lôi Ân nghe nói Sơ Tinh một ngày không ra khỏi cửa, cũng không ăn gì, hắn tùy tay cời tẩy trang nhanh chóng lên lầu.

Giường lớn, thân hình kiều nhỏ cuộn tròn nơi đó, tư thế như vậy rất giống Mộ Tinh Không. Lôi Ân lập tức xoa tan hình bóng cô trong đầu, ôn nhu tiêu sái đi đến hôn lên trán Sơ Tinh,“Làm sao vậy? Không thoải mái sao?”

“Kính, anh yêu em sao?” Sơ Tinh đột nhiên cảm thấy thực bất an, hắn sùng nịnh cô giống như chuyện bình thường trời xanh mây trắng, nhưng mà hắn chưa bao giờ nói yêu cô.

“Bảo bối, I love you!” Con người hồ phách của Lôi Ân chăm chú nhìn cô, nhìn đến khi cô nở nụ cười đáp lại hắn, hắn vươn tay, ôm cô vào lòng,“Vân đi nói em chưa ăn gì phải không? Chúng ta cùng anh nhé,?”

“Ừm!” Cô đặt tay lên ngực hắn, nghe nhịp đập của tim hắn mới cảm thấy an tâm trở lại.

Hắn ôm cô xuống lầu, bàn ăn lớn như vậy bày đủ loại món ăn thượng hạng. Sơ Tinh thích đồ ăn Trung Quốc, nhưng Lôi Ân lại thích đồ tây cho nên hắn nhân nhượng cô

Khẩu vị của cô không tốt, hơn mười vị đầu bếp mỗi ngày đều biến đổi lại làm ra vô số món ăn đa dạng và bổ dưỡng. Ở nơi này, tất cả mọi người đều có chung một suy nghĩ, đó chính là làm cho Tinh tiểu thư vui vẻ!

Lôi Ân lướt mắt nhìn nhanh trong đám người hầu, không thấy Tinh Không, hắn tựa hồ có chút phiền chán

Nhưng rất nhanh, sự chú ý của hắn lại tập trung về phía Sơ Tinh.

Tinh Không miệng khô lưỡi nóng, đầu choáng váng, ngay cả mắt cũng không mở ra được. Cô không biết mình đã ngồi ở đây bao nhiêu lâu, chân tê rần, toàn thân cô không có chút sức lực, ngay cả tri hô cũng không thể.

Nếu không ai mở cửa, có phải hay không cô sẽ chết ở chỗ này?

Trong mắt cô chút ê ẩm, nhưng cô không khóc.....

Không biết qua bao lâu, Dịch Hàn từ trong thư phòng của Lôi Ân đi ra, trực tiếp đến biệt thự, xuống hầm rượu cũ. Vừa mới mở cửa, thân thể Tinh Không đã mềm nhũn ngã vào lòng hắn.

“Băng... son, là... anh!” Tinh Không còn có thể thấy rõ người tới, trừng mắt nhìn, trước mắt mặt tựa hồ lại mơ hồ, cô hơi hơi nghẹn ngào nói,“Tôi còn tưởng, nếu người thả tôi ra là Lôi Ân..., tôi nhất định sẽ không hận anh ta nữa..., nhưng... không phải anh ta..., lại là anh.....”

“Tôi khát quá, cho tôi cốc nước được không....., cũng... đói...đau đầu,....tay đau....., người cũng đau.....”

Cảm nhận được sự không bình thường trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Tinh Không, Dịch Hàn vận năm năm mặt lạnh không đổi tự nhiên có phản kích động.

“Mộ tiểu thư!” Hắn thấp giọng gọi, rồi ôm thân thể lạnh như băng của cô ra khỏi tầng hầm.

Cô rốt cuộc bị nhốt tại nơi này bao lâu? Độ ẩm thấp như vậy, cô gầy yếu như thế làm sao mà chống đỡ nổi?

Hắn trực tiếp ôm Tinh Không vào biệt thự, phòng ngủ của người hầu đều ở lầu một, hơn nữa còn là hai người một gian, Dịch Hàn khẩn trương nhưng cũng ôm cô rất cẩn thận. Đột nhiên một bóng đen xuất hiện chắn ngang hắn,“Ai cho phép cậu ôm cô ta?”

“Điện hạ!” Dịch Hàn ngừng đầu, nhìn khuôn mặt thâm trầm như giếng tố tháng sáu hiện ra của Lôi Ân.

Tinh Không bị hắn thô lỗ kéo ra từ trong lòng Dịch Hàn, mắt hắn sáng như đuốc nhìn chăm chăm vào gương mặt nhỏ nhắn trắng bệch kia, “Mộ Tinh Không, cô còn muốn giả chết trước mặt tôi sao?”

Hắn dùng lực lay mạnh thân thể cô, cô nhắm mắt lại, không có nửa điểm phản ánh.

“Điện hạ, gọi bác sĩ Hân đến khám cho cô ấy đi! Cô ấy hình như ngất thật rồi!” Dịch Hàn vẫn ánh mắt lạnh lùng nhưng lo lắng, nghe vậy Lôi Ân bốc hỏa,“Dịch Hàn, đừng quên thân phận của cậu!”

Da đầu Tinh Không bị nhéo đau, đột nhiên bị tát một thau nước lạnh khiến cô tỉnh lại, thân thể phát run.

“Có như vậy mà đã không chịu nổi sao? Mộ Tinh Không, hạ đẳng bà đề tiện như cô chỉ đáng làm những chuyện hạ lưu như vậy thôi! Đừng quên, cô còn là sủng vật của tôi!”

Giọng nói của hắn so với nước mùa đông còn lạnh hơn, Tinh Không thế ngã trên sàn nhà lạnh băng, cả người ướt lạnh, cô liều chết cần mỗi, chậm rãi ngừng đầu nhìn hắn,“Nếu vậy... kỳ hạn...là bao lâu?”

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Tâm tư liên thông

Hắn từ trên cao nhìn xuống gương mặt tiểu tuyết của Tinh Không, đôi mắt vẫn lạnh lùng không chút xao động.“Tôi muốn đến ngày nào thì chính là ngày đó! Hoặc giả, đó chính là ngày chết của cô!” Hắn gằn từng chữ, không chút cảm tình, giống như lưỡi dao đâm từ từ vào lòng cô.

Ngực cô đau không chịu nổi, ngón tay rất đau, nhưng cô vẫn thẳng thắn đáp trả,“Lôi Ân, anh còn nhớ khi chúng ta cùng lạc trong rừng. Anh đã từng hứa sẽ đáp ứng một yêu cầu của tôi.....”

“Trừ bỏ việc thả cô đi, cô có yêu cầu gì tôi cũng sẽ đáp ứng!” Hắn dường như liếc mắt cũng đọc thấu tâm can cô, tia hi vọng cuối cùng của Tinh Không cũng bị hắn phá vỡ. Cô vô lực cúi đầu, Lôi Ân khinh miệt nhìn cô một cái, xoay người đi lên lầu.

Không thể không nói, trong biệt thự xinh đẹp thì ngay cả phòng ngủ của người hầu cũng rất sạch sẽ thoáng mát, Tinh Không một chút khí lực cũng chẳng còn, nằm vào giường lén ngủ. Ở cùng với Tinh Không cũng là một cô gái phương Đông, cô gái đó khá tốt, mang đồ ăn đến cho Tinh Không, nhưng hiện tại cô cũng chẳng muốn ăn gì.

“Tôi trước giờ chưa từng nhìn thấy chị! Sao định hạ lại đưa chị về đây? Khuôn mặt của chị với Tinh tiểu thư thật là...” Định Na nhìn khuôn mặt Tinh Không, cảm giác được cô gái trước mắt toát ra khí chất cao quý, nhìn thế nào cũng không giống người hầu.

“Đừng so sánh tôi với cô ta! Tôi là tôi, cô ta là cô ta..!” Tinh Không nghe mà phiền chán, ôm lỗ tai, có phần tức giận mà lên tiếng quát lớn với cô gái.

Hình như bị bộ dạng của cô dọa đến, Định Na không nói nữa, tắt đèn rồi nằm ngủ trên chiếc giường còn lại.

Sơ Tinh đã ngủ. Lúc Cốc Vân từ trong phòng Sơ Tinh đi ra, Dịch Hàn đột nhiên đứng trước mặt bà chặn lại.

Bởi vì Lôi Ân kính trọng người đàn bà này, cho nên ở đây ai nấy cũng kiêng nể bà ta vài phần.

“Mộ tiểu thư là người của điện hạ, Vân đi, đi tốt nhất đừng động đến cô ấy!”

Dịch Hàn lạnh lùng nói, trong giọng nói mang theo vài phần cảnh cáo, đôi lại là Lôi Ân, hắn cũng sẽ không cho phép có người làm khó dễ Tinh Không.

“Điện hạ giao cô ta cho tôi, tôi có quyền giao huấn cô ta! Sao? Chẳng lẽ tôi không thể quản một người hầu được ư?” Cốc Vân phản đối nói.

“Cô ấy không phải người hầu!” Dịch Hân khẳng định, sau đó lại thâm sâu thâm nhìn thoáng qua Cố Văn, nhắc chân rời đi.

Mặc cho ai đều nhìn ra được, Lôi Ân không thích Tinh Không, Văn đi cũng không thích Tinh Không, cho nên không ai dám thân cận với cô.

Tay Tinh Không bị nước ăn vẫn còn đau, khẽ chạm vào vật gì là lại thấy đau. Nhưng hiện tại cô không thể không hái hoa làm pha trà, bởi vì Sơ Tinh sáng sớm mỗi ngày đều phải uống một ly, nghe nói thân thể của cô ta không tốt.

Đóa hoa màu trắng được cô cẩn thận hái từ trên cành xuống, từng cánh được ngắt rời ra, sau đó ngâm trong nước, đợi hãm với nước trà.

Nghe nói, Lôi Ân vì cô gái kia mà tìm kiếm loài cây này, nó được trồng sau núi già, mỗi ngày đều ra hoa để cho người ta pha trà uống.

Tinh Không tới nơi này nhiều ngày như vậy, nghe nhiều nhất chính là Lôi Ân yêu chiều Sơ Tinh như thế nào.

Trăm yêu ngàn sủng, cũng bắt quá cũng là như thế.....

Tinh Không cảm thấy đôi bàn tay kia không còn là của cô nữa, chen nước sôi nóng bỏng giống như bàn là ủi trên tay cô, khi cô đến phòng Sơ Tinh, Lôi Ân đã không còn ở đó nữa.

Nhìn Tinh Không, Sơ Tinh cũng có chút giật mình. Khi nhìn thấy chén trà nóng trong tay Tinh Không, cô vội vàng tiếp nhận, Tinh Không theo đó cũng nhẹ buông tay, Sơ Tinh không tiếp được. Những cánh hoa rơi tung tóe, nước sôi bắn lên người cả hai cô gái.

“Thực xin lỗi!” Tinh Không không ngừng xin lỗi, cô đang muốn ngồi xổm xuống nhặt mảnh vỡ của cái chén, Sơ Tinh đã vội vàng kéo tay cô kinh hô, “Tay cô bị thương?”

Nhìn thấy Tinh Không bị thương, Sơ Tinh cảm thấy ngón tay mình cũng đau đớn.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Em là em, cô ta là cô ta

Loại cảm giác này rất kỳ diệu, giống như tâm tư liên thông, như là..... Hai người bọn cô là cùng một thể.

Tinh Không lập tức rút tay mình về, cô không cùng cô gái thân thiết như vậy, lắc lắc đầu, tiếp tục thu dọn đồ hộp hỗn độn trên mặt sàn, “Tôi đi pha cho tiểu thư ly khác!”

“Không cần!”

Sơ Tinh lập tức gọi cô lại, “Tinh Không?”

Tinh Không không thích cô gái này, nhưng khi nhìn thấy cô ta thì lại không ghét nổi.

“Tay em bị đau à? Tôi kêu bác sĩ Hàn đến khám cho bạn nhé, được không?” Trong mắt cô gái hiện lên sự quan tâm, Tinh Không nhìn ánh mắt của Sơ Tinh, một cảm giác rất thân thiết tràn lên trong lòng cô.

Nhưng, rất nhanh, cô lắc đầu từ chối, “Không sao!”

Sự quật cường của Tinh Không khiến cho Sơ Tinh có chút đau lòng xen lẫn áy náy.

Lúc Lôi Ân nghe Sơ Tinh nói về Tinh Không, hiển nhiên hần hơi bất ngờ.

“Kính, anh đừng cho Tinh Không làm những công việc nặng nữa được không? Anh không nhìn thấy tay bạn ấy mới một ngày mà đã đầy vết xước, lại còn không chịu để Hàn Húc khám cho.....” Cô bủi bùi làm nũng trong lòng hần mà không hề nhận ra lúc Lôi Ân nghe đến cái tên Tinh Không thì trở nên trầm mặc.

Cô gái kia, mặc hần tra tấn nhục nhã thế nào cũng quyết không chịu cúi đầu khuất phục hần.

Một cô gái dám cả gan đùa bỡn hần, bảo hần thương tiếc cô ta sao? Nực cười!

Nghe đến khuôn mặt nhỏ nhắn xinh xắn kia của cô, hần nắm ngón tay trên cằm Sơ Tinh, mạnh mẽ hôn lên môi cô, “Không cho phép nói giúp cô ta, Sơ Tinh, em là em, cô ta là cô ta!”

Sơ Tinh nhu thuận, thiện lương... cô gái này mới là người mà hần muốn!

.....

Tinh Không vừa tỉnh lại, phát hiện bàn tay mười ngón của mình được băng bó cẩn thận, tựa hồ được bôi thuốc, cũng không còn đau như lúc trước. Cô cảm thấy kỳ quái, chẳng lẽ có người nhân lúc cô ngủ mà băng bó tay cho cô sao?

Ngoài Hàn Húc, cô không nghĩ ra được ai khác.

Mấy cô hầu gái ở đây tựa hồ rất sợ Mark nên việc cho nó ăn đương nhiên cũng đẩy qua cho Tinh Không.

Mark bị nhốt trong lồng sắt, chán nó bị thương. Lúc Tinh Không đến nhìn nó, vốn dĩ nó ủ rũ trầm mặc lại đột nhiên dựng thân mình dậy.

“Đồ vô lương tâm, ngay cả mày hần cũng không để ý. Mark, hần coi thường chúng ta, lần sau nhìn thấy hần, cần hần, hung hăng cần hần!”

Tinh Không về mặt cảm phần, tức giận nói với Mark, nó cũng phối hợp kêu lên hai tiếng. Sự tức giận trống vắng trong lòng cô cũng vui đi một nửa.

Lúc Mark bò ra, chân hình như vẫn chưa khỏi, cô muốn mời Hàn Húc đến khám cho nó, nhưng cả ngày nay hoàn toàn không thấy bóng dáng hần.

Không có người thăm hỏi, cho nên Tinh Không nhân cơ hội nói chuyện phiếm với Mark, nhưng chủ đề mà bọn họ nói đến hầu như đều liên quan đến tên vô lương tâm kia.

Chạng vạng, Tinh Không bị người kêu đi ra khu rừng rậm ở phía sau biệt viện. Cô vừa quay đầu, người vừa mới đi cùng đã không thấy tăm hơi đâu.

Đợi đến lúc mặt trời khuất núi, cô mới hiểu mình bị người ta gạt bẫy.

“Chết tiệt!” Nàng không khỏi bực tức tức lên, chung quanh cây cối xanh ngắt che khuất hoàn toàn ánh sáng mặt trời, Tinh Không khóc không ra nước mắt, nhớ tới lúc cùng Lôi Ân ở Tam Giác Vàng, bên cạnh hần đã có người con gái khác, đương nhiên sẽ không bảo vệ cô.....

“Đợi tôi ra khỏi đây, các người nhất định phải chết!” Tinh Không nghiêng rằng nghiêng lợi mắng, đi dọc về phía hướng đi lúc trước, dùng tay gạt hết đám lá cây bụi rậm. Vì không có chút ánh sáng nào cho nên phải dò dẫm bước đi.

Đột nhiên, dưới chân cô gì không ổn, Tinh Không chỉ kịp túm lấy cành lá, nhưng không kịp, cô đã bị trượt chân xuống mòm đất.

Đau đớn không báo trước, Tinh Không lại cảm thấy có gì đó mềm mềm trượt trên người mình, cái miệng nó phát ra âm thanh ti ti như muốn nuốt cô vào miệng. Cô bị rơi xuống...hang rắm?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63: Ôm ấp

Tinh Không muốn động mà không dám động, thậm chí ngay cả thở cũng không dám, âm thanh dị hợp kia khủng bố bên tai khiến cô càng thêm sợ hãi, hơn nữa cô còn cảm nhận được chúng đang tiến dần về phía cô.

Cô muốn kêu cứu, muốn chạy trốn, nhưng không ai đến giúp cô.

Cô gắt gao cắn môi, muốn xem nhẹ cảm giác ghê tởm này, nhưng cô cảm nhận được chúng đang dần chui qua quần áo cô, chạm đến da thịt...

Dịch Hàn vừa theo Lôi Ân về, Mark đột nhiên từ phía sau nhảy bổ vào hắn, gắt gao cắn ồng quần hắn, lôi hắn ra ngoài.

“Mark, buông ra!” Dịch Hàn căng tránh, nó lại cắn càng nhanh.

Lôi Ân cảm thấy lạ, quay đầu quắc mắt nhìn Dịch Hàn, Mark nức nở hai tiếng, Dịch Hàn tựa hồ hiểu được nó đang cầu xin, nhanh chóng theo nó chạy ra ngoài.

Nó mừng hẳn đến hàng rần. Dịch Hàn thực không hiểu, chỗ này là rần do Lôi Ân nuôi, vì muốn lấy mặt rần để ăn nên chúng đương nhiên không có độc.

Nhưng ngay sau đó, Dịch Hàn nghe thấy có tiếng nức nở trong hang, hẳn vội vàng buông dây thừng nhảy xuống. Quả nhiên nhìn thấy Tinh Không co rúm đang run rẩy ngồi trong góc tối, cả người lạnh lẽo như băng.

Tinh Không không biết mình thờ được như thế nào, nơi này chỉ toàn mùi và hơi lạnh của rần, lạnh lạnh rợn người ập lên da thịt của cô. Chúng không cắn cô, nhưng chỉ thế này thôi cũng đủ khiến cô muốn chết ngất.

Lúc Dịch Hàn ôm Tinh Không trở về, mặt Lôi Ân đen lại.

“Một tiểu thư rơi xuống hang rần, hình như bị sợ hãi quá độ.....” Dịch Hàn chủ động đem Tinh Không đưa cho Lôi Ân. Lôi Ân cúi đầu nhìn khuôn mặt kia, trắng bệch, không có một tia huyết sắc, mỗi bất an mấp máy, thân thể không ngừng run rẩy.

Lúc hắn ôm lấy cô, lần mới bị cắn nát, móng tay cũng bị đứt gãy, đôi tay sống chết túm lấy hắn, cảm giác như người chết vờ được cọc ngầm, hắn cứ như vậy nhìn cô, trong lòng không hiểu tại sao lại đau nhói.

“Không...không...đừng cắn tôi.....”

“Anh hai....anh.....”

Lôi Ân ghé sát vào cô, nghe tiếng nức nở sợ hãi của cô, từng câu từng chữ hắn đều nhớ kỹ, đều là Hắc Ngân Thánh!

Bàn tay hắn đặt lên cổ cô, hận không thể bóp chết cô ngay lập tức!

Nhưng nhìn cô yếu ớt mê man bất lực khóc trong sợ hãi, hắn lại không đành lòng!

Lôi Ân tức giận đem Tinh Không đặt trên giường rồi nhanh chóng rời khỏi phòng, “Tra Lý, đem những người kia qua đây!”

Tinh Không thở gấp, sợ hãi mờ to mắt, trước mắt như xuất hiện ảo giác, thứ sinh vật kia trườn trên người cô. Cô lao đầu chạy vào toilet, mở ra vòi hoa sen, quần áo cũng không thoát cứ như vậy mà chà sát da thịt mình.

Đáng ghét, lúc chúng liếm lên da thịt của cô, cô sợ hãi đến mức ngay cả thét cũng không thể.

Không biết đã chà qua bao nhiêu lần, lâu đến mức da thịt trắng nõn của cô đỏ hỏn một mảng, cô vẫn không ngừng cọ rửa.

“Cô đang làm cái gì vậy?” Lôi Ân phần nộ đã vắng của thì liền nhìn thấy Tinh Không ngồi trong toilet, thân thể ướt đầm, tay không ngừng chà cọ lên người. Cô gái hoảng loạn giống như hận không thể lột bỏ cả lớp da trên người mình vậy.

“Bẩn, đáng ghét.....” Tinh Không không ngừng lặp lại, Lôi Ân đi qua, một tay ôm lấy cô, thân thể của cô lạnh như băng, không biết cô tỉnh lại đã bao lâu rồi?

“Anh hai.... em sợ.....” Năng thuận thế lôi kéo hắn quần áo, lần đầu tiên ở trước mặt hắn toát ra như vậy ưu thương cảm xúc khi, hắn mới ý thức được, nàng là thật bị dọa đến.

“Chớ sợ chớ sợ, không có việc gì, Tinh Không, tắt cả qua rồi!” Lôi Ân nâng hai gò má của cô lên, nhìn ánh mắt bình thường quật cường giờ đây giống như ánh mắt nai con sợ hãi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 64: Trở thành chị em

Lòng hắn bắt chợt nhói đau, kìm không được mà nhẹ nhàng hôn lên môi cô, vòi nước ầm ډợc bật mở, hắn ôm cô, thay cô tẩy những vết nhơ trên người.

Ngón tay thô lẹ của hắn tự do di động trên người cô, những vết tím xanh, mới có cũ có,cả những vết ứ ngằn dềm đó hắn lưu lại.

Đây là một cơ thể xinh đẹp, trẻ trung, đầy sức sống, chỉ có điều vẫn chưa hoàn toàn phát nỏ rộ.

Ngồi đến đây, ánh mắt hắn u lỉnh, bàn tay càng tăng thêm lực, mà Tinh Không một giây nhìn thấy hình xăm kia trên lưng hắn, trong mắt cô lại hiện lên sự sợ hãi, bắt đầu gầy dụa.

“*Một Tinh Không, cô luôn có bản lĩnh khiến tôi tức giận!*” Lôi Ân đẩy mạnh Tinh Không ra, nổi giận bước rời khỏi phòng.

Chỉ chớp lát, Định Na lên lầu đỡ Tinh Không từ trong bồn tắm ra, giúp Tinh Không mặc quần áo sạch sẽ rồi đỡ cô lên giường nằm.

Sáng sớm hôm sau, Tinh Khôn vừa mở mắt nhìn thấy người trước mặt, theo bản năng mà lập tức bật dậy khỏi giường. Nhưng khi đảo mắt lại thấy căn phòng tràn đầy mùi vị nam tính, phòng của Lôi Ân, cô không khỏi ngạc nhiên neho mắt nghĩ ngờ người đối diện

“*Tinh Không tiểu thư, tiểu thư đã tỉnh!*” Định Na hăm mộ nhìn khuôn mặt Tinh Không nói, “*Điện hạ tối hôm qua cũng có đến nhìn cô mấy lần!*”

Nhất thời, Tinh Không có chút rối rắm. Tối hôm qua, cô bị người ta lừa đi ra sau núi, sau đó bị đẩy xuống hang rần, hình như cô còn nhìn thấy Mark!

Bất quá, chỉ cần nghĩ lại một màn xảy ra đêm qua, Tinh Không vẫn không tránh được cảm giác ghê tởm

“*Toa Lệ thật thâm, tiểu thư không biết thế nào đâu, có ta hôm qua bị điện hạ ném vào hang rần, nghe mấy chị em khác nói, hình như bị rần cắn chết tươi.....*”

Định Na còn chưa nói xong, Tinh Không lại cảm thấy ghê rợn tăng thêm một tầng, Lôi Ân vì cô mà trừng phạt cô ta sao?

Thật sự có phần tàn nhẫn...

Khi Mark tiến đến, dụi đầu vào chân Tinh Không,côôm lấy nó, cảm động nói,“*Mark, cảm ơn mày!*”

Cô đơn độc, ở đây hình như không có ai có hảo cảm với cô, chỉ riêng Mark.

Mark rất thông minh, cọ cọ móng vuốt vào chân cô, dùng bộ lông mềm mại của mình vuốt ve cô, cùng Tinh Không tiếp xúc thân mật, hình như nó càng lúc càng thích cô hơn.

Sơ Tinh đến thăm Tinh Không, vừa nhìn đến mark, đáy mắt hiện lên sự sợ hãi.

“*Sai người rồi nó đi đi!*” Sơ Tinh sai mấy người đi cùng lời Mark ra ngoài, nó không cam lòng mà hướng về phía Sơ Tinh rống to hai tiếng, Tinh Không nhìn thấy sắc mặt cô ta càng lúc càng nhạt rồi.

“*Ngày hôm qua có phải em sợ hãi lắm không? Kinh đã trừng phạt mấy kẻ đó rồi! Tinh Không... chỉ có thể gọi em như vậy được không?*” Ánh mắt Sơ Tinh ôn nhu như nước, thân thiết nhìn Tinh Không, rồi mới nói tiếp, “*Chị cũng đã nói qua với Kinh, sau này em không cần làm việc của người hầu nữa, nhìn đôi bàn tay của em kia, lúc trước có phải bị bọn họ ức hiếp quá đáng lắm hay không?*”

Lời nói của cô gái ôn nhu dịu dàng như một ngọt, Tinh Không lại thấy đau lòng một chút, hóa ra là Sơ Tinh yêu cầu hắn...hóa ra Sơ Tinh gọi hắn là Kinh.....

“*Có tốt nhất cứ cách xa tôi một chút đi, tôi không muốn nhận sự thương hại của cô!*” Tinh Không lạnh lùng quay đầu, Cốc Vân đứng phía sau Sơ Tinh nhìn bộ dáng cao ngạo của Tinh Không đã có phần mất kiên nhẫn,“*Cô nghĩ mình là ai mà dám ăn nói với Tinh tiểu thư như vậy?*”

“*Vân đi.....*” Sơ Tinh ngăn Cốc Vân, cô nhận ra trong đáy mắt Tinh Không có vài phần bài xích, lòng cô chợt nhói đau, “*Chị không phải thương hại em. Nhìn xem, chúng ta thật giống nhau, mình trở thành chị em tốt nhé?*”

“*Tôi không có chị em!*” Tinh Không đột nhiên đánh gãy lời của Sơ Tinh, “*Tôi cũng không cần, mời cô trở về đi, tôi mệt rồi!*”

Sơ Tinh không ngờ Tinh Không lại từ chối thẳng thừng như vậy, cô có phần ụt khẩu xoay người rồi đi, chỉ thoáng nhìn qua, “*Phòng này.... Là của Kinh*”

Chương 65: Nhóm máu quý hiếm

Edit: Meimoko

Tinh Không lập tức chuyển ra khỏi phòng của hắn, cô từng nghe Định Na nói giường của hắn ngoại trừ Sơ Tinh chưa từng có ai được nằm qua.

Cô không muốn cùng Sơ Tinh chia sẻ vịnh dự đặc biệt này!

Chuẩn bị ngủ, Tinh Không mở to mắt lại nghe thấy một tiếng vang thật lớn, bóng đen ngay lập tức ngồi đối diện phía bên giường của Định Na.

“Điện hạ?” Cô gái xoa xoa mắt, nhìn Lôi Ân đột nhiên xuất hiện, có chút giật mình.

“Cút!” Mắt hắn đỏ ngầu, thò bạo nổi gân găm lên một tiếng, Định Nabị dọa vội vàng nhảy xuống giường, chạy nhanh ra ngoài, Lôi Ân đóng cửa lại rồi từng bước tiến đến phía Tinh Không.

Hắn càng đến gần, cô liền ngửi thấy mùi rượu từ trên người hắn.

“Anh bị nhảm phòng à?” Tinh Không hung hăng trừng mắt nhìn hắn, áo sơmi xộc xệch, mái tóc màu nâu hỗn độn, đôi con ngươi tinh anh như chim ưng săn mồi, bộ dạng hình như có vẻ khó chịu.

Đôi mắt màu hổ phách của hắn chăm chăm nhìn cô, sau đó cảm cô bị hắn hung hăng giữa lấy, hắn phả hơi thở của mình ra nói, “Là cô, Mộ Tinh Không!”

Thân hình cao lớn của hắn không tự chủ được mà tiến về phía Tinh Không, mạnh mẽ đè lên người cô.

“Cút ngay! Anh có biết anh đang làm gì không hả?” Tinh Không hoảng hồn tức giận, tay chân lúng túng đánh hắn, tiếp theo chỉ nhìn thấy một tiếng rẹt, quần áo của cô tan thành từng mảnh trong tay hắn, ngón tay lạnh lẽo của hắn dán lên da thịt của cô, cô cảm thấy ghê tởm chỉ muốn nồn ngay tức khắc.

“Biết, tôi muốn em, Tinh Không……” Hắn thở mạnh. Tinh Không chịu không nổi, đầu bàn trang điểm có gì cô đều ném về phía hắn.

Lôi Ân quay đầu đi, đúng lúc tránh thoát, máu nóng trong người hắn như muốn phun ra ngoài, hắn nắm lấy mái tóc dài của Tinh Không, hung hăng tát cô một cái.

“Mộ Tinh Không, nhẫn nại của tôi có mức độ, thích tôi ở trong này muốn cô, hay trước mặt người khác muốn cô đấy?”

“Anh chết đi!” Mười đầu ngón tay của cô cào cào vào mặt hắn, lại bị hắn hất ra, đẩy mạnh xuống giường, máu chảy ra từ trán cô.

“shit!” Hắn phiền chán rủa một tiếng, màu đỏ tiền điểm kìa, chết tiệt đâm mắt hắn.

Lôi Ân chẳng thèm sửa sang lại quần áo đập cửa đi ngoài, Tinh Không vuốt trán, trước mắt có chút choáng váng, vì sao, hắn không thể đối với cô tốt một chút?

.....

Cường nhiệt hôn Sơ Tinh từ môi xuống dưới xương quai xanh, giọt tác của hắn thô lỗ và vội vàng, Sơ Tinh dùng sức ôm lấy cổ hắn, lại ngửi thấy mùi phụ nữ trên người hắn.

Trên người Tinh Không luôn phảng phất mùi cỏ huân y, hiện tại, mùi hương trên người Lôi Ân chính là mùi vị này.

“Không……” Cô có chút kháng cự đẩy hắn, Lôi Ân lập tức dừng động tác, “Sơ Tinh, ngay cả em cũng muốn cự tuyệt anh sao?”

“Kính, trong lòng anh nghĩ tôi là ai, là cô ấy? Hay là em?”

Sơ Tinh chớp đôi mắt ướt át bị thương nhìn hắn, Lôi Ân ào não ôm lấy cô, ôn nhu hôn những giọt nước mắt rơi trên khuôn mặt của cô, “Thực xin lỗi bảo bối, là anh không tốt!”

“Em nghỉ ngơi đi!” Hắn hôn lên má cô, sau đó nhẹ nhàng buông ra, xoay người đi ra ngoài.

Sơ Tinh nhìn bóng dáng rời đi của hắn, mắt mắt bị kín chắn, nước mắt tuôn rơi không ngừng, hắn làm sao có thể vừa chạm vào cô gái khác rồi đến chạm vào cô?

“Tinh Không tiểu thư, có cần gọi bác sĩ Hân đến băng bó cho cô không!” Định Na đi theo Tinh Không đi vào toilet, nâng vội vàng khoát tay áo, chính là dùng nước trong đom giấm súc một chút.

“Không cần, không có gì, em đi ngủ trước đi!” Nhìn gương mặt trắng bệch của mình trong gương, cô tại sao lại có thể chặt vật thể thâm như thế này?

Cô không có nói cho bất kỳ ai, kỳ thật máu của cô cũng là máu hiếm, Tinh Không ngón tay điểm chút máu rồi viết mấy chữ trên gương — Lôi Ân!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Cô thích anh ấy sao?

Edit: Meimoko

.....

Vết cào trên mặt Lôi Ân sau mấy ngày mới liền, Sơ Tinh có thể cảm giác được hắn đang tránh né, thậm chí thủ hạ của hắn cũng nhìn ra, đó là vết thương do phụ nữ lưu lại.

Cô trong lòng thực bất an, Lôi Ân chưa từng như vậy bao giờ, điều này khiến cô lo lắng vô cùng.

Hắn thích cô, nhưng hắn đối với Tinh Không cũng rất đặc biệt!

Tinh Không sau ba ngày nghỉ ngơi, sắc mặt mới không còn tái nhợt như trước, trên trán vẫn còn bầm tím, cô thậm chí còn nghĩ rằng nếu trên trán để lại sẹo thì cô phải cô và Sơ Tinh sẽ không còn giống nhau?

Ý nghĩ này khiến cô thấy hoảng sợ, ngay cả Mark hình như cũng kháng nghị, dung vuốt cọ nhẹ lên mặt cô, dùng đầu lưỡi liếm liếm miệng vết thương của cô, Tinh Không lập tức ôm nó trên mặt đất đi một vòng, “Mark nhà chúng ta vẫn còn nhỏ, về sau nếu tao rời khỏi đây, mày cùng đi với tao nhé?”

Mark nức nở hai tiếng, xem như trả lời, Tinh Không chống cánh tay nằm ở mặt cô, Mark lại nhu thuận nằm ở bên người cô.

Bất tri bất giác, cô cứ như vậy mà thiếp đi.

Lúc tỉnh lại, trên người cô có thêm chiếc áo khoác, lúc cô đi vào biệt thự đồng thời cũng nhìn thấy Sơ Tinh đi ra.

Cốc Văn không có đi theo, Tinh Không vốn định không để ý, tránh cô gái, lại bị cô gái cầm cổ tay.

“Tinh Không, có thích Kính sao?”

“Cô hy vọng tôi trả lời như thế nào?” Tinh Không như nghe được một chuyện rất buồn cười, cô ta lo lắng như vậy hình như hơi thừa.

“Không, có không cần hiểu lắm, tôi chỉ là, chính là……” Sơ Tinh nói năng có chút lộn xộn, Tinh Không muốn đẩy cô ta ra rồi đi vào trong, “Cô yên tâm đi, tôi không thích hắn, không thương hắn, không yêu……”

Tinh Không cố ý nhấn mạnh mấy lần, không biết là nói cho Sơ Tinh, hay là nói cho chính cô, không thương, không thể yêu, cũng yêu không nổi!

Một thân ảnh màu đen như bóng ma, theo sau là Dịch Hân, hần hướng về phía nơi ở của Tinh Không.

Hắn dùng chân đá vỡ cửa, tay kéo Tinh Không ra ngoài.

“*Anh muốn làm gì?*”

“*Cầm miệng!*” Hắn tức giận mười phần găm lên với cô, bàn tay giữ cổ tay cô càng thêm siết chặt.

“*Điện hạ.....*” Trái ngang qua người Dịch Hân, Lôi Ân quét mắt một cái, “*Dịch Hân, cậu ở lại!*”

Hắn ném Tinh Không lên xe, sau đó tự mình lái xe, quăng chóc ô một chiếc hộp tinh xảo, ra lệnh “*Thay!*”

Thấy cô dùng đôi mắt ngạc nhiên khó hiểu nhìn hắn, hắn chớp mắt tà mị nói, “*Muốn tôi giúp cô thay đồ sao?*”

Tinh Không biết hắn nói được thì làm được, trước mặt hắn, cô thay chiếc váy mà hắn chuẩn bị sẵn kia.

Xe chạy nửa giờ thì dừng lại trước cửa một toà nhà trắng lộng lẫy, Lôi Ân không xuống xe, mà quay đầu nhìn cô một cái.

Da thịt của cô thực trắng, màu đen của chiếc váy, đôi môi đỏ mọng, chỉ là trên trán còn vết thương, Lôi Ân đưa tay, đậy mắt Tinh Không nổi lên sự sợ hãi.

Động tác của Lôi Ân cứng nhắc, cô nghĩ, hắn lại muốn đánh mình sao?

“*Xuống xe đi!*” Tay hắn xuyên qua mái tóc của cô, khua tay chải lại tóc mái của cô, dùng sợi ren lụa giúp cô che đi vết thương.

“*Ngài đã tới!*” Lôi Ân đi phía trước, đã có ngay người chờ ở nơi đó, hắn xoay người ôm Tinh Không vào lòng, chợt nghe thấy bên trong cũng có tiếng chào vọng ra, “*Tà Sâm bá tước cũng đến đây!*”

Tinh Không đi theo hắn, trước mắt cô hiện ra một màn đèn điện trang hoàng lộng lẫy.

“Cha nuôi!” Lôi Ân vừa nói vừa đi tới chỗ đứng của một người đàn ông trung niên khí chất bất phàm.

Ông ta quay đầu, ánh mắt nhu hòa dừng ở trên người Lôi Ân, “*King, con cũng đến đây à?*”

Khi ánh mắt ông chạm mắt Tinh Không, nhất thời giật mình nói “*Cô là.....*”

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67: Không thấy Sơ Tinh đâu cả!

Edit: Meimoko

Đôi mắt linh động to tròn kia lập tức khơi lên kí ức trong ông, ông cứ như vậy nhìn Tinh Không, không khỏi thốt lên thành tiếng, “*Giống, thật sự.....*”

“*Cháu tên là Tinh Không, chào ngài!*” Không đợi Lôi Ân mở miệng, Tinh Không rất lễ phép chào hỏi ông ta.

“*Tinh Không?*” Tà Sâm bá tước chậm rãi nghiền ngẫm cái tên này, kí ức mờ ảo kia lập tức ủa về như nước thủy triều dâng trong đầu ông.

Khuôn mặt này, ánh mắt quen thuộc này, vì sao? Vì sao cô gái này còn giống với người phụ nữ đó còn hơn cả Sơ Tinh?

“*Cha cũng thấy cô ấy rất giống Sơ Tinh phải không?*” Nhận ra sự thất thần của Tà Sâm, Lôi Ân mở miệng, lại khiến cho Tinh Không rù mắt xuống.

Tất cả mọi người đều cho rằng bộ dáng của cô giống với Sơ Tinh!

“*Cha, cô ta là người của Hắc Ngân Thánh!*”

Lôi Ân buống một câu khiến Tà Sâm giật mình quay sang “*Hà?*”

Lúc bọn họ trao đổi ánh mắt với nhau, Tinh Không nhìn mà không hiểu, nhưng mà cô có thể cảm giác được dịch ý của bọn họ đối với Hắc Ngân Thánh, hoặc nói chính xác hơn là với Địa Ngục Môn.

Trong lúc nói chuyện đã có rất nhiều người đến, Tà Sâm bá tước vẫn nhất nhất cười cười xa lạ, đi đối với từng người mà giới thiệu, “*Đây là con trai nuôi của tôi, Lôi Ân!*”

“*Ngưỡng mộ đã lâu, nghe danh đã lâu!*” Những câu nói khen tặng nịnh nọt vang lên, Tinh Không nhìn hắn như hạc giữa bầy, cô nhận thấy tốt nhất bản thân cứ tránh xa hắn một chút.

Không ít nhân vật nổi tiếng có địa vị nhân dịp mà giới thiệu thiên kim nhà mình với Lôi Ân, miệng hắn từ đầu đến cuối vẫn chỉ giữ nguyên nụ cười nhatk, ánh mắt như nhìn như không về phía Tinh Không ở đằng xa.

“*Vân đi, có đẹp không à?*” Sơ Tinh mặc một chiếc váy màu trắng, xoay một vòng trước mặt Cốc Vân.

“*Nhưng mà, anh ấy sao mãi chưa về?*” Sơ Tinh nhìn bữa tiệc được sửa soạn tươm tươm trên bàn, cô còn có ý tự mình chọn lựa món ăn. Cốc Vân lộ bộ mặt khó xử, “*Sơ Tinh, Lôi Ân đi đến chỗ cha nuôi của cậu ấy rồi, con đừng chờ nữa!*”

“*Anh ấy đi sao không cho con biết? Anh ấy đi một mình sao?*”

Sơ Tinh nhìn Cốc Vân mất một cái, lời của cô muốn nói lại thôi.

“*Anh ấy đi với Tinh Không sao? Vì sao lại muốn dẫn Tinh Không đi gặp cha nuôi chứ?*”

“*Vân đi, con muốn gặp anh ấy! Anh ấy sao có thể đối với con như vậy?*” Sơ Tinh xoay người xuống lầu, Cốc Vân vội vàng đi theo phía sau cô gái.

Dịch Hân đứng ngoài cửa thấy hai người đi ra, vội vàng ngăn cản, “*Tinh tiểu thư, tiểu thư muốn đi đâu?*”

“*Dẫn tôi đi gặp King!*” Sơ Tinh bắt đầu đi ra lệnh cho hắn, Dịch Hân cũng không vì vậy mà nghe theo, “*Điện hạ một lát nữa sẽ trở về, Tinh tiểu thư vẫn cứ nên vào trong đợi đi ạ!*”

“*Vân đi!*” Sơ Tinh tức giận xoay người nhìn về phía Cốc Vân, cô muốn lấy điện thoại, “*Con sẽ gọi cho Tà Sâm bá tước nói cho người qua đón chúng ta!*”

Chỉ chốc lát, một chiếc xe màu đen đã phóng tới, Sơ Tinh cùng Cốc Vân lên xe, Dịch Hân chỉ có thể tro mắt nhìn hai người bọn họ rời đi.

Sơ Tinh mới vừa tiến vào đại sảnh thì tiếng nhạc vũ hội đã vang lên, cô gái đưa mắt nhìn một cái đã thấy ngay Lôi Ân, nhưng lúc này hắn lại ôm lấy một cô gái khác bước lên sàn khiêu vũ.

Dưới ngọn đèn vàng mờ ảo nhưng có thể thấy rõ hai người, hắn cúi đầu, chính thắm tình nhìn cô gái đó.

Sơ Tinh đau đớn trong lòng như có hàng ngàn nhát dao đâm tới, cô xoay người, nước mắt tuôn rơi, bay nhanh chạy ra ngoài.

“*Sơ Tinh!*” Cốc Vân nhìn Sơ Tinh chạy ra, nháy mắt đã không thấy tăm hơi cô gái đâu.

Đệu nhạc vừa dứt, lúc Lôi Ân vừa bước ra Tinh Không, Cốc Vân đã xông lên ngay tức khắc, không nói không rằng cho Tinh Không một cái tát.

“*Nếu Sơ Tinh có chuyện gì, tôi nhất định sẽ không tha cho cô!*”

“*Sơ Tinh làm sao vậy?*” Lôi Ân vừa nghe đến tên của cô, lập tức khẩn trương lên.

“ *Không thấy Sơ Tinh đâu cả!*” Cốc Vân trừng mắt hung tợn Tinh Không, thậm chí với Lôi Ân cũng đầy oán trách.

Tinh Không cảm nhận được người đàn ông bên cạnh đang sợ hãi, hoá ra, hắn cũng có lúc sợ hãi!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68: Bảo bối của hắn

“*Cốc Vân, tình tình của cô vẫn một chút không thay đổi!*” Cốc Vân đang định tát thêm một cái nữa, bị một cánh tay khác giữ lại, nghe thấy tiếng của Tà Sâm, Cốc Vân đương nhiên có vài phần kiêng kị.

“*Yên tâm đi! Người biến mất ở chỗ tôi, tôi đương nhiên sẽ tìm trở về!*” Tà Sâm thăm trầm nhìn Tinh Không, Lôi Ân mang theo người chạy ra ngoài đột nhiên lại trở về dẫn theo Tinh Không đi.

“Cốc Vân, cô không thấy cô gái trẻ kia rất giống Mộ Linh sao?” Tà Sâm nhìn theo Lôi Ân và Tinh Không rồi đi, vô tình hỏi người phụ nữ đứng bên.

Thậm chí, khi chất trên người cô gái đó, so với Sơ Tinh, càng giống Mộ Linh.

“*Sơ Tinh mới là con của Mộ Linh, điện hạ an bài cô gái kia bên cạnh hắn có dụng ý!*” Cốc Vân nhìn người đàn ông mà bà từng yêu, trong lòng ông ta, thủy chung đều quên không được người đó?

“*Tôi cũng phải đi rồi!*” Bà thu hồi ánh mắt, chào từ biệt với ông ta, Tà Sâm quơ quơ chiếc ly trong tay, nhẹ giọng nói, “*Nói chuyện với tôi một chút đi!*”

Bước chân vốn đã định rồi đi nhưng nghe ông ta vừa nói vậy, bà lại muốn dừng lại ở bên cạnh ông.

.....

“*Ngân Đế, người đã mang đến, đang ở trong phòng!*”

Hành lang vang lên những bước chân dồn dập, cửa phòng bị đẩy ra, Hắc Ngân Thánh đi vào, trong phòng đèn điện đều bật sáng, cô gái trẻ nằm trên giường chậm rãi mở mắt, hắn đến gần cô, còn chưa nhìn được nửa giây, từ trên cao nhìn xuống nói, “*Cô không phải Tinh Không!*”

“*Chết tiệt, Dịch Phong!*” Hắc Ngân Thánh quát lớn, cửa phòng bị đẩy ra, Dịch Phong bước vào.

Bọn họ nhìn gương mặt khắp đăm của Sơ Tinh, Dịch Phong cũng có chút giật mình, “*Không phải đại tiểu thư, bọn họ bắt sai người!*”

Khuôn mặt này, cùng Tinh Không rất giống nhau, nếu không phải người quen thuộc, căn bản phân biệt rõ hai người.

“*Một đám ngu xuẩn, ra ngoài đi!*” Hắc Ngân Thánh trầm thấp nói, giọng điệu ẩn chứa sự tức giận, sau khi Dịch Phong đóng cửa lại, Hắc Ngân Thánh chạy tới trước mặt cô gái.

“*Anh là ai?*” Sơ Tinh nhìn chiếc mặt nạ màu bạc che nửa khuôn mặt hắn, chỉ lộ ra một đôi mắt xé đẹp, cô sợ hãi lui về sau, Hắc Ngân Thánh lại dễ dàng đem cô lôi về, giữ chặt lấy khuôn mặt xinh đẹp của cô.

“*Buông, anh dám chạm vào tôi, Lôi Ân sẽ giết anh!*”

Sơ Tinh sợ cực kỳ, người đàn ông này đầu đầu cũng lộ ra sự nguy hiểm.

Hắc Ngân Thánh nghe thấy cái tên Lôi Ân, ánh mắt hắn lên tia máu. Khi đôi mắt đó nhìn xuống thân hình lung linh của cô gái, hắn nhẹ nhàng nở nụ cười, ngón tay dùng sức ấn vào ngũ quan của cô.

“*Cô là bảo bối của Lôi Ân?*”

“*Làm sao bây giờ? Hắn nhúng chàm bảo bối của ta, ta — là sẽ không bỏ qua của cô!*” Thân hình cao lớn của Hắc Ngân Thánh phủ lên chiếc giường lớn, Sơ Tinh chẳng còn đường lui.

Nhìn khuôn mặt này, hắn có một loại dục vọng muốn huỷ diệt cô ta!

Trên đời này, chỉ có một Tinh Không!

Chỉ có Tinh Không mới đáng giá cho hắn chờ trân quý, nhưng Lôi Ân kia lại không dưới một lần cướp nàng khỏi tay hắn, không thể tha thứ!

“*Các người đứng có làm bậy, anh ấy sẽ giết các người, sẽ giết các người!*” Sơ Tinh nhìn đến hắn đầy mắt kia phân xích / lóa / lóa dục vọng, khàn cả giọng la lên, “*King, cứu em —*”

“*Kêu đi! Hắn đối với bảo bối của ta thế nào, hôm nay ta sẽ làm như thể đó với bảo bối của hắn!*” Hắc Ngân Thánh hùng hùng lura gần, trong đầu hắn giờ chỉ có một ý nghĩ đó là hung hăng chà đạp có gái trước mặt!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Chà đạp

Nhìn bộ dạng gầy dựa của cô gái, Hắc Ngân Thánh thậm chí còn tưởng tượng ra, liệu dưới thân Lôi Ân có phải hay không Tinh Không cũng gầy dựa tuyệt vọng như vậy?

Hắn bắt đầu coi bỏ từng lớp áo trên người, chiếc mặt nạ ước ánh đèn đỏ như ban ngày càng toả ra sự lạnh lùng khủng bố, hai mắt Sơ Tinh ngập nước, bàn tay gắt gao che chắn trước ngực mình, chỉ là cô không hề hay biết một lát nữa thôi sẽ giống như Hưởng dạ ngục.

“*Hồn lão! King sẽ không bỏ qua cho anh! Buông tay, a.....*” Cô cảm thấy toàn thân mình đau đớn. Hắc Ngân Thánh phủ phục trên thân thể trắng như tuyết của Sơ Tinh, không có hôn môi, thậm chí không có vuốt ve, hắn cứ trực tiếp như vậy, mang theo khát vọng huỷ diệt mà tiến vào thân thể của cô.

Thân thể của Sơ Tinh bị hắn mờ ra, phía dưới chậm rãi rơi rớt dưới sự va chạm của hắn. Từng giọt máu xinh đẹp kia đã hồng chảy xuống nền vải, Hắc Ngân Thánh cười lạnh lùng, ngón tay mạnh mẽ siết cầm cô, “*Nguyên lai, hắn còn chưa chạm qua cô.....*”

“*Hắn che chở cô như vậy, ta càng muốn phá hủy —*”

Hắn điên cuồng tàn sát bữa bãi. Sự va chạm của hắn mạnh mẽ khốc liệt giống như dưới thân hắn bây giờ không phải là thân thể thiếu nữ mảnh mai mà là công cụ cho hắn phát hận, không có chút dịu dàng. Sơ Tinh bị hắn tra tấn ngay cả một câu cũng không kêu được, cho đến khi ý thức hỗn độn, cô không chịu nổi mà hôn mê bất tỉnh.

Hắc Ngân Thánh lật ngược người cô gái lại, không quan tâm cơ thể bé nhỏ đó có chịu nổi sự chà đạp của hắn hay không, hắn vẫn cứ tiếp tục.

Đợi đến lúc bình tỉnh trở lại, hắn nổi giận gầm lên một tiếng, mạnh mẽ tháo chiếc mặt nạ trên mặt xuống, những giọt mồ hôi to như hạt đậu tuôn ra từ người hắn, hắn không chút do dự quăng cô gái dưới thân ra, sau đó đứng dậy rồi đi.

“*Ngân Đế, món chủ lệnh cho ngài mau chóng trở về Las Vegas, đại tiểu thư.. có tiếp tục tìm nữa không ạ?*” Dịch Phong đứng ở ngoài cửa, nhìn hắn đi ra, vội vàng chạy theo phía sau.

“*Nơi này là địa bàn của Lôi Ân, hắn rất nhanh sẽ tìm đến thôi!*”

“*Dịch Phong, mang con bé kia về Las Vegas, ta muốn Lôi Ân tự mình đưa Tinh Không đến chỗ ta!*” Giọng nói của hắn đầy ngạo mạn, mắt đi thứ gì, hắn nhatas định sẽ đòi lại.

“*Đạ!*” Dịch Phong vuốt cằm, thay Hắc Ngân Thánh mở cửa một phòng khác rồi lui xuống.

Suốt năm ngày, Lôi Ân chưa từng chợp mắt, hắn có nhiều kẻ thù, đoán không được Sơ Tinh liệu ở trong tay ai.

Hai mươi năm qua, hắn cẩn thận che chở cho cô, trừ cha nuôi và những thù hạ theo sát hắn, cơ hồ không ai biết sự tồn tại của cô.

Quan hệ giữa hắn với cô phải giữ bí mật, đó cũng chính vì bảo vệ sinh mạng của cô.

“Điện hạ, tôi tra được tin tức, Hắc Ngân Thánh đã đến La Mã được một tuần, nhưng bà tước nói điện hạ không cần manh động, ngài ấy sẽ đem Sơ Tinh tiểu thư về!”

Khi Tra Ly đem lời nhắn của Tà Sâm nói cho Lôi Ân, long mày của hắn chau lại, hồi lâu cũng không có giãn ra.

Trên đời này, có thể làm cho hắn thỏa hiệp, một là Tinh Không, một là cha nuôi của hắn!

.....
“Ngân Đế, người của Tà Sâm xuất hiện, chúng ta có lẽ không rời đi dễ dàng được!” Vừa đến sân bay, Dịch Phong nhìn quanh bốn phía, lập tức liền cảm thấy có gì không thích hợp.

Bọn họ mới vừa vào an kiểm, chung quanh đã bị một đám người vây lại, dẫn đầu là một người đàn ông trung niên trạc năm mươi. Tà Sâm nhìn Hắc Ngân Thánh, nhẹ nhàng cười, “Tôi chỉ có thù với anh trai Hắc Ung của cậu, cho nên, đem Sơ Tinh hau lại, tôi sẽ thả cậu đi!”

“Nếu ta nói không?” Hắc Ngân Thánh khinh miệt cười, người đàn ông này hắn biết, là cha nuôi của Lôi Ân, cầm đầu thế lực Mafia của Roma —

“Nếu vậy tôi cũng đành dùng biện pháp mạnh!” Nụ cười trên môi Tà Sâm thật sắc lạnh, Hắc Ngân Thánh tay nắm chặt quyền, sau đó lại buông, nói với thù hạ phía sau, “Thả cô ta đi!”

Nói xong, hắn cũng không quay đầu lại vào an kiểm, bọn Dịch Phong cũng theo sát phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Anh là đồ Ma quỷ

Tiếng phanh xe dồn dập khiến người ta không khỏi giật mình vang lên ngoài biệt thự, Lôi Ân cùng Tra Li chạy nhanh ra ngoài. Cửa xe được mở ra, Lôi Ân thật cẩn thận bế Sơ Tinh đi ra.

Cô gái hai mắt nhắm chặt, không biết là đang ngủ, hay là ngất đi.

“Gọi Hân Húc đến ngay đây!” Hắn ôm Sơ Tinh, bước nhanh lên lầu, khuôn mặt kia thật trắng, mày nhăn lại, bàn tay giữ chặt lấy chân váy phía dưới.

Hân Húc nhanh chóng đã có mặt ở trong phòng, Lôi Ân tập trung tinh thần theo dõi anh ta. Lúc Hân Húc cúi bỏ lớp áo trên người Sơ Tinh, hắn nhìn toàn thân cô gái đầy những vết bầm tím kia thì không còn trấn tĩnh nổi.

“Hắc Ngân Thánh chết tiết, tôi phải giết hắn!”

Đôi mắt của hắn đỏ như máu, hắn giận dữ lao xuống lầu, dùng chân đá văng cửa phòng Tinh Không, rút súng bên hông, thô bạo hướng về phía một người khác thét lên, “Cút!”

Định Na bị dọa choáng váng, ngay cả quần áo cũng chưa kịp mặc liền chân trần chạy ra ngoài.

Tinh Không đang định ngủ, chưa kịp định thần thì hòng súng màu đen chĩa thẳng vào thái dương cổ, đôi mắt màu hổ phách của hắn kia tràn đầy sát khí.

Cô biết, Sơ Tinh đã trở lại, nhưng mà.....sao hắn lại muốn giết mình?

“Cô không sợ chết sao?” Lôi Ân phẫn nộ, gân xanh nổi rõ trên trán, nhưng nhìn đến đôi mắt đen không sợ hãi của Tinh Không, hắn trong nháy mắt lại có chút không đành lòng.

“Sợ.....” Cô theo bản năng thốt lên một chữ, ai không sợ chết, nhưng cô vẫn đang không tin, hắn sẽ giết mình!

“Vậy mau cút xin tôi!” Lôi Ân nằng nặt cô lên, nhìn cô quay đầu quật cường, cho dù bị hắn dụng súng đe lên trán, nàng vẫn không nhỏ một giọt nước mắt.

“Không cần mạng, vậy đừng thân thể đến đây đi!”

Ngón tay hắn vừa chuyển, khẩu súng bị ném ra xa, hắn hiện tại rất muốn giết người, trong cơ thể chông chênh như có một ngọn núi lửa, hắn cần cô dập tắt núi lửa này.

Lôi Ân không cho Tinh Không cự tuyệt, những vết thương trên người Sơ Tinh khiến hắn đau đớn.

“Không được, anh đừng như vậy.....” Tinh Không bị ánh mắt rực lửa hận của hắn làm cho khiếp đảm, lúc tay hắn dụng lên da thịt cô, cô cầu xin hắn, “Thật sựkhông thể, tôi... cái kia đến đây.....”

Bụng trưởng đau, tay hắn lập tức sờ xuống dưới dụng đến một tầng băng vệ sinh thật dày, ánh mắt lại lộ ra chút điên cuồng, “Mẹ Tinh Không, cô cầu nguyện đi! Cầu sao đêm nay không chết dưới thân tôi!”

Nói xong, hắn cần môi cô, kéo váy ngủ của cô xuống, không để ý đến thân thể không khoẻ của cô, thật mạnh mà tiến sâu vào trong.

Đau, thậm chí so với lần đầu tiên còn đau hơn, ở Lôi Ân nhìn máu chảy ra từ người cô, động tác của hắn càng thêm điên cuồng.

“Cũng không phải lần đầu tiên, thế nào? Còn chảy máu thật sao? Buồn cười!”

Hắn giống như điên, Tinh Không thật muốn cứ như vậy mà chết đi, tại sao lại có người đàn ông biến thái như vậy. Mùi máu tươi phảng phất bay ra, trên thân thể của cô, cả người hắn đều dính máu, hắn giống như muốn cô cùng chết.

“Anh là đồ ma quỷ!” Thân thể Tinh Không co rút lại, ngay cả chút sức lực chống đối cũng không còn.

“Đừng, tôi là ma quỷ, Mẹ Tinh Không, cô đòi này đừng có mơ thoát khỏi tôi!”

Biết rõ thân thể của cô không cho phép, hắn cũng chán ghét làm tình với phụ nữ lúc kinh nguyệt, nhưng chỉ cần dụng đến có một chút thôi, hắn đã kiểm chế không nổi rồi.

Cô nói đúng, hắn chính là ma quỷ, Hắc Ngân Thánh cường bức Sơ Tinh, hắn muốn lôi kéo cô cùng nhau xuống địa ngục!

Thân thể càng đau, ý thức của cô mới dần dần quay trở lại. Đến lúc cô tỉnh táo trở lại, cũng là lúc hắn rời đi, khoẻ mới có còn cong lên châm biếm.....

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 71: Hận hận

“Trời ạ, Tinh Không tiểu thư, cô làm sao vậy? Tại sao có thể như vậy.....” Lúc Định Na đi vào, Tinh Không cả người xịch lả nằm ở trên giường, dưới thân là máu kinh chảy ra, cả tấm ga trải giường màu trắng đều nhuộm thành màu đỏ.

Mà người nằm trên giường thì hai mắt trống rỗng, ngơ ngác nhìn chằm chằm lên trần nhà.

“Em đi gọi người tới!” Định Na không đành lòng nhìn xuống, xoay người chuẩn bị đi ra ngoài gọi người thì Tinh Không gọi lại cô gái lại, “Đừng đi!”

“Giúp tôi một chút có được không?” Tinh Không xua tay, hai chân ngay cả khí lực cũng không có, Định Na đỡ cô dậy, nhìn đến giữa hai chân cô, thảm thương không diễn tả nổi.

Cái này..., đều là do điện hạ gây ra sao?

“Tiểu thư có đau lắm không? Em... em đi gọi bác sĩ Hân!” Định Na đưa Tinh Không đi vào toilet, Tinh Không liền đẩy cô bé ra, “Đừng lo, tôi muốn tắm rửa một chút!”

“Đừng nói cho ai biết, được không?” Sắc mặt của cô tái nhợt, ngay cả chút sức nói chuyện cũng không còn, chỉ khi nhìn thấy Định Na gắt đầu, cô mới đóng cửa, chậm rãi mở vòi hoa sen, máu loãng cũng theo bấp chần cô chảy xuống, hơi nước nóng khiến khuôn mặt cô càng thêm tái nhợt.

Hận hận, hận hận! Cảm giác này thật mãnh liệt.

.....

“Điện hạ, Tình tiểu thư không sao! Tôi đã đắp thuốc cho cô ấy, da cô chút trầy xước, còn những nơi khác thì không sao. Tôi cũng đã tìm cho cô ấy một mũi an thần rồi, phòng chừng ngủ một thời gian rồi tỉnh.....” Lúc Lôi Ân trở về phòng, Hàn Húc đem tình hình của Sơ Tinh báo với hắn lại phát hiện trên quần áo lẫn người của hắn có nhuộm máu đỏ.

“Ừ, cậu ra ngoài trước đi!” Lôi Ân coi bộ áo mấ cái cúc trên áo sơ mi, lại nhìn thấy vết máu trên người, hắn chẳng thèm coi nữa mà đi thẳng đến nhà tắm, Hàn Húc cũng có chút giật mình.

“Có phải là Mộ tiểu thư.....” Hàn Húc nhìn bộ dạng Lôi Ân đoán chắc Tình Không tối hôm qua nhất định chịu nhiều đau khổ.

Hàn Húc hắn có chút đồng cảm với cô gái kiên cường đó!

“Nhiều chuyện!” Lôi Ân không muốn nghe tiếp hắn ta nói, thân nhiên quét mắt nhìn, sau đóng đóng sầm cửa lại.

Hàn Húc nhìn thoáng qua cô gái ngủ say trên giường, nhún vai, mới xuống dưới lầu.

Trên người Tình Không hầu như không còn chút khí lực, tại sao hương vị người đàn ông kia tẩy mãi không sạch? Lúc cô mặc quần áo đi ra, hạ thân đau như xé rách giống, khiến cho cô ngay cả đi lại bây giờ cũng khó khăn.

“Tình Không tiểu thư, đây là đồ do bác sĩ Hàn đưa đến!” Định Na đột nhiên xuất hiện, đưa cho Tình Không một lọ thuốc mỡ, gương mặt của cô hồng một mảnh.

Cô sẽ không tự mình đa tình nghĩ đây là ý tứ của Lôi Ân. Cô tiếp nhận, thân thể cuộn tròn nằm trên giường, cho dù thoa thuốc, nơi đó vẫn rất đau khiến cô trần trọc triền miên không thôi.

Sơ Tinh tỉnh lại đã là ba ngày sau, cô gái trợn mắt bật khóc, nhìn Cốc Văn đau lòng không thôi.

“Đứa bé ngoan, không sao, không sao, chúng ta trở về nhà rồi!” Bà vỗ vỗ lưng cô, giống như dỗ dành con mình.

“Vấn đề.....” Sơ Tinh nhào vào trong lòng Cốc Văn, giống như đứa con gái uỷ khuất ở trong lòng mẹ tìm kiếm sự an ủi.

Bọn họ ai cũng đều không hỏi cô đã xảy ra chuyện gì, nhưng bọn họ có thể tưởng tượng cô đã gặp chuyện gì.

“Kính có phải ghét bỏ con rồi không? Anh ấy vì sao không đến gặp con?” Sơ Tinh bi thương nhìn Cốc Văn. Bà vội vàng giải thích, “Nó vẫn ở bên con suốt đó thôi! Nó vừa mới đi công ty thì con tỉnh!”

“Đề đi đi gọi cho nó, bảo nó về ngay với con, được chưa?”

Sơ Tinh gạt gạt đầu, Cốc Văn vội vàng gọi người báo cho Lôi Ân, không đến nửa giờ, hắn đã xuất hiện trước mặt Sơ Tinh.

“Bảo rồi, em cuối cùng cũng tỉnh lại rồi!” Hắn ôm lấy người cô gái từ trong lòng Cốc Văn, đôi mắt màu hổ phách không giấu nổi sự quan tâm lo lắng.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Anh yêu em không?

Hắn đợi ba ngày, nếu cô không tỉnh lại, hắn sẽ lột da Hàn Húc!

Cả ngày lẫn đêm trông cô, hôm nay công ty có hội nghị khẩn cấp cần hắn chủ trì, còn chưa đến công ty thì nghe tin cô đã tỉnh lại, hắn lập tức trở lại, muốn xác định xem liệu có đúng không.

Vừa thấy Lôi Ân, nước mắt tuôn rơi như rồng nước mới ngừng, Sơ Tinh ôm cổ hắn, cả khuôn mặt vui vào ngực hắn.

“Đừng khóc, Tình, anh rất đau lòng.....” Hắn dùng ngón tay nhẹ nhàng lau đi những giọt nước mắt của cô.

Cốc Văn lặng lẽ đi ra ngoài.

Vừa nhìn thấy cô khóc, long hắn càng loạn, hắn thề, Hắc Ngân Thánh gây nên chuyện này, hắn sẽ bắt hắn ta phải trả giá thể thảm.

“VẬY...anh có ghét bỏ em không?” Cô im lặng rúc vào trong lòng hắn, nghe giọng nói trầm thấp tràn đầy sùng nịnh của hắn, “Đương nhiên là không, mặc kệ em có thế nào thì vẫn là tâm can bảo bối của anh.”

“Kính.....”Cô mềm mại gọi tên hắn. Lôi Ân càng ôm chặt cô hơn, không ngừng hôn lên môi cô.

“Đừng khóc, anh luôn ở bên em mà, được chưa?”

....

Tình Không ba ngày không hề xuống khỏi giường, cũng không có người đến hỏi thăm cô một tiếng. Thân thể cô nóng bỏng, mỗi lúc lại càng đau hơn.

“Tình Không tiểu thư, cô hình như phát sốt rồi, làm sao bây giờ?”

Ban đêm, Định Na nghe thấy kêu đau của Tình Không, bật đèn, gương mặt cô gái đầy mờ hời, thân thể nóng bừng đỏ lên.

Định Na đưa tay ra sờ, nhiệt độ trên trán kia khiến cô bé sợ hãi rụt tay lại.

“Cho tôi một cốc nước.....” Miệng cô thực khô, uống một cốc nước đá lớn cũng không nguội cảm giác.

Tình Không biết rõ phía dưới nhất định đang nhiễm trùng, bụng đau vẫn chưa dứt, cơn đau khiến cô ngay cả sức để thở cũng yếu ớt.

“Em ngủ đi, tôi không sao, ngủ một giấc thì tốt rồi.....” Tình Không gắt gao ấn tay vào bụng, đôi mi thanh tú co lại, Định Na bất đắc dĩ để yên như vậy, Tình Không cắn tay mình, trong lòng càng thêm hận Lôi Ân.

“A –”

“Đừng, đừng đụng vào tôi.....”

“Kính cứu em.....”

Lôi Ân ôm lấy người bên cạnh, nghe thấy tiếng kêu cứu thảm thiết của cô, hắn vỗ vỗ gương mặt cô gái để cô mau tỉnh lại, “Sơ Tinh, tỉnh, tỉnh lại!”

“Là cô mộng sao?” Sơ Tinh bừng tỉnh, lập tức chui vào trong lòng hắn, kí ức đêm đó lại hiện về trong đầu cô rõ mồn mồn. Gương mặt đeo mặt nạ màu bạc kia giống như ma quỷ, khiến cho cô ngay cả nằm mơ cũng không quên được.

“Em rất sợ.....” Nước mắt Sơ Tinh ướt đầm ướt áo hắn, Lôi Ân hôn một cái lên trán cô, ngón tay nhanh chóng vuốt những sợi tóc rối.

Trở về mấy ngày nay, hầu như đêm nào cô gái cũng gặp ác mộng.

“Không sao, Sơ Tinh, cô anh ở đây, đừng sợ, ta sẽ bảo vệ em!” Cảnh tay hắn vòng qua eo nhỏ của cô, Sơ Tinh đột nhiên ngẩng đầu, đôi mắt ngập nước nhìn hắn, sau đó kéo lấy bàn tay to của hắn dựng lên ngực cô.

“Ôm em, hôn em, muốn em, được không?”

“Xóa hết mùi vị người đàn ông kia trên người em đi, Kính, em yêu anh, em muốn làm người đàn bà của anh!”

Cô dụi vào cổ hắn, chủ động hôn lên môi hắn. Lôi Ân cảm giác được sự run rẩy của cô. Cô đang sợ hãi. Hắn đẩy cô ra, nhìn những giọt nước mắt kia đang lăn dài trên má, lại lần ôm lấy cô, hôn cô, một bàn tay chạm rãi coi bỏ áo ngủ của cô.

“Sơ Tinh.....”

Che chở thật cẩn thận, sợ chạm vào sẽ khiến cô bị thương, động tác của hắn ôn nhu như vậy, Sơ Tinh ghé vào trong ngực hắn, cúi đầu hỏi, “Anh yêu em không?”

Trà lời cho câu hỏi đó, hẳn lướt động thật mạnh, rốt cục hẳn cũng chiêm được cô gái hẳn yêu, nhưng mà trong lòng tại sao ... lại có chút trống rỗng.....

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Rời đi

“Bác sĩ Hân, xin anh, đến xem Tình Không tiểu thư thế nào đi, chị ấy mấy hôm nay không ăn gì.....”

Định Na nhìn thấy Hàn Húc xuống lầu thì vội lấy, thăm thiết cầu xin, chỉ thiếu nước quý hẳn xuống, “Bác sĩ Hân, đi xem đi, chị ấy vẫn chưa hạ sốt!”

“Tôi còn có việc!” Hàn Húc khoát tay, vịn lan can định lên lầu, hẳn quay đầu nghiêm túc nhìn cô gái, “Cô có biết tôi đi khám bệnh cho ai không, đừng làm khó dễ tôi!”

“Nhưng là.....”

Định Na đang định nói thêm thì trên lầu có một bóng người bước xuống, giọng nói lạnh như bang vang lên xung quanh bọn họ, “Các người đang làm gì?”

“Không có gì!” Hàn Húc xua xua bàn tay, cười vẻ mặt thông dong, Định Na nhìn thấy người vừa bước xuống thì khẩn trương không thốt lên lời.

Lời Ân lạnh lùng, vẻ mặt không thay đổi bước qua hai người bọn họ, nhưng vẫn kịp quét mắt nhìn Hàn Húc, hàm ý trong ánh mắt kia, Hàn Húc đương nhiên hiểu được.

“Tra Lý, giúp tôi chuẩn bị một du thuyền! Tôi mang Sơ Tinh đi ra ngoài đảo mấy ngày!” Lời Ân để tay trong túi quần, lạnh nhạt ra lệnh cho Tra Lý.

Chi cần có thể làm cho Sơ Tinh vui vẻ trở lại, hẳn nguyện ý vung tiền như rác.

“Dạ, điện hạ! Hôm nay lên đường sao?” Lời Ân ở Italy có vài chục hòn đảo nghỉ dưỡng, nhưng lần này hẳn đem theo Sơ Tinh.

“Ừ, bên kia chuẩn bị nhanh một chút!” Lời Ân nói xong xoay người, khi ánh mắt nhìn đến căn phòng nhỏ dưới lầu thì tạm dừng vài giây, rồi cất bước rời đi.

Trên lầu

Sơ Tinh tràn đầy xuân sắc, khuôn mặt hồng hào, tinh thần tốt lên không ít.

Cốc Vân giúp cô sửa sang lại quần áo, nhưng cô lại nói, “Vân đi, không cần chuẩn bị gì đâu! Bên kia cái gì cũng có, King đã chuẩn bị xong xuôi!”

“Đâu có giống, những thứ này là Vân đi chuẩn bị cho con! Lôi Ân chuẩn bị chu đáo, đi cũng yên tâm!” Cốc Vân trêu mếu vỗ vỗ hai má của cô, nhìn cô gái cười, lòng bà cũng dịu bớt.

“Vân đi, đi không đi với chúng con sao?” Sơ Tinh ôm lấy cánh tay Cốc Vân, nũng nịu hỏi. Cốc Vân véo cái mũi nhỏ của cô, nói, “Nha đầu ngốc, lão bà này đâu dám làm bóng đèn cản trở, cứ từ từ nghỉ ngơi tình duyên nhé!”

“Vân đi ~~~~~” Sơ Tinh xấu hổ gồi lên vai bà, làm nũng gọi tên bà ta.

Lúc tài xế chạy xe tới, Lôi Ân cùng Sơ Tinh bước xuống lầu, đôi mắt nâu lướt nhanh một vòng, không nhìn thấy bóng người muốn tìm, đôi mày rậm nhíu lại, ngay cả Sơ Tinh đi bên cạnh hẳn cũng không nhận ra.

Đã mấy ngày không gặp cô rồi nhỉ?

Đêm đó, hẳn hoàn toàn bỏ mặc Tình Không, hẳn cũng biết, cô khẳng định sẽ hận hẳn!

“Đi thôi!” Hẳn không hề dừng lại, xoay người cùng Sơ Tinh lên xe.

Chạng vạng, Cốc Vân bình tĩnh tiêu sái đi vào phòng Tình Không, nhìn cô gái yếu ớt nằm đó, bà ta nhanh chóng sai người, “Lời cô ta dậy!”

Lôi Ân không ở đây, Cốc Vân nói đương nhiên không ai dám cãi lời.

Tình Không đau đớn bị kéo đến trước mặt bà ta, cô ngay cả một chút sức lực chống cự cũng không có, “Đừng có nhìn tôi bằng ánh mắt đó, bà không có tư cách đối với tôi như vậy!”

“Tôi hiện tại sẽ cho cô biết, tôi có tư cách hay không?” Cốc Vân sai người giữ lấy hai tay Tình Không, không nói không rằng lôi cô ra ngoài. Trên người Tình Không vốn đã không còn sức lực, bị lôi kéo như vậy khiến cô càng thêm choáng váng.

Đang lúc bà ta chuẩn bị đánh Tình Không, Mark không biết từ nơi nào chạy đến, cắn thật mạnh vào hai người bên cạnh Tình Không, dọa Cốc Vân sợ phát khiếp.

“Giới làm Mark, cắn bà ta, cắn bà đi kia đi!” Tình Không nhìn đến Mark, hai mắt đều sang lên, cô hung phấn vỗ tay, chỉ vào vẻ mặt sợ hãi của Cốc Vân mà nói với Mark.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 74: Hai người giữa hoa

Mark nhận mệnh lệnh, vội vàng giương miệng lao về phía Cốc Vân, đôi móng vuốt sắc bén cào lên mặt bà ta, ngay tức thì vài vệt máu bắn ra.

“Các người đừng gây ra đó làm gì? Mau lui con súc sinh này ra!” Cốc Vân té ngã trên mặt đất, gào lên với đám bảo tiêu đứng ngoài cửa, lập tức có hai gã đàn ông lực lưỡng đi vào kéo Mark ra.

Mark là thú cưng của Lôi Ân, trừ Lôi Ân, không ai dám trừng phạt nó.

Cốc Vân chặt vật đứng dậy, tóc tai hỗn độn, quần áo nhăn lại. Bà ta trừng mắt nhìn Tình Không, muốn đem toàn bộ cơn tức trong người trút lên người cô, vừa đúng lúc biệt thự lại có thêm mấy người xuất hiện.

“Các người tới đây làm gì?” Cốc Vân vội vàng sửa sang lại quần áo, vì bà nhận ra đám người đến là người của Tả Sâm.

“Bà bước sai chúng tôi đến đón Tình Không tiểu thư!” Người đàn ông đi đầu cung kính chìa tay về phía Tình Không, không chỉ có Cốc Vân, ngay cả Tình Không cũng có chút kinh ngạc. Lúc trước, Tả Sâm là người cô đã gặp qua, một người đàn ông trung niên có khí thế.

“Tiểu thư, xin mời!” Thân tín bên cạnh Tả Sâm- Thác Ni cung kính đến bên cạnh Tình Không. Cô sau vài giây thất thần thì quyết định theo bọn họ lên xe. Chiếc xe chạy đến một toà lâu đài cổ kính thì dừng lại.

Bởi vì thân thể chưa khỏe, lúc xuống xe, hai chân cô mềm nhũn, thân mình lao đảo đi về phía trước vài bước thì rất nhanh đã có người tiến lên bế cô đi, chỉ chớp lát đã vào trong lâu đài cổ, còn có một hàng dài y tá bác sĩ trực chờ.

Lúc người kia muốn giúp cô cởi bỏ quần áo, Tình Không giữ chặt, kiên quyết cự tuyệt.

Tình Không và bác sĩ nam đó đang giằng co, Tả Sâm bà tước đã đi đến, vẻ mặt hiền lành nhìn Tình Không, sau đó sai mấy người bên cạnh,“Gọi một bác sĩ nữ đến đây đi!”

Tình Không cảm kích nhìn ông ta một cái. Ông ta chạm nhẹ lên mái tóc cô, sau đó một nữ bác sĩ tiến vào, ông ta lại đi ra ngoài.

“Tiểu thư bị xâm phạm nghiêm trọng quá, hạ thân đều bị xé rách, bắt đầu nhiễm trùng, nếu cứ để thế này mà không khám thì sẽ rất nguy hiểm!”

Nữ bác sĩ dùng tiếng anh nói chuyện với Tình Không. Cô cũng nói lại, “Cảm ơn”, sau đó cẩn rằng để bác sĩ khâu miệng vết thương lại. Sau khi thân thể hoàn toàn được tẩy rửa sạch sẽ, cô mới có cảm giác mình được sống lại.

“Mấy ngày nữa đừng để vết thương bị nước vào, còn nhớ phải bôi thuốc, tôi sẽ qua kiểm tra!”

“Làm phiền chị rồi!” Tình Không cảm quần áo mặc cẩn thận, chờ bác sĩ đi ra ngoài rồi, Tả Sâm mới lại đi đến.

Ánh mắt sáng quắc chăm chăm nhìn Tinh Không, giống như muốn thông qua cô để tìm kiếm điều gì đó, Tinh Không có chút sợ hãi. Còngôi đây, cũng nói ba chữ với ông ta, “*Cảm ơn ngài……*”

“*Tinh Không phải không? Con cũng gọi ta một tiếng cha nuôi đi!*” Tả Sâm nhìn ánh mắt của cô, ý cười nồng đậm, “*Ta thực thích con!*”

“*Ta biết Lôi Ân đã rời đi, mấy ngày nay con hãy ở đây tình dưỡng!*”

Không đợi Tinh Không trả lời, ông ta lại vỗ vỗ vai cô, bước chân trầm ổn đi ra bên ngoài.

Thật kì lạ, Tinh Không lại cảm thấy rất thân quen với người đàn ông này, người ta đều đồn Tả Sâm là hắc đại vương trong thế giới ngầm, thế nhưng trong mắt cô đó chỉ là một người đàn ông hiền hoà dễ gần.

Người đối tốt với cô, cả đời cô đều nhớ kĩ.

Tinh Không ở đây một vài ngày, người hầu nơi này đối với cô luôn cung kính, bởi vì cô là khách do Tả Sâm mời đến.

Ông cố ý sai người làm trồng thêm một thảm cỏ huân y, Tinh Không từ nhỏ luôn thích huân y, cho nên khi nhìn thấy một thảm màu tím kia, cô sung sướng rong chơi trên chúng, thẳng đến khi một đôi tay nhiều nếp nhăn chìa ra trước mặt cô.

“*Tiểu thư xinh đẹp, xin mời nhảy cùng tôi một điệu!*” Tả Sâm bá tước thân nhiên cười, nắm tay Tinh Không đi vào giữa biển hoa màu tím, không có âm nhạc, không có váy áo hoa lệ, chỉ có một ông lão khí chất, cùng một thiếu nữ trẻ tuổi khiếu vũ, cứ như vậy, hoà hợp với nhau tạo thành một bức tranh hài hoà sinh động.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Không yên lòng

“*Tinh Không, khí chất trên người con rất giống với một người bạn trước kia của cha!*”

Ông thì thầm bên tai Tinh Không, lời nói mang theo vài phần hoài niệm, loại ánh mắt này…giống như dành cho người yêu.

“*Là người trong lòng ngài sao?*” Tinh Không không tự chủ được hỏi, Tả Sâm mỉm cười, bước chân hai người cùng nhau ngừng lại, ông ta nhìn biển hoa màu tím xung quanh, nhẹ nhàng nói, “*Đúng vậy! Cô ấy cũng giống con, đều thích cỏ huân y!*”

“*Bà ấy……*” Tinh Không không khỏi hăm mộ người phụ nữ kia, người đàn ông này chắc chắn rất yêu bà ấy!

“*Đã chết!*” Tả Sâm cảm khái ngừng đầu lên trời cao, thì thào, “*Cha cả đời chỉ hối hận một việc, chính là năm đó đã buông bỏ bà ấy!*”

Tinh Không không nói nữa, mà lặng lẽ đứng, nhìn một người đàn ông đang tưởng nhớ đến người phụ nữ mình yêu.

……

“*Cái gì? Cô ta được cha nuôi đưa đi rồi sao?*”

“*Mấy ngày?*”

“*Được rồi, tôi đã biết!*”

Lôi Ân ngắt điện thoại, thân hình cao lớn đứng hiên ngang giữa trời xanh biển xanh, ánh mắt hần gắt gao nhìn cô gái đang nỗ lực bèn bờ cát.

Hắn phát hiện, bản thân tinh thần của hắn không tập trung hoàn toàn ở chỗ Sơ Tinh, phiền chán xoay người, Tra Lý đi theo phía sau hắn.

“*Cậu ở đây trông coi Sơ Tinh vài ngày, tôi đi về trước!*”

“*Anh về sớm sao?*” Sơ Tinh lời kéo cánh tay Lôi Ân, không tha hỏi, bọn họ tới nơi này hơn mười ngày, hần thất thần rất nhiều lần.

“*Ừ, đột nhiên có chút việc, em ở lại chơi vài ngày, đến lúc muốn chờ về anh sẽ đón em, được không?*” Lôi Ân sờ sờ lên tóc cô, Tra Lý đã sai người đem du thuyền tới, Sơ Tinh cũng không buông hắn ra, “*Em về cùng anh!*”

“*Ngoan, Tra Lý ở chỗ này cùng em, nghe lời!*” Lôi Ân hôn lên gương mặt cô, sau đó đẩy cô ra, nhảy lên du thuyền.

Sơ Tinh bùi bối, nhìn chiếc thuyền rẽ sóng rời đi, cô cũng lập tức mất hết tinh thần vui chơi.

Ba giờ sau, du thuyền cập bờ, một chiếc xe màu đen đã chờ sẵn nơi đó, Lôi Ân lên xe, lạnh giọng nói, “*Đi Cố Đức Bảo!*”

“*Điện hạ, ngài đã tới!*” Vừa mới tiến đến tòa thành đã có ngay người hầu ra đón tiếp hắn. Hắn cỡi bộ caravat tiến sâu vào trong thì nhìn thấy Tả Sâm cùng Tinh Không trò chuyện thật vui vẻ, một màn này khiến hắn hơi nhức mắt.

Hắn rất ít khi nhìn thấy cô tươi cười như vậy, thậm chí cô cũng còn chưa từng cười với hắn.

Hắn đến bây giờ mới phát hiện, hoá ra cô cười thật sang lạnh và xinh đẹp.

“*Cha nuôi, để lại cho con ba quân, được không? Được không nào?*”

Tinh Không làm nũng, cười tươi với Tả Sâm, thần sắc thẹn thùng dưới nắng, khuôn mặt đỏ bừng, đôi mắt đen tròn giáo hoạt, Tả Sâm dung túng nhìn cô, sau đó lui quân cở về, nhường thêm cho cô một bước.

“*A! Con thắng, con thắng rồi! Con rất cục cũng thắng người một bàn rồi!*”

Tinh Không phấn khởi đứng bật dậy, tựa hồ thắng được một ván cờ như cô cá thiên hạ, nhưng khi nhìn thấy người đột nhiên xuất hiện trong phòng khách kia, những quân cờ màu trắng trong tay từ rơi xuống sàn phát ra những âm thanh “tách, tách, tách”.

Nụ cười sang lạnh trong phút chốc thì vụt tắt.

Tả Sâm cũng nhìn lại, Lôi Ân đã đi đến bên người bọn họ, Tinh Không lập tức mặt biến sắc.

“*Đã trở lại rồi à? Đi chơi vui không?*” Tả Sâm nhàu mày, sai người dọn lại bàn cờ, không nghe thấy Lôi Ân trả lời, ông ta nhìn Tinh Không nói, “*Nha đầu, con sang bên này, chúng ta đấu với King sẽ chơi với nhau một ván!*”

“*Cha nuôi?*” Lôi Ân tựa hồ có chút tức giận, cô gái này từ lúc nào lại thân thiết với Tả Sâm như vậy?

Tinh Không giống như được ăn xá, vội vàng đứng lên nhường chỗ ngồi cho Lôi Ân.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Để cô tự do

Lôi Ân chỉ lạnh lùng, trên người vẫn toả ra luồng khí âm trầm khó đoán, rất giống với Tả Sâm, ngay cả bộ dạng suy tư kín đáo cũng rất giống, Tinh Không nhìn bàn cờ đã kín hết một nửa, quân đen dường như đã hoàn toàn bị quân trắng vây kín.

“*Con muốn Tinh Không sao?*”

Một câu của Tả Sâm khiến cho Lôi Ân nhanh chóng hạ quân cờ xuống.

Tả Sâm không nhanh không chậm đặt quân đen xuống tiếp tục nói, “*Đừng để ý đến lời ta nói, ta đã thu nhận cô gái làm con nuôi rồi!*”

“*Cha nuôi?*” Bàn tay của Lôi Ân khẽ run, viên cò cuối cùng cũng được hạ xuống. Tả Sâm cười nhẹ hai tiếng. Tinh Không không hiểu cò vậy nhưng cũng nhìn ra, quân trắng nay đã rơi vào thế bí.

“*Ta không phải đã dạy con rồi sao? Định ở trước mặt, trăm ngàn lần cũng không được phản tâm!*”

“*Con thua rồi!*” Tả Sâm giữ tay lên, đem toàn bộ quân đen ném xuống. Lôi Ân cũng đứng dậy theo ông ta, bởi vì một câu của cha nuôi mà lòng hắn không thể bình tĩnh.

“*Như đã nói, con thua rồi, phải đồng ý với ta một chuyện, biết chưa?*”

Tả Sâm hai tay chấp sau lưng, miễn hãm nhìn Lôi Ân, sau đó vừa lòng cười.

“*Báo với nhà bếp, chuẩn bị cơm đi!*” Ông quay đầu phản phó Thác Nị, lại vẫy vẫy tay với Tinh Không, “*Nha đầu, từ nay con chính thức là con gái của ba!*”

Tinh Không có chút vui mừng xen lẫn lo lắng, cô không có cha, mấy ngày nay ở bên Tả Sâm, cô cũng cảm nhận được một thứ tình cảm thân thiết quen thuộc không nói thành lời.

Lôi Ân đối với sự sắp đặt của Tả Sâm có chút miễn cưỡng, nhưng hắn biết, cha nuôi một khi đã quyết định việc gì thì bất luận kẻ nào cũng không thể xoay chuyển.

Tả Sâm không có con, chỉ có một đứa con nuôi là Lôi Ân, bên ngoài có bao nhiêu kẻ nịnh nọt muốn trở thành người của ông, nhưng ông lại chọn cô gái Mộ Tinh Không, mới chỉ quen biết vài ngày làm con gái.

Tinh Không mờ to đôi mắt đen, hai bàn tay giao nhau, khi nhìn thấy Lôi Ân bước ra khỏi thư phòng của Tả Sâm, cô lập tức từ sô pha mà bật dậy.

Hắn từng bước đi về phía cô, cô cũng lùi sau lại vài bước, cánh tay hắn duỗi dài ra muốn ôm lấy thất lưng cô.

Vừa chạm đến thân thể mảnh khảnh kia, toàn thân hắn như bị kích thích, nhìn cô gầy yếu, sắc mặt Lôi Ân có chút khó coi.

“*Đừng đụng vào tôi!*” Cô chán ghét đẩy hắn ra, Lôi Ân rất nhanh chộp lấy cô, lời cô đi ra ngoài, “*Theo tôi trở về!*”

Tinh Không quay đầu nhìn phía sau, Tả Sâm không ra mặt, cũng có nghĩa, ông ta không ngăn cản Lôi Ân mang cô đi.

Chi cần Lôi Ân hắn đụng đến cô, toàn thân cô đều phát run, cô sợ hắn, cũng hận hắn!

Xe không hề chạy về biệt thự trang viên hoa hồng kia của hắn, mà là hướng về phía Roma.

Chi chớp lát, trước mặt Tinh Không đã là sân bay, một loạt trực thăng cùng máy bay ở ngay trước mắt cô, Lôi Ân mang theo cô lên máy bay, cô quay đầu nhìn xung quanh hắn, trừ bỏ hai gã bảo tiêu, Tra Lý và Dịch Hân đều không đi theo hắn ta.

“*Chúng ta đi Trung Quốc một chuyến!*” Nhìn ánh mắt đầy nghi hoặc của cô, hắn lạnh lùng phun ra mấy chữ, bàn tay càng siết chặt tay cô hơn.

“*Vì sao?*” Tinh Không nhìn theo ánh mắt hắn, không hiểu hắn định làm gì.

“*Không vì sao cả!*” Khuôn mặt tuần tử của hắn lại khôi phục về trạng thái băng đá, về sau lại từ từ nói, “*Chỉ là muốn mang cô đi!*”

Lần đầu tiên cô gặp hắn, chính là ở sân bay, nếu thời khắc kia cô không có cầu cứu hắn thì không có bất cứ chuyện gì phát sinh, nhưng cô không ân hận về chuyện này.

Chẳng ngại những vết thương mà mình đã phải chịu, cô cũng không hối hận về quyết định đó của mình.

Sau mười mấy giờ, máy bay hạ cánh xuống một sân bay tư nhân, Tinh Không nhận ra chỗ này, đó là ngôi biệt thự trước kia, hết thảy đều như cũ, chỉ là không có đám phụ nữ xinh đẹp lần trước.

“*Trong khoảng thời gian này cô được tự do hoạt động, nhưng Tinh Không, cô cũng nên biết chuyện gì nên làm và chuyện gì không nên làm!*” Giọng nói quý mị của hắn vang lên bên tai Tinh Không, “*Hắc Ngân Thánh hiện tại đang ở Mỹ, cho nên đừng có chọc giận tôi nữa, ok?*”

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quái Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Tôi thích chị!

Hắn giữ cằm cô, ngón tay vuốt ve lên da thịt tinh tế của cô, nhìn Tinh Không gật đầu, hắn mới hờn lên vầng trán nhỏ, “*Ngoan!*”

Cô không thích hắn hôn cô, nhất là sau khi gặp Sơ Tinh, cô luôn nghĩ, có phải hắn cũng hôn Sơ Tinh như vậy không? Loại cảm giác này, loại cảm giác này khiến cho cô cảm giác thật bất thú!

Nơi này tiện nghi cũng không hề kém so với La Mã, không có Sơ Tinh, không có phụ nữ khác, cô giống như chủ nhân của nơi này.

Cần phòng lúc trước vốn toàn màu đỏ giờ chuyển sang màu tím, phảng phất lại có mùi cỏ huân y, Tinh Không trong cơn mê mẩn cảm nhận rõ bên người có thêm một khối cơ thể. Cô cảm thấy cổ tay bị tóm lấy, thật lạnh, khi mở mắt ra, bên người lại không có gì.

Cô cúi đầu nhìn cổ tay của mình, không biết khi nào đã có thêm một chiếc vòng ngọc phi thủy, hình như đã nhìn thấy ở đâu rồi.

Đây là, Lôi Ân tặng cho mình sao?

Hắn từng mua được một khối ngọc cổ trong cuộc bán đấu giá ở Las Vegas, vốn nghĩ ngọc này sẽ ở trên người Sơ Tinh, nhưng không ngờ giờ nó lại ở trên người Tinh Không!

Hắn muốn bồi thường có sao?!

Lôi Ân quả nhiên không hạn chế hành động của cô, chỉ là phía sau luôn có thêm mấy cái đuôi.

Cô đi đến cửa hàng thủy tinh lần trước, đã không còn thủy tinh cầu màu tím lần trước, cô nhớ rõ, ông chủ cũng nói qua, thủy tinh cầu màu tím lúc trước chính là viên cuối cùng.

Tinh Không tiếc nói đi ra khỏi tiệm đồ, bên ngoài đột nhiên lẫn tẩn mấy hạt mưa, cô ngẩng đầu nhìn chiếc xe đen phía bên, vừa xoay người, cơn mưa ập đến. Những hạt mưa đánh vào da thịt khiến cô có một loại khoái cảm phóng thích.

Cô rất sợ chiếc xe phía sau đuổi theo, trong ngã tư đường lượng xe mỗi lúc một nhiều, Tinh Không cũng không quay đầu lại mà đi ngang qua đường cái, bên tai truyền đến một tiếng phanh gấp. Chiếc xe lướt qua cô trong gang tấc, cô ột đôi tay lực lưỡng ôm lấy thất lưng cô, đem cô ôm vào lòng ngực ấm áp.

“*Cô không sao chứ?*” Tinh Không nghe thấy giọng nói quen thuộc, không thể tin được người nhìn thấy trước mặt.

Việt Trạch đầu tóc ướt nhẹp, cười tươi trong sáng nhìn Tinh Không.

“*Cậu không phải về Mĩ rồi sao?*” Tinh Không kinh ngạc hỏi cậu ta, Việt Trạch cười bỏ áo khoác che lên cho cả hai người, sau đó kéo cô đi qua đường bên cạnh.

“*Tinh Không, tôi rút cuộc cũng đợi được chị rồi!*”

“*Tôi cố ý trở về tìm chị đó, chị định đi đâu?*” Cậu ta vội vàng ôm cô vào trong lòng, sự quan tâm này khiến cho Tinh Không cảm thấy thật ấm áp.

“*Việt Trạch, cậu tìm tôi làm gì?*”

“*Tôi thích chị!*”

Ba chữ kia tự nhiên thoát ra khỏi miệng cậu ta, đơn giản thuần túy, Tinh Không chưa bao giờ biết sự đơn giản lại khiến người ta chấn động như vậy, hoá ra hạnh phúc thực chất rất đơn giản.

“*Chỉ đi theo tôi đi, Tinh Không! Chị muốn cái gì tôi cũng đều có thể cho chị!*” Việt Trạch cầm lấy tay Tinh Không áp lên ngực chính mình, nụ cười tình khôi như vậy, cho dù đánh đổi cả thế giới để có được cô, cậu cũng nguyện lòng.

“*Tôi sợ cậu chẳng thể đưa tôi tới đi……*” Tinh Không cười đưa tay đẩy cậu ta ra, quần áo hai người đều ẩm ướt, Việt Trạch cẩn thận lấy tay lau đi những giọt nước trên mặt cô, nghe được lời nói của cô sau, hắn có chút sốt ruột, “*Được! Tinh Không, tôi sẽ đưa chị đi!*”

Cô có chút cảm động đối với chàng trai trẻ trước mặt, cô bị Hắc Ngân Thánh truy tìm, cô Lôi Ân giam giữ, cậu thiếu niên này làm sao có thể là đối thủ của bọn họ?

“*Nhưng, tôi không thích cậu!*” Tinh Không thẳng thắn cự tuyệt, Việt Trạch cũng không vì thế mà từ bỏ, “*Không sao, cảm tình có thể bồi dưỡng, tôi có thể đợi đến khi chị thích tôi!*”

Chương 78: Gặp nhau tại khách sạn

“*Nếu như không có ngày đó?*” Tinh Không hỏi lại.

“*Cũng đâu cần nhanh như vậy, tôi thích chị, thế là đủ rồi!*” Việt Trạch cười sáng lạn, lộ ra chiếc răng khênh trắng tinh, vẻ mặt không hiểu sự dối như thế khiến cho Tinh Không cảm thấy bản thân mình không xứng đáng với cậu ta.

“*Đi thôi, tôi đưa chị đi thay đồ!*” Việt Trạch kéo tay cô đi, hạt mưa trên đỉnh đầu có dấu hiệu giảm đi không ít. Việt Trạch dẫn cô vào một khách sạn, đi thẳng lên lầu, dung chìa khoá điện từ mở cửa phòng.

Cậu ta đẩy cô vào phòng tắm, Tinh Không ngay cả cả một chữ “không” cũng chẳng kịp thốt lên.

Cô tắm rửa rất nhanh, mặc áo choàng đi ra cũng là lúc nhìn thấy Việt Trạch mang một bộ quần áo mới đến.

“*Tôi tắm xong rồi, cậu mau tắm đi!*” Thấy Việt Trạch vẫn còn mặc quần áo ướt trên người, Tinh Không vội vàng đi ra, Việt Trạch đưa quần áo cho cô, không quên lo lắng dặn dò, “*Tinh Không, chị đừng có thừa lúc tôi tắm mà bỏ đi đó nha!*”

“*Yên tâm đi!*” Tinh Không trừng mắt nhìn cậu ta, như thế này cậu ta mới yên tâm đóng cửa phòng tắm lại.

Việt Trạch tắm rất nhanh, Tinh Không vừa thay váy xong thì cậu cũng bước ra khỏi phòng tắm, trên người vẫn còn mấy giọt nước, khăn tắm quấn bên hông.

Tinh Không nhắm chặt hai mắt lại, Việt Trạch chạy tới trước mặt cô, bàn tay nhanh nhẹn nhéo má cô, dùng giọng điệu vô cùng yêu thương nói, “*Tinh Không, biểu tình này của chị thật đáng yêu, làm sao bây giờ? Tôi hình như càng ngày càng thích chị mất rồi!*”

“*Đừng có tranh thủ ăn đậu hũ của tôi!*” Tinh Không đá cậu ta một cái không thương tiếc, còn véo lên lưng cậu ta, Việt Trạch đau nhưng cười hi hi nhìn cô.

Cô né tránh, đi đến ban công nhìn ra ngoài cửa sổ, mưa không biết từ khi nào đã ngừng rơi, thiên xanh trong. Tinh Không nhìn chiếc xe con màu đen dưới lầu phóng đi phóng tới, ánh mắt nhất thời âm đạm.

Cô biết, mặc cho cô có chạy trốn cỡ nào cũng không thoát khỏi bàn tay của hắn.

Cô nhớ những lời cảnh cáo của Lôi Ân, đột nhiên sợ hãi hẳn sẽ tìm Việt Trạch gây phiền phức.

“*Tinh Không, chị có đói bụng không? Tôi gọi phục vụ mang đồ ăn lên!*” Việt Trạch cũng đã thay xong quần áo, nhìn Tinh Không đang định đi đâu đó.

“*Không cần, tôi đi trước!*”

Tinh Không đã muốn hướng huyền quan chỗ đi đến, Việt Trạch vội vàng đi theo nàng phía sau, “*Tinh Không, chị định đi đâu đây?*”

“*Cậu đừng đi theo tôi nữa!*” Tinh Không muốn đi ra hành lang, Việt Trạch cũng bám theo.

Khi sắp đến thang máy, một bóng người quen thuộc khiến Tinh Không giật mình, cô quay người lại, lói kéo Việt Trạch trốn sau tường, một bàn tay bịt miệng cậu ta lại.

Việt Trạch vô tội trừng mắt nhìn, Tinh Không buông tay khỏi mặt cậu ta, cho dù là một cái bóng đáng sợ cũng nhận ra được đó là Lôi Ân.

Hắn ôm một người trong lòng, lưng quay về phía Tinh Không cho nên không thấy cô. Tinh Không nhận ra người hắn ôm là một cô gái rất trẻ, hơn nữa đôi mắt cũng màu hổ phách rất trong.

Cô cười khó, hẳn không phải thích Sơ Tinh sao? Còn có người phụ nữ hẳn đang giam lỏng trong biệt thự là cô nữa, tại sao vẫn còn đi thuê phòng với người khác?

Đợi đến khi bọn họ đi vào thang máy, Tinh Không mới yên tâm thở ra, Việt Trạch hình như cũng nhìn thấy Lôi Ân, ánh mắt hiện lên vẻ khinh thường.

“Việt Trạch, đừng nữa đi theo tôi nữa, bằng không tôi sẽ không bao giờ nhìn mặt cậu nữa đâu!” Tinh Không tiếp tục đi về phía trước, Việt Trạch theo sát không tha, Tinh Không quay đầu, nghiêm túc nhìn cậu, Việt Trạch khó xử nhìn cô, “*Tinh Không.....*”

Thấy cô nghiêng mặt, Việt Trạch cũng không chần chừ, lấy chiếc đi động từ trong túi mình ra đưa cho Tinh Không, “*Vậy chị cầm cái này đi, đừng để cho tôi không tìm được chị?*”

Tinh Không không từ chối, gắt gắt đầu, nhanh chóng bước vào thang máy.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 79: An Kỳ

Trở lại biệt thự, Lôi Ân vẫn còn chưa trở về, thậm chí hai ngày nay đến Trung Quốc, trừ ngày đầu tiên ra, Tinh Không cũng không hề gặp hắn.

Ngỡ đến cô gái nhìn thấy lúc ở khách sạn, Tinh Không cảm thấy có chút chua xót.

“*Đàn ông xấu xa.....hỗn đản.....!*” Tinh Không tức giận đánh lên số phả, trong lòng thì thầm mắng Lôi Ân mấy lần, ngay sau đó cô lại giật mình tại sao lại để tâm đến hắn như vậy.

Cô vì sao lại để ý đến việc hắn có phụ nữ khác, thật sự cô rất dễ ỷ!

Tinh Không phiền chán đem mặt vùi vào số phả, buồn bực một hồi, nghe thấy tiếng người hầu gọi ra dùng bữa, cô mới rầu rĩ đi ra ngoài.

Ngày hôm sau khi ngủ dậy, trong không khí hình như có mùi hơi thở đàn ông, nhưng cô tìm mãi cũng không thấy dấu vết nào chứng tỏ hắn đã đến.

Việt Trạch hẹn cô, Tinh Không đúng hẹn tới, khu phố trung tâm náo nhiệt, Việt Trạch mặc quần áo thường nhân hạ, trên đầu còn đội thêm mũ lưỡi trai, kéo Tinh Không đi vào một câu lạc bộ tư nhân.

Toà nhà hơn mười tầng, có bar, phòng khiêu vũ, hộp đêm, Tinh Không trong lòng nặng trĩu, Lôi Ân từng mang cô đến Mỹ Sắc, bắt cô nhìn đàn bà bị đàn ông day dỗ như thế nào, đến bây giờ những chuyện đó vẫn cứ ám ảnh cô.

“*Đừng sợ, có tôi ở đây!*” Việt Trạch vỗ vỗ ngực, dẫn Tinh Không đi lên tầng cao nhất, nghe nói đêm nay sẽ có một party hoá trang rất lớn, Tinh Không không có hứng, ngược lại Việt Trạch hào hứng vô cùng.

Cậu ta tùy tiện lấy một chiếc mặt nạ nạm kim sa đeo lên mặt Tinh Không, sau đó kéo cô cùng nhập hội. Trong tiếng nhạc sàn rạo rục, chung quanh đều là các đôi quần lấy nhau.

Giữa đám người, Tinh Không đột nhiên nhìn thấy một người đàn ông đeo mặt nạ màu đen huyền bí, cô lập tức ngồi xổm xuống, tim đập thành thịch.

Đám người nhanh chóng tán ra, Việt Trạch muốn kéo Tinh Không đi, thì lại bị người ngăn cản.

Cô không biết người chủ trì bữa tiệc nói gì, trong đầu chỉ có duy nhất một ý nghĩ đó là chạy nhanh ra cửa. Một hồi chuông thanh thủy vang lên, ngay sau đó, mọi người gỡ mặt nạ xuống, đám người xung quanh lại bắt đầu huyền ảo.

Tinh Không nhìn thấy được cô gái đứng bên cạnh Lôi Ân kia, chính là cô gái hôm qua ở khách sạn!

Lôi Ân cảm nhận được người khác nhìn mình, khi Tinh Không vẫn cố chấp nhìn về phía hắn, ánh mắt hắn và cô giao nhau trong không trung, Tinh Không nhìn hắn buông cô gái trong lòng ra đi về phía mình.

Cô muốn chạy, nhưng Lôi Ân nhanh hơn cô, cô vừa mới di chuyển thì hắn đã chạy đến, đem cô ôm vào lòng.

Đổi với sự xuất hiện của cô, hắn hình như cũng không tức giận, ngược lại còn vui vẻ.

“*Thực đáng yêu!*” Hắn cẩn thận đánh giá cô, nhìn chiếc mặt nạ cô đeo rồi thốt lên ba chữ đó.

Tình Không đỏ bừng mặt, điều này khiến cô phải ghi nhớ, cho dù cô có đeo mặt nạ thì hẳn vẫn có thể nhận ra cô sao?

“*Anh, cô là ai vậy?*” Một bóng người vọt tới giữa hai người, Tình Không thiếu chút nữa là đụng vào cô ta, Lôi Ân một bàn tay đỡ lấy cô, có chút giận đối với người vừa tới.

Tình Không hơi khấp sợ khi nghe cô gái kia thân mật gọi Lôi Ân như vậy, nhìn gần cô mới nhận ra cô gái này thực hoạt bát và đáng yêu.

Cô bé là... Em gái của Lôi Ân?

Cô hoảng hốt nhìn kỹ hai khuôn mặt, Lôi Ân anh tuấn cao quý, cô gái lại mang theo nét đẹp hồn nhiên cuốn hút.

Thấy em gái nhìn Tình Không chớp mắt, Lôi Ân ho nhẹ một tiếng, sau đó đem Tình Không tiến lên mấy bước, “*Mộ Tình Không, cô bé này là em gái tôi, An Kỳ!*”

Tình Không tin tưởng hai người bọn họ là anh em, bởi vì bọn họ đều có một đôi mắt trong suốt màu hổ phách.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 80: Tình yêu duy nhất

An Kỳ là em gái cùng cha khác mẹ với Lôi Ân, đây cũng là bí mật lần đầu tiên Tình Không biết đến.

Cô gái từ nhỏ lớn lên ở Trung Quốc, thậm chí ngay cả Lôi Ân cũng không hề biết đến sự tồn tại của đứa em gái này.

“*Anh hai, anh tìm được ở đâu một cô nàng có tính như thế này vậy?!*” An Kỳ nghịch ngợm trừng mắt nhìn Tình Không, sau đó lại nhìn về phía Lôi Ân làm cái mặt quý, không sợ chết nói, “*Em đây thì cảm thấy...anh chẳng xứng với chị ấy!*”

“*An Kỳ!*” Lôi Ân trừng mắt, hẳn nổi giận nhìn An Kỳ, “*Chơi đùa rồi thì về cho anh!*”

“*Em không về, em không về đâu!! Tên hỗn đản Tiêu Trác bắt nạt em, anh cũng bắt nạt em sao!*”

An Kỳ dậm chân, quay đầu rồi đi, Lôi Ân nhanh chóng kéo cô gái nạn, cũng không quên lời cả Tình Không.

Tình Không có chút ghen tỵ nhìn an hem họ thân thiết như vậy, hoá ra Lôi Ân cũng là người trọng tình thân.

Cô cũng có anh trai, Hắc Ngân Thánh theo còn chưa bao giờ đánh mắng cô, sau rồi cô mới biết được, Hắc Ngân Thánh đối với cô không phải tình cảm anh trai em gái bình thường. Hẳn ta yêu cô, yêu cô đến thành bệnh.

Tình Không cũng còn chưa kịp gọi Việt Trạch, Lôi Ân đã lôi cô xuống lầu, lái xe đưa xe đến, hẳn đây An Kỳ lên trước, ra lệnh, “*Đưa tiểu thư về khách sạn!*”

“*Dạ, thiếu chủ!*” Lái xe nhận chỉ thị, chuẩn bị đập chân ga, An Kỳ vội vàng choái người ra khỏi cửa kính, vẫy tay nói với Tình Không, “*Tình Không, chị dạy dỗ anh ấy đi!*”

Cô bé làm động tác “cổ lên”, Tình Không cười khổ, sau đó gật gật đầu, Lôi Ân đột nhiên áp sát tai cô, hơi thở nóng ấm của hắn phả lên má cô, “*Sao? Cô muốn bắt đầu dạy dỗ tôi như thế nào?*”

Tình Không khoát tay không thêm đề ý đến hắn, Lôi Ân cầm lấy tay cô, bước đi về phía trước.

Lúc đến ngã tư, lúc đèn đỏ sắp chuyển sang xanh còn có 5 giây, Lôi Ân giữ lấy vai Tình Không, đột nhiên chạy khỏi đám người cùng đi đường.

Thấy người phía sau không đuổi được, Lôi Ân buông lỏng tay, Tình Không còn chưa định hình, bên người lại có xe vượt qua người bọn họ, cô bị dọa không dám động dấy, chỉ đứng yên nhìn Lôi Ân đối diện. Bằng tốc độ nhanh nhất, hẳn kéo cô đến bên đường, nghe được tiếng nhịp tim của hắn, lúc này hẳn đã ôm chặt cô trong lòng.

Đột nhiên cô chút tham lam mong khoảnh khắc này dừng trôi qua, hơi thở của hắn xung quanh cô, trong mắt hắn có hình bóng cô, như vậy thật sự tốt lắm, cô không có Hắc Ngân Thánh, hẳn không có Sơ Tinh, chỉ có hắn và cô!

“*Tình Không, ở lại bên cạnh tôi!*” Hẳn một khắc không thể không thừa nhận, đối với cô, hắn đã nảy sinh một loại tình cảm, lúc ôm cô hắn muốn càng nhiều, hắn muốn càng nhiều, hẳn không rõ đây là cảm giác gì, chỉ là dục vọng mãnh liệt.

Tình Không ghé đầu lên ngực hắn, có chút buồn bực hắn ích kỷ, hẳn muốn cô ở bên hắn, còn trong lòng hắn thì lại xem trọng một cô gái khác, vậy cô là gì chứ?

Hắc Ngân Thánh không chút lưu luyến nào rời khỏi thân thể người đàn bà dưới thân, Tô Khuyên ghé lên người hắn, có chút được yêu thương mà sinh kiêu, “Ngân Đế, ngài vẫn còn muốn tìm Tình Không về sao?”

Sau khi hắn đem cô từ Las Vegas về đây, Tô Khuyên càng ngày càng không rời khỏi được người đàn ông này.

Hắc Ngân Thánh vốn đang nhắm mắt dưỡng thần lại nghe người nhắc đến Tình Không, hẳn lập tức bốp cốp cô ta, mắt xếch lộ rõ vẻ chán ghét, “*Tô Khuyên, có tốt nhất thông minh một chút, đừng nghĩ mình giống Tình Không, cô không xứng!*”

Tương lai một ngày kia, hẳn cô lẽ sẽ ngồi ở vị trí cao hơn hắn địa vị bấy giờ, bàn tay hắn sẽ giết rất nhiều người, nhưng đàn bà, hẳn chỉ yêu có một- tình yêu duy nhất của hắn, Tình Không!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 81: Đứa con của ai?

Italia, Roma

Sơ Tinh dựa vào cửa sổ nhìn lên bầu trời xanh thẳm, tâm tình kém đến cực điểm.

Lôi Ân vốn dĩ đồng ý sẽ về đây cùng với cô, nhưng cô trở về nửa tháng rồi nhưng không thấy hắn đâu, ngay cả điện thoại cũng không gọi cho cô.

Cô nghĩ hay gần nên cố chấp cũng không gọi cho hắn.

Tra Lý nói, hắn đi Trung Quốc, cô lại cảm thấy thực bất an, hẳn vì sao lại đưa Tình Không đi cùng?

Cốc Vân từ xa cũng nghe thấy tiếng thở dài của cô, cảm đi động đưa cho, nói, “*Sơ Tinh, nếu con nhớ thiếu chủ, Vân đi thay con gọi điện cho cậu ấy nhé?*”

“*Không muốn, không muốn, Vân đi!*” Sơ Tinh đứng dậy ngăn cản Cốc Vân, không biết có phải động tác nhanh quá hay không, đầu cô đột nhiên choáng váng, cô bám chặt lấy tay vịn, sau đó nghe thấy tiếng gào lo lắng của Cốc Vân, thân thể mềm nhũn, lập tức hôn mê bất tỉnh.

Hắn Húc buông tay Sơ Tinh ra, về mặt ngưng trọng nhìn cô gái ngủ say trên giường, Cốc Vân gấp gấp dậm chân qua lại, “*Thế nào thế nào? Đang yên đang lành tại sao con bé tự nhiên ngất xỉu?*”

Sơ Tinh thân thể yếu đuối, trải qua mấy năm nay cẩn thận điều trị, đã tốt lên nhiều, chỉ cần cố gắng không để bị thương, thân thể cơ bản cũng bình thường như bao người khác.

“*Cô ấy mang thai !*”

Một câu của Hân Húc khiến cho Cốc Vân cũng giật mình, nhưng về mặt căng thẳng nghiêm túc của Hân Húc nói cho bà biết chuyện này không phải chuyện đáng vui mừng.

“*Đã được sáu tuần!*” Hân Húc nói xong, Cốc Vân càng căng thẳng. Sáu tuần? Chính là lúc Sơ Tinh bị Hắc Ngân Thánh bắt đi!

Như vậy, đứa bé này.....

“*Không, không!*” Cốc Văn kích động lắc lắc đầu, cô gái trên giường nhắm chặt mắt, trong căn phòng yên tĩnh chỉ còn lại tiếng hít thở của bà với Hàn Húc.

Sau vài giây, Cốc Văn đột nhiên bắt lấy tay Hàn Húc, bình tĩnh nói, “*Hãy nói Sơ Tinh mang thai được bốn tuần, đứa bé này là của điện hạ!*”

“*Vân đi!*” Hàn Húc lập tức lắc đầu phủ nhận, “*Không được! Nhân lúc điện hạ không có ở đây hãy phá cái thai này đi!*”

“*Nói vậy chả khác nào cậu muốn lấy mạng Sơ Tinh sao?*” Cốc Văn thờ hờn hờn, nói, “*Hàn Húc, chuyện này cứ như vậy đi, coi như Vân đi nợ cậu!*”

“*Nếu điện hạ biết, cậu ấy sẽ giết cháu!*” Hàn Húc khó xử nhũn mày, Lôi Ân rất tin nhiệm anh, nếu anh mà phản bội, hẳn nhất định sẽ lấy mạng anh.

Hon nữa, đứa bé này là của Hắc Ngán Thánh, hẳn ta là kẻ thù của Lôi Ân!

“*Cậu đừng quên cậu vốn là người của ai!*” Cốc Văn chuyển khỏi chỗ Tả Sâm, Hàn Húc từ nhỏ do Cốc Văn nuôi dạy, cha Hàn Húc là bác sĩ riêng của Tả Sâm, cho nên sau khi Lôi Ân kế thừa thế giới ngầm, Hàn Húc cũng được Tả Sâm phái đến cho Lôi Ân.

“*Vân đi!!*” Hàn Húc càng nhũn mày, Cốc Văn tiếp tục thuyết phục anh ta, “*Việc này chỉ có tôi và cậu biết, Sơ Tinh không biết, điện hạ càng không biết!*”

Nhìn Hàn Húc trầm mặc, Cốc Văn hiểu ý nở nụ cười, vốn một Mộ Tinh Không đã khiến tâm trí Lôi Ân mất đi một nửa, nếu giờ Sơ Tinh mang thai của Hắc Ngán Thánh bại lộ, Lôi Ân chỉ có thể càng thêm yêu quý cô gái kia hon.

Sơ Tinh tỉnh lại thì trời cũng đã tối, Cốc Văn quan tâm nhìn cô, Sơ Tinh vội vàng ngồi dậy,“*Vân đi?*”

Cốc Văn ôn hòa cười, một bàn tay xoa xoa bụng cô gái, “*Nha đầu ngược, con sắp làm mẹ rồi!*”

“*Cái gì?*” Khuôn mặt nhỏ nhắn vốn đang mờ mịt lập tức chuyển biến thành kinh ngạc, Sơ Tinh không tin nhìn bà, sau đó nhớ đến điều gì đó, vẻ mặt khảm trương nhìn Cốc Văn, “*Vân đi, đứa nhỏ..... Đã bao lâu?*”

“*Bốn tuần! Là con của điện hạ.....*” Nhìn Cốc Văn nói xong, Sơ Tinh khắp khối mừng rỡ, “*Là con của anh ấy, Vân đi, là con của Kinh!*”

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full**.Net.

Chương 82: Hấn thay đổi

Lôi Ân mấy ngày qua thực khác thường, Tinh Không có chút ngạc nhiên trước sự thay đổi của hấn.

Thời gian hấn ở lại biệt thự càng lúc càng nhiều, thậm chí có đôi khi cô vừa mới quay đầu đã thấy hấn, cô cũng ngang bướng nhìn lại hấn đầy thách thức, hấn dường như không có việc gì lấy tay vuốt tóc, buổi tối khi ngủ, hấn tự nhiên nằm ở bên người cô. Trong thời gian ở lại Roma, cô cũng từng nghe qua, hấn có thể qua đêm với phụ nữ, nhưng không ai có thể ngủ trên giường của hấn.

Nguyên tắc đó, từ khi đến đây, tất cả đều biến thành ngoại lệ!

Cô rất thích cuộc sống ở Trung Quốc, thậm chí còn có ý muốn mãnh liệt ở lại đây lâu dài, nhưng cô không có dũng khí đi hỏi hấn sẽ ở lại đây trong bao lâu.

Mãi cho đến khi hấn nhận được điện thoại từ Roma gọi đến.

“*King, anh chừng nào trở về? Em có chuyện vui muốn cho anh biết!*” Trong điện thoại là tiếng Sơ Tinh vui sướng không kiềm chế được. Cô nhớ hấn, muốn nói cho hấn biết ngay chuyện vui của hai người.

“*Ừh, hai ngày nữa, em ngoan ngoan chờ anh trở về!*”

Hấn xoay người, nhìn Tinh Không đang đứng bên cửa sổ ngắm nhìn phong cảnh, cho đến khi hấn đi đến tận bên người cô, cô cũng không hề quay đầu lại, Lôi Ân theo ánh mắt của cô, thì nhìn thấy một đốm đốm lấp loè giữa màn đêm!

“*Chúng ta hai ngày sau về La Mã!*” Giọng nói của hấn vang lên, đánh vỡ ban đêm yên tĩnh.

Tinh Không mơ hồ quên mất một điều, ở hấn trong mắt, so với Sơ Tinh mọi thứ đều không quan trọng đối với hấn!

Tinh Không cảm trong tay một bó huân y màu tím, đi đến nghĩa trang, cô phát hiện ra bia mộ Mộ Linh đã không còn.

Cô cuống quýt đi tìm người quản lí nghĩa trang, ông ta nói cho Tinh Không, vài ngày tiền, có mấy người mặc áo đen tới di chuyển cả mộ của Mộ Linh đi rồi.

Trái tim Tinh Không như rơi xuống vực thẳm, những người đó rốt cuộc là những người nào?

Chỗ này, là Hắc Ngán Thánh dẫn cô đến, nhưng cũng chỉ cho cô đến một lần.

Tinh Không cảm thấy bản thân mình thật vô dụng, ngay cả mộ phần của mẹ mình mà cũng không bảo vệ được!

.....

Việt Trạch nghe tin cô sắp phải đi, khấn trương giữ chặt tay cô hỏi, “*Tinh Không, chị muốn đi đâu?*”

“*Việt Trạch, cậu mau về Mỹ đi! Cảm ơn cậu đã thích tôi, nhưng mà chúng ta không có duyên!*”

Tinh Không rút tay mình lại, đưa trả cho cậu ta chiếc điện thoại rồi quay về.

“*Đây là có ý gì? Là Lôi Ân sao? Chị muốn đi cùng hấn?*” Việt Trạch chặn trước mặt cô, làm cho cô nhìn thẳng vào mắt cậu ta.

Thực giác nói cho cậu ta biết, nếu bỏ qua cô gái này, cậu sẽ hối hận!

“*Nếu có một ngày, cậu có đủ năng lực đối đầu với hấn, thì hãy đến mà đoạt lấy tôi từ trong tay hấn ta!*” Tinh Không nhấn tâm đẩy Việt Trạch ra, cũng không quay đầu lại, cứ thế mà rời đi.

Cô đã bị ác ma bé gây cánh, bị nhuộm bẩn, Việt Trạch.... Cậu ta không thuộc về thế giới của cô.

Một khắc trước khi máy bay cất cánh, Tinh Không không yên lòng mà nhìn lại Việt Trạch, vẻ mặt cậu ta đầy bi thương.

Lôi Ân phát giác có không hề để tâm đến hấn, hấn tới gần cô, nâng cằm cô lên, chậm rãi nói, “*Cô rất thích Trung Quốc?*”

“*Chúng ta..... sau này còn trở về đây không?*” Tinh Không nhìn thẳng vào mắt hấn, Lôi Ân nghe thấy có nói “chúng ta” mà sung sướng giương môi cười “ *Có!*”

Nhưng bình yên này chỉ còn lại mấy giờ ngắn ngủi, ở nơi cách Trung Quốc xa xôi kia, cô càng không yên, một khi trở lại La Mã, hấn sẽ trở lại bên người Sơ Tinh, mà cô cũng sẽ trở lại vị trí lúc trước.

Mộ Tinh Không, mây làm sao có thể ôm ảo mộng đối với hấn?

Nỗi đau mà cô gánh chịu, cô không thể quên được, cũng chính vì vậy hấn càng lúc càng khắc sâu vào trong tâm trí cô!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full** . Net.

Chương 83: Không có chỗ cho cô

Máy bay hạ cánh, cửa khoang được mở ra, Lôi Ân không giống như mọi lần một mình bước ra ngoài mà nắm lấy tay Tinh Không cùng cô đi xuống.

Không đợi cô đứng vững chân, Sơ Tinh đã chạy nhanh đến chỗ bọn họ, Tinh Không theo bản năng buông tay ra, Sơ Tinh trượt qua vai cô, lập tức nhào vào trong lòng Lôi Ân.

Tinh Không bị đẩy lùi lại về sau hai bước, Lôi Ân rất nhanh ôm chặt lấy thắt lưng của Sơ Tinh, nghe được từ cái miệng nhỏ nhắn của cô thốt ra âm thanh động lòng người, “*King, em rất nhớ anh! Anh có nhớ em không?*”

“Nhớ!” Hắn sùng nịch véo vào cái mũi của cô, nhìn về mặt cô có chút xấu hổ sau đó cô đột nhiên nắm lên tay hắn áp lên bụng mình, tiến đến bên tai hắn nói, “*Bảo cho anh một tin vui, anh sắp được làm baba rồi!*”

Một khắc kia, thế giới đều yên tĩnh, bên tai chỉ có tiếng gió thổi qua.

Tinh Không đứng gần bọn họ nhất, cho nên lời nói của Sơ Tinh, một chữ cũng không chệch khỏi tai cô.

Lôi Ân theo bản năng ngừng đầu lên nhìn Tinh Không đối diện, của nàng sắc mặt cô thực trắng, dưới ánh mặt lại sáng như ngọc.

Sơ Tinh ôm lấy cổ hắn, không hề nhìn thấy thần sắc của Tinh Không, còn tiếp tục thì thầm bên tai hắn, “*Ngạc nhiên lắm phải không? Em lúc nghe tin cũng hoảng hốt, người ta vốn định nói sớm cho anh biết, lại sợ anh đắc ý!*”

“*King, anh vui lắm đúng không?*”

Sơ Tinh nhẹ nhàng nói, giọng nói không che giấu được sự vui sướng tận cùng, Lôi Ân cũng nhấc vai giẫy, tiện đà ôm sát lấy thắt lưng cô, cúi đầu lên tiếng, “*Ừ?*”

Tinh Không rất nhanh xoay người, trong lúc Sơ Tinh còn chưa nhận ra sự hiện diện của cô, cô cũng đã đi vào biệt thự.

Cốc Vân đứng một bên lạnh lùng nhìn cô gái, khoe môi nhếch lên.

Lôi Ân trong lòng cảm giác thực phức tạp, từ trước đến nay, hắn chưa từng muốn bắt cứ phụ nữ nào sinh con cho hắn, nhưng người phụ nữ này là Sơ Tinh, là người hắn yêu mến!

Tầm mắt hắn nhìn theo hướng Tinh Không biến mất, lại chậm rãi thu hồi suy nghĩ, nhẹ nhàng hôn người phụ nữ trong lòng.

“*Tra Lý, đem đồ này đưa cho cha nuôi!*” Lôi Ân chuẩn bị xong, dùng hòm đóng gói tro cốt thật kĩ vào trong hòm rồi đưa cho Tra Lý.

Hắn nhận sự uỷ thác của Tả Sâm, đi Trung Quốc tìm tro cốt của một người phụ nữ mạng về, người phụ nữ đó có ân với hắn, cũng là người mà cha nuôi yêu thương.

“*Đạ!*” Tra Lý thật cẩn thận tiếp nhận, Lôi Ân lại bảo hắn, “*Đợi chút, thả Dịch Hàn ra đi!*”

Lúc trước Dịch Hàn tặc trách, khiến cho Sơ Tinh bị Hắc Ngân Thánh bắt đi, Lôi Ân đối với Dịch Hàn đã tiến hành trừng phạt tàn ác.

Đó là một thất bại nơi Lôi Ân dùng để trừng phạt những kẻ thù của hắn, cũng là nơi u tối nhất trong thế giới ngầm, một khi vào nơi đó, người còn sống đi ra cũng không khác gì kẻ bị lọc đi một tầng da.

Dịch Hàn và Tra Lý đều là do Lôi Ân huấn luyện, hắn cũng không dễ dàng trừng phạt bọn họ, nhưng bởi vì Sơ Tinh, Dịch Hàn phạm vào cấm kị của hắn.

Tinh Không sau khi trở về, trong biệt thự mỗi ngày đều trong bầu không khí thực khàn trương dè dặt.

Việc hầu hạ Sơ Tinh từ trước đến nay vốn đã vô cùng cẩn thận, Định Na không ngừng làm công tác tư tưởng cho Tinh Không, để Tinh Không đừng đi chọc giận Cốc Vân. Tinh Không chỉ mỉm cười mà chống đỡ, cô chưa từng muốn đi chọc bất cứ ai, nhưng do lúc trước chuyện Tả Sâm cho người đến đón cô đi, Cốc Vân đối với cô đã ghét lại càng thêm ghét.

Lôi Ân mỗi tối đều trở về rất đúng giờ, nhìn thấy hắn quan tâm che chở Sơ Tinh, Tinh Không cố gắng lảng tránh.

Trở về mấy ngày nay, hắn chưa từng nhìn qua cô một cái, hắn phải làm ba ba, trong mắt hắn, tất cả đều là Sơ Tinh!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84: Yêu cầu duy nhất

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Đây là Huân Y Thảo, tức hoa oải hương, ý nghĩa của loài hoa này là: Chờ đợi một tình yêu, thủy chung và sâu sắc.

Happy

Lôi Ân đến Cổ Đê Bảo cũng là lúc Tả Sâm đang ở hậu viện. Một Tả Sâm luôn cao cao tại thượng đứng trên đầu người khác đang tự tay xúc đất, đem tro cốt mà Lôi Ân gửi đến chôn giữa vườn huân y thảo.

Lôi Ân không lên tiếng, cứ như vậy nhìn Tả Sâm. Hắn nhìn thấy rõ, cha nuôi quyền luyến người phụ nữ mà người yêu.

“*Lại đây!*” Tả Sâm hình như cảm giác được Lôi Ân đến, sau khi vui xong lớp đất cuối cùng, ông hướng về phía Lôi Ân ngoắc tay, đợi cho hắn đi đến, mới nói, “*Dập đầu lạy cô ấy đi, mạng của con từng là do cô ấy cứu!*”

Lôi Ân nhìn hai chữ “Mộ Linh” khắc trên tấm bia, hần vuốt cằm, đột nhiên khom người quý xuống, trước mộ phần của bà mà dập đầu một cái.

“*Cháu sẽ báo vệ con gái của đi, một đời một thế!*”

Tả Sâm đứng sau, ánh mắt sáng ngời nhìn phía chân trời, “*Mộ Linh, anh rồi cuộc cũng tìm được em!*”

Lôi Ân ở lại Cổ Đê Bảo buổi tối hôm nay, hần khom khỏi nhớ tới lần trước đến, trên bàn này, có hần, có cha nuôi, còn có Tinh Không!

“*Nghe nói Sơ Tinh mang thai!*” Tả Sâm mở miệng, “Lôi Ân này, trước khi đưa bé được sinh ra, con hãy xử lý đám người đó đi!”

“*Cha nuôi?*” Lôi Ân ngừng đầu nghi hoặc nhìn Tả Sâm.

“*Một người đàn bà, chả được mấy ai chấp nhận chồng mình có người khác!*” Tả Sâm buông chiếc đĩa trong tay xuống, cong người ngắm đen nghiêm túc nhìn hần, “*Cha muốn biết, đối với Tinh Không, con định thế nào?*”

“*Con sẽ không thả cô ấy đi!*” Lôi Ân thốt ra, tựa hồ quyết định này ngay từ đầu đã hình thành trong đầu hần. Hần sẽ không buông tay cô!

“*Vậy con định làm gì con bé?*” Tả Sâm sắc mặt trầm xuống, “*Đừng thương tổn đứa trẻ kia, đây là yêu cầu duy nhất của cha!*”

Lôi Ân lập tức đứng lên, hần luôn luôn kính trọng ngưỡng mộ Tả Sâm, đối với những lời căn dặn của cha nuôi từ trước đến giờ hần luôn nghe theo không trái lại, nhưng đây là lần đầu tiên, cha nuôi khiến hần tức giận.

“*Con đi trước!*” Lôi Ân nhếch môi, đẩy ra ghế dựa ly khai chỗ ngồi.

“*Con khi nào đi gặp Walter? Hần gần nhất đến Italia này, con chuẩn bị đi!*” Trước khi Lôi Ân rời đi, giọng nói ôn hoà của Tả Sâm lại vang lên, Lôi Ân không dừng lại cứ thế mà rời khỏi biệt thự lên xe.

Lần trước ở Trung Quốc, bởi vì chuyện của Vili, Walter tìm tới Địa Ngục môn, hiện tại hần đắc cử tổng thống, chẳng lẽ hần ta đang chuẩn bị tiêu diệt Mafia sao?

Tinh Không dắt Mark đi ra ngoài, rất xa nhìn thấy Sơ Tinh đang ngồi ở hoa viên trên chiếc xích đu. Sơ Tinh đảo mắt một cái cũng nhìn ngay thấy Tinh Không, mỉm cười ra hiệu chào cô, nhưng cô gái hình như sợ Mark, Tinh Không cũng chẳng để ý đến cô ta, cô đi đường khác, muốn cho Mark tắm nắng đi dạo chút rồi trở về.

Ở Roma lâu như vậy, cô hình như còn chưa hiểu hết địa hình nơi đây, nhưng chỗ này giống như mê cung, có núi có sông, nếu không ai giúp cô, cô tuyệt đối không đi đến đây.

Tinh Không không biết bản thân mình đã đi xa bao nhiêu, thẳng đến khi trước mặt cô là một mặt hồ lớn. Cô muốn tiếp tục tiến lên phía trước, Mark đột nhiên lui đầu, ngăn cản cô tiến bước.

“*Mark, làm sao vậy?*” Tinh Không cảm thấy kỳ quái, ngồi xổm xuống sờ bộ lông xù của nó. Mark lại ngoạ kêu hai tiếng. Tinh Không nghe thấy phía sau có tiếng nước bắn lên, đột nhiên nhìn lại. Trong khoảng khắc cô kinh ngạc đến mức không hề chớp mắt.

Mặt hồ phía xa vẫn yên ả, chỉ là trước mặt cô, sóng hồ dâng lên, nước bắn tung toé, Tinh Không cả người đều bị ướt, rõ ràng đang xảy ra chuyện gì?

Hoá là một con Cá sấu!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 85: Tình cảm

Nó dài chắc phải hơn 3 mét, kia, thân vậy đầy bùn, hơi thở có mùi máu, cái miệng há to, hùng hổ lao đến chỗ bọn họ, Tinh Không bị dọa ngồi hấn xuống đất.

Đáng sợ!

Nếu không phải chung quanh có một vòng lưới sắt ngăn chặn, Tinh Không nghĩ bản thân mình bị nó ăn thịt mất rồi.

“Mark, chị em mình về thôi……” Tinh Không đứng lên, Mark cũng giương vuốt về phía cô, Tinh Không vỗ ngực vội vàng cùng Mark trở về đi, nhưng lại bị một bóng người thỉnh linh xuất hiện chặn lại.

“Cò làm cái gì ở đây?” Tiếng của Hàn Húc không xa truyền đến, Tinh Không bị dọa mà lùi lại sau vài bước, nhìn đến người tới, có chút tức giận trừng mắt với anh ta, “Anh làm gì vậy? Dọa chết người!”

“Mộ tiểu thư, lời này phải là tôi nói mới đúng! Không có việc gì đứng đi lung tung quanh đây, rất nguy hiểm có biết hay không?”

Hàn Húc vội vàng túm lấy Tinh Không, Tinh Không lại dắt lấy Mark, muốn rời khỏi nơi này.

“Cũng không có ai nói cho tôi biết!” Tinh Không buống bình bừa mồi, Hàn Húc buống cô ra, hai người lẳng lẳng ngồi xuống trên cỏ, Mark ngồi xôm bên chân Tinh Không, hiển nhiên coi cô là chủ nhân.

“Giang sơn khó đổi bản tính khó rời, không sợ điện hạ ném cô đi làm thức ăn cho cá sao?!”

Hàn Húc nghiêm túc nói những lời này, Tinh Không vội vàng thẳng lưng, không thể tin nhìn anh ta, “Hắn sẽ không như vậy biến thái đâu!”

“Hử!? Thật sao?!”

Tinh Không trừng mắt nhìn, nhưng lại cảm thấy không có chuyện gì Lôi Ân hấn ta không dám làm

“Tinh Không, cô yêu điện hạ rồi sao?”

Hàn Húc thỉnh linh hỏi khiến Tinh Không giật mình, thậm chí còn không biết nên trả lời hấn như thế nào, anh ta lại tiếp tục nói, “Vậy cô muốn rời khỏi điện hạ sao?”

Tinh Không không ngốc, cô có thể nghe được ra ý tứ từ những lời này của Hàn Húc, “Là vì Sơ Tinh sao?”

Hàn Húc bật cười lắc đầu, tùy tay ngắt cỏ dưới chân, về mặt có chút hoảng hốt nói, “Cò biết rõ, đối với Lôi Ân, Sơ Tinh có ý nghĩa như thế nào mà!”

“Đời này, điện hạ chắc chắn không buông Sơ Tinh!”

Hàn Húc cảm khái nói.

Tinh Không ôm cánh tay, cảm khoát lên đầu gối, lẳng lẳng nghe anh ta nói về chuyện của hai người kia.

“Lôi Ân khi tám tuổi, bị Địa Ngục môn đuổi giết, là mẹ của Sơ Tinh cứu điện hạ một mạng, cò không thể tưởng tượng lúc cậu ấy sống sót trở về như thế nào đâu. Khi trở về còn đem theo một đứa bé sơ sinh!”

“Cuộc đời của điện hạ bắt đầu thay đổi từ khi tám tuổi đó. Điện hạ bắt đầu trở nên lãnh huyết, giết người không chớp mắt, bởi vì điện hạ phải mạnh mẽ, bởi vì bảo vệ cò gái kia!”

“Tinh Không, em có thể hiểu chưa? Sơ Tinh là động lực cố gắng của điện hạ, là cò gái điện hạ liều lĩnh bảo vệ!”

Những lời này của Hàn Húc khiến Tinh Không khiếp sợ, cò không biết Lôi Ân đối với Sơ Tinh cảm tình sâu đậm đến vậy, nhưng mà cò nhớ rõ hấn từng nói qua, khi hấn tám tuổi bắt đầu giết người, hấn dùng cả sinh mạng của mình để bảo vệ cò gái đó!

Tinh cảm thâm hậu này, hình như còn vượt qua cả tình yêu!

Cò đột nhiên phát hiện, sự xuất hiện của cô là thuốc độc đối với tình cảm của bọn họ, Lôi Ân hấn là yêu Sơ Tinh, mà cò, chẳng là gì cả!

“Cho nên, tôi nói qua với em, đừng yêu Lôi Ân!” Hàn Húc không biết khi nào thì đã đứng lên, hấn trên cao nhìn Tinh Không đang rù mặt trên đầu gối, ánh mắt có chút phức tạp nói, “Tinh Không, ở lại bên người Lôi Ân, em có thể chết đấy!”

“Tôi không có lựa chọn khác!” Tinh Không không tiếng động thì tháo, ngực đau nhức không thở nổi.

Cò có phải hay không đã điên rồi, đối với người đàn ông kia, cư nhiên lại nảy sinh tình cảm!

Là bắt đầu từ khi nào?

Là từ lần đầu hấn cứu cò, hay là lần đầu tiên hấn hôn cò, hoặc là ở Tam Giác Vàng, lúc hấn bảo vệ cho cò……

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quái Tàn Nhân* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](#).

Chương 86: Vốn thuộc về cô

Hàn Húc đã đi rồi, Tinh Không cứ như vậy ngồi trên mặt cỏ, bắt tỉ bắt gác quên cả thời gian, đợi cho màn trời buông xuống. Mark dùng người nó cọ cọ lên mặt cô, Tinh Không mới như vừa tỉnh mộng.

Trở lại bất chợt, xe của Lôi Ân đã dừng đỗ ở bên ngoài, đi ngang qua phòng khách, rất xa liền nhìn thấy bóng dáng cao lớn của hấn ôm lấy Sơ Tinh, một bàn tay đặt ở bên hông cò gái. Sơ Tinh cười, má lúm đồng tiền như hoa ghé vào nếp trong ngực hấn.

Cảnh này thực ảm áp, hấn, cò gái kia, còn có đứa con của bọn họ, Tinh Không nhìn xem như vậy thực sự cảm thấy hơi chói mắt.

Cò mặc nhiên xoay người không lên tiếng, chuẩn bị một mình rời đi, Sơ Tinh lại phát hiện ra cò.

“Tinh Không!”

Lôi Ân cũng phát giác ra sự tồn tại của Tinh Không, xoay người nhìn về phía cô, Tinh Không khăn trương túm lấy góc áo, kiên trì bước qua chỗ bọn họ.

“Tôi nghe cha mới nói, người nhận cò làm con gái, chúng ta đây về sau chính là chị em rồi, đúng không? King?”

Sơ Tinh quay đầu nhìn về phía Lôi Ân, thấy hấn không có phản ứng gì, cò gái lại nói tiếp, “Tinh Không, không vui sao?”

Cò quá mức im lặng, lại làm cho người ta xem nhẹ không được, Sơ Tinh phát hiện sự tồn tại của Tinh Không cũng có phần đặc biệt.

“Không có!” Tinh Không cũng ngẩng đầu nhìn Lôi Ân, hấn cũng đã quay mặt đi, cho nên hấn không phát hiện, lúc này trong mắt cò hiện lên một chút đau lòng.

“Vậy là tốt rồi! Em yên tâm, về sau ở trong này, không ai dám bắt nạt em nữa, King cũng sẽ không bắt em làm việc như người hầu đâu!” Sơ Tinh cười khẽ rồi lờ mờ nhẹ với Lôi Ân, Lôi Ân nhìn cò gái đầy dung túng.

Tinh Không đột nhiên cảm thấy bản thân mình rất xấu, Sơ Tinh đối với cò vẫn không có ác ý, nhưng cò tại sao lại phòng bị cô ta như vậy?

Cò gái thân thiện vô tư cười, không rành thế sự như vậy, Tinh Không cúi đầu, sau đó lên tiếng. “Cảm ơn!”

“Sơ Tinh, bác sĩ nói em không thể đứng quá lâu, sẽ mệt đấy!” Lôi Ân lên tiếng kịp lúc, Tinh Không không lại ngẩng đầu, ánh mắt nóng bỏng của người đang nói đó cũng đang nhìn về phía này.

Hấn đang nhìn Sơ Tinh ư?

“Aizza, không sao, sẽ không dễ con anh mệt chết đâu, anh đi lên trước đi, em muốn nói chuyện với Tinh Không một chút!”

Sơ Tinh tươi cười rạng rỡ khoát tay về phía hấn. Lôi Ân chớp mí, lại nhìn thoáng qua Tinh Không, sau đó xoay người lên lầu.

Sơ Tinh kéo Tinh Không ngồi xuống trên sô pha phòng khách, cô gái giữ lấy một bàn tay của Tinh Không, sau đó ngẩng thờo chất phác hỏi, “*Em muốn sờ nó sao?*”

“*Mới hơn một tháng, vẫn giống như không có cảm giác gì!*”

Bàn tay của Tinh Không bị cô gái giữ lấy, khi tiếp xúc với da thịt kia, cô thần thiết cảm giác được nhịp đập của một cổ máu mà tình thâm, đây là đứa con của hân ta!

“*Sơ Tinh, Hàn Húc không phải nói qua với con, hiện tại thai nhi vẫn còn rất bé hay sao? Đừng tùy tiện cho người ta sờ loạn, nếu xảy chuyện gì, không ai đền nổi mạng cho đứa bé này đâu!*”

Tiếng Cốc Vân thỉnh thoảng vang lên phía sau lưng hai người, Tinh Không lập tức rút tay về, Sơ Tinh oán trách nói, “*Vân đi, con sẽ cẩn thận, Tinh Không cũng không phải người ngoài!*”

Cốc Vân hừ lạnh một tiếng, ánh mắt nhìn xuống chiếc vòng ngọc đeo trên cổ tay của Tinh Không, bà nheo mắt cô nhìn. Bà biết Lôi Ân khi ở Las Vegas có đấu giá được một khối ngọc thô bậc triệu, Lôi Ân không đưa cho Sơ Tinh, hiện tại cư nhiên lại ở trên tay cô gái này!

Đôi mắt hạnh phúc lên, Cốc Vân gắt gao nhìn chăm chăm cổ tay Tinh Không, sau đó nói, “*Ngọc có thể tránh tà, Sơ Tinh, có người tặng cô sao?*”

Tinh Không nghe ra được ý của bà ta, cô cúi đầu nhìn về phía cổ tay, vội vàng tháo vòng ngọc ra.

“*Không, Tinh Không.....*” Sơ Tinh muốn từ chối, Tinh Không đã đem nó đeo lên tay cô gái, nói, “*Đồ này vốn thuộc về cô.....*”

Nói xong, cô đứng lên, thẳng bước đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 87: Lại ngoài ý muốn

“Vân đi, người đến có chuyện gì?” Sơ Tinh có chút tức giận, cô rõ ràng không có ý kia.

“Sơ Tinh, nha đầu ngọc này, cứ an tâm mà đeo nó trên tay, điện hạ cũng vậy, đều là của con!” Cốc Vân kéo lấy cổ tay Sơ Tinh, nhìn trái nhìn phải, mới vừa lòng gật gật đầu.

Sơ Tinh cau mày hất tay bà ra, hôn gần chạy lên lầu.

“*Điện hạ, Walter bị mật tới Rôma du lịch, hình như muốn tranh giành mua bán vũ khí nặng với chúng ta!*”

“*Khẩu vị của hân ta thật không nhỏ, tôi chỉ sợ hân muốn không trôi!*”

“*Tra Lý, đem lô vũ khí kia chuyển về Trung Quốc!*”

“*Dạ!*”

Từ thư phòng đi ra, Lôi Ân đi về phía phòng của Sơ Tinh, không thấy được bóng người đâu, hân đang định rồi đi, bên hông đột nhiên xuất hiện một đôi tay, mềm mại không xương gát gao ôm lấy cơ thể hân.

Hân cúi đầu, nhìn thấy vòng ngọc đeo trên cổ tay đó, hai mắt phút chốc trầm xuống.

“*Đây là..... ?*” Hân dùng lực nắm tay cô tay cô. Sơ Tinh không biết hân tại sao lại tức giận, trong lúc nhất thời giật mình, Lôi Ân cũng không bình tĩnh mà quát cô, “*Tôi đang hỏi em, nói!*”

“*Là.... là Tinh Không cho em*”

Sơ Tinh mở to mắt, Lôi Ân lại bỗng nhiên buông cô gái ra, muốn nhanh chóng đi ra ngoài nhưng lại dừng, xoay người bẻ ngang cổ gái lên

“*Anh làm sao vậy?*” Sơ Tinh không rõ vì sao hân tức giận, Lôi Ân ngay cả chân mày cũng không giãn ra.

“*Không có việc gì, em ngủ đi!*”

“*Anh muốn đi đâu? King, đừng đi.....*” Sơ Tinh lời kéo quần áo hân, rung động cầu xin, Lôi Ân chỉ nhẹ nhàng gỡ tay cô gái ra, thần nhiên nói, “*Em mau ngủ đi!*”

Lôi Ân phẫn nộ vọt xuống dưới lầu, tay nắm chặt thành đám, Mộ Tinh Không, thế nào mà dám đưa đồ hân tặng cho Sơ Tinh, cô hào phóng đến vậy sao?

Hân táo bạo muốn xông ngay đến phòng người hầu, cuối cùng trong khoảnh khắc hân kiềm chế lại được, bước chân đổi hướng, hân chui vào trong xe, phóng x era ngoài.

“*Mark, không được chạy, nhanh trở về!*” Tinh Không đuổi theo Mar thì hân thấy hai hang xe đen đỗ ngoài biệt thự, Sơ Tinh nhìn thấy Tinh Không, ánh mắt ảm áp nhìn cô.

“*Cô muốn đi ra ngoài sao?*” Trái tim Tinh Không trùng xuống, cự tuyệt không được ánh mắt của cô gái, cô đi về hướng cô ta.

“*Tối hôm qua không cẩn thận bị trượt chân, Hàn Húc nói tôi nên đi đến bệnh viện siêu âm qua!*”

“*Tinh Không, tôi có chút sợ hãi.....*” Sơ Tinh sung đỏ hai mắt, hai tay gắt gao cầm lấy tay Tinh Không. Một cảm giác thật kì lạ, nhìn đến cô gái đau khổ, cô như thể nào cũng không vui vẻ được.

“*Lôi Ân đâu?*” Cô liếc mắt bốn phía, không thấy hân đi cùng Sơ Tinh. Sơ Tinh khóc, nước mắt giờ mới xuôi, “*Tôi không biết, anh ấy giống như tự giận mình!*”

Tối hôm qua hân ta cứ như vậy mà rời đi, ngay cả khi cô ngã xuống, hân cũng không trở về.

“*Tinh Không, em cũng không có việc gì..... hay đi cùng tôi đi?*” Sơ Tinh tin cậy nhìn Tinh Không. Tinh Không muốn cự tuyệt, nhưng cuối cùng vẫn gật đầu.

Ngồi vào trong xe, Sơ Tinh suốt dọc đường đi đều nắm lấy tay Tinh Không. Tinh Không nhìn Sơ Tinh mặt mày tái nhợt, trong lòng cũng phiền muộn không tả nổi.

Đến bệnh viện, người ở bên trong đã chờ còn mấy bóng người, Tinh Không đỡ Sơ Tinh theo trong xe đi ra, Cốc Vân không có cùng đi các cô.

Dưới lầu đám, đám vệ sĩ bảo tiêu đã dàn hàng đứng bên ngoài chờ đợi Sơ Tinh, đợi cho thời gian từng giây trôi qua, Tinh Không cảm thấy có điều gì đó không thích hợp, đang lúc cô muốn đi, thì đột nhiên miệng bị người ta bịt lại, trước mắt đều mờ ảo, cô dần mất đi ý thức.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 88: Chọn ai!

“*Cái gì?*” Lôi Ân lúc nhận được tin, tức giận từ trên ghế đứng dậy, Tra Lý vẫn ôn hoà, còn Dịch Hân thì lạnh lùng đứng đó.

“*Tinh tiểu thư cùng Mộ tiểu thư đều đi đến bệnh viện, người của Walter phục sẵn tại nơi đó, hiện tại cả hai đều nằm trong tay hân ta!*”

“*Shit!*” Lôi Ân bực dọc tháo caravat, theo sau lại có một thủ hạ đi vào văn phòng, cung kính nói, “*Điện hạ, Walter phái người đến, hân nói mời điện hạ đến bàn chuyện!*”

“*Điện hạ, không thể! Nói không chừng đây là một cái bẫy!*” Không đợi Lôi Ân phản ứng, Tra Lý đã lên tiếng ngăn cản.

“*Không, hân có cần tôi nên mới làm vậy! Tra Lý, cậu cùng Dịch Hân phụ trách đưa Sơ Tinh và Tinh Không trở về!*” Lôi Ân không nhiều lời, bước nhanh đi ra ngoài.

“Điện hạ!” Tra Lý muốn đuổi theo, Dịch Hàn ngăn anh ta lại, “ Nghe điện hạ đi! Ở La Mã, hân ta không dám xuống tay với điện hạ đâu!”

Hắn có tram ngàn cách cứu các cô ra, nhưng hắn thể dể Sơ Tinh bị nguy hiểm!

Lôi Ân xuống xe, ngừng đầu nhìn bằng hiệu lấp lánh “Dạ Sắc”, cửa đại sảnh xoay tròn đã được người đẩy ra, hắn hít sâu một hơi, thân hình cao lớn tiến vào. Bước vào phòng chỉ định, hắn đã nhìn thấy ngay một người đàn ông cao lớn khí thế ngồi sẵn trên ghế sofa.

Trong phòng đầy bảo tiêu, ánh mắt lợi hại của Lôi Ân đảo qua một lượt, không nhanh không chậm ngồi xuống, Lôi Ân đối diện với người đàn ông kia.

“Lôi Ân điện hạ, sớm đã nghe danh, hân hạnh!” Walter chủ động vươn tay về phía hắn, Lôi Ân bắt tay với hắn, con người màu hổ phách nhếch lên, “Hân hạnh!”

“ Sự can đảm của cậu khiến tôi bội phục!” Walter nhìn lướt qua một lượt, Lôi Ân cũng không mang theo vũ khí.

“Sự gan dạ và sang suốt của anh cũng khiến tôi nể phục, nơi này, là địa bàn của tôi!” Khuôn mặt tuấn tú của Lôi Ân không có nửa phần biến đổi, tao nhã chu toàn nhìn gã ta.

“Tôi thích cá tính của cậu!” Walter tán thưởng nhìn hắn, “Nếu cậu lúc trước không hiệp trợ Vili, có lẽ chúng ta có thể trở thành bạn!”

“Điều kiện gì tôi cũng sẽ đáp ứng, tha phụ nữ của tôi ra!” Con người lợi hại của Lôi Ân chăm chú nhìn vào người đàn ông trước mặt, nghe đồn gã máu lạnh vô tình. Walter nhẹ nhàng nở nụ cười, hoá ra đúng là gã đã bắt trúng điểm yếu của Lôi Ân.

“Tôi vốn dĩ không muốn làm kẻ thù của cậu, nhưng cậu giúp Vili thì chính là kẻ thù của tôi!” Mặt gã lộ vẻ hung ác, gân xanh trong khoé mắt nổi lên,“Tôi muốn lộ vũ khí trong tay cậu, còn nữa, giúp tôi trừ khử Vili và Việt Trạch!”

“Được!” Lôi Ân không có do dự, đáp ứng.

“Như vậy, tôi muốn xem thành ý của cậu!” Walter búng tay, Tinh Không và Sơ Tinh được đưa lên.

Sơ Tinh sắc mặt tái nhợt, vẻ mặt suy yếu nhìn Lôi Ân, Tinh Không cũng không ngại nhìn chăm chăm Walter, gắt gao cắn môi.

Khi ánh mắt thâm thúy của Lôi Ân nhìn về phía Sơ Tinh, trước mặt hắn đã có một khẩu súng, giọng nói ma mị của Walter vang lên theo sau,“ Từ xưa anh hùng khó qua ải mỹ nhân, bắt quá, trong hai người này chỉ có một người điện hạ có thể mang đi?”

“Nghe nói kĩ thuật bắn súng của cậu rất tuyệt, cho tôi mở mang tầm mắt nào!” Walter nhếch cằm về phía Lôi Ân, tươi cười như không nói, “Giữ lại một người, giết một người!”

Tinh Không cùng Sơ Tinh mở to hai mắt, toàn bộ phòng đều tràn ngập sát khí.

Lôi Ân hai mắt màu đỏ tươi, ở thời khắc Walter đếm ngược ba giây, hắn run run nắm khẩu súng kia, nhắm ngay cô gái cách đó không xa—

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full**Net.

Chương 89: Đồng sinh cộng tử

Tinh Không nhận ra, nhắm mắt lại, chẳng sợ cũng chẳng cần xem, cô cũng có thể biết lựa chọn của hắn.

Rất, rất.....

Một khắc tiếng súng vang lên, Tinh Không đột nhiên mở mắt, nhìn về phía họng súng Lôi Ân, nhắm ngay vào người đàn ông phía sau Sơ Tinh, viên đạn xuyên qua giữa hai người nằm trong ngực tên kia.

Cùng lúc đó, cửa phòng lại bị đẩy ra, Tra Lý và Dịch Hàn đều tới. Tiếng súng vang lên khắp căn phòng, cô nghe được tiếng rít gào phẫn nộ của Lôi Ân với Walter.

“Đảm điều kiện với tao, mày không đủ tư cách!”

Trong nháy mắt, Tinh Không trong lòng rung động một chút, hắn không có nỗ súng bắn cô!

“Dịch Hàn!” Lôi Ân trao đổi ánh mắt với Dịch Hàn, chiến loạn bắt đầu là lúc, người do Dịch Hàn mang tới đã yểm trợ Sơ Tinh cùng Tinh Không chạy thoát ra ngoài.

“Không, Dịch Hàn! Anh đi bảo vệ Kinh đi, anh ấy nguy hiểm lắm!” Sơ Tinh đột nhiên dừng chân, một tay của cô gái bị Tinh Không lôi kéo, trong lúc nguy cấp, Tinh Không túm cô đi phía trước, “Chúng ta đi trước! Cô ở lại chỉ tỏ khiến anh ta phân tâm thôi!”

“Không, tôi không đi! Tôi muốn ở cùng với anh ấy!” Sơ Tinh quật cường đứng lại, Dịch Hàn một đám người vây quanh bảo hộ hai người.

“Tinh tiểu thư, mau đi thôi, điện hạ không có việc gì đâu!”

“Nhưng là.....” Trong lòng Sơ Tinh bất an vô cùng, tiếng súng phía sau vẫn vang lên không ngừng, cô giống như con chim hoàng yến, bất lực nhìn mọi chuyện xảy ra, điều này khiến cô thực sự sợ hãi.

Ngoài cửa đột nhiên lại nháy ra vài bóng đen, Dịch Hàn dùng thân thể che trước người Tinh Không, đám bảo tiêu của Walter đang giằng co với đám người bảo vệ các cô.

“Mộ tiểu thư, cô cùng Tinh tiểu thư đi trước đi, mau!” Dịch Hàn đem Tinh Không cùng Sơ Tinh chạy tháo ra khỏi đám người trước.

Trong nháy mắt, máu tươi tràn ngập, máu loãng văng khắp nơi, trường hợp hỗn loạn như vậy dọa Sơ Tinh thét chói tai, Tinh Không không phải lần đầu tiên nhìn cảnh tượng huyết tanh như vậy, một tay cô bị lấy miệng Sơ Tinh, sau đó tiếp tục kéo cô giấu đi ra ngoài.

“Bắt lấy hai người phụ nữ kia!”

Trong đám người, người của Walter đột nhiên hô một tiếng, mục tiêu nhất thời lại chuyển hướng về phía Sơ Tinh và Tinh Không đang chạy xuống cầu thang.

Tinh Không cảm thấy không ổn, một tiếng súng vang đi, cô dùng thân thể của chính mình chắn cho Sơ Tinh, bởi vì thành linh xảy ra, Sơ Tinh trượt chân, thân thể lập tức lộn xuống cầu thang.

Tinh Không trúng một phát đạn nên không kịp bắt lấy Sơ Tinh, dưới lầu đã có người đỡ Sơ Tinh lên.

Là người Lôi Ân!

“Lôi Ân..... ở trên, nhanh đi..... Cứu.....!” Tinh Không vì máu đang không ngừng chảy, nói xong câu đó thì ngất đi.

Ý thức mong lung, cô chỉ cảm thấy phía sau lưng truyền đến một trận đau đớn như lửa đốt, một loạt tiếng bước chân qua lại, cô mở to mắt thì nhìn thấy ánh mắt đầy lo lắng của Định Na.

“Tinh Không tiểu thư, có rồi cục đã tỉnh!”

Ánh mắt mơ màng, Tinh Không muốn nằm trên giường ngủ tiêng, vừa cử động liền đụng đến vết thương phía sau lưng, chờ đến lúc cô nhớ lại hoàn toàn những chuyện đã xảy ra lập tức ngồi bật dậy.

“Lôi Ân đâu?” Trong lòng cô lúc này chỉ muốn duy nhất một điều, chính là muốn biết hắn thể nào rồi.

“Tinh tiểu thư thiếu chút nữa sắp thai, điện hạ đang ở cùng cô ấy!” Định Na đưa tay chạm lên vai Tinh Không, sắc mặt của cô thật trắng, đến bây giờ đầu vẫn còn choáng váng.

Nhưng trái tim cô thì bình an trở lại, hắn không sao, không sao là tốt rồi!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)**Net.

Chương 90: Nhóm máu giống nhau

Cô không dám hỏi Định Na, Lôi Ân có đến thăm cô hay không, cho dù cô vì Sơ Tinh cần một phát đạn, hẳn cũng không cảm kích cô sao?

Tinh Không đến bây giờ cũng không biết vì sao một khắc kia cô lại thay Sơ Tinh hứng một phát đạn, lúc đó chỉ nghĩ như vậy, cô muốn làm vậy.

Nhiều mây, đau đớn trên lưng ảnh hưởng đến cả tinh thần của cô, Tinh Không ách cổ họng hỏi, “*Tôi ngủ bao lâu rồi?*”

“*Hai ngày, đoạ chết em mất! Hân tiên sinh đến đây vài lần!*” Trên khuôn mặt non nớt của Định Na đầy vẻ quan tâm, làm cho Tinh Không cảm thấy thực ảm ức, “*Bất quá Tinh Không tiểu thư, mặt của tiểu thư sao lại trắng vậy?*”

Tinh Không lại trở mình, mơ màng ngủ, cô vô lực nhắm hai mắt lại, vết thương khiến cô mất quá nhiều máu, cô nghĩ chắc hẳn một thời gian dài bản thân cô lẽ không xuống nổi giường.

“*Tôi ngủ tiếp một hồi, em đi ra ngoài đi, không cần ở cùng tôi đâu!*”

Định Na đi ra ngoài rồi, Tinh Không lại đột nhiên mờ to mắt, nhìn phòng này, mùi vị quen thuộc, đây là..... phòng Lôi Ân!

Hân Húc đến cũng là lúc Tinh Không tỉnh hẳn lại, anh dùng tay đo nhiệt trên trán của cô, sau đó giúp cô thay băng phía sau lưng. Xứ lí xong xuôi rồi mới nhìn thấy đôi mắt mờ to sang lặn nhìn mình, Hân Húc ngồi xuống đầu giường, ánh mắt phức tạp.

“*Làm sao vậy? Làm sao nhìn tôi như vậy?*” Tinh Không liếm đôi môi khô nứt, Hân Húc rót ly nước cho cô, giúp cô từ từ uống.

Nhìn bộ mặt nghiêm túc của Hân Húc, làm cho Tinh Không cho rằng Lôi Ân chẳng lẽ đã xảy ra chuyện gì.

“*Hắn ta không có việc gì đáng không?*”

“*Người có chuyện là cô!*” Hân Húc đột nhiên ngồi gần sát bên cạnh Tinh Không, ánh mắt chuyên chú nhìn cô.

“*Tinh Không, rời khỏi Lôi Ân đi!*”

“*Nếu hắn không tha tôi đi.....*” Tinh Không cười khổ một tiếng, bọn họ đều như vậy hy vọng cô rời khỏi Lôi Ân, đều vì Sơ Tinh?

Hân Húc hít sâu một hơi, vẻ mặt ngưng trọng nhìn cô, “*Máu của cô cũng là máu hiếm, đáng không?*”

Anh ta nhớ rồi, lần đó ở Trung Quốc, chân cô bị thương, anh ta tay cô băng bó, sắc mặt cô không tốt lắm, lúc này đây cô mất nhiều máu như vậy, anh xét nghiệm máu cho cô, hoá ra nhóm máu của cô dĩ nhiên là....

Máu O RH-, toàn thể giới người mang nhóm máu này chỉ có 30 người, so với máu gấu mèo còn trân quý hơn cho nên Lôi Ân luôn luôn đi tìm người có nhóm máu này, nhưng không ngờ, Tinh Không cũng thuộc nhóm máu này!

“*Làm sao vậy?*” Tinh Không bị hân vẻ mặt nghiêm túc bộ dáng sợ hãi, Hân Húc mặt sau một câu làm cho Tinh Không trở tay không kịp.

“*Sơ Tinh có bệnh thiếu máu, máu của em và cô ấy giống nhau!*”

“*Cái gì?*” Cô giật mình thất thần nhìn chăm chăm Hân Húc, môi hé ra rồi hợp lại, lời này của anh ta khiến cô khiếp sợ không thôi.

Làm sao có thể khéo như vậy?

“*Tôi không muốn nhìn em chết, cho nên, Tinh Không, em rời khỏi nơi này đi!*” Hân Húc vẻ mặt khó xử nói xong, Tinh Không không khỏi nắm chặt dưới thân sàng đan.

Khuôn mặt vốn đã trắng không còn chút máu nào giờ lại càng trở nên trong suốt, hăm rằng gất gao cần lại, nếu Sơ Tinh bị thương hoặc thiếu máu, hẳn ta không phải sẽ lấy máu của mình sao?

Cô thật sự rất muốn biết, ngược lại nếu đến khi cô gặp nguy hiểm như vậy, hẳn sẽ làm gì với cô?

Hân Húc khẽ thở dài một hơi, sau đó đi rồi đi ra ngoài, đứng ở lập trường của anh mà nói, anh chỉ có thể nhắc nhở cô như vậy.

Nhưng, nếu Lôi Ân không để cô ấy đi thì cô ấy làm sao thoát khỏi nơi này?

.....

Sơ Tinh tỉnh lại thời điểm, Lôi Ân liền nằm ở bên người nàng, nhìn đến hân bình yên vô sự, tựa hồ tiêu tụy rất nhiều.

“*Không có việc gì, đừng sợ, đứa nhỏ vẫn còn.....*” Hân hôn lên mắt cô trấn an, trông mặt kẻ kín bởi tia máu.

“*Tinh Không thế nào?*” Sơ Tinh nghĩ đến Tinh Không bị thương, lại trở nên lo lắng.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quái Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Đau lòng

“*Có ấy cũng không sao!*” Giọng hân khan khản, lộ ra sự mỏi mệt, Sơ Tinh đau lòng ôm cổ hân, một bàn tay đặt lên bụng mình.

Sơ Tinh thở dài nhẹ nhõm, hẳn không sao, cực cung cũng không sao!

“*Thai vị của Tinh tiểu thư hiện tại vẫn chưa ổn định, lại chịu qua va chạm kịch liệt, hiện tại sơ sẩy một chút cũng có thể sinh non, điện hạ.....*”

Hân Húc tạm dừng một chút, sau đó chân chữ nói xong, “*Đứa nhỏ này, có thể không giữ hay không? Tôi sẽ dùng thuốc tốt nhất, sẽ không khiến Tinh tiểu thư bị tổn hại!*”

“*Cảm ơn!*” Lôi Ân đỏ mặt quết về phía anh ta, “*Anh thấy tôi nói không cần đưa bé sao?*”

Hân tỉnh tỉnh vốn lĩnh đạm, từ nhỏ lớn lên trong hoàn cảnh tình thương không trọn vẹn, đối với đứa nhỏ này, cho dù không phải trong dự tính của hân, nhưng nó là máu mủ của hân. Hân chẳng sợ giết người nhưng hân không thể giết chết con của chính mình được.

Hân Húc trầm mặc cúi thấp đầu xuống, sau đó lui đi ra ngoài, hai tay nắm chặt rầy giờ không buông, nếu có một ngày Lôi Ân biết chân tướng, bản thân anh sẽ bị hân giết!

Sơ Tinh ngủ say rồi, Lôi Ân môi một chớp mi rồi đi ra ngoài, khi đi ngang qua phòng cách vách, bước chân hân dừng lại, vừa định đi vào, thì Tra Lý đã tới, hân chuyển bước đi vào thư phòng.

“*Điện hạ, Walter đã rời khỏi La Mã, chuyện lần này hẳn ta sẽ không bỏ qua!*”

Hai ngày trước khi xảy ra cuộc độ súng, Walter cũng không có ưu thế gì, nếu không phải hân quá mức tự phụ, Lôi Ân có lẽ sẽ đáp ứng yêu cầu của hân, nhưng hân không nên, không nên khiêu khích sự nhẫn nại của Lôi Ân.

Cho tới bây giờ chỉ có hân lựa chọn người giết, không kẻ nào dám ra lệnh cho hân giết người!

“*Giờ khách với trước kia, hân hiện tại lên làm tổng thống, sẽ không có hành động ngông cuồng nào đâu!*” Lôi Ân hai tay chấp sau lưng, bóng dáng cao lớn của hân hiện ra dưới ánh đèn điện, Tra Lý vuốt cằm, “*Tin tức toàn bộ đã được phong tỏa, sẽ không bị tiết lộ ra ngoài!*”

“*Ừ, phía cha mười trước mắt cũng đừng để người biết!*”

Thân hình vĩ ngạn của hân ngã xuống xalon mịn màng, Lôi Ân chậm rãi chăm một điều xỉ gà, khỏi lượn lờ xung quanh hân, khuôn mặt của hân càng thêm trầm khó hiểu.

“*Tinh nha đầu, lần này con làm gì lo muốn chết!*” Cốc Văn vừa kéo vừa ôm Sơ Tinh vào trong lòng, ánh mắt nhọt nhọt ngấn lệ.

“*Ông trời phù hộ, con và cực cung đều bình an vô sự!*”

“*Vân đi, con cũng rất sợ, chỉ sợ sẽ mất đứa nhỏ!*” Đôi bàn tay Sơ Tinh chậm rãi vuốt ve bụng chính mình, tựa vào lồng Cốc Vân. Cốc Vân vuốt tay cô gái, an ủi, “*Mẹ con ở trên trời luôn phù hộ cho con, Sơ Tinh, còn có Vân đi, chúng ta cố gắng từ từ tỉnh đường, sinh hạ đứa bé bình an, được không?*”

“*Đại!*” Sơ Tinh gật đầu, ngoan ngoãn uống thuốc dưỡng thai, cô muốn đi xem Tinh Không, nhưng người không thể xuống giường, cô cũng không biết Tinh Không giờ này thế nào.

Cốc Vân đóng lại cửa phòng đi ra ngoài rồi, vừa vặn nhìn thấy Lôi Ân đi vào phòng cách vách, bà trợn trừng mắt, có chút tức giận xoay người rời đi.

Trên giường, Tinh Không nằm nể ngùi, khuôn mặt trắng như tuyết, Lôi Ân kim lòng không được nhẹ nhàng đi qua, vươn tay vuốt những sợi tóc trên trán cô, bởi vì đau đớn, Tinh Không trong lúc ngủ mơ, miệng thỉnh thoảng nói mơ, Lôi Ân ghé tai xuống môi cô, cứ việc nghe không phải thực rõ ràng, nhưng vẫn nghe ra.

“*Đau.....*”

Cô kêu đau, Lôi Ân lại không biết có đau thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 92: Tranh đấu gay gắt

Lôi Ân vội vàng gọi Hàn Húc đến. Hàn Húc lại lần nữa kiểm tra miệng vết thương của Tinh Không, bởi vì có dấu hiệu xuất huyết, cả người cô thực yếu ớt.

“*Cô ấy làm sao vậy? Vì sao còn không tỉnh?*” Lôi Ân bồn chồn hỏi, ở bên Sơ Tinh hai ngày, hẳn cũng đi xem qua cô vài lần, nhưng cô vẫn đều đều không tỉnh.

“*Không có trở ngại, chảy một ít máu, sốt nhẹ!*” Hàn Húc lại cho Tinh Không uống hai viên thuốc, bởi vì đáng, cô theo bản năng nhàu mảy, Lôi Ân đẩy Hàn Húc ra, thật cẩn thận ôm Tinh Không, chậm rãi hôn lên môi cô.

Tất cả thuốc đắng trong miệng cô đều truyền vào miệng hắn, hẳn cũng không ghét bỏ, mà chỉ muốn giúp cô loại bỏ một phần khổ cực.

Hàn Húc nhìn thấy sự như tình trong ánh mắt của Lôi Ân, anh ta khẽ thở dài một hơi, lại lặng lẽ bước ra ngoài.

Đêm nay, Lôi Ân nằm ở bên người Tinh Không, bởi vì sốt nhẹ, cô cảm thấy lạnh, không ngừng tiến sát hơn vào lòng người nằm cạnh, Lôi Ân nhìn thân hình mềm mại trong lòng, cũng không có đẩy cô ra, khóe miệng chỉ nhếch lên.

Hàn Húc kê cho Tinh Không mấy loại thuốc bổ máu, chẳng biết bỏ hay không, cô uống nhiều nhưng mặt vẫn trắng bệch, trông thật đáng sợ.

Địa ngục môn, căn cứ huấn luyện

Hắc Ngân Thánh đeo mặt kính, cầm súng bắn liên tục mười phát, tất cả đều trúng, Dịch Phong nhìn tám bia kia, mười phát trúng hồng tâm.

Cách đó ở một khoảng không xa, lại có một đám sát thủ bắt đầu luyện tập.

Hắc Ngân Thánh buông súng trong tay, tháo mặt kính, bên nãy tiếng hô, bên kia tiếng tiếng đánh nhau, hẳn mất điếc tai ngo, ngón tay thon dài phui đi bụi đạn trên áo, sau đó thản nhiên đi ra ngoài.

Trước mặt lại có một đám người nghênh đón. Người đàn ông cầm đầu trong miệng ngậm một điếu thuốc, đi hướng về phía Hắc Ngân Thánh, lúc đi ngang qua người gã, Dịch Phong cố ý nhắc nhở Hắc Ngân Thánh, “*Hắn là là đường chủ Long tử của phân khu sông bạc Mỹ Lai, tất cả các sông bạc của Las Vegas đều do hắn ta phụ trách!*”

Địa ngục môn chia làm mười phân khu sông bạc, Hắc Ngân Thánh đối những người đó chẳng nhớ rõ ai, nhưng cái tên Long Tử này, lại làm cho hắn dừng bước.

Hai mươi năm trước, chính Long Tử là người ôm Tinh Không trở về!

“*Ngân Đế, ngài ở đây sao? Thật là khéo quá!*” Long Tử nịnh nọt nói, đi đến bên cạnh Hắc Ngân Thánh, đám thủ hạ phía sau nhận dấu hiệu của gã lui về phía sau vào bước, Hắc Ngân Thánh cũng gật đầu với Dịch Phong. Dịch Phong hiểu ý cũng lui lại.

“*Như thế nào? Muốn bỏ gian tà theo chính nghĩa, định theo ta sao?*” Hắc Ngân Thánh một tay giữ chiếc mặt nạ màu bạc, ánh bạc của nó hắt lên mắt Long Tử, nụ cười của hắn khiến cho người ta tinh thần bị khủng bố, ý đồ của Long Tử đã bị hắn nhìn thấu, gần vua như gần cọp, hắc Ưng đã vài lần muốn lấy mạng của gã, cho nên gã sớm đã có ý phản trắc.

Nhìn ra được sự do dự của gã, Hắc Ngân Thánh một tay chụp lấy bờ vai hắn nói, “*Anh phải biết rằng, vị trí môn chủ này sớm muộn cũng thuộc về ta!*”

“.....”

“*Anh hiện tại quy thuận ta? Hay là đợi đến lúc ta lật đổ địa vị của Hắc Ưng mới quy thuận ta, hai loại kết quả này, khác nhau như thế nào, có biết không?*”

Hắc Ngân Thánh búng ngón tay, thấy gã trầm mặc, cũng không có nói tiếp tục.

Lợi hại trong đó, Long Tử đều biết, hiện tại đường chủ của phân có hơn một nửa ủng hộ Hắc Ngân Thánh trở thành tân môn chủ Địa ngục môn.

Huỳnh đệ tương tàn, tranh đấu gay gắt, Hắc Ưng trước giờ đều muốn trừ bỏ Hắc Ngân Thánh, những ngày sau này, trong Địa ngục môn nội chiến sẽ càng ngày hỗn loạn–

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chăm\)Net](http://EbookFull(chăm)Net).

Chương 93: Không cần thận ngã xuống

“*Vân đi, con có thể đi một mình, không sao đâu!*” Sơ Tinh nhẹ nhàng đẩy người Cốc Vân ra khi bà muốn đến đầu cô gái, thân thể của cô đã muốn không có gì trở ngại, thỉnh thoảng muốn xuống giường, nhìn quanh một lượt mãi cũng không thấy Tinh Không xuất hiện.

Trong lòng cô gái nhớ Tinh Không, cô biết Tinh Không thay có hứng một viên đạn, trong lòng có chút áy náy, nhưng Cốc Vân không cho phép có tới gần Tinh Không một bước.

“*Con muốn uống nước ở mai, Vân đi.....*” Sơ Tinh nhìn Cốc Vân bằng đôi mắt sang trọng đầy khát vọng, bà vội vàng nói, “*Được, đi đi báo phòng bếp chuẩn bị!*”

Nhìn Cốc Vân xuống lầu, Sơ Tinh vội vàng chạy tới phòng Lôi Ân.

Sắc mặt Tinh Không thực trắng, trên người cũng không có chút sức lực, lúc Sơ Tinh tiến vào cũng là lúc cô đang cố tay với lấy cốc nước đầu giường.

“*Tinh Không.....*” Đột nhiên lại nghe thấy tiếng Sơ Tinh, Tinh Không ngừng đầu nhìn người tới, Sơ Tinh chạy tới trước mặt cô, có chút lo lắng nhìn cô hỏi, “*Sắc mặt sao lại kém như vậy? Tinh Không, thực xin lỗi.....*”

Sơ Tinh bị bệnh thiếu máu, nếu phát súng kia trúng vào người cô, đứa nhỏ khẳng định không giữ nổi, mà cô cũng sẽ.....

Sơ Tinh cảm kích cầm lấy tay Tinh Không, đôi mắt ướt át, Tinh Không không muốn nhìn cô gái như vậy, khóe môi khẽ nhếch lên, cố gắng tươi cười, “*Tôi không sao, chị có khỏe không?*”

“*Chị tốt lắm, cục cưng cũng tốt lắm!*” Sơ Tinh thấy nắng nỏ nụ cười, cũng hướng nắng gật gù đầu.

“*Vậy là tốt rồi!*” Tinh Không trừng mắt nhìn, theo Sơ Tinh trên tay đặt ấm rơi vào tay nàng trong lòng bàn tay, nàng cũng hiểu được không phải lạnh như vậy.

“*Tay em như thế nào như vậy lạnh, thân thể cũng tốt lạnh, Tinh Không, em chờ chị một chút.....*” Sơ Tinh muốn đi vào nhà tắm đắp khăn ấm cho cô, bởi vì nhà tắm rất trơn, nàng không để ý, thân thể liền bất ngờ, may mắn một bàn tay cô bám được vào bồn rửa mặt, nhưng vì cú ngã quá nhanh quá mạnh, bụng cô đau xót, đột nhiên ôm bụng ngồi xuống.

Từ bên ngoài nghe thấy tiếng than của cô gái, Tinh Không vội vàng xuống giường, “*Sơ Tinh, chị làm sao vậy?*”

Cô rất nhanh đẩy cửa nhà tắm, nhìn Sơ Tĩnh ngồi xổm nơi đó, vẻ mặt đau đớn, cô không nghĩ nhiều mà chạy đến đỡ Sơ Tĩnh.

“*Chết tiệt, cô đang làm cái gì?*” Khi tay Tĩnh Không sắp chạm đến người Sơ Tĩnh, ngoài cửa đột nhiên có tiếng người quát lớn, người đó mạnh mẽ hung tợn đẩy cô ra, trán cô đập vào tường, Sơ Tĩnh bị người ta bế ra ngoài, nhanh như gió cuốn đi ra ngoài.

Cô chòng váng trong nháy mắt, chờ đến khi tinh táo xoa nhẹ cái trán của mình, cô lại nhẹ nhàng nở nụ cười.

Lôi Ân đem Sơ Tĩnh ôm trở về phòng, lập tức gọi Hàn Húc, sắc mặt hắn rất khó coi, không bình tĩnh trách cứ, “*Không phải bảo em không được xuống giường sao? Em chạy đến chỗ kia làm gì?*”

“*Anh hét gì chứ? Chỉ là ngoài ý muốn thôi mà, cũng không phải Tĩnh Không đẩy em, anh vừa rồi sao lại lớn tiếng với Tĩnh Không như vậy?*”

Con đau bụng qua đi, Sơ Tĩnh có phần tức giận đối diện với hắn, bởi vì lần trước cô bị ngã trong toilet, Lôi Ân đã đem toàn bộ thảm trong phòng cô đối hết, nhưng vừa rồi, cô quên mất đó không phải phòng mình.

Chẳng qua chi là ngoài ý muốn, vừa rồi trong mắt Lôi Ân, hẳn nghĩ Tĩnh Không đã làm gì đó với Sơ Tĩnh.

“*Em ngoan ngoan ở trên giường cho anh! Còn dám chạy loạn thử xem!*” Lôi Ân đen mặt, khi Hàn Húc gắt đầu báo với hắn không có chuyện gì, hắn mới hung hăng đi ra ngoài.

“*Vân đi, anh ấy quát con.....*” Sơ Tĩnh ừy khuất nhìn Cố Văn. Bà cũng tức giận nhìn lên trán cô gái vài cái, “*Con ấy à....., đừng là quá vô tâm, đừng quên con hiện tại là phụ nữ có thai!*”

“*Đã nói với con bao nhiêu lần rồi, đừng đến gần cô gái kia, con xem mới như vậy thôi mà suýt có chuyện!*”

“*Thật sự không phải là lỗi của Tĩnh Không, là con không cẩn thận.....*” Sơ Tĩnh biện miệng, nhỏ giọng kháng nghị.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Hai người phụ nữ

Lôi Ân lại trở lại phòng hắn. Hắn phát hiện cửa phòng đã bị khóa trái bên trong.

Hắn tay nắm thành quyền, dùng sức gõ cửa, “*Mộ Tĩnh Không, mở cửa! Mở cửa cho tôi!*”

Sau một hồi im lặng, khuôn mặt của hắn đen dần, đúng lúc hắn chuẩn bị đá cửa thì cửa đột nhiên được mở ra, Tĩnh Không sắc mặt tiêu tụy đứng ở đó, cười hỏi hắn, “*Thế nào? Là tôi hỏi tội tôi sao?*”

“*Lôi Ân, anh hẳn có đặt thiết bị theo dõi trong toàn bộ ngôi biệt thự này, nhìn kĩ lại xem có đúng là có người muốn hại con anh với người người phụ nữ của anh không!*” Tĩnh Không tươi cười giễu cợt, nhìn Lôi Ân mà trong lòng khó chịu vô cùng.

Hắn mỗi lần đều rat ay với cô, hình như lần nào cũng khiến cô bị thương, vết thương trên trán cô, còn có vài lần trước, hắn may mắn, không gây sẹo lên khuôn mặt xinh đẹp của cô, nhưng những hành động đó đều lưu lại vết sẹo trong lòng cô.

Hắn bị cô nhìn như vậy có chút kinh hãi, lại chỉ có thể lụng lụng trừng mắt nhìn lại, trực tiếp đi vào trong phòng.

“*Đây là phòng của tôi, tôi muốn đến thì đến! Còn cô, cô, cũng là người của tôi!*”

Tĩnh Không nghe xong, nhấc chân đi ra ngoài, lại bị Lôi Ân túm trở về, rất nhanh hắn đã áp đảo cả thân người cô lên tấm cửa.

“*Mộ Tĩnh Không, đủ rồi! Đừng khiêu chiến sự nhẫn nại của tôi!*”

Ngày đó, bởi vì cô bị thương, hắn rất ít khi đến thăm cô, nhưng nhịn không được vẫn đến xem cô một vài lần.

Nhìn đến cô lúc đó, lại không đành lòng, trong lòng đau như cắt, vừa rồi, hắn nghĩ đến cô thương tổn Sơ Tĩnh, dưới tình thế cấp bách mới đẩy cô ra.

Sơ Tĩnh là nhược điểm trí mạng của hắn, ai cũng không thể đụng vào!

Thật dài lòng mi kích động, Tĩnh Không nhìn hắn, đã không còn lời nào để nói.

“*Tĩnh Không, đừng động tới Sơ Tĩnh! Có ấy có gì, tôi cũng sẽ cho cô như vậy, trừ bỏ danh phận vào đĩa nhé!*”

Ngón tay thon dài của hắn xuyên qua mái tóc cô, ở trước mũi cô nhẹ nhàng dụi xuống, nói như vậy, từ trong miệng hắn nghe ra thật dễ dàng, nhưng lại khiến Tĩnh Không nở nụ cười.

Cô làm sao có thể so với Sơ Tĩnh, không, phải nói, bất luận kẻ nào đều kém so với Sơ Tĩnh, cô bất quá cũng chỉ khác những người phụ nữ trước của hắn một chút, chẳng qua, bởi vì khuôn mặt này thôi!

“*Lôi Ân, tôi thật muốn biết, nếu khuôn mặt này của tôi bị huỷ, liệu anh còn nói với tôi những lời đó không!*”

Đáy mắt cô mang theo tia tuyệt vọng, giống như mũi tên đâm thẳng vào lòng Lôi Ân, hắn cứ như vậy nhìn cô, thậm chí quên cả hô hấp.

“*Còn cô, những thứ kia, tôi không hiếm của lạ!*”

“*Anh thả tôi đi!*” Đây không phải lần đầu tiên cô yêu cầu hắn thả cô đi, nhưng cứ mỗi lần nói là một lần khiến hắn thêm phần nộ.

“*Có mơ tưởng!*” Con người của hắn đồ ngầu, ngón tay kháp lên cổ cô, sau đó thật mạnh đóng cửa lại, nội tâm một lần nữa lại tức giận.

Mỗi lần, cô luôn dễ dàng khơi mào tức giận của hắn như vậy!

“*Điện hạ, đi nơi nào?*” Tra Lý nhìn Lôi Ân lên xe, phía sau còn có một chiếc xe con đuổi theo.

“*Ừ, chỗ cũ!*” Lôi Ân nhắm mắt lại, đem khuôn mặt Sơ Tĩnh và Tĩnh Không giống nhau một lần nữa hiện ra trong đầu.

Hắn muốn phụ nữ nào mà chà cô, dù dáng hơn so với Sơ Tĩnh, nghe lời hơn so với Tĩnh Không, nhưng hai người phụ nữ này chung quy luôn khiến hắn đau lòng.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Thiện ý cảnh cáo

Lôi Ân đã gần một tháng không về trang viên hoa hồng, Tĩnh Không tình duyên tốt lên nhiều, nhưng Sơ Tĩnh lại càng ngày càng gầy yếu.

Mỗi lần vừa nghe thấy tiếng động cơ xe dưới lầu, cô gái liền khẩn trương ra ban công nhìn xuống, nhưng mỗi lần đều thất vọng, Lôi Ân giống như thật sự tức giận, một tháng không trở lại.

Cô nghe Tra Lý nói, hắn trong khoảng thời gian này đều ở tại Thiên Đường Nhân Gian, đó là hộp đêm lớn nhất Rôma, nơi đó loại phụ nữ nào cũng có.

Từ lúc hắn đem Tĩnh Không về, hắn không hề động chạm đến phụ nữ khác, nhưng điều này lại khiến cô đau lòng hơn.

Hắn đang trốn cô, hay đang trốn Tĩnh Không?

Sơ Tĩnh có cảm giác bản thân càng lúc càng bị Lôi Ân xem nhẹ.

“*Anh ấy hôm nay sẽ về, hôm nay không về, anh ấy sẽ trở về.....*” Sơ Tĩnh dùng mọi cách ngắt lấy hoa trong vườn sau đó đếm cánh. Từng cánh hoa màu trắng rơi xuống từ bàn tay cô gái, rơi trên thảm lông mềm, toàn bộ căn phòng đều ngập tràn mùi hoa.

Cốc Vân bung thuốc dưỡng thai đến, số hoa Sơ Tĩnh có đều bị cô gái ngắt hết cánh đểm. Cốc Vân đi qua đi lại nhặt những cánh hoa còn sót, hơi giận nói, “*Hoa đâu phải người, đừng để bị gai đâm!*”

“*Nào! Uống thuốc đi!*” Bà giống như người mẹ, cẩn thận chăm sóc Sơ Tĩnh.

“*Vân đi, anh ấy không trở về, khẳng định là bên ngoài lại có phụ nữ khác.....*” Sơ Tĩnh chỉ cần nghĩ như vậy, mắt liền đỏ hoe.

Không biết có phải hay không sau khi mang thai, cô càng trở nên miễn cảm, Cốc Vân vội vàng vỗ lưng cô gái trấn an, nói, “*Cho dù cậu ấy có nhiều phụ nữ bên ngoài thế nào, bọn họ cũng không ai quan trọng bằng con đâu!*”

“*Vân đi, con rất nhớ anh ấy, đi kêu anh ấy về cho con, được không?*”

“*Con từ này về sau đều nghe lời anh ấy nói, con nhớ anh ấy, cực cực cũng nhớ anh.....*”

Cô có đứa bé trong bụng là vương bài, Lôi Ân rất dung túng cô, cho nên hẳn mới có thể chẳng phân biệt được thời gian, không thể trường hợp, lúc nhớ hẳn đều có thể liên hệ được với hắn.

“*Con....Đứa bé ngốc này..., nói sớm một chút có phải điện hạ về với con rồi không? Con nha, khẩu thị tâm phi!*” Cốc Vân nhìn Sơ Tĩnh uống hết thuốc dưỡng thai, mới vừa gạt đầu.

“*Vân đi ~~~~~*” Sơ Tĩnh bị bà nói trúng tim đen, xấu hổ cúi thấp đầu xuống.

Trong hành lang u tĩnh, một đôi chân ngọc bóng loáng đặt trên thảm lông, lặng yên không một tiếng động đi đến căn phòng tận cùng cuối hành lang.

Tô Khuynh vừa muốn động tay mở cửa, thì phía sau đột nhiên có bàn tay ngăn cô ta lại. Cô gái ngẩng đầu, liền nhìn thấy Hoa Hồng đứng đó, ngón tay đặt trên môi, ý chó có lên tiếng, sau đó gạt đầu, cô ta mới bước ra cô.

“*Căn phòng kia, có tốt nhất đừng có đến đó!*”

Hoa Hồng thỉnh linh nhắc nhở, Tô Khuynh chẳng sợ hiểu được, nhưng không có chứng thực quá, cô vẫn chưa từ bỏ ý định.

Căn phòng toàn màu tím, giống căn phòng cô ở Trung Quốc như đúc, đó là màu Tĩnh Không thích.

Tô Khuynh siết chặt tay, Dịch Phong không biết khi nào thì đi đến trước mặt hai người, ánh mắt lạnh lùng đảo qua, Tô Khuynh xoay người đi về phòng mình.

“*Trông chừng có gái kia, chạp tới Ngân Đế, có cũng không thể ăn con nữa đâu!*” Dịch Phong ôn hoà cảnh cáo, Hoa Hồng cúi thấp đầu xuống, nhìn Dịch Phong đi thẳng không ngoảnh đầu lại.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 96: Tình Không, ta yêu em

Tô Khuynh ngủ say, cảm thấy một thân nhiệt nóng bỏng áp lên người mình, váy ngủ của cô bị tốc lên, chỉ cảm thấy hạ thân đau xót, một dòng dịch nóng bỏng trào vào người cô.

Trong bóng đêm, tiếng hít thở của đàn ông phá lệ ngưng trọng, Tô Khuynh không tự chủ được ôm lấy người tới, đầu ngón tay luồn vào tóc hắn.

Ngón tay đụng lên khuôn mặt hắn, cô không khỏi mở to hai mắt nhìn — hẳn không có mang mặt nạ!

“*Không muốn chết thì đừng có bật đèn!*” Hắc Ngân Thánh cho dù men say mông lung, hẳn còn duy trì một tia lí trí.

Tô Khuynh nghe vậy, dường như chấn kinh rụt tay về, khi hắn ác độc tiến sâu vào trong người cô, cô lấy chi tay phác hoạ hình dáng khuôn mặt hắn.

Hắc Ngân Thánh có một đôi mắt rất đẹp, thâm nâu, con ngươi hẹp dài, mỗi lần hắn nhìn cô, luôn làm cho tim cô đập nhanh hơn.

Cho dù cô không nhìn được khuôn mặt của hắn, nhưng lúc này, ngón tay cô lướt qua gò má hắn, lại sờ đến một chỗ ấm râm, suy nghĩ của cô ngừng vài giây, hẳn sờ đi mang mặt nạ là do vết sẹo này sao?

Hắc Ngân Thánh mạnh mẽ dùng sức, mở hơi đầm đìa phát tiết trên cơ thể xinh đẹp của cô, cách này tựa hồ giống như giúp hắn bỏ sung khí lực.

Không biết qua bao lâu, thân thể Tô Khuynh dường như đã hoá thành một lớp xuân thủy dưới thân hắn, nháy mắt đã lên cao trào, cô nghe thấy tiếng hắn khi hắn siết chặt tay cô, bên tai cô nói, “*Ta yêu em.....*”

Cô kích động nước mắt trào rơi, bà từ thần thánh đó thoát ra từ miệng hắn nghe thật động lòng, nhưng mà ngay sau đó, cô lập tức từ thiên đường ngã vào địa ngục.

Bởi vì trong miệng hắn còn hai chữ chưa thoát ra, “*Tình Không.....*”

Tình Không, không phải em gái hắn sao?

Hắn làm sao có thể yêu chính em ruột của mình?!

Lần đầu tiên Tô Khuynh tỉnh lại trong lòng Hắc Ngân Thánh, không đợi cô gái mở to mắt, một đôi tay đã khấp chặt lên yết hầu của cô, “*Không được nhìn!*”

Hắc Ngân Thánh rất nhanh lấy mặt nạ một bên đeo lên, ngay cả quần áo cũng không thêm mặc mà nhảy xuống khỏi giường, Tô Khuynh hoàn toàn không biết, bản thân mình vừa đứng giữa ranh giới sống và chết.

Hắc Ngân Thánh rời đi không lâu sau, Hoa Hồng mang một hộp thuốc đến, Tô Khuynh gắt gao bám móng tay lên da thịt, thân thể đầy dầu hân, còn có dịch hân lưu lại, cô giống như công cụ phát dục của hắn.

“*Tô tiểu thư, có đừng tự cho mình thông minh, mau uống thuốc này đi!*” Hoa Hồng lấy ra hai viên thuốc, đưa đến bên miệng Tô Khuynh. Cô gái ôm hận nuốt vào, cho dù cô mượn sức Hoa Hồng được thì cô ta vẫn là người của Hắc Ngân Thánh.

Hắn không muốn cô có đứa con của hắn!

Trước khi dây dưa với Hắc Ngân Thánh, cô từng có một vị hôn phu, nhưng Việt Trạch không yêu cô, cô cũng không yêu cậu ta!

Nhưng Hắc Ngân Thánh, người đàn ông nguy hiểm này giống như hoa thuốc phiện, làm choc ô tình nguyện vì hắn mà trầm luân, thậm muốn vĩnh viễn ở bên cạnh hắn.

Mỗi một lần, hắn muốn cô xong, đều sai người mang thuốc tránh thai đến cho cô uống, Tô Khuynh nghĩ, chỉ cần cô đủ nghe lời, đủ khôn ngoan, hẳn sẽ đối đãi với cô tử tế, nhưng cô không biết, hắn nhìn trúng cô là vì ánh mắt cô giống với Tĩnh Không!

Hoa Hồng vừa rời đi, Tô Khuynh liền bật dậy chạy vào toilet, cô lấy ngón tay móc yết hầu, cố gắng nôn ra hai viên thuốc kia.

Gương mặt trong gương đờ tợn, xa lạ, nhưng cô không thể buông tay, từ khi cô bắt đầu gặp Hắc Ngân Thánh, cô chỉ biết vận mệnh của mình nằm hoàn toàn trong tay người đàn ông này.

“*Một ngày nào đó, ngài sẽ yêu em!*” Cô đối với người trong gương cười, nói cho chính mình, Tô Khuynh, không có gì là may không chiếm được cả!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 97: Điện hạ tức giận

Mark hai ngày nay hình như có gì đó không ổn, Lôi Ân không ở đây, Tĩnh Không quả thực dễ chịu, bởi vì Sơ Tĩnh cũng không đến tìm cô.

Chẳng sợ Sơ Tinh đối với cô có ác ý, chỉ là cô không muốn đẩy đưa để tránh những tổn thương không đáng có như những lần trước.

“Mark, không phải đang yêu đấy chứ? Nói cho chị nghe, mày coi trọng thú nhà ai rồi, chị thay mày đi tìm lão bà!”

Tinh Không ngồi trên cô, tay vuốt ve bộ lông của Mark, bộ dạng Mark thật miễn cưỡng, nửa mình nằm bên Tinh Không, nghe thấy những lời này của cô, nó lập tức nháy dựng lên, phe phẩy cái đuôi, giương cái miệng ngao ngao về phía cô.

Bởi vì nó quá nặng, Tinh Không rất gầy, nó nhảy vồ lên, Tinh Không dễ dàng bị nó hạ gục.

Nó dùng đầu lưỡi liếm mặt Tinh Không, cả mặt cô đều là nước miếng của nó, Tinh Không túm lấy lông nó, Mark bị đau, lại liếm nước miếng trên người cô.

“Tối, mày thật xấu xa, dám bắt nạt chủ nhân, chị phải đánh mày mới được!” Tinh Không vừa tránh nó hôn môi, vừa tránh nó dễ lên mình.

Mark bị cô nằng “Ngao ngao” kêu, khiến cô buống tay, nó liền chạy ra ngoài, Tinh Không đứng dậy, phải có dính rồi người rồi chạy theo nó.

Mark chạy rất nhanh, thỉnh thoảng lại quay đầu nhìn Tinh Không, Tinh Không chạy thờ hồng học, gặp người nghỉ ngơi một lát, “Chờ chị đến bắt mày, chị sẽ vật trụ long trên người mày cho coi!”

Mark thè lưỡi, động tác kia khiến khách tính cách không chịu thua trong người Tinh Không, cô rất nhanh thở hồng hển vài hơi, sau đó lại liều mạng chạy về phía trước.

“A……” Chờ khi cô đến chỗ Mark đứng, chuẩn bị muốn bắt nó, Mark chợt phọt sang bên cạnh, toàn bộ người cô bị rơi xuống bể bơi!

Tinh Không nhò ra, đây là khu nhà lúc trước, trước hồ có hang thủy tiên, nhưng sau đó lại bị Lôi Ân cho người đào lên, thật không ngờ hiện tại đã biến thành bể bơi.

Nhìn đến Tinh Không rơi xuống nước, Mark đứng bên bờ vui mừng rung rung bộ lông, Tinh Không toàn thân ướt sũng, nhìn bộ dạng đắc ý của nó, ánh mắt cô chợt loé lên, cả người chìm xuống nước.

Mark thấy cô hồi lâu không trôi lên, ngao hai tiếng, đầu hướng trong nước tìm kiếm, Tinh Không bất ngờ trôi lên, túm lấy Mark lôi xuống nước, về mặt hung phấn cố gắng nhấn đầu nó xuống nước.

“Dám lừa chị à, đồ xấu xa này!”

Mark sợ nước, Tinh Không đùa dai lại cố gắng ấn đầu nó xuống nước, đến khi nó thoát khỏi tay cô, nó cũng như vậy khiến cô không ngồi lên được.

“Ha ha! Đùng nào loạn, Mark, chị……, khụ khụ……” Vừa rồi nói thờ lâu, Tinh Không đột nhiên ho khan lên, Mark nghĩ cô lại giả bộ, không những không dừng mà ngược lại làm cô càng lúc càng chìm xuống nước.

“Mark, nhanh chút buống ra, khụ khụ……” Tinh Không cảm thấy hơi khó thở, ngay lúc cô không còn thở nổi nữa, móng vuốt trên đỉnh đầu mới buông lỏng, tựa hồ có một thứ gì đó bắt nó bỏ ra, Tinh Không không quan tâm người đó là ai, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng.

Lôi Ân lúc này nghiêm nghị nhìn một người một chó ngao, nếu không phải hẳn đến đúng lúc kéo con vật ra, người phụ nữ này có lẽ sẽ chết đuối ở đây!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Chuyện vẫn muốn làm

“Phụ nữ ngu xuẩn!” Hần tức giận cả ác liếc cô một cái, Tinh Không tức giận ngập mình không có chỗ phát tiết, lúc này nhìn thấy hẳn lại càng muốn nổi giận.

“Ê, anh sao lại mắng tôi, hả?”

“Chủ nhân của Mark là tôi!” Lôi Ân đen mặt nhìn cô gái vẫn còn thờ hồng hển, “Hơn nữa, nơi này của tôi cũng không có tang ngao cái nào đâu!”

“Ách……” Tinh Không không tiêu hoá nổi lời nói của hẳn, nhưng ngay sau đó, nhưng ngay sau đó thì đỏ bừng mặt.

Những lời vừa rồi cô nói với Mark, cũng bị hẳn nghe được?

Lôi Ân không ngờ cô còn có bộ mặt đáng yêu như vậy, chẳng những không sợ Mark, còn muốn kiếm cho nó một con cái?

Hắn quay đầu, nhìn thoáng qua Mark đang hề hề ướt sũng, Lôi Ân nhưn mây, nó liền lập tức nháy khỏi mặt nước.

“Anh nhìn lên tôi!” Tinh Không có chút không thoải mái khi bị người khác rình mò, cô gờ tay lên, muốn đánh hẳn, lại bị Lôi Ân nhanh như chớp bắt lấy cổ tay.

Hắn dung diệu bộ không mặt không nhạt, nói, “Tôi quang minh chính đại nhìn!”

“Chẳng những muốn nhìn, còn muốn làm!” Hần buông tay cô ra, chậm rãi chuyển hướng về phía người cô, Tinh Không muốn bước ra chỗ khác nhưng hành động này sao thoát khỏi mắt của Lôi Ân, hẳn đuổi tay cô ra, kéo cô lại.

Thân hình mềm mại dựa sát vào hẳn, ngón tay của hẳn vuốt ve lên vành tai cô, đó là điểm mẫn cảm của Tinh Không.

Hắn không ngừng thổi khí bên tai cô, giọng nói đầy mỉa hoặc, “Tinh Không, em có biết lần đó ở Trung Quốc, tôi kéo em xuống là muốn làm chuyện gì không?”

Nếu Tinh Không nhớ không lầm, lúc đó bên người hẳn có phụ nữ khác, nhưng không ai dám tới gần hẳn, cuối cùng hẳn còn sai Mark cắn cô ta.

Toàn thân cô run lên dễ phòng, không đợi cô trả lời, thân hình nặng nề của hẳn đè lên người cô, đầu lưỡi liếm lên khuôn mặt nhỏ nhắn, “Lúc đó tôi đã muốn làm……muốn ở trong này, hung hăng chiếm lấy em!”

“Anh……” Tinh Không bỗng dung ngừng đầu, chỉ thốt lên được ba chữ, “Vô liêm sỉ!”

“Tôi đang cần muốn vô liêm sỉ cho em xem!” Lôi Ân nói xong, bàn tay của hẳn đã chế trụ hai tay cô, thậm chí quần áo trên người cả hai cũng không thêm cởi, nhanh chóng tốc váy cô lên, ngón tay hẳn hung hăng tiến vào thân thể cô.

“Anh định làm gì? Sẽ có người tới……!” Tinh Không vừa thẹn vừa giận, hai chân hung hăng đá hẳn, Lôi Ân thoải mái kẹp lấy hai chân cô, một tay kéo rút khoá quần, cứ như vậy trực tiếp tiến vào thân thể của cô.

“Yên tâm đi! Không ai dám đến……”

Hắn kéo thắt lưng cô, chậm rãi lướt động.

Tinh Không đau đón nhàu mảy, thân thể ở trong nước cũng không có gì chống đỡ, chỉ có thể bám vào Lôi Ân. Cảm giác xé rách lần đó đến giờ vẫn còn ám ảnh trong tâm trí cô, cho tới bây giờ vẫn còn sợ hãi, cơ thể vẫn bài xích hẳn.

“Anh……, buống! Tôi…… không cần!” Tinh Không lắc đầu, cự tuyệt, thân thể rất đau, hẳn làm sao có thể biến thái như vậy, ngay tại nơi này muốn cô?

“Không phải do em nói!” Lôi Ân nghe ba chữ kia từ miệng cô thốt ra thì tức giận. Thân thể cô rất đau, giọng nói cũng mang theo sự đau đớn, hẳn không khỏi giảm bớt tốc độ, đợi thật lâu, cô vẫn không thích ứng, hẳn lại ngoan cố mạnh mẽ tiến lên.

Tư vị của cô quá mức tốt đẹp, hẳn một khắc cũng không muốn ngừng……

Tinh Không ghé vào vai hẳn, hình xăm con trăn trên vai hẳn trong làn nước xanh giống như một con rắn thật, trường ngai trong lòng cô lại thêm gia tăng.

Cô tức giận cắn lấy vai hẳn, hẳn lời kéo hai chân cô quấn quanh hông hẳn.

Tinh Không ngừng đầu, mắt nhìn thấy lâu hai bên kia toà biệt thự, không tự chủ được ôm lấy cổ Lôi Ân —

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 99: Hẳn là của cô

Sự chủ động của cô khiến cho hắn càng thêm hưng phấn, Lôi Ân vừa hôn cô, vừa kêu tên của cô, “*Tình Không.....*”

“*Nếu Sơ Tinh thấy được thì làm sao bây giờ?*” Mái tóc dài ướt đầm của Tình Không rủ xuống ngực cô, quần áo toàn bộ đều được cởi ra, da thịt trắng nõn ngâm trong làn nước càng thêm sáng bóng.

Lôi Ân cắn lên da cô, sau khi nghe thấy lời này, con người nguy hiểm híp lại, bàn tay càng thêm tham quyền bộ ngực của cô.

“*Em hiện tại nên lo cho chính mình thì hơn!*” Dục vọng của Lôi Ân rất mạnh, cô lần trước thiếu chút nữa sẽ chết ở trong tay hắn.

Biết rõ cầu xin vô dụng, từ chối cũng vô dụng, Tình Không chấp nhận nhắm mắt lại, cảm nhận hắn trong cơ thể cô không ngừng tàn phá, đợi cho hắn phát tiết đủ, thân thể của hắn cũng trở nên ma mị.

Động tác của hắn hôm nay ồn nhu hơn rất nhiều, không hề hung hãn như những lần trước, cũng đã quan tâm đến cảm thụ của cô, Lôi Ân buông Tình Không, cởi áo sơ mi trên người phủ lên người cô, sau đó hắn cứ như vậy, nửa người xích lõa, bình tĩnh tiêu sái bước ra ngoài.

.....

Bên cửa sổ lầu hai, Sơ Tinh cả hai tay đều bám chặt lấy rèm cửa sổ, hai mắt của cô nhìn chăm chăm về phía bể bơi, nhìn Lôi Ân yêu thương người phụ nữ giống mình như thế nào, nhìn bọn họ triền miên ra sao, một màn kịch, giống như điện phóng qua đầu cô.

Cô đợi hồi lâu, đợi Lôi Ân đi đến phòng cô, cho đến khi Cốc Văn gọi tên, cô mới phát hiện mặt mình đầy lệ.

“*Làm sao vậy? Sơ Tinh, sao lại khóc?* Nào, ngoan... mau nói cho Văn đi biết.....” Cốc Văn vội vàng lau nước mắt trên mặt Sơ Tinh, nắm lấy tay cô gái mới phát hiện long bàn tay bị móng tay khảm sâu đến suýt ra máu.

“*Anh ấy đâu? Anh ấy không phải đã trở lại rồi hay sao?*” Ngực Sơ Tinh đau đớn không thở nổi, cô vốn muốn hắn trở lại, muốn người hắn đến gặp đầu tiên là cô, nhưng hắn lại đi gặp Tình Không, ánh mắt hắn từ đầu đến cuối không hề rời khỏi Tình Không.

“*Đúng vậy! Dĩ vãng rồi thấy cậu ấy lên lầu, đi vào thư phòng.....*” Cốc Văn đau lòng dỗ cô, “*Cô phải điện hạ trở về làm con kích động quá hay không?*”

“*Văn đi!*” Sơ Tinh nhớ lại hành vi của hắn, quay đầu đi, sau đó lại nhào vào lòng Cốc Văn khóc thương tâm.

“*Bọn họ làm sao có thể như vậy? Con coi..... Tình Không.... như chị... em, King ...là của con.....*”

Sơ Tinh nói năng không liền mạch, Cốc Văn nghe ra, nguyên lai lại là Mộ Tinh Không!

Từ khi Mộ Tinh Không đến đây, Sơ Tinh vì cô ta đổ bao nước mắt, bà đều thấy được!

.....

Cho đến buổi tối, Lôi Ân mới xuất hiện, lúc hắn đi vào phòng Tình Không, phát hiện thức ăn đặt trên bàn hầu như không được động tới, sắc mặt hắn trầm xuống, nhanh chóng đi đến nhà tắm xem thế nào.

Sơ Tinh xích lõa đứng dưới vòi hoa sen, dòng nước xuống theo thân thể của cô. Thấy Lôi Ân đi vào, cô đóng nước lại, Lôi Ân lấy khăn tắm cho cô, sau đó bế ngang cô lên.

“*Sao lại không ăn cơm? Không hợp khẩu vị sao?*” Hắn trước sau vẫn vậy, đối với cô che chở đầy đủ, nhưng nhìn thấy hắn, Sơ Tinh lại ủy khuất muốn khóc.

Hiện tượng này khiến ở cô không biểu hiện rõ lắm, nhưng sau sự việc ngoài ý muốn phát sinh lần trước, hắn đã sai Hàn Húc đem tất cả thiết bị khám thai đến biệt thự.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 100: Giữ lấy đứa nhỏ

“*Em nghĩ..., anh không cần em nữa.....*” Sơ Tinh cuộn người trong lòng hắn, Lôi Ân đặt cô lên giường xong, cô cũng không để hắn rời khỏi cô.

“*Đứa nhỏ, làm sao có thể không cần em được?*” Lôi Ân giúp cô vuốt đi những sợi tóc rối trên mặt, giữa ấn đường lưu lại một nụ hôn.

Nụ hôn này, khiến cho nàng nhớ lại cảnh bên hồ bơi kia, Sơ Tinh ôm cổ hắn, nhanh chóng hôn lên môi hắn.

Lôi Ân thuận thế hôn cô, thâm tình hôn cô, khăn tắm trên người bị Sơ Tinh cởi bỏ, đôi tay cô sờ soạng lên ngực hắn, có chút vội vàng muốn cởi áo sơ mi của hắn ra.

“*King, anh là của em, của em.....*”

Chân tay cô luống cuống, nóng lòng lấy lòng hắn, muốn cởi quần áo trên người hắn, Lôi Ân ngăn động tác của cô lại.

“*Sơ Tinh, em có biết mình đang làm cái gì không?*” Giọng nói của hắn mang theo ít lạnh lùng, Sơ Tinh gạt đầu nhanh, lớn mật dùng thân thể dán lên người hắn, “*Em không thích anh trên người có mùi vị của người phụ nữ khác, King, anh muốn em đi...muốn em đi mà....*”

“*Em nói bậy bạ gì đó!*” Lôi Ân kéo người Sơ Tinh qua một bên, gương mặt lạnh lùng hiện lên sự tức giận, “*Đừng quên em đang mang thai!*”

“*Em có thể, King, em cảm thấy thực bất an, anh yêu Tình Không sao?*”

Nước mắt Sơ Tinh rơi xuống, Lôi Ân đứng lên, cảm thấy trong lòng càng thêm phiền chán.

“*Em đừng nên suy nghĩ bậy bạ!*”

“*Em nhìn thấy cá rồi!*” Sơ Tinh lại xích chân ngồi dậy, về mặt quạt cường dựa vào Lôi Ân, “*King, là vì em mang thai nên anh mới chạm vào cô ấy ư?*”

“*Sơ Tinh!*” Lôi Ân đẩy Sơ Tinh ra rồi đi ra ngoài. Sơ Tinh đi xuống giường kéo hắn, Lôi Ân cảm thấy cô gái đang cố tình gây sự, cô không phải không biết, trước kia hắn cũng có quá nhiều phụ nữ, vì sao hắn lại không thể chạm vào Tình Không?

Hắn muốn chạm vào cô, cho dù phụ nữ bên ngoài có khiêu khích như thế nào cũng không khơi dậy được hứng thú của hắn, hắn muốn cô, không phải vì cô giống Sơ Tinh!

“*Anh đã nói yêu em.....*” Sơ Tinh kéo áo hắn, điểm đậm đáng yêu nhìn hắn, Lôi Ân hít sâu một hơi, xoay người ôm lấy cô, “*Phải, anh yêu em! Anh chạm vào cô ta vì cô ta giống em, Sơ Tinh, không có ai có thể thay thế được vị trí của em!*”

Hắn nói xong những lời này lại buông cô ra, sau đó giúp cô lau đi những giọt nước mắt, “*Anh kêu Văn đi lên chăm sóc em!*”

Hắn nói dối cô!

Sơ Tinh ôm bụng chạm rãi xoay người lên giường, nơi cô đứng lúc này bây giờ xuất hiện một chút máu loãng.

Cô hoảng hốt, anh ấy yêu Tình Không sao?

Qua vài ngày ngốc nghếch, Sơ Tinh trở nên càng u buồn, Lôi Ân đã đuổi Tình Không dọn về căn nhà màu tím lúc trước.

Cốc Văn cũng phát hiện ra Sơ Tinh có điều gì đó không ổn, Lôi Ân lệnh cho Hàn Húc đến khám, vô luận thế nào cũng phải giữ đứa nhỏ và bảo vệ Sơ Tinh.

“*Sơ Tinh, con làm sao vậy? Đứa nhỏ.... đừng dọa Văn đi!*” Cốc Văn nhớ giọng gọi. Sơ Tinh nhìn thấy bắp đùi của mình chảy máu, cô lại không biết làm sao.

“*Văn đi, con cũng không biết mình sao lại như ấy....*” Sơ Tinh thì thào nói, bàn tay đặt trên bụng, cũng không cảm giác nơi đó đau đớn.

“*Hàn Húc, Hàn Húc!*” Cốc Văn lập tức gọi Hàn Húc, khẩn trương kéo tay anh ta cản dận, “*Vô luận như thế nào, nhất định phải giữ lấy đứa bé!*”

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Âm mưu

Sơ Tinh nằm trên giường, hai mắt gắt gao nhắm chặt, lưỡng đạo đôi mi thanh tú thật sâu ninh, Hàn Húc bắt mạch cho cô gái xong lại kiểm tra thân thể cô một chút, sắc mặt mỗi lúc một trầm trọng nhìn Cốc Vân, “*Đây là dấu hiệu sinh non, đứa nhỏ sợ rằng không giữ nổi!*”

“*Cái gì?*” Cốc Vân lập tức hoảng hốt thối lui hai bước, sau đó ánh mắt xin nhìn anh ta, “*Hàn Húc, cậu phải cứu con bé, nhất định phải cứu con bé!*”

“*Cháu nói rồi, đứa nhỏ này cũng chẳng giữ được lâu, đây cũng là ý trời!*” Hàn Húc nhủ mảy, sau đó nắm chặt tay, người trên giường vẫn còn ngủ, Cốc Vân thật sự không cam lòng.

“*Điều đó không thể nào, cậu xem bây giờ con bé vẫn còn ổn định, mau nghĩ cách giúp nó đi!*”

“*Vân đi xin con! Hàn Húc……*” Cốc Vân lôi kéo quần áo anh ta, cầu xin.

“*Cháu cũng không có biện pháp, lúc trước cô ấy đường thai đang lẽ ra càng phải cẩn thận nhưng tâm tình lại kích động, đối với thai nhi cũng có ảnh hưởng rất lớn, Vân đi, đi chấp nhận đi, không phải máu mủ của điện hạ thì tốt nhất không giữ lại!*”

Anh ta nói xong, cầm lấy một kim tiêm đem đã sẵn thuốc định tới tiêm lên cho Sơ Tinh, Cốc Vân vội vàng ngăn lại,“*Cậu định làm gì?*”

“*Thai nhi không nên giữ, cháu muốn giúp nó giải thoát!*”

“*Không được, tôi không đồng ý cho cậu làm vậy!*” Cốc Vân tiến lên, đoạt lấy kim tiêm trong tay anh ta. Móng tay sắc bén của bà ta bấu vào tay Hàn Húc, nhưng anh ta nhanh hơn đã tránh được, cũng đoạt lại được ống kim tiêm.

“*Vân đi, đứa bé này thật sự không nên giữ, cho dù điện hạ hiện tại ở đây đi chăng nữa cũng không cứu nổi đứa bé đâu!*”

Hàn Húc phẫn chấn đứng chân đạp đổ phía dưới, Cốc Vân phẫn nộ, đều bởi vì Mộ Tinh Không, mấy ngày qua Sơ Tinh buồn bực không vui, bà đều thấy cả.

Trong mắt chợt loé lên tia giao hoạt, khiến cho bà nhanh tay nhặt ống tiêm lên.

“*Chờ thân thể Sơ Tinh tốt lên một chút, việc này điện hạ cũng có thể biết!*”

Nhìn vẻ mặt không tin tưởng của bà ta nhìn mình, Hàn Húc thấy khó chịu.

Hàn Húc thu dọn đồ, sau đó đi ra ngoài.

“*Sơ Tinh, Vân đi sẽ không để con chịu khổ nữa đâu!*” Cốc Vân vừa xoa tay lên trán Sơ Tinh, trong mắt hiện lên tia âm hiểm.

Sơ Tinh tỉnh lại thì trong phòng đã không còn ai, hạ thân có chút đau nhức, cô gầy dựa ngồi dậy, khoác áo rồi đi ra ngoài.

“*Vân đi đâu?*” Sơ Tinh hỏi, những người hầu đều nhiệt tình chào cô, nhưng thuy chung không nhìn thấy bóng dáng Cốc Vân.

“*Vân đi hình như đến chỗ Tinh Không tiểu thư!*”

“*Cái gì?*” Sơ Tinh vừa nghe, trong lòng lo ngại lên, Cốc Vân vẫn luôn không thích Tinh Không, cho nên mới đổi biện pháp đối phó với cô ấy.

Sơ Tinh rất sợ Cốc Vân đến gây phiền toái cho Tinh Không, vừa nghĩ như vậy, cô xoay chuẩn cũng đi ra ngoài.

Khi đi qua chỗ bể bơi, Sơ Tinh thấy nhói đau, ngày đó hẳn cùng Tinh Không ở trong này hoan ái.

Bước chân cô nhanh hơn, đi nhanh về phía căn nhà màu tím.

Rất xa có rất nhiều người vây xung quanh ngôi nhà, Sơ Tinh vừa đi đến, bọn họ tự động tránh đường.

“*Tinh Không tiểu thư, Mark đã xảy ra chuyện!*” Người hầu gõ cửa, Tinh Không sau khi nghe thấy tiếng gọi vội vã chạy xuống lầu.

Mark vừa rồi chơi đùa vui vẻ với cô, như thế nào mới một lúc không gặp đã xảy ra chuyện?

“*Mark, làm sao vậy?*” Thấy nhiều người vây lại bên ngoài biệt thự, Tinh Không nghe thấy tiếng nức nở của Mark, cô vội vàng đẩy đám người ra đi vào bên trong.

Mark nằm đó gầy dựa, miệng còn học bọt mép màu trắng.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 102: Tôi muốn giết cô

Tinh Không vừa thấy liền sợ hãi, cô vội vàng đi qua, Mark như bị đại, nhìn thấy người liền cắn.

Tinh Không một mình bắt động ốm nó, Mark không ngừng tru lên, đột nhiên theo Tinh Không trong lòng nhảy dựng, xông đến đám người kia.

Trong lúc nhất thời, đám người đều tán ra, Sơ Tinh còn không biết đã xảy ra chuyện gì, chỉ nhìn thấy động vật đen sì lao đến cắn mình.

“*Nhanh chút tránh ra!*”

Nói thì chậm, hành động thì nhanh, dưới sự chăm chú nhìn của mọi người, Tinh Không đẩy mạnh Sơ Tinh sang một bên, thân thể của cô cũng đổ xuống theo. Cả hai người đều ngã xuống bể bơi.

“*A –*” Cô kêu lên sợ hãi, thân thể thật mạnh ngã vào bể bơi, Mark bỏ nhào vào trên người Tinh Không, nhưng cũng không có cắn cô.

Lúc này, ánh mắt mọi người lại đổ dồn về phía sau, một luồng sát khí lạnh lẽo ào tới.

Tinh Không sợ hãi quay đầu nhìn lại, Lôi Ân hai mắt tràn đầy sát khí, từng bước từng bước đi về phía cô.

Phía sau Lôi Ân là Cốc Vân.

Một màn này thật quen thuộc, tựa hồ như chính cô khi ở trang viên hoa hồng, cũng giống như vậy, Sơ Tinh bị ngã xuống nước, nhưng lần này khác, là cô đẩy Sơ Tinh xuống, còn có, Sơ Tinh đang mang thai!

Nhìn thấy Cốc Vân một giây kia, Tinh Không mới hoàn toàn hiểu được, nguyên lai, cô lại mắc bẫy người khác bày ra mà thôi!

“*Sơ Tinh, Sơ Tinh, tình tình……*” Lôi Ân không thêm nhìn thấy Tinh Không một cái, mà trực tiếp nhanh chóng nhảy xuống hồ bơi cứu Sơ Tinh, dưới thân thể của cô gái, cả quần áo của Lôi Ân, đều bị máu loãng nhuộm thành màu đỏ.

Tóc nâu hỗn độn ướt nhem che kín nửa mặt Lôi Ân, Lôi Ân nhìn thân thể Sơ Tinh cháy máu, ngón tay sợ hãi run run.

“*Ngày đó, chính là ở trong này, anh cùng cô ấy……*” Sơ Tinh chậm rãi mở to mắt, nước mắt không ngừng chảy ra.

“*Thật bản……*”

“*Anh hứa với em, về sau không chạm vào cô ta, Sơ Tinh, em đừng làm anh sợ! Anh cái gì cũng hứa với em, được chưa? Em…*” Cô lên…cổ ….!” Phản ứng của Lôi Ân lúc này cũng như lần trước, sợ hãi bối rối khi không nhìn thấy Sơ Tinh.

Hoá ra, hẳn sợ hãi nhất, là mắt đi Sơ Tinh.

“*Bụng đau quá!*” Tay Sơ Tinh ờ đặt lên bụng, cảm giác được dòng dịch ấm chảy ra từ cơ thể, cô nắm chặt Lôi Ân, khóc nức nở, hồ, “*King, cực cực.....*”

“*Hàn Húc, Hàn Húc đâu?*” Lôi Ân đột nhiên giống như bị mất đi lí trí, hần ồm lấy Sơ Tinh, định đi đến căn nhà lớn màu tím, Sơ Tinh lại lắc đầu, “*Em không muốn ở trong này... em.... muốn về phòng của mình!*”

“*Được, chúng ta trở về!*” Giọng Lôi Ân khàn khàn, Tinh Không nhìn thấy ánh mắt đắc thảng kinh bi của Cốc Văn nhìn mình, trước mắt cô hoàn toàn đen tối, cô ngồi phịch xuống, trên nền gạch kia đều là máu, máu do Sơ Tinh lưu lại.....

Đoán chừng... đưa nhỏ đã không có!

Mắt Lôi Ân hiện tạo chi toàn màu máu, cuồng nộ lãnh huyết, hần ngay cả quần áo đều không thay, cứ như vậy đi ra ngoài.

Cốc Văn cười khê nhìn hần rồi đi, đưa nhỏ mất đi, bà cũng sẽ tổng được cả một cái gai trong mắt nữa!

“*Tôi muốn giết cô!*”

Khi Lôi Ân chìa sung vào cổ họng cô, cô đột nhiên không hề sợ hãi.

Hần đã hai lần muốn giết cô, một lần là hần muốn xâm phạm cô, hần muốn giết cô nhưng lại hung hăng xâm phạm cô, còn có kia một lần, ngày đó Waller muốn hần giết cô hay Sơ Tinh, nháy mắt lại một lần nữa, lần này trong đầu hần chỉ muốn giết, cũng là giết cô!

“*Nếu tôi nói, tôi không phải cố ý, anh tin sao?*” Tinh Không nói ra những lời này xong, ngay cả chính mình cũng cảm thấy thật buồn cười.

Nhiều người hầu ở đây như vậy, thậm chí Lôi Ân cũng tận mắt thấy, là cô tự tay đẩy Sơ Tinh ra.

Giải thích chi khiến người khác nghĩ cô chối tội, khi Tinh Không nhìn thấy khoe môi hần nhếch lên cười khinh miệt, cô tuyệt vọng nhắm hai mắt lại.

“*Mộ Tinh Không, tôi đã nói qua, đừng động đến Sơ Tinh, tôi có thể cho cô hết thay!*”

“*Cô vì sao lại luôn khiến chiến sự nhân nại của tôi hả?!*”

Từng lời nói tàn nhẫn của hần đánh mạnh vào lòng cô, Tinh Không đã không còn muốn nhìn vào mặt hần nữa, cô nhếch môi, đứng ở nơi đó, nhẹ nhàng nói, “*Ra tay đi!*”

“*Đừng ý rằng tôi đối với cô có cảm giác đặc biệt, tôi chạm vào cô chẳng qua cũng chỉ vì khuôn mặt này thôi!*”

“*Mộ Tinh Không, mười người như cô cũng không đền nổi đứa con của tôi!*”

Lôi Ân cực kỳ giận dữ, nhìn gương mặt trắng nõn vao cao ngạo nhìn hần, hần lập tức chuyển đầu khẩu súng, nhắm vào vị trí trái tim cô.

“Phanh!” một tiếng, máu văng khắp nơi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 103: Cô ấy không thể chết được

Chất lỏng màu đỏ phun ra như nước.

Máu bắn tung toé trên mặt Tinh Không, lạnh lạnh, nhưng ngực không hề đau, cô cúi đầu nhìn Mark ngã trước mặt mình, ngay cả Lôi Ân cũng không tin nổi kĩ thuật bắn súng của hần rồi nhìn tang ngao do hần huấn luyện. Trong hoàn cảnh Tinh Không ngăn cản treo sợi tóc, nó cư nhiên lại quên mình đỡ thay cho Tinh Không phát đạn.

Hần mới là chủ nhân của nó!

“*Mark! Mark, cứu..... cứu nó.....*”

Tinh Không dùng tay cố gắng cầm máu trên miệng vết thương của nó, lập tức ngã quỵ xuống, hai tay gắt gao cầm lấy quần áo của Lôi Ân, đôi mắt to đầy nước mắt, thét lên, “*Xin anh, Lôi Ân, anh cứu cứu nó đi!*”

Đây là lần đầu tiên hần nhìn thấy Tinh Không khóc. Khi hần đánh cô, cô không khóc, khi vũ nhục cô, cô cũng không khóc, khi cưỡng bức cô, cô cũng không khóc, thậm chí lúc hần muốn giết cô, cô cũng không khóc, nhưng hiện tại, bởi vì Mark muốn chết, cô cư nhiên..... Khóc!

“*Lôi Ân, anh... mau cứu cứu nó..... xin anh.....!*”

Trong nháy mắt kia, Tinh Không cảm thấy tim mình thật đau, hần muốn nổ sung lấy mạng cô, cô chẳng sợ, nhưng hiện tại cô thực sự rất đau lòng.

Không ai biết, Mark đối với cô mà nói có ý nghĩa gì, cô không phải chủ nhân nó, nhưng nó lại lần lượt bảo vệ cô, đó là một loại tình cảm, so với bạn bè còn thịn mật hơn, cho dù nó chỉ là súc vật, nhưng nó có linh tính, tại đây, trong khu biệt thự lạnh như băng này, nó đối với cô tốt hơn so với bất cứ ai!

Tinh Không đau khổ cầu xin, nhưng, Lôi Ân lại bất động, mắt lạnh nhìn cô vì một tảng ngao mà rơi lệ.

Mộ Tinh Không, tính tình của cô rốt cuộc cao ngạo bao nhiêu?!

Cô quỳ trước mặt hần, lần đầu tiên dùng tư thế hèn mọn như vậy với hần, không vì bất luận kẻ nào, thậm chí không vì chính mình, mà là vì một con súc sinh!

Cô rốt cuộc là loại dân bà náo, một lần lại một lần khiến hần ám đạm như vậy. Tựa như con nhím, nguy hiểm tới gần cô, cô liền xỏ gai chống đối!

“*....Lâm sao có thể ...Mark..... máu sao lại lạnh thế này.....*”

Hần lờ lờ như băng tuyết nhìn cô, Tinh Không không hề cầu hần, mà bật dậy, nâng đầu Mark lên, thân thể con vật thật nặng, miệng há thật to, bắt đầu học ra máu đỏ.

Một phát súng của Lôi Ân thật chuẩn, viên đạn của hần có thể xuyên thủng ngực vài người.

Nếu viên đạn kia trúng vào Tinh Không, cô sẽ chết sao?

Hần run run bắt tay vào làm, bị ánh mắt đầy thù hận của cô nhìn khiến hần chùn tay. Thời khắc hần muốn giương sung kia, trong mắt Tinh Không hoàn toàn tĩnh mịch.

Cô quỳ gối trước mặt Mark, trên tay trên người đều là máu của nó, cô ôm nó, không ngừng nói, “*Thực xin lỗi, thực xin lỗi, Mark, em đừng chết!*”

“*Anh giết tôi đi!*”

Cô hận hần lãnh huyết vô tình, huyết nhục của hần, tất cả chỉ vì Sơ Tinh!

Tay Lôi Ân run lên một chút, hần nghĩ hần điên rồi, sinh mệnh máu mủ của hần lại không bằng một con súc sinh sao? Nhưng muốn bắn phát nữa, hần lại không ra tay được.

Có lẽ, một khắc lúc hần nổ súng, hần cũng đã hối hận.

Hiện tại, Lôi Ân bị ánh mắt đầy hận thù của cô chọc giận, cô cứ như vậy mà không cần mạng mình nữa sao?

“*Điện hạ, không thể giết cô ấy!*” Khi Hàn Húc tới, Mark đã hoàn toàn nằm bất động trên mặt đất, thân thể nó vốn đã có vấn đề, hiện tại lại trúng đạn, Tinh Không phải sợ nó cứ như vậy mà chết đi.

“*Hàn Húc, anh cứu nó! Mau cứu nó!*” Tinh Không nhìn thấy Hàn Húc, như là nhìn thấy cứu tinh.

“*Hàn Húc, anh tránh ra cho tôi!*” Lôi Ân thấy có người cầu xin cho cô, trong cơ thể tức giận càng thêm đầy.

“*Tinh Không tiểu thư, cô nhận lỗi với điện hạ đi, cậu ấy không thật sự muốn giết cô đâu!*” Dịch Hàn cũng tới sau Hàn Húc, thân thể cao lớn của anh ta chắn trước mặt Tinh Không, sợ Lôi Ân sẽ nổ sung lấy mạng cô.

“Cút ngay! Các người muốn tạo phản có phải không? Cầu xin cho cô ta cũng vô ích!”

Mất Lôi Ân đó ngẫu, thủ hạ trung thành của hắn, đến ngay cả Mark cũng. . . , người phụ nữ này lấy long bọn họ dễ dàng như thế sao?

Tinh Không nhìn Mark nằm yên không nhúc nhích, cô đột nhiên đứng lên, đẩy Dịch Hàn ra, cứ như vậy đi đến trước mặt Lôi Ân, hai tròng mắt nhìn thẳng vào hắn. Ánh mắt như vậy, giống như lần đầu tiên cô gặp hắn, quyết cường và bướng bỉnh, lại mang chút cầu xin.

“Lôi Ân, anh từng hứa sẽ đáp ứng một yêu cầu của tôi, đúng không?”

Đôi mắt màu hổ phách của Lôi Ân đột nhiên loé lên, lần đó ở Trung Quốc, bọn họ bị nhốt, cô giáo hoạt nói hắn phải làm cho cô một chuyện, sau lại cô dùng tự do đến trao đổi cùng hắn, Lôi Ân nói qua, trừ bỏ thù cô đi, hắn có thể đáp ứng bất cứ chuyện gì.

Hiện tại.

“Như vậy, lời anh nói giờ còn giá trị không?” Ánh mắt Tinh Không sáng như ngọc nhìn hắn,

“Đem Mark cứu sống, chúng ta trao đổi!”

Hàn Húc và Dịch Hàn đều hiểu được lời nói của Tinh Không, chỉ là bọn họ không biết, Lôi Ân từng hứa với cô, cô liền lảng phí như vậy, vì một tảng ngao!

Hắn gần dữ, bởi vì những lời này của cô, cánh tay hắn duỗi ra, ngón tay thon dài niết lên cằm cô, khuôn mặt trắng nõn đầy vết máu, hắn ác độc, nảy sinh ý nghĩ muốn cào nát gương mặt này.

“Tôi cho cô một cơ hội, cô muốn cứu súc sinh này, hay muốn giữ mạng cô?”

Tay kia của hắn lại lên súng, nhắm ngay huyết Thái Dương của cô.

Lông mi Tinh Không còn vương đầy nước mắt, nghe xong lời này, cô lấy tay lau hết nước mắt đi.

“Cứu nó, cứu Mark!”

“Được, Mộ Tinh Không! Tôi cho cô toại nguyện!” Sự bình tĩnh của cô, đều khiến hắn tức giận.

“Hàn Húc!” Lôi Ân nhướn mi với Hàn Húc phía sau, ý bảo hắn đồng ý cứu Mark, hắn cũng lại lên nòng súng.

“Điện hạ, đừng giết cô ấy!” Dịch Hàn cùng Hàn Húc đồng thời lên tiếng, Lôi Ân đã tức giận càng thêm giận hơn.

“Ai cho các cậu cầu tình, tôi giết mấy người trước!” Họng sung trong tay hắn di chuyển đến ót Tinh Không, súng hướng lên cao nổ một phát, rồi lại lần nữa nhắm vào huyết thái dương của Tinh Không, động tác nhanh nhẹn chỉ trong tích tắc

“Hàn Húc, Mark. . . .xin anh. . . .!” Tinh Không hướng về phía Hàn Húc lắc đầu, ít nhất cô biết, nơi này còn có người không hy vọng cô chết.

Không thể nhìn đến khi Mark bình yên vô sự, có chút tiếc nuối

“Anh ra tay đi!” Cô lại nhắm lại tình tình, nhẹ nhàng nói với hắn, khóe miệng hắn cong lên thật đẹp.

Nước mắt muốn rơi, trái tim cũng đã chết.

Cô không có phát hiện, Lôi Ân vẫn đi muốn ra tay.

Hắn đã cho cô cơ hội sống sót, nhưng là cô không muốn!

Hàn Húc thấy mắt Lôi Ân mang theo hận thù thấu xương, anh ta xúc động xông lên, kìm bàn tay cầm súng của Lôi Ân xuống.

“Điện hạ, Mộ Tinh Không không thể giết, nhóm máu của cô ấy trùng với Sơ Tinh tiểu thư, máu chảy trong cơ thể cô ấy, chính là nhóm máu RH âm tính mà cậu luôn tìm!”

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quái Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Cuối cùng cũng mất đi

“Ba” một tiếng, súng theo trong tay hắn rơi xuống. Tinh Không nghe không được tiếng gì, máu của Mark vẫn không ngừng chảy, Tra Ly đem hòm y tế đến, Hàn Húc rất nhanh sơ cứu cho nó, Tinh Không cứ như vậy mà nhìn chăm chăm Mark, nhìn Hàn Húc băng bó miệng vết thương, nhưng nó từ lúc ngã xuống đến giờ không hề nhúc nhích.

Cô nghe thấy rõ lời Hàn Húc nói, bởi vì vậy ngày đó anh ta có nói với cô, nhóm máu của cô trân quý, cô tốt nhất nên rời đi, nhưng cô lại không làm vậy!

Lôi Ân không giết cô, bởi vì máu của cô và Sơ Tinh giống nhau, cho nên.

Hắn tìm được người có nhóm máu hắn cần!

“Thế nào? Nó không sao chứ?”

Mark được khiêng đi, trong bụng nó vẫn còn viên đạn, Tinh Không khẩn trương nhìn Hàn Húc, nhìn động tác thuần thục xử lý vết thương của anh ta, chân mày cô nhàu lại cũng giãn ra một chút.

“Lúc trước hình như bị ngộ độc thức ăn, viên đạn cũng không nhằm vào vị trí quan trọng, nó rất thông minh, không hổ là súng vật điện hạ huấn luyện!”

Hàn Húc sờ sờ bộ lông của Mark, một phát súng kia của Lôi Ân, vốn không bắn vào yếu điểm

Khoé mũi anh ta cong lên, có lẽ ngay cả bản thân Lôi Ân cũng không có phát hiện, đây là lần lần đầu tiên hắn bắn chệch!

“Không có việc gì là tốt rồi!” Tinh Không thở dài nhẹ nhõm một hơi, lại nhìn hướng phía sau, Lôi Ân đã đi mất, Dịch Hàn cũng đi rồi.

Hàn Húc đem Mark trở về chỗ của nó, Tinh Không vẫn đi theo, Hàn Húc luôn miệng cam đoan với cô Mark không sao cả, bắt an trọng cô theo đó mới từ biệt mất.

“Điện hạ tạm thời sẽ không động đến cô, nếu cô đủ thông minh, đừng nên cạm đầu với cậu ấy nữa!”

“Cô nên học theo Sơ Tinh, đàn ông thích nghe lời phụ nữ mềm mỏng, cho dù cô có phạm lỗi như thế nào anh ta cũng sẽ không phạt cô quá nặng!”

“Tinh Không, cô đừng từ bỏ hy vọng sớm như vậy, được không?”

Đứng ở lập trường của Hàn Húc, anh phải ủng hộ Sơ Tinh mới đúng, nhưng anh ta không làm vậy.

Anh ta luôn nhắc nhở Tinh Không, cô căm kích anh, nhưng lời này của anh, cô làm theo không được.

Nàng không nghĩ tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, nàng đối Lôi Ân động tâm, nhưng là ở hẳn hoài nghi của nàng thời điểm, hắn cảm thương chi vào của nàng thời điểm, hắn muốn giết mark thời điểm, nàng cũng đã đối hắn hoàn toàn tuyệt vọng.

Hắn ôn nhu, đối nàng mà nói đều là tàn nhẫn.

“Hắn sẽ không còn muốn giết tôi nữa đúng không?”

“Hàn Húc, cảm ơn anh đã nói cho ta biết điều này.” Tinh Không ngồi xổm xuống bên cạnh Mark, mắt hồng hồng, trên mặt không còn sự bi thương như vừa rồi.

Hắc Ngân Thánh từng nói qua với cô, không cần vì đàn ông mà rơi lệ, nhưng hiện tại, cô rốt cục hiểu được, là vì không đáng!

“Tôi còn chưa thấy qua phụ nữ nào cạm đầu cạm cổ như cô!” Hàn Húc lắc đầu thờ dài, anh có tư tâm, nếu Lôi Ân không định giết Tinh Không, anh cũng sẽ không đem chuyện Tinh Không và Sơ Tinh có cùng nhóm máu nói ra, bởi vì anh ta không muốn nhìn cô chết.

Nhưng sự việc phát triển ngoài dự đoán của anh.

Sơ Tinh phải đến tối ngày hôm sau mới tỉnh lại, người đầu tiên cô gái nhìn thấy chính là Lôi Ân. Đôi mắt màu hổ phách của hắn che kín bởi màu máu, trong phòng không bật đèn, chỉ có một chút ánh sang đèn từ ngoài hắt vào, chiếu lên sườn mặt của hắn, cô nhìn không quá rõ ràng.

Cô vừa cử động, thân thể đau đớn như bị xé rách.

“Đứa nhỏ, có phải.... hay không đã không có.....” Sơ Tinh lấy tay sờ lên bụng mình, nơi đó vẫn còn đau âm ỉ.

Mấy ngày qua cô vẫn luôn cảm thấy không ổn, biết rõ bản thân mình không nên như vậy, nhưng cô không khống chế được, cô muốn giữ lại cục cưng, cũng muốn giữ hắn.

“Sơ Tinh, đừng như vậy!” Lôi Ân đau lòng, bàn tay đưa lên mặt giúp cô lau đi những giọt nước mắt, Sơ Tinh khóc càng thêm thương tâm.

“Kìng, em thật vô dụng, ngay cả cái đứa nhỏ cũng không giữ được, anh giận em lắm đúng không?”

Tay cô bị hắn gắt gao nắm chặt, chạm lên ngực hắn, hắn hôn nhẹ tóc cô, chạm rãi trán an, “Chỉ cần em không sao thì tốt rồi!”

“Thực xin lỗi!” Cô nức nở ghé vào trong lòng hắn, thân thể kịch liệt rung động, sống áo trước ngực Lôi Ân ướt sũng, hắn cảm thấy càng thêm đau lòng. “Không phải của em sai, Sơ Tinh, mặc kệ có đứa bé hay không, anh cũng đều yêu em!”

Cô là người phụ nữ hắn dùng cả sinh mệnh để bảo hộ, Sơ Tinh là người không ai có thể thay thế, cô là độc nhất vô nhị.

Lôi Ân liều mạng thuyết phục chính mình, là như vậy, hắn đáng lẽ ra nên đối xử với cô tốt hơn một chút nữa.....

Tinh Không bị Lôi Ân nhốt xuống tầng hầm, nơi đó thực lạnh lẽo, còn không có đồ đạc gì.

Ngực đau, trên mặt đỏ mẩn hơi lạnh, bên trong một màn hắc ám, cô cái gì cũng đều nhìn không tới.

Chỉ cần trong lòng nghĩ, Mark còn sống, cô liền cảm thấy đáng giá.

Cốc Vân đi ra biệt thự, khi nhìn thấy bên ngoài có bóng người đi tới, bà lặng lẽ tiêu sái đi qua, sau đó gọi lại cô ta lại.

“Cô cầm trong tay cái gì?”

Người tới vừa thấy Cốc Vân, lập tức cúi đầu, sau đó nhỏ giọng nói, “Là thuốc mà bác sĩ Hàn kê cho Mark!”

“Con súc sinh kia sao!” Cốc Vân trong lòng thầm mắng, lần trước nó cáo mặt bà bị thương, đến bây giờ trên mặt vẫn còn lưu lại sẹo, Cốc Vân sớm đã muốn giết Mark.

“Đưa thuốc cho tôi, cô đi đi!” Cốc Vân đưa tay, vẻ mặt đáng sợ đoạt lấy bát thuốc trong tay người hầu, lại hung tợn cảnh cáo, “Chuyện này không được nói ra ngoài, biết không?”

“Dạ, tôi hiểu, Vân đi!” Cô gái yên lặng thối lui, sau đó thấy khỏe miệng Cốc Vân tươi cười âm hiểm.

Tinh Không bị cái lạnh trong tầng hầm làm cho tỉnh lại, hai bàn tay run lên, hô hấp hỗn loạn.

Giống như lần trước cô rơi xuống hang rắn, loại cảm giác muốn hét lên xin giúp đỡ, nhưng thân thể cứng nhắc không làm gì nổi.

Trong không khí có âm thanh nhè nhẹ truyền tới, cô liều mạng kéo chặt áo, dùng sức hô hấp.

Cũng một lần kia, Mark phát hiện cô gặp nguy hiểm, cho nên gọi Dịch Hàn tới cứu cô.

Ngay khi cô vui đùa vào gối, ngoài cửa đột nhiên truyền tới tiếng đập cửa kịch liệt, Tinh Không tỉnh lại, cô nghe thấy tiếng va chạm mỗi lúc một lớn, còn có tiếng tang ngao quen thuộc.

Là mark!

Trong lòng cô căng thẳng, lập tức đứng dậy dúi mặt vào cửa sắt, khổ sở trong lòng hít thở không thông.

Nó còn đang bị thương, sao có thể đến đây?

“Mark, đừng đập cửa, chị không sao, em mau rời đi, được không?” Tinh Không lấy tay vỗ cửa sắt, một ít gì đâm vào tay cô, cô cũng không cảm thấy đau.

Trả lời cô, vẫn là tiếng đập cửa kịch liệt, còn tiếng Mark thở dốc càng ngày càng thấp, hơi thở như vậy, giống như nó đang khó chịu.

Nó có phải xảy ra chuyện?

Nghĩ như vậy, Tinh Không càng thêm khó chịu trong lòng, nhưng ngoài cửa sắt này, không có cửa khác, không có lệnh của Lôi Ân, ai cũng không thể tha cô ra ngoài được.

“Mark, Mark.....” Tinh Không nghe tiếng kêu của nó mỗi lúc một yếu ớt, giống như ý thức đang dần mất đi.

“Ngao.....” Cuối cùng một tiếng kêu thất vọng vang lên sau cánh cửa, Tinh Không nhìn trên cửa sắt bị mở toang một cái, Mark cả người đầy máu ngã trước mặt cô. Tinh Không biết, giờ khắc này, cô thật mất đi nó!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quê Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 105: Hoàng tử cùng Công chúa

“Cô ấy làm sao vậy?” Lôi Ân lo lắng nhìn cô gái đang mê man, Hàn Húc khờ trùng vết thương trên vai cô, lại thoa thêm chút thuốc, nhìn hình xăm tàn nhẫn hiện lên trên vai cô, Hàn Húc cũng đủ hiểu Lôi Ân đối với cô thô bạo cỡ nào.

“Không sao, chỉ là đau quá nên ngất đi thôi!” Hàn Húc ánh mắt lơ ra, Lôi Ân ánh mắt gắt gao theo đuôi che mặt màu tóc bạch Tinh Không.

“Thân thể của cô ấy tại sao lại yếu như thế, động chút liền ngất?”

Hắn nhủ mi, vẻ mặt không hồn gần gũi nhìn, cô gái này, mỗi lần nhìn đến cô bị thương, hắn tâm cũng sẽ ân hận đau, nhưng hắn không hối hận, cô là hắn sở hữu vật, hắn muốn thế nào đối nàng được cái đó đối nàng.

Hàn Húc nghe hắn đứng lý hợp tình trong lời nói, bắt đầu đi thờ dài, hắn mới bàn tay phủ ngực, đối Lôi Ân nói, “Một tiểu thư thể chất cũng không rất tốt, điện hạ, cậu không cần lo tổn thương cô ấy, máu của cô ấy đối với chính cơ thể của cô ấy là quý giá, đối tình tiểu thư mà nói, còn rất trân quý!”

Trong lời nói của Hàn Húc lộ ra bất mãn cùng trách cứ, Lôi Ân nghe xong sau càng thêm căm tức.

“Nếu có giống Sơ Tinh nghe lời như vậy, tôi sẽ như vậy đối với cô ấy sao? Một phụ nữ không biết điều!”

Nói xong, hắn tức giận không thời quay đầu rời đi, không muốn nhìn bộ dáng suy yếu của cô, lại làm cho chính mình trong lòng ngột ngạt!

Hàn Húc nhìn hình xăm đóa xình đẹp trên đầu vai Tinh Không kia, có chút đồng tình với cô gái tính cách không giống người kia.

Tinh Không thân thể nóng bỏng, tựa hồ mỗi một lần mất máu đều đã khiến cho sốt cao không ngừng bắt lương phản ứng. Hàn Húc gọi tới Định Na chiếu cổ nàng một đêm, ngày hôm sau vội tới nàng phục chăm thời điểm phát hiện của nàng thiếu máu lui.

Tinh Không cổ họng có chút làm ách, vẻ mặt tuy bộ dáng bị Hàn Húc nhìn đến, nàng có chút vô lực nở nụ cười.

“Ta hiện tại bộ dạng có phải hay không rất khó xem?” Tinh Không tính lượng con người đen rơi xuống Hàn Húc trên người, hắn ở bên người nàng ngồi xuống, một bàn tay thuần thực xuất ra châm đồng, đem đối tốt được thủy tiềm vào đến năng cánh tay lý, bà vai chỗ đau ý đã muốn không giống tới hôm qua như vậy rõ ràng.

“Ngày hai ngày bà vai không nên cử động, ta sẽ lại đến cho người đối được, Tinh Không, của người vận mệnh nhất định liền bị mất ở hắn trong tay sao?”

Ngay cả Hàn Húc đều có chút không đành lòng, đối với việc Tinh Không rời đi, anh còn thấy mừng thầm, bàn tay này của anh, tiếp xúc nhiều nhất với người phụ nữ bên cạnh Lôi Ân trước giờ chỉ có Sơ Tinh, nhưng Tinh Không xuất hiện, anh không hy vọng bản thân mình lại phải lấy máu cô truyền cho Sơ Tinh nữa!

“Có lẽ, đây là số mạng của cô!” Tinh Không mới một nhắm hai mắt lại, đột nhiên trong không gian tĩnh lặng, Hàn Húc cẩn thận đánh giá lại cô.

Tinh Không thử mở miệng hỏi, “Hàn Húc, kỳ thật anh cũng đã biết chuyện đó, đúng không?”

Hai người bộ dạng giống nhau, ngay cả nhóm máu quý hiếm cũng giống nhau, Hàn Húc là bác sĩ, ngày đó anh ta nghiêm túc hỏi nhóm máu của cô, cô tưởng, anh đã biết.

Hàn Húc không tiếng động trả lời, biến thị anh ta đã biết từ lâu.

Tinh Không dùng cảm kích ánh mắt nhìn anh, sau đó cầu xin, “Đừng nói cho Lôi Ân, được không? Coi như tôi cầu xin anh, cũng không cần nói cho bất luận người nào!”

“Vì sao? Tinh Không, nếu điện hạ biết các cô là chị em, cậu ấy nhất định sẽ đối đãi cô giống như Sơ Tinh!”

Hàn Húc phân bác, mâu thuẫn quá, ở biệt được Tinh Không cùng Sơ Tinh là chị em, anh còn thấy khiếp sợ không tin nổi sự thật.

Tinh Không lần đó trúng đạn, mất máu quá nhiều, anh xét nghiệm máu của cô và Sơ Tinh giống nhau, loại này thật quá trùng hợp hiếm đến mức không bao giờ xảy ra, cho nên anh tiến thêm một bước kiểm tra, phát hiện sự thật kinh người.

Sơ Tinh cùng Tinh Không dĩ nhiên là chị em song sinh!

“Không, nói vậy, hắn sẽ đau khổ, Sơ Tinh cũng sẽ đau khổ, Hàn Húc, coi như người không biết, được không?”

Tinh Không trợn mắt, cúi đầu cầu xin.

Nguyên nhân vì cô hiểu rõ Sơ Tinh có ý nghĩa quan trọng như thế nào với Lôi Ân, cũng biết tầm quan trọng của Lôi Ân với Sơ Tinh, cô cũng không định lấy danh nghĩa kẻ thứ ba chen chân vào mối quan hệ giữa bọn họ.

Cô không cần Lôi Ân thương hại, cũng không muốn cho Sơ Tinh khó xử, cô biết nếu nói thẳng ra thân phận cô cũng là con của Mộ Linh, tình hình chắc chắn sẽ thay đổi, nhưng cô không cần.

Nếu tình huống kia xảy ra lúc đó cả ba người sẽ nguy hiểm, chỉ bằng một mình cô giữ bí mật đau khổ là được rồi!

“Mộ Tinh Không, có làm như vậy vì lý do gì chứ?” Hàn Húc không thể lý giải, cũng không đồng ý cô vô tư như vậy, Lôi Ân đối với cô như thế nào, Cốc Văn lại đối với cô như thế nào, thậm chí ở mọi người ở đây coi cô như tình địch của Sơ Tinh

“Tôi yêu anh ta, lý do này đủ chưa?”

Tinh Không không hề chớp mắt khiến Hàn Húc chẳng còn lời nào để nói!

Lôi Ân vì Sơ Tinh tổ chức một hồi không tính long trọng sinh nhật yến, trình diện chỉ có Tà Sâm.

Đó là Tinh Không đến La Mã tới nay trang viên nội nóng nhất nhào một ngày, đến chàng vạng thời điểm, biệt thự nội liền một mảnh đèn đuốc sáng trưng, gần ngàn danh bảo tiêu bị điều đến hoa hồng trang viên ngoại, Lôi Ân tại đây cái buổi tối, cũng cho Sơ Tinh một kinh hi.

Ngày đó, Tinh Không nghe từ người hầu mới biết được.

Nghe nói, Lôi Ân trước mặt Tà Sâm cùng Cốc Văn, cầu hôn Sơ Tinh!

Cô có thể tưởng tượng được đến, hắn nhìn Sơ Tinh thâm tình như thế nào, kết cục của hoàng tử và công chúa, nhất định hắn là tốt đẹp!

Căn biệt thự màu tím lay lắt ánh sáng, Tinh Không không có bật đèn, mà đứng trên ban công tầng hai, nhìn phía tòa biệt thự ngập tràn ánh đèn trước mắt, ngay cả toàn bộ phía chân trời đều là ban ngày, bóng hình cô gầy yếu tựa hồ giờ lay cũng đổ, Tinh Không cúi đầu ho khan vài tiếng, bà vai đã ngừng đau, nhưng trong lòng lại vẫn đau âm ỉ.

Bên tai nghe dưới lầu truyền đến du dương nhạc nhẹ, Tinh Không mở to mắt, sau đó chậm rãi tiêu sái đi xuống lầu.

Đã vào cuối mùa thu, cô hơi run người một chút, cô không chứng kiến cảnh Lôi Ân cầu hôn Sơ Tinh kia, nhưng trừ bỏ cô, mọi người hắn là đều thấy được.

Sơ Tinh được người hâm mộ, ủng hộ, che chở, cứ như vậy vẫn hạnh phúc!

Âm nhạc hoa lệ vang lên là lúc, Tinh Không chuẩn bị xoay người, một bàn tay trắng bạch giờ tới trước mặt cô.

“Cha nuôi?” Tinh Không kinh ngạc nhìn người tới, mặt mày màu đen chính trang, so sánh với hơn một tháng trước nhìn thấy ông, tựa hồ ông già đi một chút.

“Tinh Không, chúng ta lại gặp nhau rồi!” Tà Sâm rạng rỡ nhìn cô, Tinh Không theo phản xạ từ lúc nào đã nắm lấy tay ông, ánh đèn phản chiếu lấp lóa trên sóng nước, hai bóng người chậm rãi xoay tròn trong tiếng nhạc điệu êm.

Mặt hồ phản chiếu bóng hai người, bàn tay nhỏ bé của Tinh Không được bàn tay to lớn của Tà Sâm nắm gọn, lão nhân yêu thương cô còn hơn con đẻ, Tinh Không nghĩ đến những gì ông nói lúc trước, hóa ra người kia và cô lại chung một mẹ.

“Cha nuôi, kể cho con nghe được không? Chuyện ...nguyên xưa giữa cha và mẹ của.....Sơ Tinh?” Dưới ánh trăng, con người của Tinh Không mang theo một loại hấp dẫn chí mạng nhìn Tà Sâm, ông như bị ánh mắt đó thôi miên, kim lòng không được mà gật gật đầu, khi khúc nhạc kết thúc, Tinh Không lẳng lặng lắng nghe chuyện của ông.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 106: Sức hấp dẫn

Edit: Meimoko

.....

“*Đừng nói bậy!*” Lôi Ân dùng tay nhẹ điểm trên cánh môi cô gái, nhìn đôi người trong suốt của cô gái. Ánh mắt này không hề giống của Mộ Tinh Không, ngay cả tính cách cũng không hề giống. Hai người họ, một người là nước, một người như ngọn lửa, hắn không thể rời xa nước, nhưng cũng muốn đến với lửa!

Hai mươi năm trước, là hắn mang Sơ Tinh trở về, hắn nghe tiếng khóc, sau đó quyết định cả đời phải bảo vệ cô gái này.

Tuổi tác của Tinh Không cũng xấp xỉ Sơ Tinh, Mộ Linh đã ra đi từ hai mươi năm trước, cho nên bọn họ đều cho rằng, Tinh Không không thể nào là chị em ruột thịt với Sơ Tinh!

“*Người ta chỉ nói đùa với anh thôi mà!*” Sơ Tinh nghịch ngợm thề lưỡi với hắn, đầu lập tức vùi vào lồng ngực Lôi Ân, ngón tay chơi đùa trên đó nó, “King, anh đã nói yêu em thì tuyệt đối không được thay lòng đổi dạ nha!”

Cô có thể chia sẻ bất cứ thứ gì với Tinh Không, chỉ có người đàn ông này, cô không thể chia sẻ được!

Tinh Không suy yếu nằm ở nơi đó, gần như chỉ còn hơi thở, sắc mặt trắng bệch ngay cả Hàn Húc nhìn thấy cũng không đành lòng.

Anh nghĩ hiện tại chỉ có một người mới có thể cứu được Tinh Không!

.....

Việc Tà Sâm đến biệt thự hoa hồng nằm ngoài dự đoán của tất cả mọi người ở đây.

Cốc Văn hơi lo lắng chỉnh sửa lại quần áo của mình, vội vàng xuống lầu, trong lòng không khỏi hồi hộp. Bọn họ trong quá khứ đã từng kết giao, dù cho đã tách ra, ông ta đối với bà không hề tệ

“Sao ngồi lại tới đây?” Cốc Vân don dả chào đón, Tả Sâm vẫn lãnh đạm ngồi trên ghế, sắc mặt lạnh lùng khiến không ai dám đến gần.

“Không có gì! Cô cứ làm việc của cô đi, tôi chờ Lôi Ân!” Tả Sâm vất chân lên nói, sắc mặt lạnh lùng kia làm cho người đối diện không hiểu được ông ta đang nghĩ gì.

Ông ta đến đây không phải để tìm bà.

Tả Sâm rất ít khi đến trang viên hoa hồng này, Cốc Vân cảm thấy việc ông ấy đến đây không phải vì mục đích thăm hỏi.

“Cha nuôi, sao cha lại đến đây?” Cốc Vân kéo Sơ Tinh đến hỏi thăm, bởi vì cô bé là con gái của Mộ Linh, cho nên Tả Sâm rất thương yêu.

Quả nhiên, sau khi nhìn thấy Sơ Tinh, bộ dạng lạnh lẽo của Tả bá tước mới vui đi một chút.

“Sơ Tinh à, con gây đi ư? Sao, là Lôi Ân đối với con không tốt à?” Lối Tả Sâm hỏi khiến Sơ Tinh bị hồ đồ. Ông là người nhìn bọn họ lớn lên, và hơn bất cứ ai biết rõ tình cảm của bọn họ như thế nào.

Lôi Ân kính trọng ông, cho nên Sơ Tinh cũng kính trọng trường bối này!

Cô gật đầu lia lịa, sau đó ôm lấy cánh tay ông.“Cha nuôi, có phải Kìng chọc giận cha gì rồi phải không?.....”

“ Con thấy cha dường tức giận nữa mà! Người ngần này tuổi rồi, càng tức giận sẽ càng mau già đó.....!”

“Vấn đi sẽ không thích cha đâu.....!”

Sơ Tinh coi bà như Cốc Vân như mẹ ruột của mình. Sau khi được Mộ Vân Sinh ra, cô cùng Lôi Ân lớn lên trong sự chăm sóc của Cốc Vân. Trong nhận thức của cô, tình cảm đối với Cốc Vân là tình mẫu tử, cho nên cô hy vọng Tả Sâm có thể đối tốt với Cốc Vân.

“Tinh nha đầu, ăn nói linh tinh!” Cốc Vân nghe xong, mặt đỏ mắc cỡ điểm tay lên trán cô gái. Hai người phụ nữ trẻ đua nhau không hề hề để ý đến lão nhân mặt lạnh trầm ngâm không nói.

Ông nhú mi, lẳng lặng trầm tư, không biết nghĩ gì.

Lôi Ân nhanh chóng quay trở về, hẳn cũng không ngờ Tả Sâm lại đến biệt thự này.

“Cha nuôi!” Hân coi áo khoác đưa cho người hầu, xoải bước chạy đến phòng khách. Tả Sâm đứng lên, chờ đến khi Lôi Ân đến gần, không nói nhiều lời tát cho hân một cái.

Thời gian giống như đông lại trong căn biệt thự.

Tất cả mọi người trong biệt thự, ngay cả Lôi Ân đều bắt ngờ!

Sau khi Tả Sâm về hưu, căn bản không hề động chạm đến những việc làm của Lôi Ân, chứ đừng nói đánh hân!

Và, cũng chỉ có hân, người đứng đầu Mafia thống lĩnh cả thế giới ngầm một phương không kẻ nào có thể động đến!

“Cha nuôi?” Sơ Tinh giật mình lấy tay che miệng, vẻ mặt bất khả kháng nghị nhìn cha con hai người.

“Tôi còn chưa chết, vậy mà cậu đã không xem cha nuôi này ra cái gì rồi!” Tả Sâm phẫn nộ chỉ vào Lôi Ân, gân xanh trên trán nổi lên.

“ Tôi đã nói với cậu đôi cái gì? Đừng có động đến Tinh Không! Không thêm coi lời tôi ra gì sao?”

Tả Sâm nói mấy câu, lại làm cho tất cả mọi người kinh ngạc, ai cũng đều không ngờ, bởi vì Mộ Tinh Không kia là nguyên nhân khiến lão bá tước nổi giận như vậy, thậm chí còn ra tay đánh Lôi Ân.

“Người, hôm nay ta sẽ dẫn đi!”

“Cha nuôi, cha vừa mà mắ Mộ Tinh Không sao?” Tay Lôi Ân nắm chặt thành quyền, tròng mắt hoàn đỏ hiện lên tia máu.

Là hân xem nhẹ mị lực của Mộ Tinh Không sao? Ngay cả cha nuôi cũng xung đột với hân vì cô ta?

“Cái gì?” Tả Sâm híp mắt nhìn về phía Lôi Ân.

Lôi Ân cũng thẳng thắn đáp trả lại cái nhìn của ông ta,“Người muốn cô ta trở thành nữ nhân của mình sao? Nhiều năm như vậy bên cạnh cha không có người đàn bà nào, giờ lại hứng thú với Mộ Tinh Không ư?”

“Hỗn lão!” Lôi Ân vừa nói xong, Tả Sâm lại tát thêm hân một cái nữa. Về nghiêm nghị lãnh khốc không khác gì Lôi Ân.

Lôi Ân trong lòng nổi lên lửa giận thiêu đốt không ngừng, hân hận không thể bóp chết Mộ Tinh Không kia.

Cô ta có bản lĩnh gì mà khiến cho sủng vật của hân, thuộc hạ của hân, thậm chí ngay cả người cha nuôi ít quan việc của hân cũng bị cô hấp dẫn!

Tả Sâm tức giận, sắc mặt mỗi lúc một xanh, Cốc Vân vội vàng đi đến phía sau ông, vỗ vỗ lên lưng giúp ông hạ hỏa, hơi thở oán nói:“ Ông chấp nhất đến hạ vì cái gì cơ chứ?”

“Kìng, anh đừng nói nữa! Sao có thể nói chuyện với cha nuôi như vậy được!” Sơ Tinh cũng kéo lấy cánh tay của Lôi Ân, lại bị hân mạnh mẽ đẩy ra.

Đây là lần đầu tiên hân vì một người phụ nữ mà trừng mắt lại với Tả Sâm, Mộ Tinh Không... cô ta rốt cuộc có ma lực gì?

“Cha nuôi, cha đừng tức giận! Kìng chỉ là nhất thời hồ đồ nên mới nói những lời.....”

Sơ Tinh càng giải thích càng bối rối, chân tay luống cuống kéo Lôi Ân, không khí yên tĩnh có chút đáng sợ, Tả Sâm ho khan hai tiếng, sau đó đẩy Cốc Vân rồi đi ra ngoài.

“Thác Nì, mang Tinh Không cùng đi!” Tả Sâm xoay người nói với thủ hạ bên cạnh, Thác Nì hiểu ý, vội vàng đi theo ông ta ra ngoài.

Hân Húc từ đầu tới cuối không nói được một lời, nhìn Tả Sâm rời khỏi, anh ta hơi chột dạ nhìn Lôi Ân.

“Kìng, anh định đi đâu?” Sơ Tinh tay mặt lạnh lẽ bắt lấy người đang định xoay đi của Lôi Ân, tay hân chường nóng bỏng, tựa hồ tức giận trong thân thể đã thiêu cháy hết lí trí của hân.

Tất cả mọi người đều nhận thấy, giờ mà chọc giận Lôi Ân, hân ta nhất định sẽ giết người!

“Không phải chuyện của em, tránh ra!”

Khi ánh mắt lạnh lẽo quét thẳng đến Sơ Tinh, cô gái sợ hãi buông lỏng tay, sau đó nhìn đáng người anh tuấn đó giống như bão táp cuốn bay ra ngoài.

Đêm nay, trong biệt thự bầu không khí chưa bao giờ tĩnh lặng như vậy, nhưng phía hồ nước nuôi cá sâu thì lại phát ra những âm thanh đáng sợ, khiến người ta kinh hãi đến từng sợi tóc.

Lôi Ân dùng phương thức này để phát tiết, đó là những thú cưng hân nuôi từ trước đến giờ!

Tinh Không bị Tả Sâm mang đi, đầm đông chân trời mây đen vẫn vu không thối, Lôi Ân trên người dính đầy bùn đất máu me, bước lên từ đầm cá sâu mà thờ phỉ phò.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Mẹ của Sơ Tinh

Edit: Meimoko

.....

Một lần hương huân y thảo tràn vào trong khoang mũi khiến Tinh Không tỉnh giấc, cô mở mắt ra liền nhìn thấy khuôn mặt hiền từ của Tả Sâm, vẫn vẻ mặt tươi cười thân thiết, ánh mắt sáng như sao nhìn thẳng vào cô.

Ông rất thích cô, đó là một cảm giác không nói thành lời, một loại cảm giác yêu thương triu mến nhưng tuyệt nhiên không phải tình cảm nam nữ!

Đầu còn hơi choáng váng, Tinh Không cố gắng nhìn cho thật kỹ, mắt chớp đi chớp lại nhiều lần vẫn là khuôn mặt của Tả Sâm, cô liếm môi khô, Tả Sâm búng ngón tay, quần già ở bên tiến lại giúp cô ngồi dậy, dùng khăn ẩm lau cánh môi khô khốc của cô.

“Ngủ lâu rồi, đầu còn choáng váng phải không?”

“Con mắt nhiều màu như vậy, ta muốn con cố gắng nghỉ ngơi tĩnh dưỡng thân thể!”

Tả Sâm chiều cô có như vậy khiến Tinh Không cảm thấy như được sống lại, hạnh phúc nhưng cũng thực bất an.

“Cha nuôi.....” Loại cảm giác được quan tâm thế này chứng minh cô vẫn còn sống.

“Đứa nhỏ này, con phải chịu khổ rồi!” Tả Sâm ngồi xuống phía sau lưng Tinh Không, lấy tay lưng vỗ vỗ tay cô. Ông thở dài một tiếng, rồi từ từ chậm rãi nói, “Ta nhìn Lôi Ân từ nhỏ lớn lên, để cô được thành tựu ngày hôm nay đều phải dựa lên bao nhiêu thân người mà đến, là một người cha, cô đứa con như vậy cha cũng cảm thấy kiểu hành, nhưngTinh Không, một người đàn ông máu lạnh như vậy, nó cần bản không hiểu yêu là gì, nó muốn cái gì chỉ đơn giản là cướp lấy thôi.”

“Trong cuộc đời này, chỉ có Sơ Tinh là không phải do nó đoạt được, mà đó là trách nhiệm của nó!”

“Cha lúc trước cảm thấy, so với Sơ Tinh, con còn thích hợp với nó hơn.”

“Nhưng hiện tại.....đúng là cha lầm lẫn, cha sai rồi, không ngờ lại hạ con thành ra như thế này.....”

Những lời này Tả Sâm nói với Tinh Không đều khiến cô động lòng. Lôi Ân làm hết thảy đều là vì Sơ Tinh, cô lẽ đối với hắn, nhưng cô không thể nói với lòng mình hãy tha thứ cho hắn.

Mark đã chết, cô thiếu chút nữa cũng mất mạng dưới tay hắn. Tinh cảm lúc trước cô giành cho hắn giờ đều tan biến giống như cát bụi!

“Cha nuôi, con sẽ không trở thành chương ngại giữ anh ta với Sơ Tinh nhưng, anh ta sẽ không làm tổn thương con nữa hay sao.....!”

Cô sinh động, cô cũng là người, cô cũng sẽ khó chịu, sẽ đau lòng, cũng sẽ..... Khóc!

“Con cứ ở chỗ ta tĩnh dưỡng nghỉ ngơi, nó sẽ không động đến con đâu!” Tả Sâm vuốt mấy sợi tóc, sau đó đi thông thả đi ra ngoài.

Tinh Không nhìn mười ngón tay của mình, Hàn Húc băng vết thương cho cô thật tốt, nhớ tới kia một lần, tay cô bị thương, cô lẽ cũng là do Hàn Húc băng bó.

Tinh Không chậm rãi khôi phục thể lực, chính là sắc mặt còn có chút tái nhợt, Tả Sâm nhìn rằng một ngày thiên hao đứng lên, thẳng đến nửa tháng sau nàng vui vẻ xuống giường, hẳn mới vui mừng nở nụ cười.

“Cha nuôi, người vì sao không lấy vợ?” Tinh Không muốn hỏi điều này lâu rồi, cô biết ông có người thương yêu, chẳng nhẽ vì người đó nên mới không lấy vợ?

Tinh Không biết, Cốc Vân từng là người tình của Tả Sâm, người đàn ông giống như ông, không thể chỉ có một người phụ nữ!

Gống như Lôi Ân!

“Cha lúc trước rất xấu xa, cho nên không người phụ nào chịu gả cho cha!” Tả Sâm cười nói xong, hiển nhiên không ngờ câu hỏi riêng tư như vậy lại bị Tinh Không hỏi đến.

“Vậy người giờ đang hỏi hận không?” Tinh Không không sợ chết hỏi. Tả Sâm cũng phối hợp nói xong, “Ừ, hỏi hận, nhưng muộn rồi!”

“Nếu người đó còn sống, cũng sẽ tha thứ cho cha, cha nhiều năm vì người đó là thù thân như vậy.....”

“Phải không đây?” Tả Sâm nhìn đôi mắt sáng ngời của Tinh Không, càng ngày càng cảm thấy thật giống với Mộ Linh lúc trước.

“Tinh Không, con ở bên Hắc Ngân Thánh lâu như vậy, hẳn ta không dạy con làm sao để bảo vệ chính mình sao?” Ánh mắt Tả Sâm lướt trên thân thể đơn bạc của Tinh Không, ông không khỏi thờ dài. Tinh Không lắc đầu, Hắc Ngân Thánh nói qua, hẳn sẽ luôn luôn bảo vệ cô, ngay cả một chút công phu mèo cáo hiện tại cũng là do cô tự mình học.

Hắc Ngân Thánh thật sự là một người anh trai tốt, hẳn cho cô một cuộc sống tốt nhất, chỗ cô thân phận đại tiểu thư cao quý. Nếu không phải tự hắn thừa nhận đã giết Mộ Linh, Tinh Không cũng sẽ cứ như vậy mà cả đời thích hắn, cũng sẽ không hận hắn như bây giờ!

“Đến đây, ta sẽ dạy con bắn súng!” Tả Sâm dẫn Tinh Không vào phòng huấn luyện của ông, từ khi ông rửa tay gác kiếm đến bây giờ cũng chưa động đến súng.

Mọi thứ hầu như không thay đổi gì, súng, giống như người bạn già lâu năm của ông. Ông bắt đầu dạy Tinh Không làm thế nào để bắn trúng đích bắn đúng vào tim đối thủ!

“Tài bắn súng của Lôi Ân hiện tại cũng là do cha dạy, bất quá ... hai tay phụ nữ không nên dính máu..., Tinh Không, cha dạy cho con một điều, nếu một ngày con muốn giết một người, điều đầu tiên con nhớ đó là tự bảo hộ chính mình!”

Ông là trưởng bối, lại là một người cha, ân cần, dạy dỗ con cái mình.

“Lại đây, sau khi cha buông tay con hãy thử, cứ thử xem.....” Ông buông hai tay ra, để cho Tinh Không thực sự nắm khẩu súng đen đã lên sẵn đạn, nhắm ngay vào tấm bia cách đó trăm mét, cô xuống tay có chút chần chờ, những lời nói của Tả Sâm không hề lọt khỏi tai cô.

Tinh Không gác ngó rất cao, Tả Sâm đứng bên hứng thú thưởng thức, sau đó vui mừng gật đầu.

Tinh Không lần đầu tiên biết giết người là như thế nào, Tả Sâm chính thống đã dạy cho cô biết!

Cô nghe người hầu nói, Lôi Ân có đến vài lần, nhưng Tả Sâm bắt trước đều cự tuyệt, cô không biết hắn đến tìm cha nuôi của hắn, hay là tới tìm cô.

Cô không bị hắn tra tấn đến chết, liệu có phải may mắn?

Mùa thu, là mùa của huân y thảo, Tinh Không ở trong phòng nhìn dài hoa dưới lầu. Cô mỗi ngày đều nhìn thấy Tả Sâm đứng trước dài hoa mà suy tư, giống như lần đó, ông mời cô nháy, giống như mời một người bạn.

Lúc Tinh Không lại một lần nữa nhìn thấy bóng Tả Sâm đi đến, cô vội vàng chạy xuống lầu, Tả Sâm nhìn thấy cô đến, cánh tay vươn ra như thể mời cô đến bên cạnh.

Tinh Không cúi đầu chào ông, ông liền dẫn cô đi đến giữa vườn.

“Cha dẫn con đi gặp một người!” Tả Sâm ôm lấy thắt lưng của Tinh Không, đi đến chỗ sâu nhất trong vườn hoa màu tím này, mỗi bước đi, Tinh Không lại cảm thấy trong lòng thêm khao khát một phần.

Loại cảm giác này....

Tả Sâm mang cô đi gặp ai?

Chỉ khi nhìn đến tấm bia khắc tên người. Tinh Không không khỏi bất động, ngạc nhiên vạn phần!

Đó là Mộ Linh!

Mộ phần của mẹ bị người ta đưa đi, cô thật không ngờ đó chính là Tả Sâm!

“Cô ấy là người phụ nữ mà cha yêu nhất, cũng là mẹ của Sơ Tinh.....” Tả Sâm buông Tinh Không ra, một bàn tay xoa bài vị. Tinh Không nghe câu nói sau của ông thì lại càng thêm kinh sợ.

Người cha nuôi yêu thương nhất là mẹ, nhưng vì sao, Sơ Tinh cũng là con của mẹ?

“Mẹ của Sơ Tinh?” Tinh Không nhìn bài vị tràn đầy mùi hoa, cô thì thảo lập lại.

“Đừng vậy! Nhưng cô ấy còn chưa bao giờ được nhìn con mình một cái, sinh hạ xong Sơ Tinh thì bị người của Hắc Ưng mang đi, Sơ Tinh là do Lôi Ân mang trở về!”

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 108: Trở về

Edit: Meimoko

.....

Tinh Không nghe Hàn Húc nói qua, mẹ của Sơ Tinh từng cứu Lôi Ân một mạng, cũng là thời điểm đó, cho nên Sơ Tinh là trách nhiệm đời này hẳn không thể buông bỏ, nhưng cô nghĩ thế nào cũng không ra, tại sao Sơ Tinh lại là con của Mộ Linh?

Cô không phải là con của mẹ hay sao?

Trong đầu óc hỗn loạn, Tinh Không đột nhiên mất đi năng lực tự hỏi.

Bên tai, Tả Sâm còn tiếp tục nói, “*Mộ Linh, so với Sơ Tinh, anh còn cảm thấy Tinh Không còn giống con gái em hơn! Em nói có phải không?*”

Tinh Không càng nghĩ càng đau đầu, cô và Sơ Tinh bộ dạng giống nhau như vậy, ngay cả nhóm máu cũng giống nhau.

Trong đầu này ra một suy nghĩ, không, điều đó không thể nào!

Tinh Không run rẩy cắn cánh môi, Tả Sâm còn đang chìm trong suy nghĩ của mình nên không nhận ra sự khác thường của Tinh Không!

“*Không,không phải.....!*” Tinh Không không tin tức đầu, Hắc Ngân Thánh sẽ không lừa cô, cô không có chị em, mẹ của cô ta không phải Mộ Linh!

Tinh Không hoang mang rồi loạn quay đầu rồi đi, đầu choáng váng vô cùng, thiếu chút nữa không thấy rõ đường phía trước, nghiêng ngả lao đảo chạy về phòng.

Cô phải về Las Vegas, thân thể của cô chỉ có Hắc Ngân Thánh biết!

“*Mộ tiêu tử, cô muốn đi đâu?*” Tinh Không vừa chạy tới dưới lầu, Thác Ni đã chặn tay lại, Tinh Không lo lắng gạt tay nói,“*Tôi muốn về Las Vegas!*”

Lúc này, Tả Sâm cũng đi đến, vừa kịp nhìn ra sắc mặt Tinh Không khác lạ, thì cô đã nhanh chóng chạy về phía ông “*Cha nuôi, con muốn quay về Mĩ, cha có thể giúp con được không?*”

“*Làm sao mà phải vội vàng như vậy? Là về Las Vegas sao?*” Tả Sâm nhìn về mặt đầy lo lắng của cô, ông cũng thấy dị thường, “*Xảy ra chuyện gì sao? Tại sao con phải đột nhiên đi như thế?*”

“*Vâng, có rất chuyện quan trọng! Quay trở về con sẽ kể cho cha nghe, nhưng hiện tại con nhất định phải đi!*”

Tinh Không kiên quyết, sự quyết tâm lộ ra trong từng lời nói, chưa bao giờ cảm giác phải trở về bên cạnh Hắc Ngân Thánh lại mạnh mẽ không gì cản trở nổi như lúc này!

“*Được! Cha kêu Thác Ni đưa con ra sân bây!*” Tả Sâm quay ra gắt đầu với Thác Ni, bóng người nhanh chóng nhận lệnh đi ra ngoài.

Tinh Không cảm kích ôm lấy Tả Sâm, nghẹn ngào nói,“*Cảm ơn người, cha nuôi!*”

Sự cảm kích đối với ông, không phải một hai ba câu nói được hết, sau khoảng thời gian bên ông ở La Mã, cảm giác đối với ông giống như đối với trường bối!

Lúc cô bị Lôi Ân mang trở về La Mã, cô không thể ngờ ngày rời khỏi lại dễ dàng như vậy.

“*Đứa con ngoan, chúng ta còn có thể gặp lại!*”

Tả Sâm vỗ vỗ tay cô, Tinh Không cũng thuận theo ông, ngay lập tức họ cùng đi ra ngoài, Thác Ni đã đem xe ra đợi sẵn.

Thẳng đến khi ngồi máy bay đến Las Vegas, sự hoài nghi trong lòng cô vẫn không hề giảm, thậm chí còn mãnh liệt nóng hổi hơn.

Nơi cô sinh sống suốt hơn hai mươi năm, mấy tháng gần gũi rồi đi, khi trở về lại càng thẳng đến tột cùng.

.....

Las Vegas, sông bạc.

“*Tứ ca, nơi đó đang gọi!*”

Một thanh niên tóc đỏ nhanh nhẹn chạy đến trước mặt một người đàn ông đang hút thuốc xì gà, gã lập tức đứng lên, sau đó gọi mấy tên thù hạ,“*Đi qua xem!*”

Trong sông bạc, tiếng bàn quay vẫn đều đều vang lên, một đồng coin chất đầy trước mặt gã, đang lúc gã hí hửng muốn rời đi thì ngay lập tức phía sau có đôi bàn tay to lớn đè vai gã lại.

“*Làm gì?*”

“*Tiểu tử, ở địa bàn của tao mà dám chơi gọi bạc, không muốn sống chẳng có phải không?*”

Long Tứ hip nhất, đám người xung quanh sợ tới mức không ai dám ho he, người đàn ông bị giữ chặt trên bàn quay, Long Tứ nhìn thù hạ gắt đầu, một nhát dao sắc bén đâm ngay xuống bên cạnh mặt người đàn ông.

“*Đừng mà Tứ ca.....em sai rồi.... đừng chặt tay em....., tiền này em xin để lại cho anh, xin anh cho em con đường sống.....*”

Người đàn ông gào khóc thảm thiết, thân mình không ngừng vận vẹo, chung quanh lại tiếp tục huyền ảo, tựa hồ những trường hợp đó máu như vậy đã quen mắt rồi.

“*Chú em là lần đầu tiên đến đây hả? Ngay cả quy củ cũng không hiểu? Không giáo huấn mấy một trận là mày nghĩ Long Tứ tao là bù nhìn hả!*” Long Tứ khinh miệt thối ra một lần khói xì gà lên mặt gã đàn ông đang bị đè. Báo kẻ trong sông bạc đều là những tay chân của hắn đã qua đào tạo, chỉ cần có người tác quái sẽ lập tức báo hiệu, thêm vào đó nói này lại là sông bạc lớn nhất Las Vegas, đương nhiên không thể để mấy tiểu gà bông như thế này đến đây ăn thua làm cản.

“*Em không dám....., thật sự không dám, Tứ ca, tha cho em lần này đi!*”

Long Tứ ngo lơ, gã đập một cước lên chân người đàn ông. Gã ta ngã sụp xuống, sắc mặt đã không còn giọt máu.

“*Xin tao? Hiện tại mới biết mình sai sao? Muộn rồi! Tao phải giữ lại đôi bàn tay của mày!*”

“*Ra tay!*”

Người đàn ông vùng vẫy thoát khỏi bàn tay đang kìm chặt lấy mình, thét lên những tiếng kêu tuyệt vọng, không biết từ đâu chặn đường gã nhìn thấy trước mặt một đôi chân dài, đôi giày da bóng lộn, gã ôm chân lấy người đó như là vị cứu tinh duy nhất lúc này.

“*Cứu tôi....., không dám, thật sựkhông dám*”

Hắc Ngân Thánh chân ghé lui về phía sau, ngồi xổm xuống. Trước khi người đàn ông kia kịp nhìn đến chiếc mặt nạ bạc, con dao trong tay hắn đã vung lên, mười ngón tay rơi xuống đất, Hắc Ngân Thánh rất nhanh đứng dậy, sắc mặt không hóm hỉnh nhìn về phía Long Tứ, “*Không biết cách làm sao? Lề mề!*”

Long Tứ bị dọa đến mồ hôi lạnh, ngay cả thù hạ của gã cũng không biết dao trong tay đã bị Hắc Ngân Thánh lấy đi từ lúc nào.

Hắc Ngân Thánh vừa ngồi xuống, Long Tứ cũng đi theo vào phòng nghỉ, chậm rãi mở miệng nói, “*Những lời ta nói lần trước, còn gì lo lắng muốn hỏi nữa không?*”

“*Dạ, kỳ thật căn bản không có gì lo lắng cả, đi theo Ngân Đế, mới là sự lựa chọn chính xác nhất!*” Long Tứ nịnh nọt nói, lại nghe thấy Hắc Ngân Thánh hừ lạnh một tiếng, “*Nhanh thôi, ta sẽ cho anh biết, sự lựa chọn của mình không sai!*”

“*Dịch Phong!*” Hắc Ngân Thánh búng tay, Dịch Phong đem danh sách một bộ phận trong Địa Ngục môn đến, “*Đây là các phân đường và đường chủ, biết phải làm gì rồi chứ?*”

Hắc Ngân Thánh rất nhẫn nại nhìn Long Tứ trước mắt, mồ hôi trên trán già tuôn rơi, ngay cả thân thể cũng không cử động.

Năm mươi hai phân hội, luôn luôn có tay chân ngầm của Hắc Ưng, nay Hắc Ngân Thánh đưa cho hắn vấn đề nan giải như thế này, nếu bị Hắc Ưng biết, gã nhất định sẽ chết rất khó coi.

“*Ta tin, anh sẽ có biện pháp thuyết phục tất cả bọn họ!*”

Chiếc mặt nạ bạc trên khuôn mặt Hắc Ngân Thánh lóc lên, hắn vỗ mạnh vai Long Tứ, cũng cất bước đi ra ngoài.

“Ngân Đế, bên biệt thự truyền tin đến, phu nhân đã trở lại, cũng đã gặp được Tô tiểu thư……” Hắc Ngân Thánh vừa lên xe, Dịch Phong đem tin tức vội vàng thông báo, hẳn ra lệnh, “Lái xe, trở về!”

Không đến nửa giờ, thân hình cao lớn của Hắc Ngân Thánh bước xuống từ chiếc Maybach, ba bước cũng thành hai đi nhanh về phía biệt thự.

Có thể khiến hẳn nhanh chóng bước đi như vậy, trừ Tinh Không, cũng chỉ có mẹ của hẳn- Hứa Tuyết Cẩm.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 109: Công chúa của ta

Edit: Meimoko

.....

“Phu nhân đâu?” Hắc Ngân Thánh vừa bước vào lâu đài giống mộng ảo, người hầu cung kính nói:“Phu nhân ở trên lầu!”

Hắc Ngân Thánh liền chạy lên lầu, ngay lập tức nhìn thấy Hứa Tuyết Cẩm, người đã chờ hẳn từ rất lâu.

“Mẹ!”

Hắc Ngân Thánh gọi nhanh, khi khoảng cách giữa hai người còn hai bước chân, hẳn đột ngột dừng lại. Hứa Tuyết Cẩm là người theo đạo Cơ Đốc, trong vòng nửa năm qua bà đều cầu phúc trong nhà thờ nên không mấy khi ra ngoài.

“Tinh Không đâu? Có gái kia là ai?” Hứa Tuyết Cẩm chưa từng hỏi đến chuyện sinh hoạt cá nhân của hẳn, nhưng Tinh Không là bà giúp hẳn chăm sóc, tòa lâu đài này từ trước đến nay đều không có người phụ nữ nào ở lại.

Hắn đi Trung Quốc một chuyến hẳn mang về một cô gái!

Hứa Tuyết Cẩm không thích Tô Khuynh, đôi mắt nhìn thanh thuần nhưng lộ rõ sự dụ dỗ, so với những người phụ nữ trước kia của Hắc Ngân Thánh không khác gì nhau.

“Thánh, con thích giao hảo với cô gái nào đi nữa mẹ cũng không quản, nhưng nơi này, là nơi ở của Tinh Không, con đừng có đem loại người này về đây làm mấy chuyện xấu hổ!”

Hứa Tuyết Cẩm nói ra những lời này xong, sắc mặt Tô Khuynh hết hồng rồi trắng bệch. Khi cô ta dùng ánh mắt bị thương nhìn về phía Hắc Ngân Thánh, đôi ngươi cũng không gọn sóng.

“Con đã biết!” Hắc Ngân Thánh tiêu thụ gục đầu xuống, hẳn có thể không nghe lời Hắc Ứng nói, nhưng lời Hứa Tuyết Cẩm với hẳn thì không khác gì thánh chỉ.

“Tinh Không sẽ trở về, con cam đoan với mẹ!”

“Mẹ mới rồi đi chưa lâu mà con đã để lạc mất Tinh Không, con bé từ nhỏ chưa từng đi lâu như vậy, nó còn chưa thể tự chăm sóc tốt cho bản thân mình?”

Hứa Tuyết Cẩm vừa nghĩ đến Tinh Không, mỗi lời nói đều biểu hiện sự đau lòng khôn xiết, vừa nhìn Tô Khuynh thì lại nghiền răng nghiền lợi.

Tinh Không là bảo bối của Hắc Ngân Thánh, lần trước ở Trung Quốc, chỉ ngăn ngại vài ngày, cô đã thoát khỏi tay hẳn.

Có hận hẳn, hẳn biết, cho dù là như vậy, hẳn cũng muốn đem cô cột lại bên người!

“Người đâu, đem Tô tiểu thư đuổi đi!” Hắc Ngân Thánh lạnh lùng ra lệnh, khuôn mặt lạnh như băng. Sau khi hẳn nói ra lời này, Tô Khuynh than thở khóc lóc ôm lấy chân hẳn, thống khổ đáng thương cầu xin,“Đừng mà, Ngân Đế, em muốn ở lại bên cạnh ngài, đừng đuổi em đi……”

Tô Khuynh quý trọng mặt Hắc Ngân Thánh, hẳn khinh thường lui về phía sau vài bước, Tô Khuynh đầu lập tức dựng vào lan can, Dịch Phong cúi cô ta xuống lầu, đám người đã chờ sẵn để đưa cô ta đi.

“Nếu Tinh Không biết ngài đối xử với em như vậy, cô ấy nhất định sẽ không tha thứ cho ngài!”

“Hắc Ngân Thánh, nếu không cần em, vì sao còn muốn đưa em từ Trung Quốc về đây?”

Tô Khuynh không để ý đến hành tượng quát to, Hắc Ngân Thánh vài bước đã đi xuống lầu, một bàn tay kháp lên cổ cô ta, nói, “ Cô gái, có nghĩ cô có đủ tư cách yêu cầu ta sao!”

“Ta muốn cô, là vinh hạnh của cô, ta không cần cô, cô cũng đừng nghĩ bản thân mình lợi hại!”

“Đem cô ta cho vào nhà chứa đi!” Hắc Ngân Thánh chán ghét đứng lên, ngón tay chỉ ra.

Hắn có thể bởi vì một câu củaTinh Không mà đem cô gái này theo cùng, cũng có thể bởi vì một câu của mẹ hẳn mà đuổi cô ta đi không thương tiếc.

Tô Khuynh lập tức mở to hai mắt nhìn, cô từng nghe đến nơi kia, phố bán hoa, đó là nơi gái điếm sinh sống, là nơi bẩn hèn nhất, hẳn ta sao có thể đối xử với cô như vậy?

“Không, không, tôi không đi! Em sai rồi, Ngân Đế, đừng đem em đến chỗ kia, em chỉ là muốn ở bên hầu hạ ngài……” Tô Khuynh sợ hãi, thân thể run rẩy, lời nói lắp bắp.

“Nhìn xem bộ dạng dâm đẳng của cô, hẳn là đã hầu hạ rất nhiều đàn ông!”

Tinh nhẫn nại của Hắc Ngân Thánh vô cùng hoàn hảo, Dịch Phong gật đầu, Tô Khuynh lại một lần nữa bị dựng lên, trực tiếp bị lôi ra ngoài.

“Không, Hắc Ngân Thánh, ngài không thể đối với em như vậy!” Tiếng khóc của Tô Khuynh xa dần, trong mắt Hắc Ngân Thánh không có một tia đau lòng.

Tô Khuynh mở to mắt tuyệt vọng, nếu sớm biết rằng, ở bên một người đàn ông nguy hiểm sẽ có kết cục như thế này, thì cô lẽ lúc kia đã cố gắng giữ lấy Việt Trạch, cho dù cô không thương cậu ta.

Nhưng, giờ phút này, nhìn thấy bóng người phía xa, Tô Khuynh cảm thấy chính mình vừa nhìn thấy địa ngục lại được đưa trở về thiên đường.

Tinh Không đã trở lại!

“Đại tiểu thư!” Mọi người nhìn thấy Tinh Không đều khiếp sợ, sợ trước mặt chỉ là một màn ảo giác.

“Buông cô ấy ra!” Tinh Không trực tiếp đi đến trước mặt Dịch Phong, thân hình nhỏ xinh đứng chắn trước mặt hẳn ta, khiến cho Dịch Phong lập tức thừa hiệp.

Chủ nhân của hẳn, trừ Hắc Ngân Thánh, Mộ Tinh Không cũng vậy…!

“Tinh Không, Tinh Không, cứu tôi –” Tô Khuynh nhất thời được thả ra. Tinh Không nâng cô ta dậy, Tô Khuynh chật vật, trên mặt còn có nước mắt, còn có máu tay in lại trên cổ, đều khiến người đến hiểu được cô ta đã bị đối xử như thế nào.

Hắc Ngân Thánh nghe thấy tiếng bước chân phía sau truyền đến, “Cút ” Lời còn chưa kịp thoát ra hết, một chuỗi những bước chân phía sau khiến hẳn bắt động.

Hắn đối với nhất cử nhất động củaTinh Không, thậm chí là hơi thở, so với chính bản thân mình còn rõ ràng hơn.

“Hắc Ngân Thánh –” Tinh Không nhìn bóng dáng màu đen quen thuộc kia, giọng nói quen thuộc càng làm cho Hắc Ngân Thánh mừng rỡ như điên.

Không đợi hẳn xoay người, một chiếc ghế phóng thẳng về phía hẳn, Tinh Không cỡi ghế dưới chân cứ như vậy ném về phía hẳn.

Từ nhỏ đến lớn, mỗi khi cô tức giận thời điểm sẽ mang cả họ tên hẳn ra gọi, nhưng mỗi lần cô phạm vào sai lầm, chỉ cần ngọt ngào gọi “Anh”, Hắc Ngân Thánh cảm thấy cho dù cô có muốn mạng hẳn, hẳn cũng sẽ cho.

“Anh là đồ tồi!” Tinh Không giương nanh múa vuốt về phía hẳn, Hắc Ngân Thánh đã đem cô ôm ghì lấy.

Giữa lúc hẳn đang không biết tìm có thể nào, giống như kì tích, cô lại xuất hiện trở về bên cạnh hẳn.

“Anh là người xấu, anh giết mẹ em, nhốt em, còn muốn hại Tô Khuynh!” Tinh Không bị hẳn ôm đến không thở nổi, cô há mồm cắn lên vai hẳn, Hắc Ngân Thánh lung tung nhìn cô, mắt không hề chớp một giây.

“Cắn đi, nha đầu! Chỉ có như vậy, ta mới cảm thấy em thực sự đã trở về!”

Thẳng đến khi Tinh Không cắn hẳn đến mức máu chảy, mọi người kinh hãi cũng không ai dám lên tiếng, ngay cả Tô Khuynh cũng che miệng nhìn một màn này.

Hắc Ngân Thánh yêu Tinh Không, không ngờ đến mức độ này!

Giờ khắc này, à điên cuồng ghen tị Tinh Không!

“*Không được làm tổn thương đến bạn em, nếu không em sẽ càng hận anh hơn!*” Tinh Không buông hẳn ra, Dịch Phong muốn tiến lên bằng bó cho Hắc Ngân Thánh, lại bị hắn ngăn lại.

Hắn chà quan tâm đến cái tay của mình bị thương thế nào, khoe cong lên có chút mềm mại “*Được, công chúa của ta!*”

Tinh Không bối vì mười mấy giờ chưa được chớp mắt, nay được dựa vào lồng ngực ấm áp, cho dù cô hận hắn, nhưng Hắc Ngân Thánh là người duy nhất không tổn thương cô.

Hắc Ngân Thánh ôm lấy cô ngồi xuống ghế, khoe miệng cong lên.

Phía sau, thù hậ nhìn về phía Dịch Phong, “*Làm gì với Tô tiểu thư đây ạ?*”

Hắc Ngân Thánh không lên tiếng, nhưng lời nói vừa rồi của Tinh Không đã biểu lộ hết thấy.

“*Buông Tô tiểu thư ra đi!*” Dịch Phong nhìn thoáng qua sắc mặt trắng bệch của Tô Khuynh, vuốt cằm

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Song sinh

Edit: Meimoko

.....

Tinh Không tỉnh lại trong không gian đều là màu tím, căn phòng quen thuộc kia, khắp nơi đều là mùi huân y, chiếc giường màu tím, cửa sổ màu tím, đèn treo cũng màu tím, ngay cả thảm cũng màu tím.

Còn có cả gương mặt quen thuộc của Hứa Tuyết Cẩm đang thân thiết nhìn cô, cô lập tức ngồi dậy, ôm lấy cổ bà, “Cẩm đi!”

“Làm sao vậy nha đầu ngốc? Ở bên ngoài chịu khổ không ít phải không? Nhìn con gầy đi không ít, sắc mặt cũng không đẹp lắm, trở lại là tốt rồi, trở về là tốt rồi!”

Hứa Tuyết Cẩm âu yếm nhìn Tinh Không, vỗ vỗ bà vai gầy yếu của cô, tình cảm yêu thương hiện rõ trong ánh mắt bà.

“Cẩm đi, người nói cho con biết, mẹ của con tên Mộ Linh phải không?” Tinh Không đột nhiên ngắt đầu, vẻ mặt khát vọng nhìn chăm chú vào Hứa Tuyết Cẩm, đôi mắt đẹp long lanh tràn đầy nghi hoặc.

“Đừng vậy! Sao con lại hỏi chuyện này?”

“Các người đừng gạt con, mẹ con đã từng sinh vài đứa con, trừ con ra, bà ấy còn có thêm đứa con khác, phải không?”

Tinh Không căng thẳng nhìn người phụ nữ trước mặt, mặc dù ngoài tuổi sáu mươi, bà vẫn phong độ mặn mà, trong mắt vẫn hiện lên sự hiền lành từ tế.

“Tinh Không, sao con lại nói như vậy? Cẩm đi không lừa con đâu!” Hứa Tuyết Cẩm đương nhiên cũng biết về thân thế của Tinh Không.

Bà đau lòng cho đứa bé này, từ nhỏ vốn không có mẹ, cũng không có cha, đối với Tinh Không mà nói, Hắc Ngân Thánh vừa là cha vừa là anh.

“Nhưng là.....” Tinh Không nhìn phụ nhân trước mặt, muốn hỏi lại thôi. Cô biết Cẩm đi sẽ không lừa cô, nhưng cô không có cách nào tự thuyết phục bản thân tin tưởng được, mẹ của Sơ Tinh cũng là Mộ Linh, đây là sự thực!

“Có người nói với con điều gì sao?” Hứa Tuyết Cẩm nhìn ánh mắt trong suốt của cô, nói, “Tinh Không, con thực sự là con gái của Mộ Linh, cô ấy cũng chỉ sinh một đứa nhỏ, đó là con!”

Tinh Không cảm thấy chuyện này thật khiến người ta khó chấp nhận, nhưng cô buộc lòng phải suy nghĩ trên phương diện này.

Xem vẻ mặt rối rắm của cô, Hứa Tuyết Cẩm cũng không hỏi nhiều, khi bà đứng dậy rồi đi thì thấy Tô Khuynh đứng ngoài cửa, sắc mặt vì thế mà lạnh đi, đối với á chưa bao giờ hòa nhã, “Tinh Không còn đang nghỉ ngơi, đừng có quấy rầy con bé!”

Tô Khuynh xấu hổ muốn chui xuống đất, á cũng chẳng biết hiện tại mình nên đi nơi nào.

Tinh Không không ngủ tiếp được, nghe thấy tiếng động ngoài cửa, cô từ trên giường đứng lên, Hắc Ngân Thánh ôm chặt lấy cô ngay lúc cô vừa mới mở cửa.

“Ta không nằm mơ, Tinh Không, em thật sự đã trở lại!”

Thật sự ôm lấy cô, có cảm giác, có độ ấm, tim hẫp tức đập rất nhanh, chỉ có cô, mới có thể khiến hắn rung động đến mức này.

“Em có vài lời muốn hỏi anh!” Tinh Không không đẩy hắn ra, chỉ quay mặt đi.

Sự lạnh lùng của cô, hắn cũng không để ý, Hắc Ngân Thánh ôm cô trở về phòng, một lần nữa đóng cửa lại, sau đó mặt nạ được hắn tháo xuống.

Trên mặt hắn, vết sẹo có chút hung dữ hơn, Tinh Không lui về sau vài bước giữ khoảng cách, sắc mặt trắng bệch. Gương mặt Hắc Ngân Thánh là những đường cong cương nghị, nếu không phải vì vết sẹo, hắn là một người đàn ông có vẻ đẹp hoàn mỹ.

“Em muốn nói gì với ta? Lời Ân đối với em thế nào?”

“Mẹ em chết như thế nào? Anh vì sao lại nuôi dưỡng em? Em bây giờ gọi anh một tiếng “anh trai”, anh sẽ nói cho em biết sự thực chứ? Có phải em còn có một người chị em hay không?”

Ánh mắt Tinh Không ngẩn lệ, kích động nhìn Hắc Ngân Thánh, thân hình cao lớn của hắn chạm rãi đi về phía cô, khuôn mặt này đã bao lần xuất hiện trong giấc mộng, nhưng đến cuối cùng cô cũng không nhớ nổi bộ dạng của hắn.

“Tinh Không, ta vĩnh viễn không lừa em!”

“Nếu em hoài nghi về thân thế của mình, ta sẽ giúp em điều tra rõ ngọn ngành, nhưng mà, em thật sự là con gái của Mộ Linh. Từ lúc sinh ra, em đã là của Hắc Ngân Thánh ta rồi!”

“Vậy anh giúp em, em muốn biết chân tướng!” Tinh Không trước giờ chưa từng hoài nghi lời của Hắc Ngân Thánh, nhưng hiện tại, cô không thể không hoài nghi lời của hắn nói.

.....

Long Tử được Dịch Phong mời đến phòng tối. Nói là phòng tối nhưng thực chất là phòng dưới tầng hầm, trong phòng trung đèn điện sáng một góc, xung quanh còn có hơn 20 người kính râm trang bị đầy đủ đứng im lặng ở đó khiến người ta trông thấy mà lạnh run.

Gã đã quỳ hạ làm thủ hạ của Hắc Ngân Thánh, hắn ta định làm gì đây?

Cửa lại bị đẩy ra, Long Tử tròn to mắt nhìn người tới, theo sau Hắc Ngân Thánh còn có một thiếu nữ trẻ tuổi, một thân váy áo trắng, tựa như tiên từ.

“Ngân, Ngân Đế..... Ngài có chuyện gì cứ sai Dịch Phong truyền đạt là được rồi, đâu cần thiết phải động thủ như vậy?”

Long Tử cũng là người đã trải qua nhiều trường hợp, giống như Hắc Ngân Thánh, loại người gặp nạn cũng không loạn.

Hắc Ngân Thánh cũng không trả lời, mà đem Tinh Không đẩy đến trước mặt, Mộ Tinh Không đến giờ vẫn là bí mật được Hắc Ngân Thánh che giấu, người của Địa Ngục Môn, trừ Dịch Phong, đám người kia không ai biết đến cô.

Nhưng Long Tử hẳn là biết, đứa nhỏ hai mươi năm trước hắn ôm trở về, nguyên lai chính là cô gái trước mắt!

“Nói một chút đi! Hai mươi năm trước, khi anh tìm được Mộ Linh đã xảy ra chuyện gì?”

Hắc Ngân Thánh thản nhiên, nhưng mỗi từ hắn nói ra đều như bom hạt nhân khiến nhiều kẻ hết hồn, tất cả đều không khỏi sợ hãi.

Chân tay Long Tử mềm nhũn, nhanh chóng quỳ trước Hắc Ngân Thánh.

Hai mươi năm trước, Hắc Ngân Thánh nói chỉ mười hai tuổi, hẳn không có năng lực đấu với Hắc Ưng. Hắc Ưng chiếm được Mộ Linh, lại không tốt hảo quý trọng người phụ nữ đó.

Lôi Ân là con nuôi duy nhất của Tà Sâm, Hắc Ưng bắt cóc Lôi Ân đến, lại bị Mộ Linh thả đi, Long Tử phụng lệnh đi bắt bọn họ.

Cái ngày mưa kia, Mộ Linh thông minh hơn người đã nhanh chóng giấu Lôi Ân đi, nhưng cô ta đang mang thai nên đương nhiên không trốn được quá xa.

Người phụ nữ ấy bị cường bạo đến sinh non, sanh ra một đôi song sinh, sau chỉ có Tinh Không được Long Tử đưa về.

Khi những lời này được thốt ra từ miệng Long Tử, Hắc Ngân Thánh chỉ muốn một phát súng bắt vào đầu hắn.

Năm đó, Long Tử đem Mộ Linh trở về, Hắc Ưng trong cơn giận dữ đã tra tấn Mộ Linh gần chết, Hắc Ngân Thánh vĩnh viễn cũng quên không được. Khi Mộ Linh cầu xin hắn bắn chết, cũng cần hắn chăm sóc Tinh Không, hẳn lúc đó như thể nào mà xuống tay được.

Cho dù Hắc Ưng chưa bao giờ tin tưởng Mộ Linh, nhưng Mộ Linh vẫn yêu Hắc Ưng.

Tinh Không nghe xong những lời này, móng tay hung hăng kháp vào lòng bàn tay, chưa xót nước mắt chảy dài, cô nghĩ những suy đoán của cô đã hoàn toàn được chứng thực rồi.

Cô và Sơ Tinh là chị em song sinh!

Khó trách, lần đầu tiên nhìn thấy Sơ Tinh có loại cảm giác quen thuộc, khó trách, Sơ Tinh lần đầu tiên nắm lấy tay cô, cô cảm thấy thân thiết lạ lùng, cho nên mới có thể vì Sơ Tinh mà dõ dạn mà chẳng cần suy nghĩ, nhóm máu của hai người giống nhau, bởi vốn dĩ cô và Sơ Tinh chảy cùng dòng máu.

Người ta nói song sinh có sự tương lân khác với người bình thường, cho dù thể nào cũng khó có thể bài xích, không tự chủ mà muốn tiến lại gần.

Nhưng, bọn họ cũng không biết, còn có một đứa bé khác mà Long Tử bỏ lại lúc đó đã được Lôi Ân thu nhận, Hàn Húc cùng Tà Sâm đều nói cho, hai mươi năm trước Lôi Ân bị người của Địa Ngục Môn đuổi giết, là mẹ của Sơ Tinh cứu hắn ta, mà hắn cũng là ngày đó nhận Sơ Tinh về!

Tinh Không vô lực ngã xuống, đến bây giờ mới biết được, trên đời này, cô còn có một người thân!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 111: Tiến thoái lưỡng nan

Edit: Meimoko

.....

Từ trước đến nay, chỉ có Long Tử là người duy nhất biết Mộ Linh sinh đôi hai đứa con gái, ngay cả Hắc Ngân Thánh cũng không biết bí mật này!

“Vậy..... kia.....có gái kia đúng là chị của tôi sao?” Tinh Không nửa quý dưới đất, khi Long Tử nói Mộ Linh bị tra tấn đến mức như vậy, cường bức đến mức sinh non, cô đau đớn giống như muốn chết.

Long Tử bối rối gật gật đầu, Tinh Không là một đứa trẻ kiên cường, cô gái sinh ra không hề khác, cho nên gã mới ôm cô trở về!

“Mấy.....cmm.....này làm lam nhọc cô ấy....? Mấy muốn chết có phải không? Ta giết mi!” Hắc Ngân Thánh đột nhiên rút súng ra, hòng chỉ vào đầu Long Tử, hận không thể đập nát đầu gã ra ngay lập tức.

“Tại...lúc trước, cái người...phụ nữ...đó cũng đã bị Môn chủ ban cho nhiều anh em rồi, cô ta sớm đã chẳng sạch sẽ gì, bằng không sao có đứa nhỏ kia được?”

“Ngài không thể giết tôi, không được!” Thân thể Long Tử run run, vẫn còn ngoan cố chống đỡ, gã bây giờ vẫn còn là người của Hắc Ưng, Hắc Ngân Thánh không thể tùy tiện giết gã được!

“Mấy cảm miệng lại!” Hắc Ngân Thánh cực kỳ giận dữ, cặp mắt xéخ lộ ra thị huyết, hiện tại hắn chỉ muốn bắn vỡ sọ tên kia cho thỏa cơn giận, Dịch Phong đứng lúc ngăn cản hắn.

“Ngân Đế, bây giờ chưa hẳn được, hắn là người của môn chủ, hơn nữa chúng ta còn phải dựa vào hắn để tiêu diệt vây cánh của Môn chủ!”

Dịch Phong bình tĩnh phân tích cho Hắc Ngân Thánh, chẳng sợ Hắc Ngân Thánh có nuốt trôi cơn giận hiện tại hay không, nhưng bà ta đã chết, Hắc Ngân Thánh không thể dễ dàng tha thứ cho kẻ đã xâm hại bà ấy!

Tinh Không nghe câu cuối Long Tử nói ra, cô lại một lần nữa chấn kinh.

Nước mắt trên mặt cô chưa kịp khô, cô liền ôm lấy chân Hắc Ngân Thánh hỏi: “Em là như thế nào đến? Em hỏi anh đó!”

Hắc Ngân Thánh từng nói qua, cha cô đã chết, cô còn không biết đó là ai!

“Ngân Đế, người bình tĩnh một chút! Ngài làm hết thấy không phải vì vị trí kia hay sao? Trăm ngàn lần đừng kiểm cũi ba năm thiếu trụ một giờ!”

Dịch Phong hướng phía sau đám kia bảo tiêu gật gật đầu, bóng đen nhanh chóng thu hồi rãnh tay trung thương, long tử thượng liền té chạy thoát đi ra ngoài.

Chân Hắc Ngân Thánh bị Tinh Không ôm, nhìn khuôn mặt đầy nước mắt như hoa lệ đài vũ của cô, Hắc Ngân Thánh đau long khôn xiết.

Tinh Không của hắn, từ khi nào lại thành ra bộ dáng như thế này?

“Tinh Không, đừng nghe gã nói linh tinh, em là bảo bối của mẹ em, cũng là bảo bối của ta!” Hắc Ngân Thánh ngồi xuống, ôm lấy thân thể cô, Tinh Không lại dùng hết sức lực đẩy hắn ta ra.

“Tôi hận anh! Đừng đụng vào tôi! Tôi cả đời cũng không tha thứ cho anh đâu!” Nước mắt Tinh Không không ngừng rơi xuống, đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy cô khóc như vậy, lại còn nói hận hắn như vậy sao?.

Nhưng...hắn làm sao nỡ để cô khóc?

“Tinh Không, ta nói rồi! Ta sẽ báo thù cho mẹ em, giờ em đã trở lại bên ta! Từ giờ trở đi, đừng bao giờ nghĩ sẽ thoát khỏi ta!”

Hắn ôm cô sát sao trong ngực, Tinh Không đá hắn, thậm chí cắn hắn, cắn lên vai hắn, trên vai có hình xăm giống như của cô.

“Hắc Ngân Thánh, tôi hận anh!” Tinh Không cắn vai hắn, cắn mạnh đến hết mức cô có thể, nhưng hắn tuyệt nhiên không có ý buông ra.

“Hận đi! Tinh Không, chỉ cần ta yêu em là được rồi, ta yêu em!”

Hắn hôn tới khuôn mặt ngấn lệ của cô, vai hắn, tay hắn đều lưu lại dấu răng cô đã cắn, nhưng hắn không biết đau.

“Người kia, làm bấn mẹ tôi, tôi muốn giết hắn!” Tinh Không thật sự chán ghét nói này, cô hận ghét mùi máu, chán ghét giết chóc, càng chán ghét sinh sống tại nơi đầy máu tươi như thế này cùng Hắc Ngân Thánh.

“Được! Người kia ta sẽ giết, mạng của ta, sẽ chờ em đến lấy!” Hắc Ngân Thánh nhẹ nói xong, chẳng sợ cô hiện tại muốn mạng của hắn, hắn cũng không hề cầu oán hận, nhưng, hắn còn chưa có được cô, còn chưa lấy cô, còn chưa cho cô hết thấy mọi thứ!

“Anh tưởng tôi không dám giết anh sao? Hắc Ngân Thánh, về sau tôi sẽ không coi anh là anh trai nữa!” Tinh Không tránh đi nụ hôn nóng rực của hắn. Đuôi mắt dài đẹp của Hắc Ngân Thánh lóe lên tia sáng, “Được, không làm anh trai em nữa! Ta muốn làm người đàn ông của đời em!”

Tinh Không lại bị Hắc Ngân Thánh giam lỏng, hắn không hạn chế sự tự do của cô, nhưng cho cả chục người theo sát cô.

Sau khi biết sự thật về thân thể của mình, biết rõ Sơ Tinh chính là chị em song sinh, cô càng thêm trầm mặc.

Sơ Tinh yêu Lôi Ân, còn hoài đứa con của hắn. Lôi Ân hẳn là nên thuộc về chị ấy!

Gió thổi chiếc rèm màu tím, hương thơm trong lành thoang thoảng khắp nơi, khi một viên cầu thủy tinh màu tím đột nhiên xuất hiện, ánh mắt cô sáng ngời, vui sướng muốn đón lấy quả cầu.

“Tặng cho cậu, tớ biết cậu sẽ thích mà!” Tô Khuynh đem viên thủy tinh đến trước mắt Tinh Không, cô gái yêu thích giữ lấy trong lòng.

“Cảm ơn cậu, khuynh khuynh, sau lần mua thủy cầu ở Trung Quốc, cậu luôn biết tớ thích gì!”

“Đúng vậy! Khỏa này là thủy tinh, tớ đến Las Vegas mua nó, giống viên kia như đúc!”

Tô Khuynh ngồi xuống bên cạnh Tinh Không, Tinh Không cười cười với ả, ngón tay thon dài vuốt ve thủy cầu tím.

“Khuynh khuynh, thật may có cậu ở đây! Bằng không tớ thực sự không chịu nổi nơi này nữa…….”

Trên đời này cô hận nhất hai người đàn ông, một là Lôi Ân, một là Hắc Ngán Thánh!

“Làm sao? Tinh Không, có chuyện gì không vui thì cứ nói tớ, chúng ta không phải bạn bè hay sao?” Tô Khuynh nắm chặt tay Tinh Không, chia bá vai về phía cô gái. Tinh Không gối đầu lên vai ả, trong mắt một mảnh mờ mịt, “Tớ không biết nên làm cái gì bây giờ, ...tớ rất đau khổ!”

“Khuynh Khuynh, tớ vẫn luôn nghĩ Cẩm đi và hấn ta..... là hai người thân duy nhất, nhưng hiện tại mới biết được, nguyên lai tớ còn có một người chị gái!”

“Đó là chuyện tốt! Ngán Đế và mẹ ngài đều đối xử với cậu rất tốt, Tinh Không, tớ thực hâm mộ cậu.....” Tô Khuynh thật ghen tỵ với cô gái trước mặt, Hắc Ngán Thánh yêu cô đến điên dại.

“Không, hấn giết mẹ tớ! Tớ hận hấn, nhưng Khuynh Khuynh, người đó nuôi tớ hai mươi năm, tớ làm sao xuống tay được với hấn?”

Tinh Không hận Hắc Ngán Thánh hữu tình, cũng hận hấn vô tình, nếu hấn có thể tổn thương cô một chút, có lẽ cô quyết tâm đoạn tuyệt tất cả!

“Cậu nói vậy.....ý là có ngày cậu sẽ giết ngày ấy báo thù cho mẹ sao?” Tô Khuynh cắn môi, gương mặt nhỏ nhắn đang tái nhợt.

Tinh Không rồi rầm khép mí, lắc đầu, “Tớ không biết, Khuynh Khuynh, tớ thật không biết nên làm cái gì bây giờ?”

“Đừng nghĩ nữa! Tinh Không.....” Tô Khuynh ấn một cái lên trán Tinh Không, muốn giúp cô quên đi muộn phiền, “Mặc kệ thế nào, Hắc Ngán Thánh đối với cậu rất tốt!”

Tinh Không kịch liệt yêu cầu Tô Khuynh chuyển đến sát phòng cô, Hắc Ngán Thánh không phản đối, nhưng rõ ràng có tức giận.

“Hắc Ngán Thánh, đừng có vào phòng tôi. Tôi nhìn thấy khuôn mặt anh là cảm thấy ghê tởm!” Sau lần thứ sáu ban đêm lặng lẽ vào phòng cô, Tinh Không không khỏi rít gào với hấn.

Lúc hấn một mình đối diện với cô, luôn sẽ bỏ mặt nạ bạc xuống, Tinh Không chán ghét hấn nằm cạnh cô. Thân thiết như vậy hiện nay đã không còn thích hợp với bọn họ nữa rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 112: Một màn tàn nhẫn

Dưới ánh đèn, vết sẹo của Hắc Ngán Thánh càng thêm phần dữ tợn, cho dù cô nói thật đi nữa, ánh mắt của Hắc Ngán Thánh vẫn trừng xuống.

Hấn để ý cái nhìn của cô đối với hấn, để ý thực sự!

Hấn không thích trong mắt Tinh Không lý ra về chán ghét kia, hấn chỉ thêm quan tâm ngoại hình mình thế nào, nhưng mà...Tinh Không cư nhiên lại nói ghê tởm khuôn mặt hấn!

Hấn trầm mặc, nhìn bộ dạng phòng vệ của cô, sau đó lại đeo mặt nạ lên tiêu sái bước ra ngoài.

Cửa căn phòng sát vách bị đập ra, Tô Khuynh vừa tắm rửa xong kinh ngạc khi nhìn thấy Hắc Ngán Thánh mạnh mẽ bước vào.

Tô Khuynh còn đang muốn kéo khăn tắm lên che người thì bị ngăn lại, cao lớn thân mình áp lên, ngón tay không nhẹ không nặng xoa nắn da thịt của ả.

Cô cắn răng, rõ ràng rất đau, nhưng một tiếng kêu cũng kêu không nổi!

Đối với hấn mà nói, Tô Khuynh chỉ có giá trị phát tiết!

Hắc Ngán Thánh tắt đi đèn điện trong phòng, sau đó tháo mặt nạ, đặt bàn tay Tô Khuynh lên khuôn mặt hấn.

Lời nói mang đầy sự bi thương, “Tinh Không, đừng chán ghét ta.....”

Tay ả vừa chạm vào vết sẹo kia, trong lòng nhói đau.

Tinh Không hấn là đã nhìn qua gương mặt hấn, cho nên hấn mới có thể ở trước mặt ả mà toát ra vẻ đau thương như vậy.

“Em yêu anh còn không kịp, làm sao có thể chán ghét anh được?” Bàn tay Tô Khuynh nhẹ nhàng vuốt qua má hấn, Hắc Ngán Thánh được an bình an ủi, mạnh mẽ hôn lên môi ả.

Bởi vì càng ngày càng hiểu được làm thế nào để khiến hấn vui, trên người cô bắt đầu cũng xức nước hoa oai hương, hương vị quen thuộc này khiến cho con mãnh thú trong lòng hấn trở dậy.

“Tinh Không, Tinh Không.....” Hấn tựa hồ đã quen trong bóng tối ôm lấy Tô Khuynh, rồi miệng gọi tên người con gái khác.

Tô Khuynh rất nhiệt tình đón hòa với hấn, chỉ có khi hấn tiến vào thân thể cô, cô mới cảm nhận hấn là người đàn ông!

Động tác của Hắc Ngán Thánh trực tiếp mà lại thô lỗ, biến thân hình Tô Khuynh đầy những vết thương, nhưng hấn không buông tay, ả cũng không mong ngừng.

“Thánh, yêu em, yêu em được không?” Ầm hấn thắt lưng, cảm thụ được sự nóng bỏng của hấn vùi vào thân thể ở chỗ sâu, ả nức nở, la lên tên của hấn, cũng chỉ có ở phía sau, ả mới có thể không kiêng nể gì kêu tên của hấn.

Hắc Ngán Thánh gầm nhẹ, dành cho ả từ sung sướng này đến sung sướng khác.....

Hứa Tuyết Cẩm tin phật, hàng tháng đều ăn chay vài ngày, Tinh Không lúc xuống lầu thì thấy bà đang cầm tràng hạt, đi về cổng phía nam, miệng bà thì thoáng lầm bầm, Tinh Không im lặng đi qua, không có nhiều bà, chờ bà niệm xong một đoạn kinh phật, cũng nhìn thấy Tinh Không.

“Hôm nay sao con lại dậy sớm vậy?” Hứa Tuyết Cẩm hướng Tinh Không đi tới, ánh mắt từ ái vuốt tóc cô, Tinh Không nhìn bà một thân áo giản dị, không khỏi hỏi, “Cầm đi, người muốn đi ra ngoài sao?”

“Đúng vậy! Hôm nay muốn đi Nhả Cư Các!”

“Ta cũng phải đi! Ta với người cùng đi!” Tinh Không trước kia cũng cùng hứa tuyết cầm đi qua kia tòa sạch sẽ nhả cư, là cái thanh tịnh hào địa phương, hứa tuyết cảm bình thường muốn ở nơi nào đấy ở lên trời, ăn chay niệm phật.

Xe chuẩn bị xong, Tô Khuynh nhìn hai người chuẩn bị xuất phát, còn có một đám người theo cùng, lấy lòng hỏi, “Tinh Không, Cẩm đi, hai người định đi đâu vậy?”

“Khuynh khuynh đến đây! Chúng ta đi thôi!” Tinh Không hưng phấn kéo Tô Khuynh, về mặt Hứa Tuyết Cẩm không chút thay đổi, lạnh lùng nhìn Tô Khuynh một cái.

P phía sau xe bọn họ là bốn chiếc xe khác, một đường đến Nhả Cư Các sớm đã được Hắc Ngán Thánh bao trọn.

Hương trầm nghi ngút, Tô Khuynh vừa mới bước vào đã cảm thấy có mình không thoải mái, ả lùi dần về phía sau Tinh Không, Tinh Không nhìn thấy sự khác thường của Tô Khuynh, vì thế cố gắng đi chậm lại chờ ả, “Khuynh khuynh, cậu làm sao vậy?”

“Không có gì đâu, mọi người đi vào trước, tớ sẽ vào sau!” Tô Khuynh khoát khoát tay với Tinh Không, rẽ sang một hướng khác trên hành lang.

Hứa Tuyết Cẩm nhìn theo bóng dáng ả, liền cũng đi về hướng đó.

Trong toilet, Tô Khuynh nôn khan, đột nhiên bóng người xuất hiện khiến à kinh hãi.

“Cầm...Cầm đi?” Tô Khuynh bất ngờ, à không ngờ bà lại vào đây.

“Cô đang mang thai?” Hứa Tuyết Cầm là người từng trải, bà vội vàng túm lấy cổ tay của Tô Khuynh, ánh mắt sắc bén nhìn à, à chột dạ cúi đầu.

Chính à cũng không biết, nhưng đích thực à cũng đã mưu tính đến việc này!

“Cô đúng là một người phụ nữ không đơn giản! Tình Không đơn thuần, cho nên ngày ngực mới bị cô lợi dụng, nhưng tôi không cho phép cô làm tổn thương con bé! Nếu không con tôi cũng sẽ không bỏ qua cho cô!”

Hứa Tuyết Cầm bỏ ra tay à ra, có chút đầm chiêu nhìn cái bụng vẫn còn đang bằng phẳng kia, sau đó đi ra ngoài.

Tô Khuynh tức giận đập tay lên thành đá, Tình Không, Tình Không, vì sao bọn họ đều thiên vị Tình Không?

Tô Khuynh đi ra toilet, ngay lập tức ngoài cửa đã có hai bóng đen cao lớn chặn đường.

Tình Không thấy Hứa Tuyết Cầm đi vào ghế ngồi, sau lưng lại chẳng có ai, vì thế nói, “Khuynh Khuynh đâu?”

“Cô ta hơi không được khỏe, đi sai người đưa về trước rồi!” Hứa Tuyết Cầm đưa cho Tình Không một ly trà đá, còn nghe thấy cô gái thì thầm nói, “Đang yên lành sao tự dưng lại không khỏe nhỉ?”

Hắc Ngán Thánh trở về thời điểm đã muốn là chạng vạng, hần đi tiếp lên lầu, đi vào Tô Khuynh phòng, Dịch Phong vì hần rút ra cửa phòng, “Cô ta đang ở bên trong!”

“Là thật hả?” Hắc Ngán Thánh lãnh một đôi con người hỏi, Dịch Phong gật gù đầu, “Đạ!”

Tô Khuynh bị trói hai tay, khi cảm nhận thân hình cao lớn kia đang gần tiến lại phía mình, à ngược khuôn mặt hầy còn đầy nước mắt, hoảng loạn nhìn hần.

“Em sai rồi, Ngán Đế, đừng mà..., không cần.....” Nàng bối rối lắc lắc đầu, Hắc Ngán Thánh đột nhiên bóp lấy cổ à, lời cô à từ trên giường trở dậy, “Phải không? Cô sai ở chỗ nào?”

“Tô Khuynh, ta còn thật sự à xem người!” Hắc Ngán Thánh híp nguy hiểm con người, cả người đều tản ra thủ tính bản hơi thở.

Mềm a đến của nàng trên mặt, Tô Khuynh dọa nhắm hai mắt lại, “Ta, ta không phải cô ý!”

“Cô hần biết rõ, không có sự đồng ý của ta, không người phụ nữ nào có quyền hoài con của ta!” Bàn tay đang siết cổ Tô Khuynh càng thêm siết chặt, Tô Khuynh thờ không nổi, áuốt tay hần, liều mạng gẩy dũa.

“Tô Khuynh! Lá gan của cô thực sự rất lớn!”

“Đó...đó là..... Đừng, không, đừng mà.....!” Tô Khuynh cố gắng hết sức vận vẹo, Hắc Ngán Thánh lại cười càng thêm lãnh huyết, “Nếu biết sai rồi, vậy nhận trừng phạt đi!”

“Không.....” Tiếng của à còn chưa kịp thoát ra, nhưng đã cảm thấy thân thể đau xót, loại đau đớn giống như cắt bỏ da thịt, khi Tô Khuynh vừa kịp trông thấy bóng người trước cửa, cố gắng hết sức la lên, “Tình Không!”

Tình Không còn không kịp ngăn cản, thì đã nhìn thấy Hắc Ngán Thánh vung con dao trong tay lên, nhanh như cắt đâm vào bụng của Tô Khuynh.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 113: Tâm ngoan thủ lạt

Edit: Meimoko

.....

“A –” Tình Không không thể kiềm chế được mà thét chói tai, cô quay lưng về phía Hắc Ngán Thánh, đột nhiên gián nghe thấy tiếng Tình Không, Hắc Ngán Thánh liền dừng tay, dao trong tay hần cũng theo đó mà rơi xuống.

“Tình...Không, cứu...cứu...tớ.....” Tô Khuynh theo đó mà ngã xuống, à cả người đầm máu cố gắng chạy đến chỗ Tình Không, cho đến khi trước mặt Tình Không đều là một màu máu đỏ, cô không khống chế được ôm đầu thét chói tai.

“Hắc Ngán Thánh, anh..... đồ biến thái!”

“Không, đừng nhìn, Tình Không!” Hắc Ngán Thánh tiến đến rất nhanh, hần một cước đá văng Tô Khuynh ra, sau đó dùng hai tay che khuất mắt Tình Không lại, trên bàn tay kia vẫn còn máu tươi, Tình Không cảm thấy có cái gì đó chảy từ trên mắt ra, cô lẻ từ trong lòng bàn tay Hắc Ngán Thánh rơi xuống, chất lỏng này dần rơi xuống cổ của cô, đó là máu của Tô Khuynh.

“Anh... nhanh chút cứu bạn ý!” Tình Không lập tức bừng tỉnh, vội vàng đẩy Hắc Ngán Thánh ra, chạy đến bên Tô Khuynh.

“Khuynh Khuynh, Khuynh Khuynh, cậu sao rồi?” Tình Không một tay vừa ôm lấy bụng cô gái, cô tựa hồ nhớ đến cảnh lúc Mark chết, nó chết thế thảm như vậy, đều là bởi vì cô!

“Đứa nhỏ....., đứa nhỏ.....” Tô Khuynh mặt trắng bệch, à cố gắng giữ chặt lấy tay Tình Không trên bụng mình, Tình Không sợ hãi, cô quay đầu mắt đầy hận thù, nhìn về phía Hắc Ngán Thánh, “Nếu Tô Khuynh có chuyện gì, tôi sẽ không tha thứ cho anh đâu!”

“Dịch Phong!” Trên mặt nạ Hắc Ngán Thánh cũng dính vào một ít vết máu, hần hướng về phía người ngoài cửa hô lên, Dịch Phong lập tức vào.

Tô Khuynh bị người ôm đến giường, một phòng đầy máu tươi khiến Tình Không khó chịu.

Cô không nhìn Hắc Ngán Thánh, lo lắng giữ lấy tay Tô Khuynh.

Khi bác sĩ đến, Tình Không nhìn nháng phác gian miệng vết thương, cơ hồ hoa bị thương nặng toàn bộ bên hông, Tình Không không đành lòng nhìn, khi bàn tay lạnh lẽo của Hắc Ngán Thánh muốn che mắt cô lại, Tình Không chụp lấy tay hần, cặp mắt tràn đầy hận ý, “Anh sao có thể đối xử tàn nhẫn với bạn ấy như vậy? Đứa nhỏ trong bụng đó là của anh!”

“Đó là cô ta gieo gió gặt bão! Là cô tâm thuật bất chính mới để cho mình mang thai!” Hắc Ngán Thánh không giết à ta lúc này đã là giới hạn rồi. Tô Khuynh thật sự đã quá đáng giá cao bản thân, mầu bằng từ quý à có thể sao? À nghĩ bản thân mình mang thai rồi thì hần sẽ nghĩ lại coi trọng cô ta sao?

“Anh làm sao có thể đối xử với Khuynh Khuynh như thế? Anh không muốn cô ấy mang thai, vì sao còn muốn chạm vào?”

“Hắc Ngán Thánh, đàn ông các người chỉ biết suy nghĩ bằng nửa thân dưới hay sao?”

Tình Không thấy được bóng dáng Lôi Ân ở hần, nhưng Lôi Ân đối với đứa nhỏ của chính mình rất yêu quý, thậm chí là vì c đứa nhỏ đã mất đi kia mà muốn giết cô!

“Tình Không!” Hắc Ngán Thánh không phân bác, cô không hiểu tình cảm của hần đối với cô, hần yêu cô, nhưng là lại không chiếm được.

“Đừng gọi tên tôi!” Tình Không tức giận đẩy hần đi ra ngoài, mùi tanh nồng nặc nơi kia vẫn còn xộc vào mũi cô, cô càng cảm thấy trong lòng khó chịu.

“Ngán Đế, miệng vết thương không sâu lắm, phải thôi vẫn còn trong người Tô tiểu thư, hiện tại làm sao bây giờ?” Bác sĩ sau khi tiến hành kiểm tra kĩ càng một lượt cho Tô Khuynh xong, xin chỉ thị Hắc Ngán Thánh.

“Lấy ra!” Hần lạnh như băng nói xong, sau đó lại nhìn người còn nằm trong phòng, “Không được nói cho Tình Không!”

“Đạ, Ngán Đế!”

Trăm miệng một lời cũng không thay đổi được quyết định của hần.

“Không cần dùng giấy tẽ, ta muốn làm cho cô ta biết cái gì gọi là đau!”

Khi kim loại lạnh như băng kia tiến vào thân thể, cảm giác đau đớn tróc da tróc toàn bộ lì trí của Tô Khuynh tập trung dưới thân, à bị đau hơn mẽ bất tỉnh, nhưng cũng vì đau đớn mà tỉnh lại.

Tay à siết chặt lấy ga trải giường, Tô Khuynh biết, Hắc Ngán Thánh đang dung phương thức này để trừng phạt à.

Phán đoán của à hoàn toàn sai lầm, vốn nghĩ đến, à có thể dùng đũa nhỏ đến cực một phen, nhưng nguyên bản vốn máu lạnh, ngay cả cốt nhục của mình cũng giết, hần chỉ đối với một mình Tinh Không mà thôi!

Tà Sâm mặt không chút thay đổi nhìn người cao lớn trước mặt, sau đó nói, “Tinh Không không còn ở chỗ cha nữa rồi, con cũng đừng tìm cô bé nữa! Hãy đối xử tốt với Sơ Tinh đi!”

Lôi Ân nghe vậy ngẩn ra, con người hồ phách hiện lên sự ngỡ ngàng: “Cô ta ở nơi nào?”

Hai tay cũng không biết từ bao giờ đã nắm chặt thành quyền, ngón đó chống đối Tà Sâm, hần cũng ảo não. Hần tức giận Mộ Tinh Không, người phụ nữ kia, dựa vào cái gì mà có thể hấp dẫn nhiều người như vậy, cô là hần người phụ nữ của hần!

“Ta đã thả con bé đi rồi, King, đừng lưu luyến nữa! Sơ Tinh mới là cô gái mà con phải quý trọng!” Tà Sâm cho dù thích Tinh Không, ông vẫn không thể không đứng trên lập trường phía Sơ Tinh mà suy nghĩ.

“Cha nuôi, con muốn cả hai, không thế sao?” Lôi Ân nói ra những lời này khi, ngay cả chính mình đều cảm thấy ngạc nhiên.

Hần muốn Sơ Tinh, là chuyện đương nhiên, nhưng Mộ Tinh Không là người phụ nữ đầu tiên khiến hần có ham muốn chiếm giữ đến vậy, hần hy vọng cô là của hần, hần muốn độc chiếm cô!

“Con nói gì vậy? Nếu không phải Tinh Không, có thể là cô gái khác! King, con có thể để mắt đến người phụ nữ khác ngoài Tinh Không!” Tà Sâm nói, Lôi Ân đều trong lòng biết hiểu rõ, nhưng, phụ nữ khác, hần cũng không cần!

“Con muốn Mộ Tinh Không!” Lôi Ân nhìn Tà Sâm cung kính hiểu thuận nghiêng người, sau đó tao nhã tiêu sái ra Cổng Đức Bảo.

Ngồi trên xe sau, Lôi Ân nhìn nhìn mí, phán pho tiền tòa Tra Lý, “Cậu đi tra một chút, Mộ Tinh Không có phải hay không đã trở về Las Vegas?”

Cho dù là vì Sơ Tinh, hần cũng muốn đem Mộ Tinh Không bắt trở về!

Tinh Không rời đi, người vui nhất chính là Cốc Vân, cho dù Tà Sâm yêu quý Tinh Không đi nữa, bà cũng cảm thấy không thoải mái.

Sắc mặt Sơ Tinh cũng dần dần hồng nhuận trở lên, đối với Tinh Không, trong lòng cô luôn có tư vị không tả nổi, Tinh Không đi rồi cô cũng cảm thấy không yên, nhưng cô cũng không có cách nào nói ra điều này với Lôi Ân.

Lôi Ân vừa vào cửa, nhìn thấy thân ảnh màu tím đứng bên cửa sổ kia, hần trong nháy mắt hoảng hốt, cứ như vậy đi đến phía sau cô gái, sau đó ôm chặt lấy cô, “Tinh Không.....”

Sơ Tinh định xoay người rồi khỏi thì nghe thấy cái tên được thốt ra từ miệng Lôi Ân, trong nhất thời sững sốt bất thần, đôi mắt cô gái mờ to đầy bi thương, một bàn tay đẩy hần ra, “Anh vừa rồigọi em là gì?”

“Thực xin lỗi! Bảo bối, đừng khóc.....” Lôi Ân lực bắt tông tâm, hần nhẹ nhàng lau đi nước mắt rơi trên má cô, Sơ Tinh ôm lấy cô hần, hôn hần một cách nồng nhiệt.

“King, chúng ta quên Tinh Không đi được không?”

“Em biết anh muốn tìm cô ấy trở về, vì nhóm máu của bọn em giống nhau, anh là vì em, phải không?”

“Không cần như vậy, anh nhìn em đi, em không sao nữa rồi, sau này cũng sẽ không dễ bị mất máu nữa! Anh... quên Tinh Không đi được không?”

“Em muốn làm cô dâu của anh... em còn muốn sinh cho anh một đứa nhỏ! Đồng ý với em đi, được không?”

Nước mắt của Sơ Tinh rơi xuống môi Lôi Ân, hần gát gao ôm lấy cô, cũng không nói gì.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 114: Quan hệ huyết thống

Edit: Meimoko

.....

“Khuynh Khuynh, hôm nay cảm thấy thế nào?” Tinh Không tới gần Tô Khuynh, trong khoảnh khắc Tinh Không nhận ra sự hận ý trong đáy mắt à.

Nhưng trong giây lát, Tô Khuynh từ trên giường đi xuống, hướng về phía Tinh Không nở nụ cười yếu đuối, ảo giác kia, Tinh Không tự nói với chính mình nhìn lầm rồi.

“Đây là đồ bỏ Cầm đi chuẩn bị cho cậu, uống nhanh đi!” Tinh Không đặt khay trong tay xuống, sau đó bưng bát lên, mức từng thìa nhỏ đưa đến trước miệng Tô Khuynh.

À đây tay cô ra, bát trong tay Tinh Không cũng theo đó là chao đảo, hung tợn nói, “Bà ta chuẩn bị đồ bỏ cho tôi sao? Tôi sợ bị độc chết mất!”

Tinh Không ngay lập tức đứng phát dạy, hai tay bị nóng đỏ bùng, nàng có chút nổi giận nhìn Tô Khuynh, sắc mặt của à thật trắng, trong mắt còn mang theo tơ máu, đứa nhỏ đã không còn, cô biết trong lòng Tô Khuynh khẳng định rất khó chịu, cho nên cũng không muốn chọc giận à.

“Khuynh Khuynh, cậu đừng khổ sở, cậu còn trẻ, đứa nhỏ về sau còn có thể có lại!”

“Có cái gì? Sẽ lại có sao?! Mộ Tinh Không, cô có biết tôi đau đến mức nào không?” Tô Khuynh có chút không khống chế được cảm xúc, muốn hét lên với Tinh Không, nhưng à ngay lập tức nhớ đến lời cảnh cáo của Hắc Ngán Thánh.

Không được để cho Tinh Không biết đứa bé mất đi như thế nào, hần chính là không muốn Tinh Không biết hần tàn nhẫn ra sao!

“Khuynh Khuynh.....” Tinh Không nhìn bộ dạng đau tóc lộn xộn, đáng vẻ chật vật, trong lúc nhất thời cũng không biết nên an ủi à như thế nào.

“Tôi không cần cô thương hại! Mộ Tinh Không, không cần, cô rút đi!” Tô Khuynh cầm lấy trái cây trên bàn theo đó mà ném về phía Tinh Không, hoàn toàn dọa cô gái sợ hãi phải chạy ra khỏi phòng.

Trong phòng, cô nghe thấy tiếng khóc nghẹn ngào bị đè nén của Tô Khuynh, lòng của cô cũng theo đó mà run rẩy.

Bởi vì Hắc Ngán Thánh không thương Tô Khuynh, cho nên mới có thể đối xử với Tô Khuynh như vậy, giống như là.....Lôi Ân đối xử với cô!

Tinh Không cúi đầu đứng ở hành lang, Hồng Anh đứng cạnh ngoài cửa im lìm như tượng khác, Tinh Không ngẩng đầu nhìn gương mặt lãnh đạm của cô gái, không khỏi có chút hâm mộ, nếu cô giống như cô gái trước mặt, là một sát thủ không có tình cảm, có phải sẽ không đau lòng vì bất cứ kẻ nào hay không?

“Hồng Anh, chị cũng ghét tôi phải không?” Tinh Không thử nói chuyện, nhưng Hồng Anh lại lạnh lùng trả lời cô bằng hai chữ, “Không dám!”

“Sớm biết như vậy lúc trước đã không để Tô Khuynh ở bên người anh ta!”

Tinh Không thì thào tự nói, cô coi Tô Khuynh như bạn bè, nhưng mà Tô Khuynh lại bị anh trai cô thương tổn nặng nề.

“Hoa Anh, tôi từ trước đến giờ chưa nhìn thấy chị cười bao giờ, không lẽ chị không biết cười hay sao?”

“.....”

“Như vậy cũng rất tốt, sẽ không cười, cũng sẽ không khóc, lại càng không đau lòng.....”

“Tôi trước kia cũng sẽ không khóc, nhưng vì sao nhiều chuyện phát sinh khiến tôi muốn khóc? Có thể hay không có một ngày, tôi cũng giống chị như vậy, làm một cái máy không có tình cảm!”

“.....”

Hồng Anh vẫn duy trì sự trầm mặc, Tinh Không cũng không tiếp tục nói, đi về phòng mình.

“Đó là Tô tiểu thư tự mình chọn lựa, cô ấy đương nhiên phải tự chịu hậu quả do mình gây ra!” Hồng Anh đột nhiên thốt ra một câu, Tinh Không hình như hiểu được một chút, cô cảm thán, cho dù Tô Khuynh thật sự chịu mưu khiến bản thân mình mang thai thì cũng là bởi vì yêu Hắc Ngán Thánh?

“Ngân Đế, đều chuẩn bị xong, thiệp mời cũng đã phát đi!” Dịch Phong theo sau Hắc Ngân Thánh, cẩn thận hỏi báo từng việc.

“Tốt! Cũng đã đến lúc công khai thân phận của cô ấy rồi!” Hắc Ngân Thánh ra quyết định này, bản thân đã phải tự hỏi rất nhiều lần.

Chẳng sợ thiên lý không tha, hẳn cũng muốn nghịch thiên mà làm!

“Như vậy, phía bên Áo Lai Đặc kia cũng mời luôn sao?” Dịch Phong nói đến gia tộc Lôi Ân, đến quốc buôn bán khổng lồ, gia tộc Áo Lai Đặc.

“Đương nhiên là mời! Ta muốn cho hẳn thấy tận mắt, Tinh Không trở thành vợ ta như thế nào!”

Hắc Ngân Thánh cuồng vọng nói xong, đầy mắt đầy áp sự kiên quyết.

.....

Tô Khuynh chậm rãi lao đảo đi lại vài vòng, miệng vết thương trên bụng đã bắt đầu kết vảy, để lại một vết sẹo xấu xí, đau đớn này cả đời cũng không quên được.

Tinh Không không dám lại đến chợ gần à, nhưng qua vài ngày, khi Tô Khuynh chủ động tìm đến, Tinh Không cảm thấy thực kích động.

“Thực xin lỗi, Tinh Không, từ ngày đó không nên tức giận với cậu, tớ chỉ là, chỉ là..... khó mà chấp nhận thôi!” Tô Khuynh nói với Tinh Không, cô vội vàng khoát tay áo, “Tớ biết, Khuynh Khuynh, cậu không cần cảm thấy có lỗi, là Hắc Ngân Thánh có lỗi với cậu, trong lòng cậu có đau buồn ảm ức, cứ trực tiếp phát ra!”

“Về sau lúc nào tớ cũng ở cạnh cậu, cậu có gì khổ đều có thể nói với tớ, chúng ta là bạn tốt nhé!”

Cô thành khẩn tươi cười làm cho Tô Khuynh thật chói mắt, trời biết à ghen tị Mộ Tinh Không như thế nào, nhưng mà à vẫn phải lấy lòng cô.

“Cảm ơn cậu, Tinh Không, cảm ơn cậu coi mình như bạn bè!” Hai mắt Tô Khuynh đỏ bừng, bàn tay nắm lấy tay Tinh Không, Tinh Không từ nhỏ đến lớn đều không có bạn, cho nên cô gái trước mặt cũng coi như một ngoại lệ.

“Nhưng Tinh Không, cậu biết không? Ngân Đế muốn đính hôn!” Tô Khuynh nói tiếp câu kể khiến Tinh Không khiếp sợ không thôi.

“Cùng ài?” Mí mắt của cô không ngừng nhấp nháy, trong lòng đã ở không ngừng hò hét, không!

“Cậu –”

“Chuyện này không phải sự thật! Anh gạt tôi!” Tinh Không đẩy cửa phòng ngủ của Hắc Ngân Thánh ra, hẳn vốn đang thay quần áo mà động tác cũng chẳng hề dừng, nhưng rất nhanh deo lại mặt nạ hoàn hảo mới nhìn đến cô.

“Là thật! Ta muốn cùng em đính hôn, ta, Hắc Ngân Thánh cùng em, Mộ Tinh Không!” Hắc Ngân Thánh chậm rãi cài cúc áo sơ mi, đôi mắt nâu chuyển chú nhìn đôi mắt đẹp của cô nói.

“Anh nằm mơ!” Tinh Không tức giận thở hắt hắt, Hắc Ngân Thánh lại thâm tình nói, “Tinh Không, em có biết ta chờ ngày này bao nhiêu năm không?”

“Hai mươi năm –”

“Đồ điên, tôi không biết anh đang nói gì! Muốn đính hôn cũng là anh với Khuynh Khuynh đính, không phải tôi, chuyện này thực nực cười!” Tinh Không cảm thấy thực hoang đường, cô hận hẳn, hẳn làm sao có thể cùng cô đính hôn?

Hắc Ngân Thánh nhìn cô thâm trầm cười.

Tinh Không cảm thấy hẳn không hiểu, sau khi cô vừa đá cửa rời đi, Hứa Tuyết Cẩm cũng tới, “Con điên rồi sao? Con làm sao có thể cùng Tinh Không đính hôn?”

“Mẹ! Đừng ngăn cản con, con yêu cô ấy, con muốn sống cùng cô ấy, đáng hoàng cùng cô ấy ở chung một chỗ, con muốn cô ấy làm vợ con!” Hắc Ngân Thánh nói toàn bộ lời trong lòng xong, Hứa Tuyết Cẩm tháo mặt nạ của hẳn xuống, bà thẳng tay cho hẳn một cái tát vào má trái, ánh mắt đột ngột nhìn hẳn, “Con rõ ràng biết, con bé là ai?”

“Con mặc kệ! Con muốn cô ấy, con muốn cô ấy!” Hắc Ngân Thánh kiên định, lại đối lấy một cái tát nữa từ Hứa Tuyết Cẩm, bà cực kỳ giận dữ, chuyện gì đều có thể mặc kệ hẳn, nhưng chuyện này, không được!

“Các người có quan hệ huyết thống, chuyện này cần bản chính là.....loạn luân!” Bà phải đánh cho đứa con này tỉnh ra, càng lúc càng đánh hẳn mạnh hơn.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 115: Cha ruột

Edit: Meimoko

“Con không quan tâm!” Hắc Ngân Thánh giữ lấy hai tay Hứa Tuyết Cẩm, đôi mắt cổ chấp đều làm cho bà kinh ngạc, “Mẹ! Mẹ hẳn biết rõ tình cảm của con đối với Tinh Không, con yêu cô ấy! Là tình yêu của một người đàn ông đối với một người phụ nữ!”

“Con điên rồi.....Con điên thật rồi!” Hứa Tuyết Cẩm nhìn khuôn mặt không toàn vẹn của đứa con trai đứt ruột sinh ra, trong lòng vừa thương vừa hận, nó sao có thể hồ đồ như thế này, làm sao có thể yêu Tinh Không!

“Đúng! Con điên rồi, con yêu cô ấy, yêu chính cháu gái ruột của mình, không được sao?”

Hắc Ngân Thánh đột nhiên “Bùm” một tiếng quỳ đến trước mặt Hứa Tuyết Cẩm, “Mẹ! Con cả đời này chỉ muốn hai thứ, một là vị trí môn chủ Địa Ngục Môn kia, một là Tinh Không!”

“Đứa con ngốc, tại sao con lại ngu ngốc như thế này?!” Hứa Tuyết Cẩm ôm đầu của hẳn thất thanh khóc, hẳn đoạt được địa vị môn chủ Địa Ngục Môn, bà ngăn cản nó không được, đó là mục tiêu sống tới nay của nó, nhưng Tinh Không, nó và con bé sẽ có kết quả tốt được soa?

“Hai thứ đó, con đều phải có!” Trong mắt Hắc Ngân Thánh lộ rõ sự kiên định không đập tắt nổi, hẳn chịu qua nhiều khuất nhục, còn có khuôn mặt này, đều là do Hắc Ứng gây nên, hẳn nhất định sẽ đòi lại tất cả cho chính mình!

Ngoài cửa, Tô Khuynh nghe hai mẹ con bọn họ nói chuyện, toàn thân như muốn hóa đá.

Ngẩng đầu, nhìn trước mặt xuất hiện bóng đen, à thiếu chút nữa hoảng loạn tìm muốn văng ra khỏi yết hầu.

“Tô tiểu thư, có nghe lên hết rồi phải không?” Giọng nói của Dịch Phong lạnh lùng như gió lốc, toàn thân Tô Khuynh nổi da gà, à sợ hãi chớp mắt, lắc lắc đầu kịch liệt, “Không, không có, tôi cái gì cũng không nghe được!”

Nói xong, à chạy trốn bán sống bán chết.

Dịch Phong nhìn bóng à rời đi, cũng không truy cứu.

Trở lại phòng. Tô Khuynh lập tức khóa trái cửa, một lòng hỗn loạn cuộn cuộn, thậm chí là ngay cả mặt cũng đều đỏ hồng.

À chạy đến toilet dùng nước lạnh xà lên mặt mình, nhìn khuôn mặt thất sắc hiện lên trong gương à sợ hãi. Chung quy à vẫn không tránh được.

Mình vừa nghe thấy cái gì?

Mộ Tinh Không, hóa ra là cháu gái của Hắc Ngân Thánh!

Như vậy, cha của Mộ Tinh Không là.....?

Trời, cái người đàn ông cuồng vọng ngạo mạn kia muốn kết hôn với người cùng huyết thống với hẳn?

Trước kia, Tô Khuynh chỉ nghĩ cho rằng Hắc Ngân Thánh đối Tinh Không tồn tại một phần cảm tình đặc thù, bọn họ là anh em, à đoán được bọn họ không phải ruột thịt, cũng không ngờ được, còn có bí mật kinh người như thế.

Hắn cứ nhiên còn muốn cùng Tinh Không đính hôn!

Hứa Tuyết Cầm mắng đúng lắm, người đàn ông kia, hẳn căn bản chính là người điên!

.....

Tinh Không dùng tuyệt thực đến phản đối, Hắc Ngân Thánh đã thông báo tin tức đính hôn ra bên ngoài, trong lúc nhất thời, toàn bộ Las Vegas đều chấn động.

Người đứng thứ hai trong Địa Ngục Môn thế nhưng lại đính hôn cùng một cô gái nhỏ hơn hẳn đến mười hai tuổi!

Tin tức này khi truyền đến tai Hắc Ứng, y lạnh nhạt cười, “Ta muốn biết, cô gái kia là dạng phụ nữ gì, có thể làm khiến cho em trai thân ái của ta nảy sinh tình cảm!”

Hắc Ứng cả đời tu hành ngang dọc, y trong mắt chỉ có quyền thế, thậm chí vì bước lên vị trí ngày hôm nay, y từng giết chết chính cha đẻ, còn ra tay tàn độc với đứa em trai kia!

Ngày đính hôn được định vào sinh nhật của Tinh Không, ngày 10 tháng 10.

Italia, La Mã

Trong trang viên hoa hồng, Lôi Ân gắt gao nhìn chăm chăm vào thư mời được thiết kế mỹ miều kia.

Móng tay kháp vào da thịt nhưng hẳn không có cảm giác, đến khi Dịch Hân lên tiếng nhắc nhở hẳn.

“Hôm nay là ngày bao nhiêu?” Hắn buông thư mời trong tay ra, nghe được Dịch Hân nói, “Mùng tám à!”

“Chuẩn bị một chút, chúng ta ngày mai cùng đi Las Vegas, Tra Lý lưu lại, cậu theo tôi!” Quyết định này của Lôi Ân khiến Dịch Hân tức khắc phản đối, “Điện hạ, chúng ta không mang theo nhiều người sao?”

“Cậu cảm thấy, đính hôn long trọng như vậy, Hắc Ngân Thánh sẽ ra tay với tôi sao?” Lôi Ân định liệu trước, làm cho Dịch Hân có chút buồn cười, “Thuộc hạ cho rằng, vẫn không an toàn!”

“Không cần, tôi cho tới bây giờ cũng không đánh mà không nắm chắc phần thắng!” Ánh mắt Lôi Ân ngoan lệ nhìn dòng chữ màu đen trên thiếp giấy đỏ.

Mộ Tinh Không, cô dám can đảm trước mặt hắn mà đính hôn! Hắn muốn giết cô!

“Kính, anh muốn đi đâu? Không đón sinh nhật với em sao?” Sơ Tinh ôm cánh tay hắn, cả người đều nhào vào trong lòng hắn.

Biết được tin hắn phải rời khỏi La Mã, cô cảm thấy thực không thích hợp.

Qua hai mươi năm, mặc dù đặc thù, hay công việc bận rộn như thế nào đi chăng nữa, hắn cũng đều ở bên cạnh cô.

“Ừ, có chút việc, phải rời khỏi La Mã vài ngày, quà sinh nhật anh sẽ mua cho em!”

“Ngaoan! Chờ anh trở lại rồi bồi thường cho em!” Lôi Ân hôn hôn trán cô. Trực giác của Sơ Tinh mách bảo, nếu hiện tại để anh ấy đi, cô sẽ hối hận.

Cô đuổi theo đi theo phía sau ôm lấy thắt lưng hắn, bốc đồng nói, “Em không cho anh đi, anh không được đi!”

Lôi Ân gỡ tay cô khỏi thắt lưng hắn, “Sơ Tinh, buông tay!”

“Em không cho, em ko cho anh đi!Anh đừng đi, ở lại qua sinh nhật với em, bằng không em sẽ rất tức giận, em tức giận, sẽ đau lòng, thân thể cũng sẽ khó chịu, anh cũng không quan tâm sao?”

“Sơ Tinh, đừng làm loạn!” Lôi Ân t không kiên nhẫn, không đợi hắn ta ra lệnh, Tra Lý cũng đã đi tới, giữ lấy Sơ Tinh phía sau Lôi Ân, tay cô chỉ chậm rãi buông ra, lại cảm thấy hắn hình như có chuyện gì gạt cô.

“Lôi Ân, anh nói sẽ về rồi đó nhé, nếu không về, em sẽ ghét anh, sẽ ghét anh!”

Lôi Ân nghe câu uy hiếp của cô, bước chân tạm dừng, khi Sơ Tinh vui vẻ trở lại, hắn lại cũng không quay đầu, xoay người lên xe.

Trước lễ đính hôn một ngày, Tinh Không còn nằm ở trên giường lộn qua lộn lại, cô dùng tuyệt thực đến phản đối tiệc đính hôn này, nhưng Hắc Ngân Thánh cũng quyết tâm, cho dù là trời, hắn cũng ép cô lên lễ đường.

Tinh Không dứt mấy kim tiêm đâm vào tay cô, trong phòng có chuyên gia chăm sóc sức khỏe nhìn cô, vừa thấy cô nhỏ kim tiêm, chị ta lại lần nữa vì đâm vào tay cô, như vậy chịu khổ vẫn là chính cô.

Hắc Ngân Thánh sau ngày đó chưa từng đến, hẳn sự nhìn thấy tình trạng cô thì sẽ mềm lòng, cho nên ngaoan cố quyết tâm đến không để ý.

Thấy Tô Khuyên rón rén vào phòng, Tinh Không từ trên giường ngồi dậy, sau đó ra lệnh cho người nhân viên chăm sóc kia, “Cô đi ra ngoài!”

“Đại tiểu thư, Ngân Đế ra lệnh tôi phải chăm sóc cô hai tư trên hai tư giờ!”

“Tôi sẽ không nhỏ kim tiêm nữa đâu, cô ra ngoài đi!” Tinh Không nghiêm mặt, rất có vài phần khí thế của Hắc Ngân Thánh, dọa người kia ngaoan ngaoan nói, “Tôi đứng đợi ở ngoài, có chuyện gì xin hãy gọi tôi!”

“Khuyên Khuyên, tớ nên làm cái gì bây giờ? Tớ không muốn đính hôn cùng hắn!” Đôi mắt Tinh Không nồng đậm đau thương, Tô Khuyên đột nhiên nghiêm túc nhìn cô rồi nói, “Tinh Không! Hai người quả thật không thể đính hôn!”

Tô Khuyên do dự hồi lâu, vẫn quyết định đem điều mà à nghe thấy ngày đó nói cho Tinh Không biết.

“Tinh Không, cậu có biết cha của cậu là ai không?”

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 116: Tiệc đính hôn

Edit: Meimoko

“Cha...”Từ này đối với Tinh Không mà nói hoàn toàn xa lạ!

Cô lớn lên bên Hắc Ngân Thánh từ khi lọt lòng, hẳn vừa là anh, vừa là cha nuôi cô khôn lớn, cô ý lại hết thảy nơi hắn, kính trọng như trường bối, cho nên lúc này càng không muốn cùng hắn đính hôn.

“Tinh Không, cậu hãy nghe tớ nói này!” Tô Khuyên cố gắng khiến hơi thở bình thường trở lại, sau đó kéo lấy tay Tinh Không, gần từng tiếng nói,“Tớ ngày đó nghe được Ngân Đế nói chuyện với Cầm đi, hẳn nói..... cậu là cháu gái của Ngân Đế!”

“Cái gì?” Tinh Không nghĩ mình nghe lộn, cô không thể tin lặp lại.

“Là thật! Cầm đi cũng kịch liệt phản đối cậu với Ngân Đế đính hôn, Hắc Ngân Thánh có phải hay không điên rồi? Hắn nói cho dù là cháu gái hắn, hắn cũng muốn đính hôn! Nhưng..... các người có chung huyết thống như vậy.....!”

“Tinh Không, cha ruột của cậu là.....” Tô Khuyên còn chưa kịp nói ra Tinh Không đã ngăn lại,“Không cần, Khuyên Khuyên, cậu đừng nói nữa!”

Tinh Không thất thần ôm đầu, trong đầu là một mớ hỗn loạn.

“Điều này sao có thể? Hẳn là anh trai.....tôi.....”

Tinh Không càng suy nghĩ càng hỗn loạn, cô không thể chấp nhận chuyện như vậy, người anh trai cô gọi suốt bao nhiêu năm qua.....như thế nào lập tức thành..... chú của cô?

Hắc Ngân Thánh chỉ có một người anh, như vậy.....cha cô chính là....?

Long Tử cũng nói qua, Mộ Linh từng là người đàn bà của Hắc Ứng, nhưng sau đó y lại đem bà cho anh em dưới trướng, một người đàn ông biến thái như vậy, làm sao có thể là cha của cô!

“Không, không!không!” Tinh Không run run, mười đầu ngón tay run rẩy muốn bị chặt miệng, bởi vì khiếp sợ, gương mặt cô giờ tái nhợt, Tô Khuynh nhìn bộ dạng rối rắm của cô, đột nhiên cảm thấy sung sướng như trà được thù.

Ả dường như giờ cũng chá còn việc gì nữa nên thong dong bước ra ngoài, vừa về đến phòng nhìn thấy bóng đen xuất hiện, tìm đập thiếu chút nữa ngừng đập.

“Ngân, Ngân Đế.....” Tô Khuynh sợ hãi nhìn gương mặt đeo mặt nạ bạc kia, Hắc Ngân Thánh ẩn trong bóng tối mang bộ dạng thiết quý dị, hần bước từng bước tới gần ả, Tô Khuynh theo bản năng lui về phía sau, cho đến khi bị hần bức đến bức tường lạnh băng.

Hắc Ngân Thánh thủ chỉ vuốt ve nâng bóng loáng da thịt, âm trầm sấm hối, “Cô và Tinh Không đã nói cái gì?”

“Không..... Không có gì, tôi.....tôi không nói gì với cô ấy!” Thân thể Tô Khuynh run run, Hắc Ngân Thánh siết chặt người ả, cho đến khi toàn bộ da thịt trắng nõn đều sưng đỏ.

“Tô Khuynh, đứng vô ngờ nghĩ biết không? Ngày mai chính là đính hôn yến, cô nên biết chỗ của cô, cũng đừng kích động Tinh Không!”

“Nghe rõ chưa?” Hần mới đột nhiên tiến đến bên gây ả, mặt nạ lạnh như băng cọ lên da thịt ả, cô ả phát đau, ả liều mạng gât gât đầu, dứt quãng đáp lại,“Nghe.....nghe rõạ!”

“Phụ nữ thông minh, mới có đường sống!” Hần vừa nặng nề vỗ vỗ của hai má cô, thế này mới đứng dậy rời đi.

Xoay người không chút do dự, thậm chí cũng không chịu liếc nhìn cô một cái, tiếng Tô Khuynh ai oán đột nhiên vang lên,“Anh..... đính hôn, tôi làm sao bây giờ?”

Ả là đàn bà của hần, loại quan hệ này sẽ thay đổi sao?

Hắc Ngân Thánh trong cổ họng phát ra tiếng cười khàn, hần bất ngờ không kịp phòng xoay người, sau đó chỉ ngực chính mình, “Nói này, cho tới bây giờ vốn không có vị trí của cô!”

“Về sau, đừng bao giờ hỏi câu vớ vẩn như vậy!”

Sáng sớm ngày mừng mười, người người nói nhau tiến đến, người trang điểm, nhà tạo hình, vài nữ hầu cầm mấy bộ lễ phục thiết kế cầu kì trong tay, còn có Hứa Tuyết Cẩm cũng đến phòng Tinh Không.

Sau hai ngày truyền dịch dinh dưỡng, khí sắc Tinh Không đã khá hơn chút, nhưng mọi người nhìn cô ở mãi trên giường như vậy, cũng không dám cưỡng ép.

“Các cô đi ra ngoài trước một chút đi!” Hứa Tuyết Cẩm nói, đoán người lui ra, Hứa Tuyết Cẩm ngồi xuống bên người Tinh Không, thân thiết kéo lấy cánh tay cô an ủi,“Làm sao vậy? Không vui ư?”

“Hôm nay là sinh nhật của con!”Hứa Tuyết Cẩm nói xong lấy ra món quà đã chuẩn bị trước, một đôi khuyên tai. Khi đưa tới trước mặt Tinh Không, cô liếc mắt là nhận ra ngay, đây là đôi hoa tay phi thủy cô, hần là đồ Hứa Tuyết Cẩm luôn cất giữ.

“Cầm đi trước giờ đều coi con như con gái thân sinh của mình vậy!” Hứa Tuyết Cẩm nói xong định giúp Tinh Không đeo bông tai, lại bị Tinh Không né tránh,“Không, Cầm đi! Con không cần!”

“Con không muốn đính hôn với anh ấy!” Tinh Không kháng nghị, Hứa Tuyết Cẩm sớm cũng hiểu được, nhưng bà đau lòng cho đứa con của chính mình, nó chưa từng xin bà thứ gì, vậy mà ngày đó nó quý gỏi trước bà, xin bà cho cưới Tinh Không.

Ánh mắt thế tục là cái gì, nó cho tới bây giờ đều không đếm xỉa!

“Cầm đi, đi biết không, con vẫn coi anh như trường bối, con làm sao có thể cùng anh ấy đính hôn? Di không biết là rất hoang đường sao?” Ánh mắt Tinh Không thẳng thắn nhìn Hứa Tuyết Cẩm, cô muốn từ ánh mắt bà nhận ra điều gì đó.

“Tinh Không, con biết không? Trên đời này sẽ không có người đàn ông nào yêu con hơn Thánh đầu, chỉ có ở bên nó, con mới là hạnh phúc!”

Hứa Tuyết Cẩm từ từ nói với Tinh Không, bà lại vô lực lắc lắc đầu, “Nhưng....., con không yêu anh ấy! Làm sao có thể gả được?!”

“Cầm đi, đi thật sự cảm thấy con đính hôn với anh ấy là điều đúng đắn sao?” Tinh Không cẩn thận nhìn nhất cử nhất động trong mắt bà, cô muốn từ bà mà chứng thực, cô tin Cầm đi cũng đang hồ đồ như Hắc Ngân Thánh.

“Tinh Không, mặc kệ quyết định của con là gì, cho dù ta có ngăn cũng không ngăn nổi nó quyết định!” Hứa Tuyết Cẩm một lần nữa giữ chặt lấy tay cô, “Đây là quà sinh nhật Cầm đi chuẩn bị cho con!”

Nói xong, bà đeo khuyên tai lên vành tai cô, da Tinh Không vốn trắng, đôi khuyên tai xanh biếc càng khiến cô thêm xinh đẹp.

“Coi như hôm nay là một bữa tiệc sinh nhật đơn giản đi được không? Tinh Không, con... hai mươi tuổi, đã lớn! Nhưng những năm qua.....” Hứa Tuyết Cẩm đột nhiên rung rung nước mắt, Tinh Không không thể né tránh, cô còn chưa kịp phản đối, đám người kia lại một lần nữa tiến vào, nào trang điểm, làm tóc, thay quần áo.....

Mười giờ, ngoài biệt thự trung đủ mười chiếc xe Maybach mà Hắc Ngân Thánh yêu thích, tất cả đều là một sắc tím, khi Hứa Tuyết Cẩm kéo Tinh Không ra ngoài biệt thự, tất cả người bên ngoài đều nghĩ họ đang được nhìn thấy tinh linh hiện hữu ngoài đời.

Một thân váy lụa màu tím mỏng, lộ ra cốt cách, trước ngực áo được xẻ một đường, một nhánh oải cuộn quanh eo, làn váy thướt tha, nâng cao quý như công chúa trong lâu đài, mái tóc được xỏa tự nhiên, gương mặt tinh xảo, hoàn mỹ không có một tia tỷ vết nào.

Nhưng, khiến người ta chú ý nhất, vẫn là hình xăm trên vai cô, một đóa huân y màu tím, dưới đóa là ba chữ cái tiếng anh –s,k,y!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quái Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull.Net).

Chương 117: Anh... hay là chú....?

Edit: Meimoko

Las Vegas, mười chiếc xe đồng thời hạ phanh, Tinh Không không đợi bất luận bất cứ ai giúp cô mở cửa xe, cô nhanh chóng đẩy cửa xe xuống, đối diện, Hắc Ngân Thánh một thân tây trang màu đen, nơ cổ màu trắng, trên mặt mang theo mặt nạ bạc, tất cung tất kính đứng ở nơi đó chờ cô.

Đi đến trước mặt hần, Tinh Không có chút đâm chiều nhìn hần một cái, Hắc Ngân Thánh nắm lấy tay cô, đi về phía đại sảnh.

Đây là lần đầu tiên hần công khai nắm tay Tinh Không trước toàn thể mọi người.

Trong đám người, Tinh Không liếc mắt là thấy được bóng người không thể nào xóa nhòa, người đàn ông mình đầy hào quang, Tinh Không chưa bao giờ gặp Hắc Ứng, nhưng nhìn một cái thôi là nhận ra ngay.

Ông ta đã ngoài năm mươi, mày kiếm, ánh mắt sắc bén, tựa hồ là đã nhận ra ánh mắt của Tinh Không, gãi ngàng đầu, khi ánh mắt của gã cùng cô giao nhau, hần chạm rãi gỏi nhếch môi, hướng về phía Tinh Không cười nhẹ.

Trên người gã có sát khí không ai dám lay gần, dù khoảng cách không xa, Tinh Không cũng không hề nghĩ hai người có chung huyết thống.

Ông ta....chính là cha đẻ của mình ư?

Cô biết trên đời này có một chị gái, nhưng nguyên lai cô còn có cả một người cha!

Hắc Ngân Thánh cũng ý tới Tinh Không và Hắc Ứng nhìn nhau, bàn tay hần nhanh chóng bị chặt mắt cô, bẽ cô đến tận phòng nghỉ

Yến hội mới bắt đầu, mọi người tự do khiêu vũ trong sảnh, lễ đường có sức chứa vạn người, hôm nay tất cả tân khách đều là những nhân vật có quan hệ ỉ nhiều với Địa Ngục Môn.

Tô Khuynh vốn nghĩ Tinh Không sau khi biết bản thân là cháu ruột của Hắc Ngân Thánh sẽ càng kịch liệt phản đối lễ đính hôn này hơn, nhưng ả đã lầm, Tinh Không cư nhiên thật sự tham gia, trở thành viên minh châu long lạnh nhất.

Khí tiếng khui sấm panh phát lên, ả vẫn tỉnh táo nhớ hết thấy lại những đau xót bản thân đã chịu qua mấy ngày kia.

Đôi mắt long lanh nhưng yêu mị, Tô Khuynh xuất hiện, cũng khiến nhiều nam thanh niên thêm thương.

Ánh mắt của ả nhìn qua đám người mắt xanh tóc vàng, thẳng đến khi một bóng người quen thuộc xuất hiện trước mặt.

Sợi tóc màu đen, sống mũi cao, gương mặt trắng, không phải Việt Trạch thì là ai?

Tô Khuynh nhìn cậu ta, ánh mắt sáng lên, ả đầu có quên, lần đầu tiên ở Trung Quốc gặp được Tinh Không kia, là Việt Trạch kéo cô đi theo chạy trốn cùng.

“Việt Trạch, cậu như thế nào ở trong này?” Tô Khuynh đặt một bàn tay lên tay hần, khuôn mặt rạng ngời của Việt Trạch với bộ dạng công sở hiện tại không hợp nhau.

“Khuynh khuynh, cô cũng ở nơi này sao! Hôm nay người đính hôn là Tinh Không ư? Thật là Tinh Không sao?”

Về mặt cậu khán trương lo lắng, làm cho Tô Khuynh càng thêm xác định tình cảm của cậu ta với Tinh Không.

“Mộ Tinh Không, chính là người trong lòng cậu sao?” Lúc trước, cậu ta đột nhiên chạy tới đòi hủy hôn ước với cô, cậu ta nói có người trong lòng, sau lại á gặp Hắc Ngán Thánh, trở thành phụ nữ của Hắc Ngán Thánh kia!

Tô Khuynh càng ngày càng ghen tị với Tinh Không, cô ta có Hắc Ngán Thánh yêu, ngay cả Việt Trạch cũng yêu cô ta!

Việt Trạch gạt đầu thiết mạnh,“Tôi thực thích cô ấy, ta tương lai cũng là muốn kết hôn với cô ấy, cô ấy sao có thể cùng người khác đính hôn được?”

“Như vậy, tôi giúp cậu được không?” Nụ cười khô miệng Tô Khuynh càng đậm, Việt Trạch xuất hiện, lại làm cho á thêm một cơ hội.

Cho dù Hắc Ngán Thánh trách tội xuống dưới, cũng không phải do á!

Việt Trạch nghe vậy, về mặt hưng phấn, khi nhận được thiệp mời cậu còn nghĩ bản thân mình nhìn lầm, cậu thay thế cha mình là Vĩ tiến đến tham gia, chính là muốn chứng thật, Tinh Không này có phải là Tinh Không mà cậu thích hay không?!

“Anh theo tôi!” Tô Khuynh kéo Việt Trạch thủ, chậm rãi tiêu sái ra đám người.

Phía sau, Hồng Anh nhìn bóng hai người rời đi, cũng vội vàng chạy theo.

Trong đại sảnh đột nhiên xuất hiện xôn xao, ở Lôi Ân một thân tây trang màu đen, khí vũ hiên ngang tiêu sái tiến, tất cả ánh mắt đều đổ dồn về phía hần, Lôi Ân rất ít xuất hiện ở những sự kiện huyền ảo như thế này, sau cuộc bán đấu giá lần trước tại Las Vegas, không ai nhìn thấy thêm một lần nào nữa thủ lĩnh của Địa Ngục Môn cũng kẻ đứng đầu Mafia của Ý lại xuất hiện cùng nhau.

Lôi Ân khách sao cười xã giao không cảm xúc, khỏe mỗi nhếch bốn mươi lăm độ, một thân khí trắc tuyệt vời, làm cho người ta kính sợ.

“Điện hạ, Mộ tiểu thư còn chưa xuất hiện!” Phía sau, Dịch Hàn bám vào bên tai Lôi Ân nói, “Chúng ta nên đem cô ấy đi không?”

“Không, tôi muốn làm cho Hắc Ngán Thánh tự tay đưa cô ta đến bên tôi!” Giữa ánh sáng ngọc, đôi mắt hổ phách của Lôi Ân lộ ra ánh hào quang, những tiểu thư đến đây ai nấy cũng không khỏi mất hồn nhìn hần.

Phòng nghị, Tinh Không cùng Hắc Ngán Thánh nhìn nhau có suốt 10 phút, cuối cùng, vẫn là Hắc Ngán Thánh mở miệng trước.

“Tinh Không, em hôm nay thật đẹp!” Hần khen xuất phát từ nội tâm, hần cho tới bây giờ đều chưa từng khen người phụ nữ nào, từ ngữ vốn có lên đến miệng hần chỉ có thể hóa thành hai chữ này.

“Tiệc đính hôn bây giờ mà hủy bỏ, còn kịp sao?” Tinh Không cố chấp trừng mắt hần, chậm rãi nói, “Nếu anh cứ khư khư cố chấp như vậy, anh sẽ hối hận!”

“Không! Nếu hiện tại hủy bỏ, ta mới hối hận!” Hắc Ngán Thánh một bàn tay điểm thượng Tinh Không môi, “Tinh Không, em đáp ứng cũng được, không đáp ứng cũng được, qua hôm nay, ta sẽ khiến cho em hoàn toàn trở thành người phụ nữ của ta!”

Hần không muốn chỉ nhìn cô thôi, chẳng sợ cô không muốn, hần cũng muốn có được cô ở bên

Tinh Không cảm vậy, ngón tay siết chặt, trong mắt là một ngọn lửa, “Mặc kệ tôi nói cái gì, làm cái gì, đều thay đổi không được quyết định của anh, phải không?”

“Tinh Không, đừng bướng bỉnh! Em trời sinh là của ta!” Hắc Ngán Thánh từng bước tiến lại gần cô, Tinh Không cũng không lui về sau, mà trong lúc hần vươn tay, muốn đụng tới cô, cô ngẩng mặt, lạnh lùng nói,“Đừng chạm vào tôi!”

“Hắc Ngán Thánh, anh thật sự, làm cho tôi cảm thấy ghê tởm!” Lại một lần nữa theo Tinh Không phun ra hai chữ “Ghê tởm”kia, khuôn mặt đeo mặt nạ tuần tú của Hắc Ngán Thánh tỏa ra hơi thở lạnh lùng

Nàng không thích hần này khuôn mặt, hần có thể ở nàng trước mặt vẫn mang theo mặt nạ, nhưng là nàng không thể mẫu thuẫn hần tiếp cận cùng vuột ve.

“Tinh Không, ta có rất nhiều cách để bắt em khuất phục, nhưng ta không hy vọng phải dùng đến biện pháp mạnh!” Hần xoay người cổ nện tức giận, cúi đầu nhìn đồng hồ trên cổ tay mới chút, thời gian không sai biệt lắm, hần đợi khoảnh khắc tuyên bố trước mọi người Mộ Tinh Không là của Hắc Ngán Thánh hần.!

“Tinh Không, hôm nay cũng là sinh nhật của em, cho nên, đừng tức giận, đừng có chọc giận anh,” Hắc Ngán Thánh nhịn không được hôn lên trán cô, thế này mới chịu rời đi.

“Như vậy, qua hôm nay, tôi nên gọi anh là gì đây?” Tinh Không, lại đột nhiên gọi lại hần trong khoảnh khắc hần đang định đi,“Anh trai..., hay là..... Chú....?”

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Như vậy có tính là bỏ trốn không?

Edit: Meimoko

.....

Hắc Ngán Thánh dừng bước, thân thể cứng ngắc.

Dưới ánh đèn, mặt nạ bạc lóe lên tia sáng, hần xoay người nhìn cô gái như ngọc trước mặt.

“Em nói..... Cái gì?”

“Tôi đều đã biết! Hắc Ngán Thánh, mẹ tôi nắm tức yêu người đàn ông tên Hắc Ứng kia, đó là bí ai của cuộc đời mẹ.....”

“Tôi nghĩ, ông ta hần là không biết đến sự tồn tại của tôi, cho rằng tôi là nghiệt chủng, cho nên lúc trước mới mất nhân tính đối xử với mẹ tôi như vậy.....”

“Như vậy, anh trai yêu quý, tôi nên gọi anh là chú mới đúng?”

“Hai anh em các người đúng là xấu xa, ghê tởm, Hắc Ngán Thánh, thật sự rất ghê tởm!”

Khuôn mặt Tinh Không từ hồng chuyển sang trắng bệch, bởi vì ghét,,hàng mi dài nhấp nhô đẩy kích động, mỗi câu mỗi từ đều như tảng đá dè xuống Hắc Ngán Thánh

Hần ồ ồ thờ hồn hần, cố gắng kiềm chế cảm xúc, hỏi, “Là ai nói cho em biết?”

“Ai nói cho tôi biết đầu quan trọng, Hắc Ngán Thánh, tôi sẽ không để mặc cho anh muốn làm gì thì làm đâu!” Tinh Không mặc kệ hần tức giận hay không, quan trọng hơn là, sự hận thù cô đối với hần tăng thêm vài phần.

“Tinh Không, không thay đổi được gì cả, cho dù bây giờ em không biết cũng sẽ có ngày ta nói cho em biết!”

“Người kia không biết em tồn tại, nếu biết hần sẽ giết em! Yên, ngoan đợi ta, ta sẽ nhanh chóng báo thù cho mẹ em, khiến hần sống không bằng chết!”

Đôi mắt hẹp dài của Hắc Ngán Thánh lộ rõ sự quý dị, Hắc Ứng nợ Tinh Không, nợ hần, nợ Mộ Linh, một ngày nào đó nhất định bắt gã ta phải đền bằng mạng!

“Đồ điên! Biến thái! Các người đều là một đám biến thái! A ——” Tinh Không bất luận thế nào cũng không thể tiếp thu được sự thực này, cho dù ở trước kia, cô cùng với hần là anh em không cùng huyết thống, cô cũng không nghĩ tới có một ngày hội trở thành người đàn bà của hần.

Người đàn ông này, hần dĩ nhiên là chú của cô!

“Ngaoan, đừng chống đối, thời gian không còn nhiều, chúng ta nên đi ra ngoài!”

Tinh Không thần thể như bị điểm huyết, cô không nghĩ sau khi cùng hần ba mặt một lời làm rõ sự thật, hần vẫn khư khư cố chấp như thế này.

Hắc Ngán Thánh thay cô sửa sang lại váy, sau đó kéo cô đi ra ngoài phòng nghị.

Ở một đầu hành lang khác, Tô Khuynh nhìn hai người đi tới, vội vàng kéo Việt Trạch trốn vào góc, lúc Hắc Ngán Thánh quay đầu dặn dò Dịch Phong, Tô Khuynh đứng ở cách đó không xa, dùng ánh mắt ra hiệu cho Tinh Không về phía toilet.

Cô hiểu, nhắc vậy, không nặng nề mà đẩy Hắc Ngán Thánh ra,“Tôi muốn đi toilet!”

“Ta đi cùng em ” Hắc Ngán Thánh ôm lấy thắt lưng cô, Tinh Không vừa định chống cự, thì một thuộc hạ của hắn đi đến, nói với Hắc Ngán Thánh nói, “Ngán Đế, tiệc sắp bắt đầu!”

Tinh Không mừng thầm, Hắc Ngán Thánh buông tay ra, sau đó dặn dò vài người phía sau, “Đi theo đại tiểu thư!”

Cô âm thầm phi băng, người đàn ông nham hiểm, là sợ cô bỏ chạy sao?

Tinh Không nhắc vậy đi về phía toilet, Hắc Ngán Thánh nhìn cô một cái, sau đó dẫn đầu đoàn người đi ra ngoài đại sảnh.

Tinh Không đi vào toilet, vài người thân hình cao lớn như ôn thần đứng ngoài cửa, Tô Khuynh đã chờ trong toilet, nhìn thấy Tinh Không xuất hiện, à vội vàng quần áo trong tay cho cô.

“Tinh Không, cậu nhanh thay quần áo đi, Việt Trạch ở bên ngoài, cậu ta sẽ dẫn cậu đi!”

Tiếng cửa ả dè ép rất thấp, Tinh Không cảm kích nhìn à một cái, lại còn ngẩn ngai, “Nhưng bên ngoài những người đó.....”

“Không cần lo, những người đó Hồng Anh sẽ giải quyết!” Tô Khuynh cảm thấy bản thân đã có một quyết định chính xác nhất trong đời, đó là mua chuộc Hồng Anh kia.

Chỉ là mấy người Hắc Ngán Thánh để lại bên người Tinh Không, cô ta hẳn giải quyết rất dễ dàng!

“Khuynh Khuynh, nếu hắn phát hiện không thấy tốt, cô thế sẽ hại đến cậu không?” Tinh Không nói xong, đã coi xong vậy với tốc độ rất nhanh, bộ quần áo chuẩn bị kia là đồ lao công, Tô Khuynh giả ý nói, “Anh ta sẽ không phát hiện là tở làm!”

Đến lúc đó mọi mũi tên sẽ chỉ hướng về phía Việt Trạch, chỉ cần cô không bị Hắc Ngán Thánh phát hiện!

“Nhanh chút! Bên ngoài những người đó hẳn là đều đã giải quyết!” Tô Khuynh đem Tinh Không đẩy đi ra ngoài. Tinh Không phát hiện mấy kẻ kia đều đã ngất xỉu.

Hồng Anh cũng không dùng dao súng gì cả, chỉ là dùng một ít thuốc mê, nếu gây náo, người của Hắc Ngán Thánh rất nhanh sẽ phát hiện.

“Tinh Không, bên này!” Việt Trạch canh giữ ở bên ngoài, khi nhìn đến Tinh Không, cậu vẫy tay về phía cô, đợi đến khi cô đến gần, cậu, cậu nhanh chóng tóm chặt lấy tay cô, Tinh Không còn không quên quay đầu nhìn người ở bên trong nói, “Khuynh Khuynh, cậu cẩn thận!”

Một lòng hỗn loạn vô cùng, Tinh Không biết muốn từ nơi này chạy đi sẽ rất khó.

“Chúng ta như thế nào đi ra ngoài?” Tinh Không vừa đi vừa hỏi người thanh niên bên cạnh, tay cậu thực ấm, bàn tay to lớn nắm chặt bàn tay nhỏ bé của cô, tươi cười trấn an cô.

“Chúng ta theo dòng nước!” Nơi này là ven sông, nơi nơi đều có thể nghe được tiếng dòng nước, Tinh Không như thế nào có thể quên, Việt Trạch từ nhỏ lớn lên ở Mĩ, cậu đối với nơi này hẳn là rất quen thuộc.

“Tinh Không, chúng ta như vậy có tính là bỏ trốn không?” Việt Trạch mang theo Tinh Không chạy ngang chạy dọc, dọc theo đường đi cũng có gặp vài tên thủ hạ, nhưng nhìn thấy bọn họ không có ngăn đón, năng thể này mới hiểu được, nguyên lai hẳn là có bị mà đến.

Mỗi lần nhìn thấy cậu, cậu đều có thể cứu cô khỏi nước sôi lửa bỏng.

Tinh Không có chút dờ khóc dờ cười, “Nếu chúng ta có thể đi ra ngoài thì đúng là vậy!”

Việt Trạch tựa hồ tuyệt không khẩn trương, nắm tay cô, còn có tâm tình nói giỡn, “Nếu chạy thoát, em làm lão bà của tôi nhé?”

“Việt Trạch, đừng nói giỡn!” Tinh Không đột nhiên tránh tay cậu ta, cậu ta còn không chớp mắt nhìn người cô.

“Tôi không hay nói giỡn, tôi là thật lòng!” Việt Trạch lại lần nữa nắm lấy tay cô, Tinh Không lại bỏ ra, cho đến khi chạm phải người. Việt Trạch còn chưa kịp phản ứng thì hàng chục họng súng đã chĩa về phía hai người bọn họ.

Sắc mặt Tinh Không thay đổi trong chốc lát, cô đứng chắn trước người Việt Trạch, người đến là Dịch Phong.

“Không được nổ súng!” Cô không nghĩ tới Hắc Ngán Thánh nhanh như vậy đã phát hiện, còn đuổi theo đến tận đây.

Hắn là Hắc Ngán Thánh, không gì không làm được Hắc Ngán Thánh, dù cô hiện tại chấp cánh, cũng bay không thoát khỏi tay hắn.

“Đại tiểu thư, cô tránh ra!” Đứng ở trước mặt bọn họ là Dịch Phong, nếu đối lại là Hắc Ngán Thánh, chỉ sợ ngay lập tức đã có súng nổ.

“Tinh Không, tôi là nam nhân, hẳn là từ tôi đến bảo hộ em mới đúng!” Việt Trạch cô ra, định tiêu sái đi tới, Tinh Không ngay lập tức đã cho cậu ta một cái. Tên này không biết đến câu kẻ thứ thời mới là trang tuấn kiệt sao!

“Không, cậu bây giờ đừng có nhúc nhích!” Tinh Không không thuận theo, hai người tranh chấp, một luồng gió lạnh thổi đến, xuyên qua đám người xông thẳng đến trước mặt bọn họ. Hắc Ngán Thánh đoạt khẩu súng trong tay Dịch Phong, chuẩn xác chỉ vào huyệt thái dương của Việt Trạch.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quái Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 119: Tự tử vì cậu ấy

Edit: Meimoko
.....

“Hắc Ngán Thánh, anh dừng tay lại!” Tinh Không nhìn Hắc Ngán Thánh màu mặt đã đỏ hoản, là sát ý cô quá quen thuộc.

Hắc Ngán Thánh nhìn hai bàn tay bọn họ nắm chặt lấy nhau, sát khí trong mắt càng thêm nặng.

“Tinh Không, đừng sợ, tôi bảo hộ em!” Việt Trạch ôm một viên nóng bỏng tâm, lại đem Tinh Không đẩy khai.

Một thiếu niên dom thuần, lại luôn nói ra những lời khiến cô thực cảm động.

Giương mặt Việt Trạch còn non nớt, dính đầy máu tươi, cậu nhìn thẳng vào Hắc Ngán Thánh, cũng không sợ hãi, khiêu khích nhìn hắn nói,“Muốn mang chị ấy đi, trừ phi bước qua xác tôi!”

“Ta đang có ý này!” Hắc Ngán Thánh nhếch mặt, đã muốn bóp cò súng trong tay.

Việt Trạch từ đầu đến cuối đều không buông tay Tinh Không ra, thậm chí nhìn cô nói,“Tinh Không, nếu tôi chết, em có thể cả đời đừng quên tôi có được không?”

“Đồ ngốc, cái tên ngốc này! Không cho nói nói như vậy, cậu còn trẻ, nhất định phải sống!” Tinh Không buồn bực dấm vào ngực cậu, nụ cười toa nắng trong sáng kia của Việt Trạch như mũi dao dăm vào mắt Hắc Ngán Thánh, hẳn và cậu ta, giống như đêm tối với bình minh. Hắn rõ ràng biết, Tinh Không cần ánh mặt trời, nhưng hắn tha cô đi không được, cho nên...cũng muốn cô sống trong bóng đêm như hắn.

Ánh mắt Tinh Không với Việt Trạch cứ giao nhau lại càng làm Hắc Ngán Thánh nổi giận hơn. Hắn cần đi súng sát vào đầu cậu ta, dùng sức đến mức chỉ cần sơ sẩy nhẹ thôi cũng bóp cò, Tinh Không trong tình thế cấp bách mà ôm chặt lấy Việt Trạch, dè thân mình chắn cho cậu ta.

Cô bán nằm trên mặt đất, ánh mắt lạnh lùng nhìn người đàn ông đang cầm súng, thỏa hiệp nói,“Thà cậu ấy, tôi về với anh!”

“Tinh Không, em nhất định sẽ phải theo ta về, nhưng còn nó, ta cũng muốn giết!” Hắc Ngán Thánh không thể nhìn được nữa, những tên đàn ông đã chạm vào Tinh Không, đều phải chết!

“Anh dảm!” Cô trợn trừng mắt, khí thế cũng không kém hắn. Hắc Ngán Thánh không hề nhượng bộ,“Tinh Không, đừng bàn điều kiện với ta!”

Hắc Ngán Thánh tiến lên từng bước, lời Tinh Không ra khỏi Việt Trạch, Việt Trạch không chút sợ hãi nhìn người đàn ông tiến đến, không sợ chết nói,“Ông không thấy cô ấy không muốn quay lại với ông sao? Tinh Không, cô ấy không thích ông, ông có giết tôi thì cô ấy vẫn không thích ông đâu!”

“Cầm miệng!” Hắc Ngán Thánh một tay lới hẳn Tinh Không ra, ném về phía Dịch Phong.

Hắn giương nòng súng chĩa ngay miệng cậu ta., Tiểu tử này, con của tổng thống Vĩ, lần trước ở Trung Quốc, nếu không phải Lôi Ân can trở, cái mạng nhỏ này của cậu ta đâu còn đến bây giờ, nghĩ lại đến chuyện bầu cử lần trước, hắn đang muốn biện pháp trừ nó, vậy mà nó còn dám đứng trước mặt hắn, cùng hắn giành phụ nữ sao?!

“Hắc Ngán Thánh, nếu anh giết cậu ấy, ngày tôi cũng giết luôn đi!” Ra sức gây dọa trong tay Dịch Phong, Tinh Không ngoan tuyệt nói, Hắc Ngán Thánh dùng súng bịt hai phát lên má Việt Trạch, quay đầu nhìn Tinh Không khỉ, hắn lạnh lẽo hỏi, “Em có tình cảm với nó sao?”

“Đúng!” Tinh Không không nhìn hai con người đang phun lửa của hắn, dùng cảm nói.

“Tinh Không, nếu không chiếm được em, ta tình nguyện..... hủy em!” Hắc Ngán Thánh khi nói ra những lời này, trong mắt không mang theo một tia tình cảm, thật giống như hắn từ trước đến giờ chưa hề quen biết cô.

Ngoan quyết như vậy, tàn nhẫn như vậy, Tinh Không chưa từng thấy quoa, hắn nói, hắn ngay cả nòng cũng có thể giết!

“Cho nên, đừng tưởng rằng ta sẽ không giết em!”

“Vậy anh có thể thử xem!” Tinh Không chớp mắt cũng không

Bóp....

Việt Trạch bị hắn đánh một quyền, miệng phun máu, “Tinh Không, đừng cầu xin ông ta.....”

Hắc Ngán Thánh và cô nhìn nhau trong vài giây, mắt xéch cứ như vậy không mang theo cảm tình nhìn cô, bàn tay hắn nổi gân, bóp lấy cò súng, cũng không nhìn về phía Việt Trạch, viên đạn cứ như vậy mà được phóng ra.

“Phang”, Việt Trạch cúi đầu kêu rên một tiếng, giữa hai chân truyền đến cảm giác đau đớn, Hắc Ngán Thánh ném khẩu súng trong tay đi, lạnh lùng nói với Dịch Phong, “Đi!”

Tinh Không thể này mới thờ ra một hơi, cô vẫn thẳng, chân bị trúng đạn khiến Việt Trạch không thể đi được, Tinh Không bị Dịch Phong túm hai tay, cô quay lại lắc lắc đầu với cậu ta. Việt Trạch cúi gằm chính mình vô dụng.

“Tinh Không, em chờ tôi! Một ngày nào đó tôi sẽ dẫn em đi!”

Hắc Ngán Thánh thô lỗ kéo Tinh Không lại từ tay Dịch Phong, còn chưa đi đến tiền sảnh, dưới chân lộ đột nhiên kịch liệt lắc lư, ngay cả chung quanh đều bắt đầu khuynh sụp.

Bọn người Dịch Phong vọt tới trước mặt, lập tức phát hiện sự dị thường, “Ngán Đế, có người giải bom ở đây, chúng ta đi mau!”

Nói thì chậm, làm thì nhanh, Hắc Ngán Thánh đã mang theo Tinh Không đi theo con đường khác, Tinh Không chỉ quan tâm đến Việt Trạch, chân cậu ta bị thương, cậu ấy sao có thể chạy ra được?

“Anh phải người đưa cậu ấy đi ra ngoài được không?” Tinh Không dùng ánh mắt khảm cầu nhìn Hắc Ngán Thánh, hắn lạnh như băng hạ nghiêng mặt nạ bạc thể hiện rõ sự tức giận của hắn, hắn ngay cả liếc cũng không liếc qua Tinh Không, lạnh lùng nói, “Em cảm thấy có khả năng sao?”

“Anh có biết cậu ta là ai không? Đó là con trai của Viên Trường tổng thống, giúp cậu ấy đi!” Tinh Không cầu xin, Hắc Ngán Thánh nắm tay cô càng thêm chặt, đem cô gấp đến trước ngực mình nói, thì thầm với cô, “Liên ngay cả cha nó, ta đều không để vào mắt!”

“Anh.....” Tinh Không nghẹn nói không ra lời, Hắc Ngán Thánh mang cô từ hầm đi ra ngoài, bên ngoài đã có mấy chiếc xe đợi sẵn.

Tinh Không bị Hắc Ngán Thánh ép lên xe, đóng cửa xe, phản phó lái xe lái xe, hắn thể nhưng lại lên một chiếc xe khác.

Gặp được nguy hiểm, hắn luôn bảo hộ cô rất tốt.

Trở lại biệt thự, Hứa Tuyết Cẩm và Tô Khuynh đều trở lại, Tô Khuynh nhìn thấy Tinh Không, sắc mặt trắng nhợt, chỉ biết chặc chặc một điều: Việt Trạch đã thất bại.

“Tinh Không, cậu không sao chứ? Nơi đó đột nhiên phát nổ mạnh, may mà chúng ta đã đi trước!” Tô Khuynh kéo Tinh Không lên lầu, Hứa Tuyết Cẩm cũng bị kinh hách, kinh hồn chưa bình tĩnh lại, được người hầu đưa vào phòng nghỉ.

“Không biết Việt Trạch thế nào, đều là tớ không tốt, không nên liên lụy cậu ta!” Tinh Không tự trách, nếu Việt Trạch bởi vậy mà mất mạng, cô cả đời này sẽ bị cắn đứt lương tâm.

“Đừng lo lắng, cậu ấy dần dần bỏ trốn được thì cũng đi ra được!” Tô Khuynh trên mặt có đôi ý cười, oán hận, vì sao Mộ Tinh Không còn trở về?! À ước gì cô gái này biến mất, Hắc Ngán Thánh sẽ lại bỏ nhào lên người à.

Bất quá, hôm nay tiệc đính hôn bị hủy, à cũng có chút vui mừng.

“Hy vọng như thế!” Tinh Không vẫn lo lắng, về mặt không tốt lên.

“Tinh Không, cậu có biết tớ còn nhìn thấy ai không?” Tô Khuynh nhếch môi. Tinh Không ngẩng đầu, nghi hoặc nhìn à, chỉ thấy đôi môi đó mong của à khê mờ, thốt ra một cái tên cả đời cô không thể quên được, “Lôi Ân!”

Đến bây giờ, cho dù là chỉ nghe được tên của hắn, cô vẫn không nhận được mà run lên.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Diên cuồng yêu

Edit: Meimoko

.....

Địa ngục môn

Hắc Ngán Thánh hai mắt phẫn nộ nhìn người phụ nữ chịu qua tra tấn đòn roi, nằm giữa vũng máu bết bết.

“Hong Anh, người có vẻ lại quên, chủ nhân của người là ai!” Dịch Phong dùng cây roi trong tay, một đám người tản ra, Hắc Ngán Thánh từ từ đi vào trong.

Lúc trước, Hong Anh cùng với Sắc Vi là đôi chị em sát thủ đã chịu qua nhiều huấn luyện gay gắt, mới được hắn giữ lại bên người.

Nhưng là, kết cục của các cô đều giống nhau!

“Nếu Tinh Không chẳng may xảy ra điều gì, ta không nên lột da người sao?!” Hắc Ngán Thánh một cước đạp lên tay Hong Anh, thấy cô ta im lặng như không, kỷ thật hắn đã đoán được ai đứng đằng sau vụ này.

“Thường cho các anh em, tiếp tục chọn lựa người, Dịch Phong, chuyện này giao cho người đi làm!”

Giấy da của Hắc Ngán Thánh dính máu, cô gái trên sàn đột nhiên vươn tay, giúp hắn lau đi.

Hắn cúi đầu, nhìn gương mặt xinh đẹp, không chút biểu lộ, vẫn là một cước đem cô ta đá văng ra.

“Vụ nổ kia, là có người cố ý làm... Ngán Đế, có thể hay không là Lôi Ân.....” Dịch Phong đi theo hắn ra ngoài địa lao, dọc theo đường đi, bên tai đều quanh quẩn tiếng gào thê lương.

“Không, so với Lôi Ân, ta cảm thấy một người khác có khả năng hơn! Anh trai tốt của ta!” Hắc Ngán Thánh lóe sáng, hắn có hai kẻ thù lớn nhất, một là Lôi Ân, một là Hắc Ưng.

Mục tiêu của Lôi Ân chính là Tinh Không, nhưng bọn họ có chung kẻ thù, chính là Hắc Ưng!

“Làm sao có thể là môn chủ?” Dịch Phong nghi hoặc, Hắc Ngán Thánh lại sớm phỏng đoán ra, “Mượn đao giết người!”

“Ngán Đế, như vậyHong Anh kia.....” Dịch Phong đột nhiên chặn chờ mở miệng.

Ánh mắt Hắc Ngán Thánh có phần ngoan lệ, mắt liếc nhìn thủ hạ đặc lực của mình.

“Người thích cô ta?”

“Thuộc hạ không dám!” Dịch Phong tiểu tụy gục đầu xuống, cô gái kia từng định hiến thân với hắn, chính là hắn lại cự tuyệt.

“Như vậy, lưu lại cô ta đi!” Hắc Ngăn Thánh nhẹ buông một câu, Dịch Phong vuốt cằm, “Đạ!”

Ánh sáng trong phòng đột nhiên phụt tắt, Tinh Không ngửi được một hơi thở quen thuộc, một khối thân hình cao lớn chậm rãi tới gần cô, tìm đúng mục tiêu, hình như muốn đè lên người cô.

Cho dù trong bóng tối, cô cũng biết người đến là Hắc Ngăn Thánh.

“Anh muốn làm gì?” Tinh Không cảnh giác, người thấy mùi hơi thở không bình thường, nhiệt độ trên người hắn nóng vô cùng, còn mang theo một cỗ hơi thở hủy diệt, hần như vậy, làm cho Tinh Không có chút..... Sợ hãi!

“Tinh Không, ta nói rồi, sẽ làm em trở thành đàn bà của ta!” Hắc Ngăn Thánh không có mang một nạ, con ngươi thâm nâu nhìn con người đen trong suốt, giống như là hai viên kim cương khác màu, hần cúi đầu, chuẩn xác hôn lên môi cô.

“Anh buông ra!” Móng tay cô chuẩn xác cào lên mặt hắn, vết máu theo đó đi ra, Hắc Ngăn Thánh dễ dàng bắt được cổ tay cô, đầu gối đã đè lên hai chân của cô.

“Anh có biếtanh đang làm cái gì không? Tôi là Tinh Không!” Tinh Không muốn khóc, hần thật sự điên rồi, thành ma, như thế nào còn sau khi nói rõ quan hệ huyết thống với cô mà vẫn còn muốn chạm vào cô?

“Cũng bởi vì em là Tinh Không, cho nên mới muốn em, hư, Tinh Không, đừng sợ, để cho ta từ từ yêu em!” Hắc Ngăn Thánh cắn môi cô, hần dứt bỏ rồi hết thấy, nhất thời cũng mất đi năng lực tự hỏi.

Bất kể cô là ai, là con gái của ai, hần chỉ biết là cô là người đàn bà đời này hần muốn!

“Không, Cầm đi!” Tinh Không dùng toàn thân để phản kháng, rất xấu xa, cô chịu không được hành vi điên cuồng này của hần.

Tinh Không dất cổ họng la lên hết mức, “Cầm đi, Cầm đi.....”

Cô ngăn cản không được ý niệm điên cuồng này trong đầu hần, váy áo trên người Tinh Không bị hần xé mở, trước ngực truyền đến một cảm giác mát, nước mắt tuyệt vọng của cô bắt đầu tuôn, “Anh muốn hủy.... tôi sao.....”

“Tinh Không, đừng sợ! Chúng ta cùng nhau hủy diệt!” Hắc Ngăn Thánh buông ra tay cô ra, một bàn tay chỉ mạnh mẽ tham luyện cơ thể của cô. Thân thể của cô từ khi còn nhỏ hần đã nhìn qua, hần dạy cô nói chuyện, dạy cô mặc quần áo, cũng từng tắm qua cho cô, nhưng từ sau khi cô lớn lên, hần không hề nhìn.

Khối thân thể này, ngoài Lôi Ân đã từng chiếm hữu, cũng chỉ có lạc thượng hơi thở của hần, Hắc Ngăn Thánh bởi vậy mà càng thêm phần nộ, cô gái hần nuôi lớn, thân thể của cô lần đầu tiên lại không thuộc về hần!

“Anh....., xin anh...., không cần.....” Nước mắt Tinh Không lưu vào trong miệng của hần, nếu thật sự cùng chú ruột phát sinh quan hệ, cô sẽ chết mất.

“Đừng khóc, bảo bối, ta sẽ thực nhẹ nhàng, ta yêu em, Tinh Không!” Hắc Ngăn Thánh lấy tay chỉ chậm rãi đưa với nàng, nhưng cô không hề phản ứng lại, thân thể vẫn gầy dựa, mà dưới thân hần, nam tính của hần cũng đã cương cứng chờ đợi.

Toàn thân Tinh Không đang run rẩy, hai tay chống cự trong ngực hần, đợi cho Hắc Ngăn Thánh hoàn toàn mất đi sự nhận biết, hần phát chóe rút ra ngón tay mình ra, muốn tiến vào cơ thể cô, Tinh Không đột nhiên giờ chân, trực tiếp đá hần một cước.

Tay cô rất nhanh đụng đến đầu giường, đụng đến khóa thủy tinh mà Tô Khuyển tặng, khi Hắc Ngăn Thánh vẫn còn đang rên rỉ, cô dùng sức đập xuống đầu hần, trán hần lập tức chảy máu, Tinh Không bọc quần áo lên người chạy ra khỏi phòng, đang nhìn thấy Tô Khuyển và Hứa Tuyết Cầm ngoài cửa, mũi cô đau xót, lập tức nhào vào lòng Hứa Tuyết Cầm.

“Cầm đi!” Cô khóc nức nở kêu tên Hứa Tuyết Cầm. Ánh mắt Hứa Tuyết Cầm nhanh chóng tối sầm lại, lúc Hắc Ngăn Thánh đuổi tới, trên trán hần còn vương máu.

“Cầm đi, anh ấy điên rồi, anh ấy sao có thể đối xử với con như vậy?!” Tinh Không mặt đầy nước mắt, Hắc Ngăn Thánh thì bị thương. Bộ dạng hai người chật vật.

Hứa Tuyết Cầm kéo Tinh Không ra phía sau mình, Hắc Ngăn Thánh lúc tiến đến, Hứa Tuyết Cầm thẳng tay cho hần một cái tát.

“Con muốn làm nhục con bé sao? Đây là điều không thể, thiên lôi sẽ đánh xuống!”

Hứa Tuyết Cầm vô cùng đau đớn, bệnh trạng của con trai như vậy, sẽ tự hại chính nó, mà còn hại cả Tinh Không!

Bà sao có thể nhìn nó tiếp tục mắc sai lầm được?

“Cho dù là xuống địa ngục, cũng có con đi cùng!” Đây mắt Hắc Ngăn Thánh đây sự chiếm đoạt như thú dữ giành mồi, tình thâm nghĩa trọng, liễu lĩnh như vậy, điên cuồng vì một người phụ nữ!

Đây là lần đầu tiên Tô Khuyển nhìn thấy một người đàn ông yêu nghiệt như vậy. Nửa khuôn mặt Hắc Ngăn Thánh là một vết sẹo giống như bị dao khắc lên, hình hài con rết uốn lượn, dù tợn nhưng lại đẹp.

Khuôn mặt này, à sớm sở qua, nhưng đây cũng là lần đầu tiên nhìn thấy.

Tô Khuyển khiếp sợ, hai tay không tự chủ được mà bị lấy miệng, vết sẹo kia khám trên mặt hần, giống như bức tượng điêu khắc thương đấng bị vấy bẩn, nếu không có kia nói sạo, người đàn ông này hần là một người tuyệt mã!

Đây mắt Tô Khuyển thoát ra cảm tình của hận yêu Hắc Ngăn Thánh, hận hần vô tình, cũng thương hần thâm tình vì một người phụ nữ khác!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quê Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 121: Đón tiếp hần cho tốt

Trừ lúc nhìn giết người, đây là Tinh Không lần đầu tiên sợ hần như vậy, người đàn ông từng nâng niu cô lên tận trời, thật không ngờ hần ta lại yêu cô đến mức bệnh hoạn như thế này.

Tinh Không lúc này mới kinh hãi, Hắc Ngăn Thánh yêu, trầm trọng như thế, không bình thường như thế, khiến cho cô không thể thờ nổi

Cô cùng hần, rồi cuộc là loại quan hệ từ được yêu thương đến bị yêu thương mất rồi,

Tô Khuyển rõ ràng biết, bất cứ ai nhìn qua gương mặt này của Hắc Ngăn Thánh đều phải chết, nhưng hần ta hiện tại hình như quên mất sự tồn tại của à.

Ả lạng lẽ lui về phòng mình, Hứa Tuyết Cầm đồng tình với Tinh Không. “Hai đứa là hai người quan trọng nhất của mẹ, nếu muốn hại con bé, con giết mẹ trước đi!”

Hắc Ngăn Thánh luôn luôn đối với Hứa Tuyết Cầm nói gì nghe nấy, bởi vì bà là người sinh hần ra trên cõi đời này, khiến hần có thể sống đến bây giờ.

Trên đời này, trừ bỏ Tinh Không, mẹ chính là người mà hần yêu thương nhất!

Hứa Tuyết Cầm yếu hiếp, làm cho Hắc Ngăn Thánh dao động, hần có thể giết bất cứ kẻ nào, bao gồm Tinh Không, nhưng hần không thể giết chính mẹ của mình được.

“Con dám động đến một ngón tay của con bé xem!” Hứa Tuyết Cầm cương quyết nhìn về phía đứa con trai mình, nó yêu phụ nữ nào không yêu mà lại đi yêu chính Tinh Không!

Hứa Tuyết Cầm lới Tinh Không đi, Hắc Ngăn Thánh đứng tại chỗ, một quyền đâm thẳng vào bức tường cẩm thạch, trong cổ họng phát ra tiếng chửi thề.

Cho dù là lão thiên gia phản đối, hần cũng sẽ không buông tha cho Tinh Không!

Tô Khuyển sau cánh cửa thờ hôn hần, à sợ lúc này hần ta sẽ đến tìm à, giống như buổi tối kia, dùng phương thức điên cuồng nhất tra tấn mình!

Cho đến khi nằm trên giường của Hứa Tuyết Cầm, Tinh Không vẫn còn thờ gập, Hứa Tuyết Cầm nhìn Tinh Không bị kinh hãi, trong lòng thực không khỏi chua xót.

“Tinh Không, nếu có một ngày đi cũng không còn có thể bảo vệ con, chúng ta nên làm cái gì bây giờ đây?” Bà hiểu rõ con mình, chuyện nó muốn làm, những gì nó muốn, đều phải làm, đều phải giành được, bất luận kẻ nào cũng ngăn cản không được, cũng bao gồm cả bà!

“Cầm đi, con muốn rồi đi, con muốn rời khỏi nơi này! Con không cần gì cả, anh ấy điên rồi! Anh ấy là kẻ điên!”

Hần rõ ràng biết cô là ai, từ ngày đầu tiên nhận cô về, hần đã hiểu rõ cô là con gái của ai, nhưng hần vẫn cứ liễu lĩnh như vậy, hần không bình thường, biến thái đến mức yêu chính đứa cháu gái có chung huyết thống!

“Đứa bé ngoan, nên làm gì bây giờ đây? Chúng ta nên làm gì đây?” Hứa Tuyết Cầm tự hỏi, Hắc Ngăn Thánh là đứa con duy nhất của bà, bà không muốn nó trở nên như thế này, bà sợ có một ngày, cho dù là thi thể của Tinh Không thì nó nhất định cũng giữ lại.

Tinh Không nguyên một ngày đêm không ngủ, cho dù có Hứa Tuyết Cẩm ở cạnh cô, cô vẫn gấp ác mộng.

Mơ thấy lần đầu tiên bị Lôi Ân cưỡng chiếm, hần tàn nhẫn tra tấn cô, ngày đó, cô không biết chính mình làm cách nào mà sống nổi, một hồi lại mơ thấy Hắc Ngăn Thánh, gương mặt nửa sọ kia của hắn như bóng ma bám lấy cô, cô theo đó bùng tỉnh, một thân mồ hôi lạnh, cô sợ làm phiền Cẩm đi, nghĩ cũng không dám nghĩ, cứ như vậy mờ to mắt nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ, thẳng đến bình minh.

Suốt một ngày, cô không ra khỏi cửa, cứ ở trong phòng Hứa Tuyết Cẩm, mỗi khi nghe được tiếng bước chân ngoài cửa, tim cô giống như bị móc đến tận họng.

Hắc Ngăn Thánh lúc mất đi nhân tính chuyện gì đều cũng làm được, cô thật sự sợ hãi, nếu giống như Cẩm đi nói, đi cũng bảo không được cô, cô nên làm gì bây giờ?

Cô cũng hận Lôi Ân, nhưng cũng không hận nãnh liệt như lúc này!

Hắc Ngăn Thánh nghẹn lửa giận một ngày, huyện ba giờ quyền anh, đem mấy trăm sát thủ trừ danh đánh bại, lửa giận trong lòng không dễ tiêu tan.

Hắn nóng lòng phát tiết, muốn đem loại tức giận này phát tiết ra!

Tô Khuynh đang tắm thì nghe tiếng cửa bị đá văng ra, nằng ngay cả trên người bọt nước cũng chưa tới lau, liền đóng lại vội hoa sen bọc khăn tắm đi rồi đi ra ngoài.

Hắc Ngăn Thánh đẩy mạnh cửa, thân hình mềm mại của Tô Khuynh cũng đã nhích lại gần, hắn trực tiếp ôm chầm à hướng trên giường đi tới, Tô Khuynh không phản kháng, nhắm mắt lại nhớ lại tới hôm qua nhìn đến kia diện mạo bất phàm kia.

Trên người Tô Khuynh có mùi thân nhiên, mùi huan y thảo giống như Tinh Không

Nhưng, cho dù á có chung hương vị với Tinh Không thì thủy chung vẫn không phải là Tinh Không!

Ngon lửa trong người Hắc Ngăn Thánh nhanh chóng bị dập tắt, Tô Khuynh mờ to mắt, nhìn hắn bứt ra, một đôi tay kéo hắn lại, “Ngăn Để?”

“Lấy lòng ta!” Hắc Ngăn Thánh ngao nghể ôm lấy ngực à, nửa thân trần, mị nhãn như tơ, khuôn mặt này vì sao không phải Tinh Không!

Tô Khuynh sau khi nghe lệnh, vội vàng theo trên giường ngồi dậy, à nằm úp sấp quỳ đến trước người hắn, buông tự tôn, cố gắng lấy lòng người đàn ông này.

Bởi vì thương hắn, cho nên hắn cam nguyện vì hắn làm hết thảy!

Tô Khuynh thủ chậm rãi thân đến dưới thân hắn, cúi đầu, lấy môi và tay, chuẩn xác hôn lên kia phần nóng rực kia.

Bộ vị quan trọng nhất của Hắc Ngăn Thánh đã hàm ở trong miệng của à, không phải lần đầu tiên cùng phụ nữ làm khâu giao, nhưng chỉ có Tô Khuynh là khiến hắn cảm nhận được khoái cảm không mấy khi có được.

Miệng tràn ngập tinh ngọt hương vị, đôi mắt Tô Khuynh thâm tình nhìn chăm chú vào con người của người đàn ông đối diện, phía sau, trong mắt hắn có à...

Chỉ chớp lát, toàn bộ phòng nội đều di mạn một cỗ đam loạn hương vị.

“Ngăn Để!” Ngoài cửa đột nhiên vang lên Dịch Phong thanh âm, Hắc Ngăn Thánh ánh mắt nhìn thẳng dưới thân nữ nhân, ý bảo nàng, “Tiếp tục!”

“Nói!” Hắn lạnh lùng truyền đến một chữ, Dịch Phong có thể dự đoán được bên trong phát sinh cái gì, bình tĩnh vừa nói, “Lôi Ân còn ở Las Vegas, hiện tại đang ở sòng bạc!”

Hắc Ngăn Thánh nghe đến cái tên Lôi Ân, đột nhiên kéo lấy tóc Tô Khuynh, đem nam tính, chậm rãi sửa sang lại quần áo, hoàn toàn không thèm đếm xỉa đến người phụ nữ đang chặt vật bị hắn đẩy ra.

“Nếu hắn có thành ý như vậy, ta đây nên tiếp đãi hắn thật tốt mới phải đạo!” Hắc Ngăn Thánh đi ra ngoài, không chút để ý nói.

“Dịch Phong,” Hắc Ngăn Thánh dừng lại, đột nhiên lại báo ở phía sau Dịch Phong.

Tinh Không bị người vừa xông vào làm cho hoảng sợ, cô tưởng Hắc Ngăn Thánh, đang muốn tẩu thoát, lại bị người tới bắt được cánh tay.

“Đại tiểu thư!”

Người đến là Dịch Phong, giọng nói rất cung kính,“Đại tiểu thư,xin theo tôi đến một nơi!”

Hắn cùng Hắc Ngăn Thánh giống nhau, cho dù này là người dưới nói với chủ như thế, khí thế cũng tuyệt đối cường ngạnh.

“Tôi không đi, anh buông ra!” Tinh Không đẩy tay hắn ra, Dịch Phong lộ vẻ mặt khó xử, sau đó cường chế tóm lấy hai cô tay cô, thấp giọng nói,“Thật xin lỗi, đại tiểu thư!”

“Dịch Phong, đồ chó săn này, anh dám ra tay với tôi à?! Buông, tôi không đitôi không đi!”

Không biết hắn ta sẽ dẫn cô đi đến chỗ nào, nhưng chỗ nào có Hắc Ngăn Thánh cô không muốn đi!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 122: Tiền đặt cược

Edit: Meimoko

.....

Tinh Không bị Dịch Phong khiêng đi xuống lầu, sau đó đem cô bỏ vào trong xe, Tinh Không tức giận dùng chân đi đá hắn ta.

Dịch Phong mặc có đánh chửi, trên mặt không có nửa phần sắc mặt giận dữ, còn sẵn sóc cái dây an toàn cho Tinh Không.

“Tôi chỗ nào đều không đi, thả tôi xuống xe!” Tinh Không dắt dây an toàn đi kéo cửa xe thời điểm, như thế nào cũng kéo không ra.

Móng tay Tinh Không dính vào lên mặt hắn, hắn một bàn tay ngăn lại cô, một bàn tay khác thuần thực lái xe.

Xe một đường hướng đến sòng bạc lớn nhất Las Vegas, Tinh Không trước giờ đều chưa đến đó, nhưng cô biết đây là địa bàn của Địa Ngục Môn.

Kể tiếp, cô tựa hồ có thể đoán được Dịch Phong đưa cô đi gặp ai, chậm rãi cũng không giẫy dụa nữa.

Chiếc Maybach vững vàng dừng lại, đã có tiểu đệ chạy tới mở cửa đón Tinh Không, còn có một người đàn ông cung kính gọi,“Phong ca!”

Sòng bạc nhưng được thiết kế chẳng khác gì cung điện, phải nói là xa hoa, phương tiện gì cũng có, chỉ trừ bỏ một bàn ở giữa kia, chung quanh không có một bóng người.

Chiếc bàn gỗ lim dài hơn hai thước, hai người đàn ông soái thần ngồi ngắn ngắn mỗi bên.

“Hôm nay đến sòng bạc, chính là muốn cùng ông cược một ván!”

Hắc Ngăn Thánh nhận lời khiêu chiến, bọn họ tựa hồ chưa bao giờ chính diện đối mặt với nhau, Hắc Ngăn Thánh vẫn còn thương thức Lôi Ân, hắn tuổi còn trẻ, lại thống lĩnh toàn bộ Mafia, bọn họ có cùng kẻ địch, nếu có thể cùng cậu ta liên thủ, hắn có thể dễ dàng đánh đổ thế lực của Hắc Ưng

Tinh Không xuất hiện, nhìn đến một màn như vậy, Lôi Ân đứng đối diện nhìn có, cặp mắt màu nâu hổ phách kia giống như đoạt người, Tinh Không từng bước đến gần, cô cảm nhận trái tim mình mỗi lúc một đập nhanh.

Cô biết hắn đến Las Vegas, nhưng không ngờ tới sẽ gặp hắn trong hoàn cảnh như thế này.

“Người chờ đã đến, có thể bắt đầu!” Lôi Ân ngoéo một cái khóa môi, hắn rõ ràng hiểu được, nguyên nhân,Hắc Ngăn Thánh đem Tinh Không mang đến nơi này ông ta ở trước mặt hắn mặt đến tuyên cáo quyền sở hữu của chính mình.

Nhưng, cũng chỉ khi cô đến đây, ván bài mới có thể bắt đầu!

“Muốn cuộc thế nào? Cậu là khách, tự nhiên muốn làm gì cũng được!” Hắc Ngán Thánh đi đến phía sau Tinh Không, một phen ôm chặt lấy thắt lưng cô, đặt cô ngồi ở trên đùi của hắn, sau đó nói với Lôi Ân.

Tinh Không thực phần cảm với động chạm của hắn, đỉnh đầu còn có một đạo nóng chảy luyến con người nhìn chăm chú vào nàng, giấu ở bàn hạ cái tay kia bị Hắc Ngán Thánh tay kia thì gấu gao nắm lấy, chỉ nghe Lôi Ân dễ nghe tiếng nói theo sau nói, “Khách tùy chủ lên đi!”

Bọn họ từ nhỏ đều là tại đây dạng trong hoàn cảnh lớn lên, sở hữu đánh bạc đều kinh thông một hai.

“Vây hào tư đi!” Hắc Ngán Thánh tuyển một loại lớn nhất chúng đánh bạc phương thức, hắn đánh cái vang chi, còn có tiểu đệ chia bài mở một bộ mới tinh phác khắc, mây bay nước chảy lưu đoạt sinh động tẩy hảo, sau đó bắt đầu chia bài.

“Tam cục hai thắng!”

“Mời xem bài!”

Trong sòng bạc, tất cả mọi người lui xuống, trong không khí ngưng tụ một cỗ khẩn trương không khí, nhưng hai đương sự không có cảm giác bầu không khí như vậy, chỉ có kia hai ánh mắt cực cụ lực sát thương

Tinh Không muốn theo Hắc Ngán Thánh trong lòng đứng ra, hắn lại đem nàng vòng càng nhanh.

“Toàn cùng!” Hắc Ngán Thánh mở ra trước mặt kia bài tẩy, là trương “a”.

“Cùng!” Lôi Ân cũng tung trước mặt sở hữu lợi thế, ước chừng có mười triệu nguyên.

Hắc Ngán Thánh mỉm cười, sau đó ý bảo tiểu đệ chia bài tiếp tục chia bài.

Thứ nhất cục, Hắc Ngán Thánh thù trung ngũ bài tẩy, đối đại là một đôi “a”, mà Lôi Ân là một đôi “q”.

Hắc Ngán Thánh thắng, hắn cúi đầu, ở Tinh Không khuôn mặt thượng hôn một cái, sở hữu lợi thế tất cả đều đến Hắc Ngán Thánh trước mặt.

“Một ván này, thêm điểm đi chứ!” Lôi Ân hai tay xanh tại mặt bàn thượng, ánh mắt giống con mèo bình thường nhìn chăm chăm Hắc Ngán Thánh trong lòng Tinh Không.

Bị ánh mắt lừa lò của hắn nhìn chăm chăm như thế, Tinh Không nắm chặt tay, muốn lùi là, lại đụng trúng vùng ngực cứng rắn của Hắc Ngán Thánh.

Hắc Ngán Thánh đối của nàng phản ánh rất là vừa lòng, hắn thản tuý sở sở của nàng phát, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng Lôi Ân, “Hả? Cậu muốn thêm gì?”

“Cuộc thêm Nụ hôn của Mộ tiêu thư đi!” Lôi Ân cười tình thế bất buộc, hắn nhìn Tinh Không quá mức lộ liễu, đều khiến Hắc Ngán Thánh tự thấy chính bản thân mình cũng mong muốn như vậy.

Thứ hai cục, Lôi Ân xóc lên trước mặt thứ nhất mặt bài, là hế ra “10”, hắn theo túi tiền trung lấy ra hế ra ngân phiếu không, Hắc Ngán Thánh xóc lên thứ nhất bài tẩy, là hế ra “3”

Hắn mỉm cười, đem thứ nhất cục thắng đến lợi thế thời đi lên, lại cúi đầu nhìn trong lòng Tinh Không liếc mắt một cái. Sau đó nói, “Hào, này chủ, ta thêm!”

Tinh Không tìm đập trở nên càng lúc càng nhanh, cô cảm giác chính mình đã trở thành vật phẩm trao đổi giữa hai người đàn ông này.

Lôi Ân cùng Hắc Ngán Thánh đồng thời lượng bài, này mới ván, hai người trên tay tất cả đều là ngũ trương tạp bài, Lôi Ân ít nhất là “6”, Hắc Ngán Thánh lớn nhất là “9”

“Ông thua rồi!” Lôi Ân mở ra trong tay bài, đã đến trên bàn, “Ba” một tiếng, bản trong suốt gỗ lăm trên bàn ánh ngược ra hai nam nhân tuần dung, bàn tay Hắc Ngán Thánh cứng đờ, đem Tinh Không đẩy ra ngoài.

Tinh Không như rơi gỗ, bị Hắc Ngán Thánh đẩy dúi đi đi, đã bị Lôi Ân xà vào trong lòng.

Theo sau, tính cảm bạc mới thiết thượng Tinh Không cánh môi, kia quen thuộc hơi thở tràn đầy vây quanh cô, cô ở trong lòng hắn, nhìn hắn hồ phách sắc con người lý ánh ngược bóng dáng chính mình.

Lưỡi cùng lưỡi dây dưa, kịch liệt hơn như vậy, Tinh Không cảm giác chính mình đã muốn hít thở không thông, hắn đại chương mang theo chúc nhân độ ấm an ủi nóng da thịt của cô.

Nụ hôn kết thúc, hai người gần bó gần khiến ra một cây chì bạc, Tinh Không cảm thấy chính mình mỗi đều phải bị cô cắn nát, Lôi Ân vươn tay chỉ lau quệt vết tích trên miệng cô, Tinh Không vùng tay lên muốn đánh hắn, Lôi Ân đã muốn đem cô lòi ra ngoài.

“Hỗn đàn!” Tinh Không thiếu chút nữa té ngã, phần uất mắng.

“Mộ Tinh Không, nhìn xem cho kĩ, tôi làm sao giành cô trở lại!”

Lôi Ân chỉ chỉ môi của chính mình, lại nhìn cô quàng đến một cái hôn gió, sau đó dùng người thắng ánh mắt nhìn về phía người đàn ông đối diện.

“Cuối cùng một ván, đồ điểm khác đi!”

Hắc Ngán Thánh sẽ chờ Lôi Ân mở miệng, tiền, bọn họ cho tới bây giờ cũng không thiếu!

“Ta, hơn nữa ta sau lưng thế lực, giúp người san bằng hắc ung, ngồi trên đạ cực mồn mồn chủ vị trí!” Lôi Ân hai tròng mắt quýnh lượng, từ trong lòng lấy ra một khẩu súng, áp đến này lợi thế thượng, tiền đặt cược này, làm cho Hắc Ngán Thánh đó đập mắt.

“Tiền cược lớn như vậy, ta dùng cái gì để theo đây?” Hắc Ngán Thánh chuyên chú nhìn chăm chăm vào người đàn ông trẻ như tượng thạch bản trước mặt, “Nói xem, cậu muốn ta cược gì?”

“Một ván định thắng thua!”

“Tôi muốn cô ta --” Đây mắt Lôi Ân hiện rõ tia lửa bập bùng, ngón tay dài của hắn khẽ chỉ, lập tức mọi ánh mắt đều đổ dồn về cô gái đứng giữa căn phòng. “Mộ Tinh Không!”

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quê Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 123: Ý trời

“A!” Hắc Ngán Thánh cười khê ra tiếng, tiền đặt cược như vậy, hắn không phải không từng nghĩ đến.

Lôi Ân không hổ là Lôi Ân, hắn khai ra điều kiện bại bại tại, chỉ bằng hắn nhất đã lực, cho dù là đem hắc ung thế lực cắt giảm, hắn cùng hắn tránh không được một hồi yên tiêu đều chiến tranh, kết quả mới có thể là hắn thắng, cũng khả năng hắc ung cũng không dễ dàng như vậy rơi đài.

Có Lôi Ân hiệp trợ, hắn có thể đến cái nội ứng ngoại hợp, có thể đưa hắn vừa mới tiêu diệt.

Tinh Không nói rộng ra con người, qua lại nhìn chăm chăm này hai nam nhân, bọn họ đem nàng làm cái gì?

“Tôi không phải giao dịch phẩm, các người không tư cách đối tôi như vậy!” Tinh Không thờ phỉ phỉ kháng nghị, Lôi Ân cười, làm cho cô nổi hết cả gai ốc.

Hiện tại Hắc Ngán Thánh, đã làm cho cô vừa hận vừa sợ, cô một ngày cũng không muốn ở chung với hắn, nhưng cô cũng không muốn trở về bên người Lôi Ân!

“Chờ một chút khiến cho cô có biết, có tư cách hay không!” Lôi Ân ánh mắt khinh phiêu phiêu dừng ở trên người Tinh Không, khi cô xoay người muốn ra bên ngoài chạy, mới phát hiện toàn bộ cửa sổ đã bị đóng lại.

Sau khi phát bài lần thứ 3, hai người trước mặt ngũ bài tẩy đều không có động, ánh mắt Hắc Ngán Thánh khóa trụ Lôi Ân.

Hắn lĩnh cứng rắn mặt nạ dưới, khuôn mặt tuần tử căng thẳng, ngay cả trên trán đều toát ra mồ hôi, hai tay nắm thành quyền đặt ở thân thể hai sườn, Lôi Ân bất động thanh sắc quan sát hắn, xảy ra trước mặt hắn, một cái là giang sơn, một cái là nợ nhân, liền nhìn hắn lựa chọn như thế nào.

Sòng bạc, đồng hồ báo thức được khám ở màu trắng trên vách tường từ xưa phát ra “Tỉ tách đát tỉ tách đát” tiếng vang, tế như trần vỹ thanh âm lúc này cũng phá lệ vang dội, Hắc Ngán Thánh thù chậm rãi phóng hướng trước mặt phác khắc thượng, Lôi Ân hiểu biết không dấu vết nở nụ cười.

Nếu có một ngày, có kẻ dùng Sơ Tinh đến ỷ hiệp hắn, hắn tưởng hắn hội không chút do dự lựa chọn Sơ Tinh, nhưng hiện tại, Hắc Ngán Thánh do dự, bởi vì ở trong lòng hắn, cho dù hắn yêu Tinh Không, nhưng cô chung quy chính là xếp hạng vị

thứ hai!

“Được! Ta cược với cậu!” Hai ngón tay Hắc Ngán Thánh mở hé ra bài, hân cho tới bảy giờ cũng không phải kẻ dễ dàng nhận thua, cho dù là Tinh Không cũng vậy!

Chỉ cần hân thắng, là có thể bảo trụ giang sơn, cũng có thể được đến Tinh Không.

Hắc Ngán Thánh lập tức mở ra tứ bài tẩy, một sắc màu hồng hoa sắc kia, làm cho hân sâu không lường được hơi nhếch môi “10”j”q”k”, không ngờ như thế kia hé ra bài tựa hồ làm cho hân thấy được hy vọng thắng lợi.

Mà Lôi Ân trước mặt tứ bài tẩy, hé ra “2”, còn có tam trương “a”, ngay cả Tinh Không không hiểu đánh bạc nhận cũng đã nhìn ra, chỉ cần bọn họ hai cái trong đó một người phiên đến cuối cùng lộ ra, kẻ đó chính là người thắng hôm nay.

Cô trở nên dị thường khẩn trương, cô không hy vọng Hắc Ngán Thánh thắng, nhưng cũng không hy vọng Lôi Ân thắng.

“Tinh Không bảo bối, nụ hôn vừa rồi của em đúng là mang lại may mắn cho tôi!” Lôi Ân đột nhiên trước mở ra cuối cùng kia hé ra bài, một cái màu hồng sắc “a” Tự rõ ràng hiện ra, Lôi Ân cao lớn thân hình theo chỗ ngồi thượng đứng lên, lấy một bộ vương giả tư thái nhìn về phía Hắc Ngán Thánh.

“Ông thua rồi!”

“Cô ấy, ...thuộc về tôi!”

Lời nói của Lôi Ân tràn ngập khí phách, ở trống vắng sông bạc nội quanh quẩn, rất có vài phần thể hương thắng dễ như vị chè tre.

Hắc Ngán Thánh trước mặt bài đi dùng nhìn, mặt đối con người màu nâu gắt gao nhìn chăm chăm Lôi Ân ra bài “a”, hân thua cuộc, thế nhưng đem Tinh Không bại bởi hân!

“Lôi Ân, người không sợ hôm nay không ra nơi này sao?” Hắc Ngán Thánh không hổ là nhân tài kiệt xuất, theo hân này thái trung một chút cũng nhìn không ra chiến bại giả chặt vật, trận này ván bài, Lôi Ân là có bị mà đến, mà hân, không nghĩ tới chính mình thật sự hội thua ở trong tay hân.

“Nếu ta đi không ra nơi này, hôm nay sẽ không chỉ cần là ta cùng người trong lúc đó chiến tranh rồi, liền liên lụy tới Địa ngục môn cùng Mafia, hoặc là, còn có áo lai đặc gia tộc, này, ông hân là quá hiểu đi?”

Lôi Ân khi định thần nhân, tao nhã thong dong bộ dáng, làm cho Hắc Ngán Thánh tức giận không chỗ che giấu.

“Lôi Ân, cậu nhớ kỹ, ta chỉ là đem Tinh Không tạm thời đặt ở chỗ cậu, ta sẽ đem cô lại thắng trở về!” Thân hình vĩ ngạn của Hắc Ngán Thánh như một con gió, hân không lại nhìn Tinh Không liếc mắt một cái, mà rất nhanh xoay người rời đi.

Hân xoay người thời điểm, mang đến một cỗ phong, đưa hân trước mặt kia hé ra chưa mở ra, thứ nằm bài tẩy đưa thượng, nhưng mà Hắc Ngán Thánh không quay đầu lại.

Tinh Không nhìn lên, cô bất khả kháng nghĩ tới không ra lời, nằm trên mặt đất kia hé ra bài, rõ ràng cũng là hé ra sắc “a” màu hồng

“Tinh Không, em hân là biết, cái này gọi là y trời, phải không?” Khuôn mặt tuấn tú của Lôi Ân ẩn hiện dưới lớp đèn, Tinh Không không phải lần đầu tiên mới phát hiện hân đáng sợ, nhưng hân cư nhiên, dùng phương thức này thắng Hắc Ngán Thánh!

“Điện hạ!” Dịch Hân lên tiếng sau khi Hắc Ngán Thánh đi rồi liền theo tiến vào, “Máy bay đã muốn chuẩn bị tốt!”

“Tinh Không, theo tôi trở về đi!” Lôi Ân đột nhiên xoay người ôm lấy cô, Tinh Không kinh hô một tiếng, hân đã ôm cô lên máy bay.

Phi cơ trực thăng trở bù hân và Dịch Hân, ngay cả một bảo tiêu đều không có, lần này đến Las Vegas, hân nắm chắc có thể đem cô mang về đến như vậy sao?

Lên máy bay này vài giờ, Tinh Không không biết bản thân mình đã sống qua mấy giờ đồ thế nào, Lôi Ân đem cô vào trong phòng nghỉ của chiếc phi cơ, khiến cho cô một mình, chỉ có Dịch Hân thủ đứng ở nơi đó.

Sợ hãi, bất an, lo âu, thậm chí là có chút sợ hãi!

Cô nóng lòng muốn thoát đi khỏi sự kiểm soát của Hắc Ngán Thánh, nhưng cô không nghĩ tới một lần trở lại bên người Lôi Ân.

Lần đó sau khi rời khỏi La Mã, cô càng không đoán được hân lại tự thân bắt cô trở lại nơi đây.

Hết thấy những gì ở trang viên hoa hồng, Lôi Ân, Sơ Tinh, mMrk, Cốc Vân, Tà Sâm, Hân Húc, giống như trong mộng, lại trở lại nơi đó, cô nên dùng dạng tình cảm gì đối với Sơ Tinh đây?

Sơ Tinh, là chị em song sinh ruột thịt của cô!

Máy bay dừng lại cũng là lúc Dịch Hân chạy tới trước mặt Tinh Không, hai mắt cô nhắm lại, nhưng không hề ngủ, cô nghe được Dịch Hân cúi đầu kêu, “Tinh Không tiểu thư, đến rồi!”

“Dịch Hân, kỳ thật hân bất tất trở về mục đích cũng là vì Sơ Tinh, đúng không?” Mờ to mắt, Tinh Không đột nhiên hỏi ra một câu như vậy, làm cho Dịch Hân lạnh lùng không bao giờ thay đổi sắc mặt kia tím đập mạnh và loạn nhịp.

Lúc còn ở Trung Quốc, Hân Húc cùng Tà Ly có hỗ trợ toàn bộ kho máu Trung Quốc, đều không tìm được huyết nguyên hân muốn.

Kết quả, người có cùng nhóm máu tương thích với Sơ Tinh lại ở ngay bên người bọn họ!

Tinh Không đột nhiên đã hiểu được, trên mặt lộ ra một chút thoải mái tươi cười, cũng không chờ Dịch Hân trả lời, cô liền bước ra khỏi máy bay, ngoại cabin, đã có bảo tiêu người hầu hai hàng sắp xếp canh giữ ở nơi đó, nhưng không nhìn thấy bóng dáng Sơ Tinh.

Đúng lúc này, một con vật màu đen lao đến bên người Tinh Không, cô thiếu chút nữa bị xô ngã, Lôi Ân ở phía sau chống đỡ cho cô. Khi cô nhìn kĩ con vật màu đen kia, khỏe mỗi không khỏi mấp máy.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhẫn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 124: Tên của hân

Nhưng chỉ vài giây, khỏe mỗi vừa khê cong lên lại cứng nhắc.

Tàng ngao này cơ bản khá giống Mark, nhưng cho dù có giống, cũng sẽ không phải Mark!

Mark đã chết, là cô hại chết!

Phía sau, Lôi Ân cũng để ý thấy được hành động của Tinh Không, thậm chí nhận ra cả ánh mắt tự trách của cô.

Lôi Ân nghiêng người, không biết nói chút gì với Dịch Hân, Dịch Hân vuốt cằm, tàng ngao từ trong lòng Tinh Không chạy ra với hân, Tinh Không lại bị mang về chỗ khu nhà lớn màu tím.

“Tinh Không tiểu thư, cô đặt cho nó một cái tên đi, điện hạ cũng nói để cô làm chủ, nó là một con cái. Điện hạ cố ý chọn lựa nó đấy!”

Dịch Hân đem tàng ngao trong tay thả xuống, nói với Tinh Không.

Con chó đó đúng là nhận biết được chủ nhân, không ngừng cọ lấy chân Tinh Không. Tinh Không thậm chí còn nhớ rõ, lần đó cô cùng Mark chơi đùa, tuyên bố còn tìm cho nó một lão bà, sau Lôi Ân nói, hân nơi này không có tàng ngao cái, con tàng ngao cái này là gì? Là vì cô mà nuôi sao?

Tinh Không sờ sờ nó bộ lông, so với Mark thì mềm hơn, lông cũng dài, nhưng rút cuộc cô vẫn không tìm được cảm giác giống như với Mark.

Cô đột nhiên buông tay, bình tĩnh nói với Dịch Hân,“Anh mang nó đi đi! Tôi không cần!”

Cô trước giờ đều tự dựa vào mình, không hề dựa vào Hắc Ngán Thánh, không thuận theo dựa vào bất cứ kẻ nào.

Nói xong câu đó, Tinh Không liền bỏ lại bọn họ, một mình lên lầu.

Người hầu vốn dĩ trước giờ đều nhìn Tinh Không bằng ánh mắt không thân thiện lắm, nhưng lần này trở về đây, dưới cái nhìn của bọn họ, Mộ tiểu thư này hình như không giống như lúc trước.

.....

Sơ Tinh biết Lôi Ân lại đem Tinh Không về đây, tức giận đóng cửa phòng, không cho Lôi Ân bước vào phòng mình.

Hai mươi năm qua lần đầu tiên, hẳn vì người phụ nữ khác mà bỏ qua sinh nhật cô.

“Sơ Tinh, mở cửa!” Lôi Ân biết cô gái thật sự tức giận, mà hẳn tại đây cũng biết đó là điều đương nhiên, thế nhưng lúc đó không có nghĩ tới trở về nên đổ cô như thế nào.

Nghe Cốc Văn nói, cô gái mấy ngày nay ngay cả cơm không ăn uống đầy đủ, cô chỉ biết cách dùng sức khỏe của mình để cự tuyệt hẳn.

“Em không muốn gặp anh, anh đi đi!” Tiếng Sơ Tinh nức nở theo trong phòng truyền ra, Lôi Ân phiền chán, hẳn đứng ở ngoài cửa đợi một hồi, vừa mới chuyển mình định đi, cửa mở, Sơ Tinh theo bên trong vọt ra, nẩy sinh ác độc dụng phải phía sau lưng hẳn.

Lôi Ân sợ cô bị thương vội vàng ôm cô, cô lại ý hướng về phía sau vách tường, cái đầu nhìn khuôn mặt xinh xắn, đã muốn toàn khóc tìm.

“Anh lại đem cô ấy về đến đây, có phải hay không?”

“Kính, là vì em, có phải hay không?”

“Người anh yêu là em, có phải hay không?”

Sơ Tinh không chỉ một lần hỏi qua hẳn mấy vấn đề này, hẳn khiến cô thực bất an, bọn họ cùng một chỗ hai mươi năm, cô biết Lôi Ân sẽ không bỏ qua cho cô, nhưng là cô cũng không cho phép trong lòng hẳn chứa người khác.

“Sơ Tinh!” Lôi Ân ghi chặt lấy cổ gái, chậm rãi hôn rót trên mặt hẳn nước mắt.

“Anh sẽ không rời bỏ em, sẽ không!” Hẳn ở bên tai cô hứa hẹn.

Tinh Không bị cơn buốt lạnh làm cho tỉnh giấc, cô mở to mắt, nhìn chóiáng vầng hoảng ngon đèn, người đàn ông ẩn nấp ở trong bóng tối, cô trên trán tất cả đều là bọt nước, xà phòng cay khiến cho cô không mở mắt ra được.

“Anh muốn làm gì?” Tinh Không ý thức được áo ngủ của mình bị xoắn lên, bà vai trắng nõn lộ ra, mà một lưỡi dao lộ ngay trên vai cô.

“Lưu lại dấu ấn của tôi vĩnh viễn!” Lôi Ân đi lên tiến đến, một bàn tay vuốt ve vai của cô, lần đầu tiên nhìn đến thân thể xích lỏa của cô, hẳn cảm thấy trên vai cô có hình xăm rất đẹp.

Nhưng, Hắc Ngân Thánh cũng có một hình xăm giống như cô trên vai, giống nhau như đúc.

Lôi Ân vốn dĩ đã có dực vọng hủy diệt cô, móng tay thon dài lướt trên vai cô, Tinh Không đau, lòng mi đều nhủ lại.

Nhận ra ý đồ của hẳn, cô liều mạng giãy dụa.

Đóa hoa kia, còn có ba chữ cái tiếng anh đó là do Hắc Ngân Thánh làm cho cô, đó là khi cô năm tuổi, không có gây tê, nên cảm nhận rõ sự đau đớn khắc cốt ghi tâm mà hẳn muốn cô phải nhớ.

“Không cần, không cần!” Tinh Không sợ hãi lui về sau giường, loại đau đớn tróc da thịt này, cô không muốn lại một lần nữa phải chịu.

“Ngoan, Tinh Không, đừng chống đối! Hiện tại cô là của tôi, đem toàn bộ những gì của tên kia xóa hết đi!”

Hẳn đề ý, đề ý cô cùng Hắc Ngân Thánh có quá khứ, đề ý ẩn kí Hắc Ngân Thánh lưu trên người cô, càng đề ý, càng đề ý hẳn ta không phải người đàn ông duy nhất của cô!

“Đau! Cầu xin anh, anh đánh cho tôi ngất đi!” Tinh Không bị hẳn thoải mái theo thâm thượng túm thượng giường, thò lỗ vạch tìm tòi của nàng áo ngủ, trên vai kia bà dao đã muốn sấn vào của nàng bà vai lý, Tinh Không trừu khí, cảm giác được kia bà dao tựa hồ đâm vào của nàng xương cốt lý, cái loại này kêu không được đau, làm cho nàng sống không bằng chết.

“Cô nhớ kỹ cho tôi, Mộ Tinh Không, đời này, cô chỉ có thể là của tôi!” Hai mắt Lôi Ân ngập tràn lửa giận.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 125: Hoàng tử cùng Công chúa

“Cô ấy làm sao vậy?” Lôi Ân lo lắng nhìn cô gái đang mê man, Hàn Húc khư trùng vết thương trên vai cô, lại thoa thêm chút thuốc, nhìn hình xăm tàn nhẫn hiện lên trên vai cô, Hàn Húc cũng đủ hiểu Lôi Ân đối với cô thô bạo cỡ nào.

“Không sao, chỉ là đau quá nên ngất đi thôi!” Hàn Húc ánh mắt lóe ra, Lôi Ân ánh mắt gắt gao theo đuôi che mặt màu tóc bạch Tinh Không.

“Thân thể của cô ấy tại sao lại yếu như thế, động chút liền ngất?”

Hẳn nhủ mi, về mặt không hôn gần nhìn, cô gái này, mỗi lần nhìn đến cô bị thương, hẳn tâm cũng sẽ ẩn ẩn đau, nhưng hẳn không hỏi hẳn, cô là hẳn sở hữu vật, hẳn muốn thế nào đối nàng được cái đó đối nàng.

Hàn Húc nghe hẳn đứng lý hợp tình trong lời nói, bất đắc dĩ thở dài, hẳn một bàn tay phủ ngạch, đối Lôi Ân nói, “Mộ tiểu thư thể chất cũng không rất tốt, điện hạ, cậu không cần lo tổn thương cô ấy, máu của cô ấy đối với chính cơ thể của cô ấy là quý giá, đối tình tiểu thư mà nói, còn rất trân quý?”

Trong lời nói của Hàn Húc lộ ra bất mãn cùng trách cứ, Lôi Ân nghe xong sau càng thêm căm tức.

“Nếu có giống Sơ Tinh nghe lời như vậy, tôi sẽ như vậy đối với cô ấy sao? Một phụ nữ không biết điều!”

Nói xong, hẳn tức giận không thôi quay đầu rời đi, không muốn nhìn bộ dáng suy yếu của cô, lại làm cho chính mình trong lòng ngọt ngọt!

Hàn Húc nhìn hình xăm đóa xinh đẹp trên đầu vai Tinh Không kia, có chút đồng tình với cô gái tính cách không giống người kia.

Tinh Không thân thể nóng bỏng, tựa hồ mỗi lần lần mắt máu đều đã khiến cho sốt cao không ngừng bắt lương phản ứng, Hàn Húc gọi tới Định Na chiếu cổ nàng một đêm, ngày hôm sau vội tới nàng phục châm thời điểm phát hiện của nàng thiều mới lui.

Tinh Không có họạ có chút làm ách, về mặt tiêu tụy bộ đáng bị Hàn Húc nhìn đến, nàng có chút vô lực nở nụ cười.

“Ta hiện tại bộ đáng có phải hay không rất khó xem?” Tinh Không tỉnh lượng con người đen roi xuống Hàn Húc trên người, hẳn ở bên người nàng ngồi xuống, một bàn tay thuần thực xuất ra châm đồng, đem đối tới được thủy tiêm vào đến nàng cánh tay lý, bà vai chỗ đau ý đã muốn không giống tới hôm qua như vậy rõ ràng.

“Này hai ngày bà vai không nên cử động, ta sẽ lại đến cho người đối được, Tinh Không, của người vận mệnh nhất định liền bị mất ở hẳn trong tay sao?”

Ngày cả Hàn Húc đều có chút không đành lòng, đối với việc Tinh Không rời đi, anh còn thấy mừng thầm, bàn tay này của anh, tiếp xúc nhiều nhất với người phụ nữ bên cạnh Lôi Ân trước giờ chỉ có Sơ Tinh, nhưng Tinh Không xuất hiện, anh không hy vọng bản thân mình lại phải lấy máu cô truyền cho Sơ Tinh nữa!

“Có lẽ, đây là số mạng của cô!” Tinh Không mời một nhắm hai mắt lại, đột nhiên trong không gian tĩnh lặng, Hàn Húc cẩn thận đánh giá lại cô.

Tinh Không thử mò miệng hỏi, “Hàn Húc, kỳ thật anh cũng đã biết chuyện đó, đúng không?”

Hai người bộ dạng giống nhau, ngay cả nhóm máu quý hiếm cũng giống nhau, Hàn Húc là bác sĩ, ngày đó anh ta nghiêm túc hỏi nhóm máu của cô, cô tưởng, anh đã biết.

Hàn Húc không tiếng động trả lời, biến thị anh ta đã biết từ lâu.

Tinh Không dùng cảm kích ánh mắt nhìn anh, sau đó cầu xin, “Đừng nói cho Lôi Ân, được không? Coi như tôi cầu xin anh, cũng không cần nói cho bất luận người nào!”

“Vì sao? Tinh Không, nếu điện hạ biết các cô là chị em, cậu ấy nhất định sẽ đối đã cô giống như Sơ Tinh!”

Hàn Húc phân bác, máu thuần quý, ở biết được Tinh Không cùng Sơ Tinh là chị em, anh còn thấy khiếp sợ không tin nổi sự thật.

Tinh Không lần đó trúng đạn, mất máu quá nhiều, anh xét nghiệm máu của cô và Sơ Tinh giống nhau, loại này thật quá trùng hợp hiếm đến mức không bao giờ xảy ra, cho nên anh tiến thêm một bước kiểm tra, phát hiện sự thật kinh người.

Sơ Tinh cùng Tinh Không dĩ nhiên là chị em song sinh!

“Không, nói vậy, hẳn sẽ đau khổ, Sơ Tinh cũng sẽ đau khổ, Hàn Húc, coi như người không biết, được không?”

Tinh Không trợn mắt, cúi đầu cầu xin.

Nguyên nhân vì cô hiểu rõ Sơ Tinh có ý nghĩa quan trọng như thế nào với Lôi Ân, cũng biết tầm quan trọng của Lôi Ân với Sơ Tinh, cô cũng không định lấy danh nghĩa kẻ thứ ba chen chân vào mối quan hệ giữa bọn họ.

Cô không cần Lôi Ân thương hại, cũng không muốn cho Sơ Tinh khó xử, cô biết nếu nói thẳng ra thân phận cô cũng là con của Mộ Linh, tình hình chắc chắn sẽ thay đổi, nhưng cô không cần.

Nếu tình huống kia xảy ra lúc đó cả ba người sẽ nguy hiểm, chỉ bằng một mình cô giữ bí mật đau khổ là được rồi!

“Mộ Tinh Không, cô làm như vậy vì lý do gì chứ?” Hàn Húc không thể lý giải, cũng không đồng ý có vô tư như vậy, Lôi Ân đối với cô như thế nào, Cốc Vân lại đối với cô như thế nào, thậm chí ở mọi người ở đây coi cô như tình địch của Sơ Tinh

“Tôi yêu anh ta, lý do này đủ chưa?”

Tinh Không không hề chớp mắt khiến Hàn Húc chẳng còn lời nào để nói!

Lôi Ân vì Sơ Tinh tổ chức một hồi không tính long trọng sinh nhật yến, trình diện chỉ có Tả Sâm.

Đó là Tinh Không đến La Mã tới nay trang viên nội nóng nhất nhào một ngày, đến chàng vạng thời điểm, biệt thự nội liền một mảnh đèn đuốc sáng trưng, gần ngàn danh bảo tiêu biểu đều đến hoa hồng trang viên ngoại, Lôi Ân tại đây cái buổi tối, cũng cho Sơ Tinh một kinh hi.

Ngày đó, Tinh Không nghe từ người hầu mới biết được.

Nghe nói, Lôi Ân trước mặt Tả Sâm cùng Cốc Vân, cầu hôn Sơ Tinh!

Cô có thể tưởng tượng được đến, hẳn nhìn Sơ Tinh thâm tình như thế nào, kết cục của hoàng tử và công chúa, nhất định hẳn là tốt đẹp!

Căn biệt thự màu tím lay lắt ánh sáng, Tinh Không không có bật đèn, mà đứng trên ban công tầng hai, nhìn phía tòa biệt thự ngập tràn ánh đèn trước mắt, ngay cả toàn bộ phía chân trời đều là ban ngày, bóng hình cô gầy yếu tựa hồ gió lay cũng đổ, Tinh Không cúi đầu ho khan vài tiếng, bà vai đã ngừng đau, nhưng trong lòng lại vẫn đau âm ỉ.

Bên tai nghe dưới lầu truyền đến du dương nhạc nhẹ, Tinh Không mờ to mắt, sau đó chậm rãi tiêu sái đi xuống lầu.

Đã vào cuối mùa thu, cô hơi run người một chút, cô không chứng kiến cảnh Lôi Ân cầu hôn Sơ Tinh kia, nhưng trừ bỏ cô, mọi người hẳn là đều thấy được.

Sơ Tinh được người hâm mộ, ủng hộ, che chở, cứ như vậy vẫn hạnh phúc!

Âm nhạc hoa lệ vang lên là lúc, Tinh Không chuẩn bị xoay người, một bàn tay trắng bạch giờ tới trước mặt cô.

“Cha nuôi?” Tinh Không kinh ngạc nhìn người tới, một thân màu đen chính trang, so sánh với hơn một tháng trước nhìn thấy ông, tựa hồ ông già đi một chút.

“Tinh Không, chúng ta lại gặp nhau rồi!” Tả Sâm rưng rờ nhìn cô, Tinh Không theo phản xạ từ lúc nào đã nắm lấy tay ông, ánh đèn phản chiếu lấp lóa trên sông nước, hai bóng người chậm rãi xoay tròn trong tiếng nhạc dịu êm.

Mặt hồ phản chiếu bóng hai người, bàn tay nhỏ bé của Tinh Không được bàn tay to lớn của Tả Sâm nắm gọn, lão nhân yêu thương cô còn hơn con đẻ, Tinh Không nghĩ đến những gì ông nói lúc trước, hóa ra người kia và cô lại chung một mẹ.

“Cha nuôi, kể cho con nghe được không? Chuyệnngày xưa giữa cha và mẹ của.....Sơ Tinh?” Dưới ánh trăng, con người của Tinh Không mang theo một loại hấp dẫn chỉ mạng nhện Tả Sâm, ông như bị ánh mắt đó thôi miên, kim lòng không được mà gắt gắt đầu, khi khúc nhạc kết thúc, Tinh Không lẳng lặng lắng nghe chuyện của ông.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài Quá Tàn Nhân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.